

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
May 2021

“ મીઠા બાળકો - આ જ રુહાની નશા માં રહો કે અમે ઈશ્વરીય ફેમિલી નાં છીએ , અમે પોતાની ગુપ્ત દેવી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ”

પ્રશ્ન :- બાળકોમાં કઈ આદત પાકી હોય તો આખો દિવસ ખુશી બની રહે?

ઉત્તર :- જો સવારે-સવારે ઊઠીને વિચાર સાગર મંથન કરવાની આદત હોય તો આખો દિવસ અપાર ખુશી રહે. બાપની શ્રીમત છે બાળકો, અમૃતવેલા ઉઠી ને પોતાના બાપ થી મીઠી-મીઠી વાતો કરો. વિચાર કરો - અમે હમણાં ક્યાં ફેમિલી નાં છીએ. અમારું કર્તવ્ય શું છે, જો બુદ્ધિમાં રહે કે અમે આ ઈશ્વરીય ફેમિલી છીએ, અમે પોતાની નવી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ તો આખો દિવસ ખુશી બની રહે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો જાણે છે કે આ રુહાની પરિવાર છે, તે બધાં છે શરીરધારી પરિવાર. આ છે રુહાની પરિવાર. રુહાની બાપ નો આ પરિવાર, જેમ લૌકિક ઘર માં મા-બાપ, બાળકો હોય છે, તે થયો હદ નો પરિવાર. તમે હમણાં બેહદ ની ફેમિલી (પરિવાર) થઈ ગયાં. બાળકો ગાએ પણ છે તુમ માત-પિતા.... તો જેમ ફેમિલી થઈ ગયાં. રચયિતાની રચના થયાં. આમ તો બાળકો એમની રચના છે, પરંતુ જાણતાં નથી. આપ બાળકો હમણાં જાણો છો, બરાબર બેહદ બાપ ની આ ફેમિલી છે. ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય. આમનાં માટે ગવાયેલું છે વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ વિજયંતી. આવી ફેમિલી ક્યારેય ગીતા માં નથી ગવાયેલી. તમે ઈશ્વરીય ફેમિલી; ગુપ્ત દેવી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. કોઈને પણ ખબર નથી પડતી. તમને નશો છે, જે-જે બાપ ને યાદ કરશે, તેમને નશો રહેશે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી તે નશો ઉતરી જશે. આ ઈશ્વરીય ફેમિલી છે. આપણે ઘરે જવાનું છે પછી દેવી રાજધાની માં આવશું. ત્યાં છે દેવી ફેમિલી. તે આસુરી ફેમિલી, આ છે તમારી ઈશ્વરીય ફેમિલી. રુહાની બાપદાદા નાં બાળકો બહેન-ભાઈ છે. બસ આ છે રુહાની પ્રવૃત્તિ માર્ગ. સતયુગ માં ઈશ્વરીય ફેમિલી નહીં કહેશે. ત્યાં દેવી ફેમિલી થઈ જાય છે. આ ઈશ્વરીય ફેમિલી ખુબ જબરજસ્ત છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે ઈશ્વરીય ફેમિલી, દેવી રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. આવી-આવી પોતાની સાથે વાતો કરતાં, વિચાર મંથન કરવું જોઈએ. સવારે ઉઠીને યાદમાં બેસો તો વિચાર સાગર મંથન કરવાની આદત પડી જશે. ઉમંગ માં આવતાં જશો. જ્યારે બીજા બધાં મનુષ્ય નિંદરમાં સૂતેલા રહે છે, તમે તે સમયે જાગો છો. તમારે સવારે-સવારે ઊઠીને એવાં-એવાં વિચાર કરવાં જોઈએ પછી જુઓ તમને કેટલી ખુશી રહે છે. જે પણ શ્રીમત મળે છે તેનાં પર ચાલવાનું છે પછી તમને ખુશી ખૂબ થશે, ઈશ્વરીય ફેમિલી ની યાદ આવશે. આસુરી ફેમિલી થી દિલ હટી જશે. નવું મકાન જ્યારે બિલકુલ તૈયાર થઈ જાય છે તો પછી જૂના થી આસક્તિ નીકળી જાય છે. જ્યાં સુધી નવું નથી બન્યું ત્યાં સુધી કંઈ ન કંઈ સમારકામ વગેરે કરતાં રહે છે. પછી દિલ હટી જાય છે આ જૂની દુનિયા પણ એવી છે.

હવે તમે જાણો છો આ જૂનું ઘર છે, આપણે નવાં ઘર માં જઈશું. પછી નવું વસ્ત્ર (શરીર) પહેરેશું. આ દેહ પણ જૂનું છે. હવે તમે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે રાજ્ય ભાગ્ય લઈ રહ્યાં છો. અહીંયા રાજ્ય નથી કરવાનું. અહીંયા થાય છે સ્થાપના. આ વાતો ફક્ત તમે જ જાણો છો. છે પણ આ ગીતા, રાજ્યોગ છે ને. આને કહેવાય છે સહજ રાજ્યોગ. અનેકવાર તમે આ રાજ્યોગ અભ્યાસ દ્વારા દેવી રાજ્ય સ્થાપન કરો છો. ત્યાં આ વાતો યાદ નહિ રહેશે. જો ત્યાં આ વાતો યાદ રહે તો પછી સુખ જ ન ભાસે. ચિંતા લાગી જાય. આ સમયે તમને ગુપ્ત નશો છે. ઊંચે થી ઊંચા બાબા ની આ ફેમિલી છે. આને કહેવાય છે ઈશ્વરીય ગુપ્ત ફેમિલી સમાન. ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય, ઈશ્વર યજ્ઞ પણ કહે છે. ફેમિલી છે, આપણે ખૂબ લવલી (પ્રેમાળ) બનવાનું છે. ભવિષ્ય માં તમે ખૂબ પ્રેમાળ બનો છો. તમે છો રુપ-વસંત. આત્મા રુપ પણ છે, વસંત પણ છે. આટલી નાની આત્મા અવિનાશી પાર્ટ ભજવે છે. આ સમયે તમે રુપ-વસંત બન્યાં છો. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે. જ્ઞાન જરુર આપશે ત્યારે જ્યારે આ શરીર માં આવશે. તમે જાણો છો - જ્ઞાનની વર્ષા વરસાવે છે. એક-એક રતન લાખો રુપિયા નું છે. હવે આપ આત્માઓને બાપ નો પરિચય મળ્યો છે. બાપે સ્મૃતિ અપાવી છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે - આ ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે એટલે તમારું નામ જ છે - સ્વદર્શન ચક્રધારી. વિષ્ણુ કે લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વદર્શન ચક્રધારી નહોતાં, તેમનામાં આ જ્ઞાન નથી હોતું. હમણાં આત્મા ને આ જ્ઞાન મળે છે. સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. ભલે ત્રિમૂર્તિ કહે તો પણ શિવ નથી દેખાડતાં. ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર ઘણાં જોયા હશે. સાકાર માં પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો અહીંયા છે ને. આ થઈ ગયાં ખૂબ જૂના, ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. તો આ થયો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નો સિઝરો (વંશજ). બાપ સૃષ્ટી રચે છે, બ્રહ્મા દ્વારા. તો બ્રહ્મા મોટો થયો ને. દેખાડે પણ વૃદ્ધ છે. આ ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવેલું છે. હવે તમે આ વાતોને સમજી ગયાં છો. આ પણ જાણો છો કે બાપનાં તો બધાં બાળકો છે. આત્માઓ ને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. હમણાં ભારતનું ખૂબ મોટું કલ્યાણ થઈ રહ્યું છે. બધી આત્માઓ પવિત્ર થઈ મુક્તિધામ માં ચાલી જશે. તમે છો જ ભારતની સેવા પર. ભારત ખાસ, દુનિયા આમ. તમે હમણાં થોડાક છો, જે આ વાતો ને

સમજો છો પછી નટશેલ (સંક્ષિપ્ત) માં સમજવાય છે, બાળકો મનમનાભવ. અલગ પણ સમજવાય છે, જે કાંઈ છે દૈવી રાજધાની સ્થાપન કરવામાં લગાવો. બાપૂ ગાંધી શું કરતાં હતાં! તે પણ રામરાજ્ય ઈચ્છતાં હતાં. કેવો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) ખેલ છે ને! હમણાં તમે સાક્ષી થઈ ખેલ જુવો છો. તમને હસવું આવે છે. ક્યાં ની વાતો ક્યાં લઈ જાય છે.

બાપ કહે છે - ડ્રામા અનુસાર દુનિયાની ગતિ ખરાબ થઈ ગઈ છે પછી બાપ આવીને સદ્ગતિ કરે છે. આપ બાળકો ને નશો ચઢ્યો છે. આ છે આખાં વર્લ્ડનાં નિરાકાર બાપુજી. આ બ્રહ્મા પણ કોનાં બાળક છે? શિવબાબા નાં. એ કોનાં બાળક? આ માતાઓ કહે છે - શિવબાબા અમારા બાળક. આ છે શિવબાબા નો ખેલપાલ. બાકી ધ્યાન-દીદાર માં તો માયા ની ખૂબ પ્રવેશતા થાય છે. આ જે કહે છે - અમારા માં શિવબાબા આવે છે. શિવબાબા આ બોલે છે. આ બધી ભૂતની પ્રવેશતા છે. આપ બાળકોએ ખબરદાર રહેવાનું છે. આ ભૂત ની બીમારી એવી છે જે બંને જહાન થી ઉડાવી દે છે. આ ક્યારેય પણ વિચાર ન આવવો જોઈએ કે અમે સાક્ષાત્કાર કરીએ. આ બધાં ભક્તિ નાં વિચાર છે. જ્ઞાનમાર્ગ ને સારી રીતે સમજવાનો છે. માયા અનેક પ્રકાર થી દગો આપે છે. સાક્ષાત્કાર વગેરે થી કોઈ ફાયદો નથી. બાપ કહે છે આમનાં દ્વારા સગાઈ કરાવે છે. બાપનું ફરમાન છે - તમારે કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. તમે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. પોતાનાં કલ્યાણ માટે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ તો ખૂબ સમજણ ની વાત છે. બાબા ને કોઈ પણ સમાચાર લખી શકે છે. કોઈ બાળકોને તો એટલી પણ અક્કલ નથી કે બેહદનાં બાપ ને ચિઠ્ઠીમાં પોતાનાં ખુશ-ખેરાફત નાં સમાચાર લખીએ. લૌકિક બાપ ને ચિઠ્ઠી ન લખે તો આરામ જ ખતમ થઈ જાય. આ પણ બેહદ નાં બાપ છે. જુએ છે મહિનો દોઢ મહિનો ચિઠ્ઠી નથી આવતી તો સમજે છે, આમને કદાચ માયા ખાઈ ગઈ, જે આવાં પારલૌકિક બાપને ચિઠ્ઠી નથી લખતાં. એટલું તો લખવું જોઈએ - બાબા, અમે નારાયણી નશામાં સદૈવ રહીએ છીએ. તમારી આપેલી યુક્તિ માં જ અમે તત્પર છીએ. તો બાબા સમજશે ખુશ-રાજી છે. ચિઠ્ઠી નથી લખતાં તો સમજશે બીમાર છે. યાદમાં જ નથી રહેતાં. નહીં તો બાબાને સમાચાર આપવાનાં છે, બાબા અમે આ સર્વિસ કરી છે, આમને સમજવું, આની બુદ્ધિમાં પૂરું નથી બેસ્યું. તો પછી આ પણ સમજવશે કે આ રીતે સમજવો.

ભક્તિમાર્ગ માં જે કંઈ કહે છે, સમજતાં કાંઈ પણ નથી. મુખ્ય વાત - બાપ ને જ નથી જાણતાં. બાપ ને જાણવાથી ભારત સદ્ગતિ ને પામે છે. બાપ ને ન જાણવાનાં કારણે ભારત બિલકુલ દુર્ગતિ ને પામે છે. હવે બાપ આપ બાળકો ને સમજાવે છે - હું તમને સદ્ગતિ માં લઈ જઈશ, બાકી બધાને મુક્તિ માં લઈ જઈશ. ભારત જીવનમુક્તિ માં છે તો બાકી બધાં મુક્તિમાં છે. આ પરિવર્તન સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ નથી કરી શકતું. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. સર્વની સદ્ગતિ જરૂર કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર જ થશે.

તમે જાણો છો આપણે સૌ આત્માઓનાં રુહાની બાપ એક છે. એમને આત્મા જ યાદ કરે છે. તમને ભક્તિમાર્ગ માં બે બાપ છે. સતયુગ માં છે એક બાપ. સંગમ પર છે ૩ બાપ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ તો બાપ થયાં ને. શિવ પણ બાબા છે. એ છે સર્વ આત્માઓનાં બાપ, એમનાથી જ વારસો લેવાનો છે. એમને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. બ્રહ્મા ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે, એટલે શિવબાબા ને જ યાદ કરવાનાં છે. આપણે એમનાં બન્યાં છીએ, આ છે સાચું-સાચું સત્ય જ્ઞાન, રુહાની બાપ નાં રુહાની બાળકો પ્રતિ. બાકી બધાં છે દેહ-અભિમાની. દેહ-અભિમાની પતિત મનુષ્ય જે કર્તવ્ય કરે છે તે પતિત જ કરે છે. દાન-પુણ્ય વગેરે જે પણ કરે છે, તે બધું પતિત જ બનાવે છે. રાવણ રાજ્ય માં આ થાય જ છે. હવે બાપ આવીને આરડીનેન્સ (કાયદો) નીકાળે છે. કહે છે - બાળકો ખબરદાર, વિકારમાં નહીં જતા, કામ પર વિજય પામવાની છે. તોફાન વગેરે તો ઘણાં આવશે. આમાં ફા ન થવું જોઈએ. માયાનાં એટલાં વિકલ્પ આવશે જે અજ્ઞાન કાળ માં પણ નહીં આવતાં હોય, એવાં પણ વિકલ્પ આવે છે. કહે છે - ભક્તિમાર્ગ માં તો ખૂબ ખુશી રહે છે. હમણાં તમે યાદ કરવા ઈચ્છો છો તો કરી નથી શકતાં. બિંદી યાદ નથી આવતી. મોટી ચીજ હોય તો યાદ કરે.

બાબા કહે છે કે તમે શિવબાબા કહી ને યાદ કરો, આ જૂની દુનિયા ને ભૂલી જાઓ. તમે શાંતિધામ માં યાદ કરો. ફક્ત શાંતિધામ ને યાદ નથી કરવાનું, બાપ ની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. આત્મા નો સ્વીટ બાપ થી પ્રેમ જોઈએ. અડધાકલ્પ નાં પ્રેમી છો. આત્મા કહે છે અમે અડધો કલ્પ તમને ભૂલી ગયાં છીએ. અહીંયા બ્રાહ્મણીઓ જેમને લઈ આવે છે, ખૂબ ખબરદારી થી નિશ્ચયબુદ્ધિ વાળા ને જ આવવાનું છે. જો અહીંયા આવીને પછી જઈ કોઈ પતિત બને તો દંડ બ્રાહ્મણી પર આવી જશે એટલે બ્રાહ્મણી પર ખૂબ રિસ્પોન્સિબિલિટી (જવાબદારી) છે. બાબાએ આ રથ લીધો છે. બધી વાતો નાં અનુભવી છે. અહીંયા તો ગંદ ની વાત નથી. પરસ્પર માં હસવું, રમવું, વાતચીત કરવી આની કોઈ મનાઈ નથી. બાકી થોડો પણ કોઈ આત્મા થી પ્રેમ રાખશો તો પછી વધારે વધતો જશે. તેની યાદ આવતી રહેશે એટલે આનાથી પણ પાર જવાનું છે.

હવે તમે ઘર માં બેઠા છો કે સતયુગ માં બેઠા છો? (ઘર માં) બાપ બાળકોને ઘર માં ભણાવે છે. તમારા બધાનું આ ઘર છે. જ્યારે બહાર જાઓ છો તો આવું નહીં કહેશો. અહીંયા ખૂબ સારો નશો રહેશે. દેહ નું અભિમાન છોડવાનું છે. દેહી-અભિમાની બનો તો જાત-પાત નો ભેદ બધો નીકળી જશે. જૂની દુનિયા તમોપ્રધાન છે, તેમાં ભેદભાવ વધારે જ વધતો જાય છે. પહેલાં બ્રિટીશ ગવર્મેન્ટ

નાં સમયે ભાષાઓની ખિટપિટ નહોતી, હવે દિવસ-પ્રતિદિવસ ફૂટ વધતી જાય છે. પછી સતયુગ માં એક જ ભાષા હશે. કોઈ ભેદભાવ નહીં હશે. અરુણા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ દેહધારી ની યાદ ન આવે, એનાં માટે કોઈ થી પણ પ્રેમ નથી કરવાનો. આનાથી પણ પાર જવાનું છે. ખૂબ ખબરદારી રાખવાની છે. માયાનાં વિકલ્પો થી ગભરાવાનું નથી, વિજયી બનવાનું છે.
2. ધ્યાન-દીદાર માં માયાની ખૂબ પ્રવેશતા થાય છે આ ભૂત પ્રવેશતા થી પોતાને બચાવવાનું છે. બાપ ને પોતાનાં સાચાં-સાચાં સમાચાર આપવાનાં છે.

વરદાન :- શક્તિ રુપ ની સ્મૃતિ દ્વારા પતિત સંસ્કારો ને નાશ કરવા વાળા કાળી રુપ ભવ સદા પોતાનું આ સ્વરુપ સ્મૃતિ માં રહે કે હું સર્વ શસ્ત્રધારી શક્તિ છું, મુજ પતિત-પાવની પર કોઈ પતિત આત્માની નજર નો પડછાયો પણ નથી પડી શકતો. પતિત આત્માનાં પતિત સંકલ્પ પણ ન ચાલી શકે-એવી પોતાની બ્રેક પાવરફુલ જોઈએ. જો કોઈ પતિત આત્મા નો પ્રભાવ પડે છે-તો એનો અર્થ છે કે પ્રભાવશાળી નથી. જે સ્વયં સંઘારી છે તે ક્યારેય કોઈ નો શિકાર ન બની શકે. તો એવું કાળી રુપ બનો જે કોઈ પણ તમારી સામે એવો સંકલ્પ પણ કરે તો તેમનો સંકલ્પ મૂર્છિત થઈ જાય.

સ્વોગન :- રોયલ રુપ ની ઈચ્છા નું સ્વરુપ નામ, માન અને શાન છે, આનાથી ન્યારા બનો.

“ મનન શક્તિ અને મગન સ્થિતિ”

આજે ડબલ તાજધારી, ડબલ રાજ્ય અધિકારી બનાવવા વાળા બાપ વિશેષ પોતાના ડબલ વિદેશી બાળકો થી મિલન મનાવવા આવ્યાં છે. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે કે ચારે તરફ નાં ડબલ વિદેશી સ્નેહી, સહયોગી, સદા સેવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી સ્નેહ અને સેવા, બંને માં આગળ વધતાં જઈ રહ્યાં છે. દરેક નાં મનમાં આ ઉત્સાહ છે કે અમારે બાપદાદાની પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાવાનો છે. દરેક દિવસ ઉત્સાહ નાં કારણે, સંગમયુગ ને ઉત્સવ પ્રમાણે અનુભવ કરતાં ઉડી રહ્યાં છે કારણ કે જ્યાં દરેક સમયે ઉત્સાહ છે, ભલે બાપદાદા ની યાદ દ્વારા મિલન મનાવવાનો, ભલે સેવા દ્વારા પ્રત્યક્ષ ફળ પ્રાપ્ત થવાનાં અનુભવ નાં ઉત્સાહ માં-બંને ઉત્સાહ દરેક પળ, દરરોજ ઉત્સવ નો અનુભવ કરાવે છે. દુનિયાનાં લોકો વિશેષ ઉત્સવ નાં દિવસે ઉત્સાહ નો અનુભવ કરે છે પરંતુ બ્રાહ્મણ આત્માઓ માટે સંગમયુગ જ ઉત્સાહ નો યુગ છે. દરરોજ નવો ઉત્સાહ, ઉમંગ-ઉલ્લાસ સ્વતઃ જ અનુભવ થતો રહે છે એટલે સંગમયુગ નો દરરોજ ખુશી નો ખોરાક ખાતા, બાપ દ્વારા અનેક પ્રાપ્તિઓનાં ગુણ ગાતા ડબલ લાઈટ બની સદા ઉત્સાહમાં નાચતાં રહે છે. ઉત્સવ માં શું કરે છે? ખાય છે, ગાય છે અને નાચે છે. હમણાં વિદેશમાં વિશેષ ક્રિસમસ મનાવવાની તૈયારીઓ કરી રહ્યાં છે. ખાવું, ગાવું, વગાડવું અને નાચવું આ જ કરશે ને અને મિલન મનાવશે. તમે દરરોજ શું કરો છો? અમૃતવેલા થી લઈને રાત સુધી આજ કામ કરો છો ને. સેવા પણ કરો છો, સેવા અર્થાત્ જ્ઞાન ડાન્સ કરો છો. બાપદાદા નાં ગુણોનાં ગીત આત્માઓને સંભળાવો છો. તો રોજ ઉત્સવ મનાવો છો ને. કોઈ દિવસ એવો નથી જે સાચાં બ્રાહ્મણ આ કાર્ય ન કરતાં હોય. સંગમયુગ નો દરેક દિવસ ઉત્સાહ ભરેલો ઉત્સવ નો દિવસ છે. તેઓ તો એક-બે દિવસ મનાવે છે. પરંતુ બાપદાદા દરેક બ્રાહ્મણ બાળકો ને એવાં શ્રેષ્ઠ બનાવે છે, એવી સોનેરી ભેટ આપે છે જે સદા માટે સંપન્ન, સદા ભરપૂર બની જાય છે. તે લોકો ક્રિસમસ નાં દિવસની રાહ જુએ છે કે ક્રિસમસ ફાધર આવીને આજે ભેટ આપશે. તે ક્રિસમસ ફાધર ને યાદ કરે અને તમે ક્રિસમસ જેવા મીઠા બનાવવા વાળા બાપ ને યાદ કરો છો. એટલી ભેટ મળે છે જે ૨૧ જન્મ આ ભેટ ચાલતી રહે છે! તે વિનાશી ભેટ થોડો સમય ચાલી સમાપ્ત થઈ જશે, આ અવિનાશી ભેટ અનેક જન્મ તમારી સાથે રહેશે. જેમ તે લોકો ક્રિસમસ ટ્રી ને સજાવે છે. બાપદાદા આ બેહદ નાં વર્લ્ડ ટ્રી માં આપ ચમકતાં તારાઓ ને, સંગમયુગી શ્રેષ્ઠ ધરતીનાં તારાઓ ને અવિનાશી લાઈટ-માઈટ સ્વરૂપ માં સ્થિત હોવાનો અનુભવ કરાવે છે. તે લોકો પણ સ્ટાર (તારા) ને માને છે, સ્ટાર સજાવે છે. તમે સ્ટાર નું યાદગાર સ્થૂળ ચમકતી લાઈટનાં રૂપમાં દેખાડો છો કે લાઈટ થી સજાવો કે ફૂલો થી સજાવો છો, આ કોનું યાદગાર છે? રુહાની સુગંધિત ફૂલો-બ્રાહ્મણ આત્માઓનું. આ બધાં ઉત્સવ આપ સંગમયુગી બ્રાહ્મણો નાં ઉત્સાહ ભરેલા ઉત્સવો નું યાદગાર છે. સંગમયુગ પર કલ્પવૃક્ષ નાં ચમકતા તારાઓ, રુહાની ગુલાબ આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓ છો. પોતાનું જ યાદગાર સ્વયં જોઈ રહ્યાં છો. અવિનાશી બાપ દ્વારા અવિનાશી રત્ન બનો છો, એટલે અંતિમ જન્મ સુધી પોતાનું યાદગાર જોઈ રહ્યા છો. ડબલ રૂપ નું યાદગાર જોઈ રહ્યાં છો. સંગમયુગ નાં રૂપનું યાદગાર ભિન્ન-ભિન્ન રૂપ થી, રીત થી દેખાડે છે અને બીજું ભવિષ્ય દેવ-પદનું યાદગાર જોઈ રહ્યાં છો. ન ફક્ત પોતાનાં રૂપનું યાદગાર જુઓ છો પરંતુ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનાં શ્રેષ્ઠ કર્મોનું પણ યાદગાર છે. બાપ અને બાળકો નાં ચરિત્રનું પણ યાદગાર છે. તો પોતાનું યાદગાર જોઈ સહજ યાદ આવી જાય છે ને કે દરેક કલ્પ અમે એવી વિશેષ આત્માઓ બનીએ છીએ. બન્યાં હતાં, બન્યાં છીએ અને આગળ પણ બનતાં રહીશું.

બાપદાદા એવાં સદા યાદ માં રહેવા વાળા, જેમનું યાદગાર હમણાં છે, એવાં બાળકોને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. યાદ માં રહેવા વાળાઓનું આ યાદગાર છે. યાદ નું મહત્વ યાદગાર જોઈ રહ્યાં છો. તો ડબલ વિદેશી બાળકોને પોતાનું યાદગાર જોઈ ખુશી થાય છે ને. બાપદાદા ને ડબલ વિદેશી બાળકોને જોઈ ડબલ ખુશી થાય છે, શા માટે? એક તો ખૂણા-ખૂણા માં કલ્પ પહેલાં વાળા છૂટા પડેલાં, ખોવાયેલાં બાળકો ફરીથી મળી ગયાં. ખોવાયેલી વસ્તુ જો મળી જાય છે તો ખુશી થાય છે ને. બાપ તો બધાં બાળકોને જોઈ ખુશ થાય, ભલે ભારતવાસી હોય, ભલે વિદેશી. બીજી વાત ડબલ વિદેશી બાળકોની છે જે ભિન્ન ધર્મ, ભિન્ન રીત-રિવાજ નાં પડદા ની અંદર છુપાયેલાં હોવા છતાં પણ આ પડદા ને સહજ સમાપ્ત કરી બાપ નાં બની ગયાં. આ પડદો હટાવવાની વિશેષતા છે. પડદા ની અંદર થી પણ બાપ ને જાણવાની વિશેષતા ડબલ વિદેશીઓની છે. તો ડબલ ખુશી થઈ ને. વિદેશી બાળકોનો નિશ્ચય અને નશો પોતાનો અલૌકિક છે. બાપદાદા આજે ચારે તરફ નાં ડબલ વિદેશી બાળકો ને વિશેષ સદા ઉત્સાહ માં રહેવા વાળા, દરરોજ ઉત્સવ મનાવવા વાળા, દરરોજ વરદાતા બાપ દ્વારા વિશેષ વરદાન કે વિશેષ આશીર્વાદ લેવાની ડાયમંડ ભેટ મોટા દિવ થી મોટા દિવસ માટે આપી રહ્યાં છે - સદા ઉત્સવ ભરેલું જીવન ભવ, સદા સહજ ઉડતી કળા નાં અનુભવી શ્રેષ્ઠ જીવન ભવ. અરધા!

આજે બાપદાદા વતન માં ૩ પ્રકાર નાં બાળકોને જોઈ રહ્યાં હતાં. ૩ પ્રકાર ક્યાં જોયા? ૧) વર્ણન કરવા વાળા, ૨) મનન કરવા

વાળા, ૩) અનુભવમાં મગન રહેવા વાળા. આ ૩ પ્રકાર નાં બાળકો દેશ-વિદેશ નાં બધાં બાળકોમાં જોયા. વર્ણન કરવા વાળા બ્રાહ્મણ અનેક જોયાં, મનન કરવા વાળા વચ્ચે ની સંખ્યા માં જોયાં, અનુભવ માં મગન રહેવા વાળા એનાથી પણ ઓછી સંખ્યામાં જોયાં. વર્ણન કરવું અતિ સહજ છે, કારણ કે હૃડ જન્મો નાં સંસ્કાર છે. એક સાંભળવું, બીજું જે સાંભળ્યું તે વર્ણન કરવું-આ કરતાં આવ્યાં છો. ભક્તિમાર્ગ છે જ સાંભળવું અથવા કીર્તન દ્વારા, પ્રાર્થના દ્વારા વર્ણન કરવું. સાથે-સાથે દેહ-અભિમાન માં આવવાનાં કારણે વ્યર્થ બોલવું - આ પાક્કા સંસ્કાર રહ્યાં છે. જ્યાં વ્યર્થ બોલ હોય છે ત્યાં વિસ્તાર સ્વતઃ જ થાય છે. સ્વચિંતન અંતર્મુખી બનાવે છે, પરચિંતન વર્ણન કરવાનાં વિસ્તારમાં લાવે છે. તો વર્ણન કરવાનાં સંસ્કાર અનેક જન્મો નાં હોવાનાં કારણે બ્રાહ્મણ જીવનમાં પણ અજ્ઞાન થી બદલાઈ જ્ઞાનમાં તો આવી જાય છે. જ્ઞાનનું વર્ણન કરવામાં જલ્દી હોશિયાર થઈ જાય છે. વર્ણન કરવા વાળા વર્ણન કરવાનાં સમય સુધી ખુશી કે શક્તિ અનુભવ કરે છે પરંતુ સદાકાળ માટે નહીં. મુખ થી જ્ઞાન-દાતા નું વર્ણન કરવાનાં કારણે શક્તિ અને ખુશી-આ જ્ઞાન નું પ્રત્યક્ષ ક્ષણ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે પરંતુ શક્તિશાળી સ્વરુપ, સદા ખુશી-સ્વરુપ નથી બની શકતાં. તો પણ જ્ઞાન રત્ન છે અને ડાયરેક્ટ ભગવાનુવાચ છે, એટલે યથાશક્તિ પ્રાપ્તિ સ્વરુપ બની જાય છે.

મનન કરવા વાળા સદા જે પણ સાંભળે છે એને મનન કરી સ્વયં પણ દરેક જ્ઞાન નાં પોઈન્ટ નું સ્વરુપ બને છે. મનન શક્તિ વાળા ગુણ-સ્વરુપ, શક્તિ-સ્વરુપ, જ્ઞાન-સ્વરુપ અને યાદ-સ્વરુપ સ્વતઃ જ બની જાય છે કારણ કે મનન કરવું અર્થાત બુદ્ધિ દ્વારા જ્ઞાન નાં ભોજનને પચાવવું છે. જેમ સ્થૂળ ભોજન જો પાચન નથી થતું તો શક્તિ નથી બનતી, ફક્ત મુખનાં સ્વાદ સુધી જ રહી જાય છે. એમ વર્ણન કરવા વાળાઓને પણ ફક્ત જ્ઞાન મુખ નાં વર્ણન સુધી રહી જાય. પરંતુ તે બુદ્ધિ દ્વારા મનન શક્તિ દ્વારા ધારણ કરી શક્તિશાળી બની જાય છે. મનન શક્તિવાળા સર્વ વાતો ની શક્તિશાળી આત્માઓ બને છે. મનન કરવા વાળા સદા સ્વચિંતન માં વ્યસ્ત રહેવાનાં કારણે માયા નાં અનેક વિઘ્નો થી સહજ મુક્ત થઈ જાય છે કારણ કે બુદ્ધિ વ્યસ્ત છે. તો માયા પણ વ્યસ્ત જોઈ કિનારો કરી લે છે. બીજી વાત-મનન કરવાથી શક્તિશાળી બનવાનાં કારણે સ્વસ્થિતિ કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં હાર અપાવી નથી શકતી. તો મનન શક્તિ વાળા અંતર્મુખી સદા સુખી રહે છે. સમય પ્રમાણે શક્તિઓ ને કાર્યમાં લગાડવાની શક્તિ હોવાનાં કારણે જ્યાં શક્તિ છે ત્યાં માયા થી મુક્તિ છે. તો એવાં બાળકો વિજયી આત્માઓ ની લિસ્ટ માં આવે છે.

ત્રીજા બાળકો-સદા સર્વ અનુભવોમાં મગન રહેવા વાળા. મનન કરવું-આ સેકન્ડ સ્ટેજ (અવસ્થા) છે પરંતુ મનન કરતાં મગન રહેવું-આ ફર્સ્ટ સ્ટેજ છે. મગન રહેવા વાળા સ્વતઃ જ નિર્વિઘ્ન તો રહે જ છે પરંતુ એનાથી પણ ઊંચી વિઘ્ન-વિનાશક સ્થિતિ રહે છે અર્થાત્ સ્વયં નિર્વિઘ્ન બની બીજાઓનાં પણ વિઘ્ન-વિનાશક બની સહયોગી બને છે. અનુભવ સૌથી મોટામાં મોટી ઓથોરિટી (સત્તા) છે. અનુભવ ની ઓથોરિટી થી બાપ સમાન માસ્ટર ઓલમાઈટી ઓથોરિટી ની સ્થિતિનો અનુભવ કરે છે. મગન અવસ્થા વાળા પોતાના અનુભવ નાં આધાર થી બીજાઓને નિર્વિઘ્ન બનાવવાનું દૃષ્ટાંત બને છે કારણ કે કમજોર આત્માઓ એમનાં અનુભવ ને જોઈ સ્વયં પણ હિંમત રાખે છે, ઉત્સાહ માં આવે છે-અમે પણ એવાં બની શકીએ છીએ. મગન રહેવા વાળી આત્માઓ બાપ સમાન હોવાનાં કારણે સ્વતઃ જ બેહદ નાં વૈરાગ્ય વૃત્તિ વાળા, બેહદ નાં સેવાધારી અને બેહદ નાં પ્રાપ્તિનાં નશા માં રહેવા વાળા સહજ બની જાય છે. મગન રહેવા વાળી આત્માઓ સદા કર્મોત્તીત અર્થાત્ કર્મબંધન થી ન્યારી અને સદા બાપની પ્યારી છે.

મગન આત્મા સદા તૃપ્ત આત્મા, સંતુષ્ટ આત્મા, સંપન્ન આત્મા, સંપૂર્ણતા ની અતિ સમીપ આત્મા છે. સદા અનુભવની ઓથોરિટી નાં કારણે સહજ યોગી, સ્વતઃ યોગી, એવું શ્રેષ્ઠ જીવન, ન્યારા અને પ્યારા જીવનનો અનુભવ કરે છે. એમનાં મુખ થી અનુભવી બોલ હોવાનાં કારણે દિલમાં સમાઈ જાય છે અને વર્ણન કરવા વાળા નાં બોલ બુદ્ધિ સુધી બેસે છે. તો સમજ્યાં ફર્સ્ટ સ્ટેજ શું છે? મનન કરવા વાળા પણ વિજયી છે પરંતુ સહજ અને સદા માં અંતર છે. મગન રહેવા વાળા સદા બાપ ની યાદમાં સમાયેલા હોય છે. તો અનુભવ ને વધારો પરંતુ પહેલા વર્ણન થી મનન માં આવો. મનન-શક્તિ, મગન-સ્થિતિ ને સહજ પ્રાપ્ત કરાવી લે છે. મનન કરતાં-કરતાં અનુભવ સ્વતઃ જ વધતો જશે. મનન કરવાનો અભ્યાસ અતિ આવશ્યક છે. એટલે મનન શક્તિ ને વધારો. સાંભળવું અને સંભળાવવું તો અતિ સહજ છે. મનન-શક્તિ વાળા, મગન રહેવા વાળા સદા પૂજ્ય; વર્ણન કરવા વાળા ફક્ત ગાયન યોગ્ય હોય છે. સદા પોતાને ગાયન-પૂજન યોગ્ય બનાવો. સમજ્યાં?

સેવાધારી તો ત્રણેય છે પરંતુ સેવાનો પ્રભાવ નંબરવાર છે. નંબરવાર માં નહીં આવતાં, નંબરવન બનજો. અરધા!

સદા પોતાને ડબલ રાજ્ય અધિકારી, ડબલ તાજધારી શ્રેષ્ઠ આત્મા અનુભવ કરવા વાળા, સદા મનન-શક્તિ દ્વારા મગન-સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા વાળા, સદા બાપ સમાન અનુભવી, માસ્ટર ઓલમાઈટી ઓથોરિટી સ્થિતિ નાં અનુભવી-મૂર્ત બનવા વાળા, સદા પોતાને શક્તિશાળી પૂજ્ય સ્થિતિ ને પ્રાપ્ત કરવા વાળા-એવાં નંબરવન, સદા વિજયી બાળકોને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વિદેશી ભાઈ - બહેનો નાં ગ્રુપ થી :-

વિદેશ માં રહેતાં સ્વદેશ, સ્વસ્વરુપ ની સદા સ્મૃતિમાં રહેવા વાળા છો? જેમ બાપ પરમધામ થી આ જૂના પારકા દેશ માં પ્રવેશ થઈ આવે છે, એમ તમે બધાં પણ પરમધામ નિવાસી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ, સહજયોગી આત્માઓ એવો અનુભવ કરો છો કે અમે પણ પરમધામ નિવાસી આત્માઓ આ સાકાર શરીર માં પ્રવેશ કરી વિશ્વ નાં કાર્ય અર્થ નિમિત્ત છીએ? તમે પણ અવતરિત થયેલી બ્રાહ્મણ આત્માઓ છો. શૂદ્ર જીવન સમાપ્ત થયું, હવે શુદ્ધ બ્રાહ્મણ આત્માઓ છો. બ્રાહ્મણ ક્યારેય અપવિત્ર નથી હોતાં. બ્રાહ્મણ અર્થાત્ પવિત્ર. તો બ્રાહ્મણ છો કે મિક્સ છો? બંને નાવ માં પગ રાખવા વાળા નહીં. એક જ નાવ માં બંને પગ રાખવા વાળા. તો બ્રાહ્મણ આત્માઓ અવતરિત આત્માઓ છે. આમ પણ જે પણ આત્માઓ અવતાર બનીને આવી છે, અવતાર રુપ થી પ્રસિદ્ધ છે, તે શા માટે આવે છે? શ્રેષ્ઠ પરિવર્તન કરવા માટે. તો આપ અવતારો નું કામ શું છે? વિશ્વ પરિવર્તન કરવું, રાત ને દિવસ બનાવવો, નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવવું. આટલું મોટું કાર્ય કરવા માટે અવતરિત થયાં છો અર્થાત્ બ્રાહ્મણ બન્યાં છો! આ કામ યાદ રહે છે ને? લૌકિક સેવા પણ શા માટે કરો છો? આવક પણ ક્યાં લગાડવા માટે? સેવાકેન્દ્ર ખોલવા માટે કરો છો કે લૌકિક પરિવાર માટે કરો છો? જો આ લક્ષ્ય રહે છે કે કમાણી પણ ઈશ્વરીય કાર્યમાં લગાડવા માટે કરો છો, લૌકિક કાર્ય કરતાં પણ સેવા જ યાદ રહે છે ને? બીજા કોનાં ડાયરેક્શન થી કરો છો? જ્યારે બાપની શ્રીમત પ્રમાણે કરો છો તો જેની શ્રીમત છે તે યાદ આવશે ને? એટલે બાપદાદા કહે છે લૌકિક કાર્ય કરતાં પણ સદા પોતાને ટ્રસ્ટી સમજો. ટ્રસ્ટી પણ છો અને વારિસ પણ છો. ભલે ક્યાંય પણ રહો છો પરંતુ મન થી સમર્પિત છો તો વારિસ છો. વારિસ નો અર્થ આ નથી કે મધુબન માં આવીને રહો, પરંતુ સેવા ક્ષેત્ર પર રહેતાં પણ જો મન થી મારાપાણું નથી અર્થાત્ સમર્પિત છે તો વારિસ છે. તો સમર્પણ છો કે હમણાં કર્મબંધન નાં પ્રભાવ માં છો? જ્યારે મન થી સમર્પિત થઈ ગયાં તો સમર્પિત આત્માઓ ને બંધન નહીં લાગશે કારણ કે સમર્પિત થઈ ગયાં એટલે બધા બંધનો ને પણ સમર્પિત કરી દીધાં. જો મનને કોઈ પણ બંધન ખેંચે છે તો સમજો બંધન છે. બાકી આવે છે ચાલ્યાં જાય છે તો બંધન નથી. તો અમે અવતાર છીએ, ઉપર થી આવ્યાં છીએ-સદા સ્મૃતિ માં રાખો. અવતાર આત્માઓ ક્યારેય શરીર નાં હિસાબ-કિતાબ નાં બંધનમાં નહીં આવશે, વિદેહી બનીને કાર્ય કરશે. શરીર નો આધાર લે છે, પરંતુ શરીર નાં બંધન માં નથી બંધાતાં. તો એવાં બન્યાં છો? તો સદા પોતાને શરીર નાં બંધન થી ન્યારા બનાવવા માટે અવતાર સમજો. આ વિધી થી ચાલતાં રહો તો સદા બંધનમુક્ત ન્યારા અને સદા બાપ નાં પ્યારા બની જશો.

વરદાન :-

પોતાનાં વિજય કે સફળતા ને નિશ્ચિત સમજી ને સદા નિશ્ચિત રહેવા વાળા નિશ્ચય બુદ્ધિ ભવ .

જે બાળકો સદા બાપ માં, સ્વયં નાં પાર્ટ માં અને ડ્રામાની દરેક સેકન્ડની કળા માં ૧૦૦ ટકા નિશ્ચય બુદ્ધિ છે એમની વિજય કે સફળતા નિશ્ચિત છે. નિશ્ચિત વિજય હોવાનાં કારણે તે સદા નિશ્ચિત રહે છે. એમનાં ચહેરા થી ચિંતાની કોઈ પણ રેખા દેખાશે નહીં. એમને સદા નિશ્ચય રહે છે કે આ કાર્ય કે આ સંકલ્પ સિદ્ધ થયો જ છે. એમને ક્યારેય કોઈ વાત માં પ્રશ્ન ન ઉઠી શકે.

સ્લોગન :-

સાંભળવાં-સંભળાવવા માં ભાવના અને ભાવ ને બદલી નાખવો જ વાયુમંડળ ખરાબ કરવું છે.

“ મીઠા બાળકો - આત્મ અભિમાની ભવ , હરતાં - ફરતાં , ઉઠતાં - બેસતાં આ જ અભ્યાસ કરતાં રહો તો તમારી ખૂબ જ ઉન્નતિ થતી રહેશે”

પ્રશ્ન :- બાપની એક્યુરેટ યાદ ક્યાં બાળકોની બુદ્ધિમાં રહેશે?

ઉત્તર :- જે બાળકોએ બાપને એક્યુરેટ જાણ્યાં છે. કેટલાંક બાળકો કહે છે કે બિંદુ ને ભલા કેવી રીતે યાદ કરીએ. ભક્તિમાં તો અખંડ જ્યોતિ સમજી યાદ કરતાં આવ્યાં, હવે બિંદુ કહીને મૂંઝાય છે એટલે પહેલાં-પહેલાં આ નિશ્ચય થાય કે બાપ અખંડ જ્યોતિ નથી, એ તો અતિ સૂક્ષ્મ બિંદુ છે ત્યારે યાદ એક્યુરેટ રહી શકે છે.

ઓમ્ શાંતિ ! બધાં બાળકો યાદ માં બેઠા છે. મનમનાભવ. આ સંસ્કૃત અક્ષર હકીકત માં છે નહીં. બાપે જ્યારે સહજ રાજયોગ શીખવાડ્યો છે ત્યારે આ સંસ્કૃત અક્ષર બોલ્યાં નથી. આ તો સંસ્કૃત જાણતાં જ નથી. બાપ તો હિન્દીમાં જ સમજાવે છે. ભલે આ રથ હિન્દી, સિંધી તથા ઈંગલિશ જાણનાર છે પરંતુ બાપ સમજાવે હિન્દીમાં છે. જે, જે ધર્મનો છે તેમની પોતાની ભાષા છે. અહીંયા હિન્દી ભાષા જ ચાલે છે, આ ભાષા સમજવી સહજ છે અને આ સ્કૂલ પણ વન્ડરફુલ છે. આમાં કોઈ પણ કાગળ, પેન્સિલ, ચોપડી વગેરે ની દરકાર નથી રહેતી. અહીંયા તો ફક્ત એક અક્ષર ને યાદ કરવાનો છે અર્થાત્ બાપ ને યાદ કરો. ગોડ ને અથવા ઈશ્વર ને અથવા પરમપિતા પરમાત્મા ને કોઈ યાદ ન કરે - આ મુશ્કેલ છે, યાદ બધાં કરે છે પરંતુ એમનો પરિચય નથી. બાપ જ આવીને પોતાની ઓળખ આપે છે. શાસ્ત્રોમાં જે કલ્પની આયુ આટલી લાંબી લખી દીધી છે, તે બાપ આવી ને સમજાવે છે. ખૂબ મોટી વાત પણ નથી. અહિલ્યાઓ, ઘરડી-ઘરડી માતાઓ શું સમજશે. આ તો ખૂબ જ સહજ છે. કોઈ નાનાં બાળકો પણ સમજી શકે છે. બાબા અક્ષર કોઈ નવો નથી. શિવનાં મંદિરમાં જાય છે તો બુદ્ધિમાં આવે છે કે આ શિવબાબા છે, એ નિરાકાર છે. બધાં મનુષ્ય-માત્ર બાબા કહે છે. આપણાં સર્વ આત્માઓનાં બાપ એક છે. બધાં જીવ ની આત્માઓ, જે શરીરમાં નિવાસ કરે છે, બાપ ને યાદ કરે છે. બધાં ધર્મ વાળા જે પણ છે, બધાં પરમપિતા પરમાત્મા ને યાદ જરૂર કરે છે. એ છે પરમધામ માં રહેવાવાળા બાપ. આપણે પણ ત્યાંનાં રહેવાવાળા છીએ. તો હવે ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ઈચ્છે પણ છે અમે પાવન બનીએ. બોલાવે પણ છે - હૈં પતિતો ને પાવન કરવા વાળા આવો. નવી દુનિયા પાવન હતી, હવે ફરી જૂની થઈ છે, આને કોઈ નવી નહીં કહેશે. ભારતવાસી જાણે છે - નવાં ભારતમાં દેવી-દેવતા રાજ્ય કરતાં હતાં. જ્યારે નવું ભારત હતું તો તેની પહેલાં શું હતું? સંગમ. આનાથી પણ સહજ કહેવું જોઈએ. નવાં ની આગળ જૂનું હતું. સંગમ ને મનુષ્ય આટલું સહજ સમજી નથી શકતાં. ન્યુ વર્લ્ડ, ઓલ્ડ વર્લ્ડ, આની વચ્ચે ને પછી સંગમ કહે છે. બાપનાં માટે જ કહે છે - હૈં પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. અમે પતિત બની ગયાં છીએ. નવી દુનિયામાં કોઈ પોકારશે નહીં. હમણાં તમારી સમજમાં આવી ગયું છે કે આ ભારત પાવન હતું. હૈં પતિત-પાવન આવો, આ તો ખુબ સમય થી બોલાવતા આવ્યાં છે. તેમને આ ખબર નથી કે પતિત દુનિયા ક્યારે પૂરી થશે. કહે છે - શાસ્ત્રોમાં એવું લખેલું છે કે હજુ ૪૦ હજાર વર્ષ કળયુગ (પતિત દુનિયા) ચાલશે. બિલકુલ જ ધોર અંધકાર માં છે. હમણાં તમે પ્રકાશ માં છો. બાપ તમને હવે પ્રકાશ માં લાવ્યાં છે. આ પ હજાર વર્ષમાં સૃષ્ટિનું ચક્ર પૂરું થાય છે. કાલ ની વાત છે. તમે રાજ્ય કરતાં હતાં, બરાબર આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું, સ્વર્ગ હતું. પાવન દુનિયામાં કોઈ ઉપદ્રવ વગેરે હોઈ ન શકે. ઉપદ્રવ હોય જ છે રાવણ રાજ્ય માં. અહીંયા તમને બાપ સમજાવે છે, તમે સમ્મુખ કાનો થી સાંભળો છો. કોણ સાંભળે છે? આત્મા. આત્માને ખુબ ખુશી થાય છે, અમને બાપ ફરીથી આવી ને મળ્યાં છે. બાપ થી વારસો લીધો હતો, હવે બાપ કહે છે - મને યાદ કરો. આમાં કોઈ લખવાં-વાંચવાની વાત નથી. જ્યારે કોઈ આવે છે તો પૂછાય છે - તમારે કેમ આવવાનું થયું? તો કહેશે અહિયાં નાં મહાત્મા થી મળવાં? કેમ? તમને શું જોઈએ? બતાવો કોઈ ભિક્ષા જોઈએ? સંન્યાસી હોય તો રોટલી-ટુકડો જોઈએ. સંન્યાસી કોઈની પાસે જાય છે કે રસ્તા માં મળે છે તો ધાર્મિક મનુષ્ય સમજે છે આ છતાં પણ પવિત્ર મનુષ્ય છે, આને ભોજન ખવડાવવું સારું છે. હવે તો પવિત્રતા પણ નથી રહી. બિલકુલ જ તમોપ્રધાન દુનિયા છે, આમાં ખૂબ ગંદકી છે. મનુષ્ય કેટલાં હેરાન થાય છે. અહીંયા તો હેરાન થવાની કોઈ વાત નથી. બાપ કહે છે લખવાં કરવાની પણ વાત નથી. આ પોઈન્ટ્સ વગેરે પણ લખે છે - ધારણા કરવા માટે. જેવી રીતે ડોક્ટર લોકો પાસે પણ કેટલી દવાઓ હોય છે, આટલી બધી દવાઓ યાદ રહે છે. બેરિસ્ટર ની બુદ્ધિમાં કેટલી લો (કાયદા) ની વાતો યાદ રહે છે. તમારે યાદ શું કરવાનું છે એક વાત, તે પણ ખૂબ સહજ છે. તમે કહો છો એક શિવબાબા ને યાદ કરો. એ કહે છે શિવબાબા કેવી રીતે આવશે. આ પણ તમારા સિવાય બીજા કોઈ ને ખબર નથી. ઈશ્વર ક્યાં છે? એ તો કહેશે નામ-રુપ થી ન્યારા છે કે પછી કહી દે છે સર્વવ્યાપી છે. રાત-દિવસ નો ફરક થઈ જાય છે - બંને અક્ષર માં. નામ-રુપ થી ન્યારી તો કોઈ વસ્તુ છે નહીં. પછી કહી દે - કૂતરા, બિલાડી બધામાં પરમાત્મા છે. બંને એક-બીજા થી વિરુદ્ધ વાતો થઈ ગઈ. તો બાપ પોતાનો પરિચય આપી કહે છે - મુજ બાપ ને યાદ કરો. ગવાય પણ છે - સહજ રાજયોગ. બાબા કહે છે-યોગ નો અક્ષર નિકાળી દો, યાદ કરો. જેવી રીતે નાનો બાળક મા-બાપ ને જોતા જ ઝટ ગળે લાગી જાય છે. પહેલાં વિચાર

કરશે શું કે મારા મા-બાપ છે? ના, આમાં વિચાર કરવાની વાત જ નથી. તમારે પણ ફક્ત શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમે શિવ પર ફૂલ ચઢાવતાં આવ્યાં છો. સોમનાથ નું મંદિર કેટલું ભારે બનાવ્યું છે, જે પછી મોહમ્મદ ગઝનવીએ આવીને લૂંટ્યું હતું. સોમનાથ નું મંદિર ભારતમાં નામીગ્રામી છે. સૌથી પહેલાં તો શિવની પૂજા થવી જોઈએ. બાળકોને આ બધું નોલેજ હવે બુદ્ધિમાં આવ્યું છે. ભલે પૂજા વગેરે કરતાં આવ્યાં છો પરંતુ તમને આ ખબર જ નહોતી કે આ જડ ચિત્ર છે. જરૂર ચૈતન્ય માં આવ્યાં હશે ત્યારે તો વર્ષ-વર્ષે શિવજયંતી પણ મનાવે છે. આ પણ કહે છે - શિવ પરમાત્મા નિરાકાર છે. આત્મા જાણે છે અમે પણ નિરાકાર છીએ. હવે તમે આત્મ-અભિમાની બનો છો, ખૂબ સહજ છે. એ તો આપણા બાબા છે. જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર, પતિત-પાવન છે. એમની ખૂબ મહિમા છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ની આટલી મહિમા નથી. એકની જ મહિમા ગાય છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - બાબા આવીને આપણને વારસો આપી રહ્યાં છે. જેમ લૌકિક બાપ બાળકો નું લાલન-પાલન કરે છે, ભણાવતાં નથી. ભણવા માટે સ્કૂલ માં જાય છે પછી વાનપ્રસ્થ માં ગુરુ કરાય છે. આજકાલ તો નાનાં-મોટા બધાં ને ગુરુ કરાવી દે છે. અહીંયા તો આપ બાળકોને કહેવાય છે - શિવબાબા ને યાદ કરો, બધાં નો હક છે. બધાં મારા બાળકો છે. તમારામાં પણ કોઈ છે જે સારી રીતે યાદ કરે છે. કોઈ તો કહે છે - બાબા, કોને યાદ કરીએ? બિંદુને કેવી રીતે યાદ કરીએ? મોટી વસ્તુ ને યાદ કરાય છે. અરજા પરમાત્મા, જેમને તમે યાદ કરો છો, એ વસ્તુ શું છે? તો કહી દે અખંડ જ્યોતિ સ્વરૂપ છે. પરંતુ એવું નથી. અખંડ જ્યોતિ ને યાદ કરવાનું રોંગ (ખોટું) થઈ જાય છે. યાદ તો એક્યુરેટ જોઈએ. પહેલાં એક્યુરેટ જાણવું જોઈએ. બાપ જ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે, અને પછી બાળકોને આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નાં સમાચાર પણ સંભળાવે છે. ડિટેલ (વિસ્તાર) માં પણ તો નટશેલ (સાર) માં પણ. હવે બાપ કહે છે બાળકો તમારે પાવન બનવું છે તો એનાં માટે એક જ ઉપાય છે - મને યાદ કરો, મને કહો જ છો પતિત પાવન. આત્મા ને પાવન બનાવવાની છે. આત્મા જ કહે છે અમે પતિત બની ગયાં છીએ. અમે પાવન હતાં, હવે પતિત છીએ. બધાં તમોપ્રધાન છે. દરેક વસ્તુ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી તમોપ્રધાન થાય છે. આત્મા પોતે કહે છે હું પતિત બની છું, મને પાવન બનાવો. શાંતિધામ માં પતિત હોતાં નથી. અહીંયા પતિત છે તો દુઃખી છે. જ્યારે પાવન હતાં તો સુખી હતાં. તો આત્મા જ કહે છે - અમને પાવન બનાવો, તો અમે દુઃખ થી છૂટી જઈએ. તમે સમજો છો આત્મા જ બધું કરે છે. આત્મા જ જજ, બેરિસ્ટર વગેરે બને છે. આત્મા જ કહે છે - હું રાજા છું, હું ફલાણો છું. હવે આ શરીર છોડી બીજું લેવાનું છે. આને કહેવાય છે આત્મ-અભિમાની. દેહ હોવાં છતાં આત્મ-અભિમાની. રાવણ નાં રાજ્ય માં દેહ-અભિમાની હોય છે. આત્મ-અભિમાની હમણાં જ બાપ બનાવે છે. આ સમયે આત્મા પતિત દુઃખી છે તો પોકારે છે હેં બાબા આવો. આ પણ તમે જાણો છો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર પતિત થી પાવન, પાવન થી પતિત બનતાં આવ્યાં છીએ. ચક્ર ફરતું જ રહે છે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં બેઠું છે, આપણાં ૮૪ જન્મ કેવી રીતે થયાં છે. હવે આ વાત ભૂલો નહીં. સ્વદર્શન ચક્રધારી થઈ રહો. ઉઠતાં-બેસતાં, હરતાં-ફરતાં બુદ્ધિમાં આપણને બધું નોલેજ છે. તમે સમજો છો બેહદનાં બાપ થી આપણે બેહદ નો વરસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે કે તમારે એક બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં, રોટી ટુકડો ખાવાનો છે. બસ.

મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોને બાપ ઘડી-ઘડી કહે છે - બાળકો પેટનાં માટે ફક્ત રોટી ટુકડો ખાવાનો છે. પેટ કોઈ વધારે ખાતું નથી. એક પાવ લોટ નું ખાય છે. દાળ રોટલી બસ, ૧૦ રૂપિયા માં પણ મનુષ્ય પેટ ભરે છે તો ૧૦ હજાર માં પણ પેટ પાળે છે. ગરીબ લોકો ખાય પણ શું છે. છતાં પણ હટ્ટા-કટ્ટા રહે છે. ભિન્ન-ભિન્ન વસ્તુઓ મનુષ્ય ખાય છે તો વધારે જ બીમાર પડી જાય છે. ડોક્ટર લોકો પણ કહે છે - એક પ્રકારનું ખાવાનું ખાવો તો બીમાર નહીં થશો. તો બાપ પણ સમજાવે છે - રોટલી ટુકડો ખાવો. જે મળે તેમાં ખુશ રહો. દાળ-રોટલી જેવી કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. વધારે લાલચ પણ ન રહેવી જોઈએ. સંન્યાસી લોકો શું કરે છે? ઘરબાર છોડી જંગલ માં ચાલ્યાં જાય છે. તત્વને પરમાત્મા સમજી યાદ કરે છે, સમજે છે બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈશું. પરંતુ એવું તો છે નહીં. આત્મા તો અમર છે. લીન થવાની વાત નથી. બાકી આત્મા પવિત્ર, અપવિત્ર બને છે. તમને કેટલું સારું જ્ઞાન મળ્યું છે. તમે જ પ્રાલબ્ધ ભોગવો છો પછી આ જ્ઞાન ભૂલી જાઓ છો. પછી સીડી ઉતરવાની હોય છે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન બેઠેલું છે. આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે ભોગવીએ છીએ. આ પાર્ટ ક્યારેય પણ કોઈનો બંધ નથી થતો. આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે જે ફરતો જ રહે છે. આ કહી ન શકાય કે ભગવાને ક્યારે, કેવી રીતે, ક્યાં બેસી બનાવ્યો? ના. આ તો ચાલતો જ આવે છે. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થતી જ રહે છે. આ વાતો ને કોઈ સમજતાં જ નથી. તમે જાણો છો - આપણે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આવ્યાં છીએ. હવે ફરીથી ડ્રામા અનુસાર રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. આ વાતો બીજા કોઈ સમજી ન શકે. પૂછાય છે - ડ્રામા સર્વશક્તિમાન છે કે ઈશ્વર? તો કહે છે ઈશ્વર સર્વશક્તિમાન છે. સમજે છે એ બધું કરી શકે છે. બાપ કહે છે - હું પણ ડ્રામા નાં બંધન માં બંધાયેલો છું. પતિતો ને પાવન બનાવવા મારે આવવું પડે છે. તમે સતયુગમાં સુખી બની જાઓ છો. હું પણ જઈને વિશ્રામી થાઉં છું - પરમધામ માં. તમે સિરકુલ્લે ચઢી જાઓ છો. તમારી સિંહ પર સવારી છે.

તમે જાણો છો સેકન્ડ પછી સેકન્ડ જે પણ ચાલે છે તે ડ્રામા ની નોંધ છે. આપ બાળકોને કેટલી સારી નોલેજ છે. હવે ફક્ત બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. બસ. કાગળ, પેન્સિલ વગેરેની કોઈ દરકાર નથી. બ્રહ્મા બાબા પણ ભણે છે, આ તો કંઈ રાખતા જ નથી. ફક્ત

બાપ ને યાદ કરવાનાં છે તો વારસો મળશે. કેટલું સહજ છે. યાદ થી તમે એવરહેલ્ટી (સદા સ્વસ્થ) બનશો. આ છે ધારણા ની વાત. લખવાથી શું ફાયદો થશે, આ તો બધું વિનાશ થઈ જશે. પરંતુ કોઈ યાદ રાખવા માટે લખે છે. જેવી રીતે કોઈ વાત યાદ કરવાની હોય છે તો ગાંઠ બાંધી દે છે. તમે પણ ગાંઠ બાંધી લો, શિવબાબા અને વારસા ને યાદ કરવાનો છે. આ તો ખૂબ સહજ જ છે - યોગ અર્થાત્ યાદ. કહે છે - બાબા યાદ નથી રહેતી. યોગ માં કેવી રીતે બેસીએ? અરે લૌકિક બાપની યાદ ઉઠતાં-બેસતાં, હરતાં-ફરતાં રહે છે, તમે પણ ફક્ત યાદ કરો. બસ, બેડો પાર છે. અરઘા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વદર્શન ચક્રધારી બની ૮૪ નું ચક્ર બુદ્ધિમાં ફરાવતું રહેવાનું છે. બેહદ બાપ ને યાદ કરી બેહદનો વારસો લેવાનો છે, પાવન બનવાનું છે.
2. કોઈ પણ વસ્તુની લાલચ નથી કરવાની, જે મળે તેમાં ખુશ રહેવાનું છે. રોટલી-ટુકડો ખાવાનો છે, બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે.

વરદાન :-

બુદ્ધિ રુપી પગ મર્યાદાની રેખા ની અંદર રાખવા વાળા સર્વ પ્રાપ્તિ સંપન્ન શક્તિશાળી ભવ જે બાળકો બુદ્ધિ રુપી પગ જરા પણ મર્યાદા ની રેખા ની બહાર નથી નીકળતા તે લક્ષી (ભાગ્યશાળી) અને લવલી (પ્રેમાળ) બની જાય છે. તેમને ક્યારેય કોઈ પણ વિઘ્ન અથવા તોફાન, પરેશાની, ઉદાસી આવી નથી શકતી. જો આવે છે તો સમજવું જોઈએ કે જરૂર બુદ્ધિ રુપી પગ મર્યાદાની રેખા ની બહાર નીકળ્યો છે. રેખા ની બહાર નીકળવું અર્થાત્ ફકીર બનવું એટલે ક્યારેય ફકીર અર્થાત્ માંગવા વાળા નહીં, સર્વ પ્રાપ્તિ સંપન્ન શક્તિશાળી બનો.

સ્લોગન :-

જે સદા ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા છે તે સેફ (સુરક્ષિત) રહે છે.

“ મીઠા બાળકો - સ્વયં સ્વયં થી પૂછો કે હું કેટલો સમય બાપ ની યાદ માં રહું છું , દેહી - અભિમાની સ્થિતિ કેટલો સમય રહે છે ?”

પ્રશ્ન :- તકદીરવાન બાળકો જ બાપ નું કયું ડાયરેક્શન પાલન કરે છે?

ઉત્તર :- બાપ નું ડાયરેક્શન છે - મીઠા બાળકો, આત્મ-અભિમાની ભવ. તમે બધાં આત્માઓ પુરુષ છો, સ્ત્રી નહીં. આપ આત્મામાં જ બધો પાર્ટ ભરેલો છે. હવે આ જ મહેનત કે અભ્યાસ કરો કે અમે કેવી રીતે દેહી-અભિમાની રહીએ. આ જ ઊંચી મંઝિલ છે.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાળકો અર્થાત્ જીવ ની આત્માઓએ કહ્યું કે અમે નવી દુનિયાની તકદીર એટલે સ્વર્ગની તકદીર બનાવીને રુહાની બાપ ની પાસે બેઠા છીએ. હવે બાળકોએ રુહાની-અભિમાની અર્થાત્ આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. મોટામાં મોટી મહેનત આ છે. સ્વયં ને આત્મા સમજો અને એમ સમજો મેં આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ક્યારેક બેરિસ્ટર, ક્યારેક શું, ક્યારેક શું બન્યો છું. આત્મા પુરુષ છે, બધાં ભાઈ-ભાઈ છે, ન કે બહેન. આત્મા કહે છે આ મારું શરીર છે તો એ હિસાબ થી આત્મા પુરુષ, આ શરીર સ્ત્રી થઈ ગયું. દરેક વાત ને સારી રીતે સમજવાનું છે. બાબા બહુજ વિશાળ મહીન (સૂક્ષ્મ) બુદ્ધિ બનાવે છે. હવે તમે જાણો છો - મુજ આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. સંસ્કાર સારા કે ખરાબ આત્મામાં રહે છે. એ સંસ્કારો અનુસાર શરીર પણ એવું મળે છે. બધો મદાર આત્મા પર છે. આ ખુબ મોટી મહેનત છે. જન્મ-જન્માંતર લૌકિક બાપ ને યાદ કર્યા, હવે પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. સ્વયં ને ઘડી-ઘડી આત્મા સમજવાનું છે. આપણે આત્મા આ શરીર લઈએ છીએ. હમણાં આપણને આત્માઓ ને બાપ ભણાવે છે. આ છે રુહાની જ્ઞાન, જે રુહાની બાપ આપે છે. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત બાળકોએ દેહી-અભિમાની થઈ રહેવાનું છે. દેહી-અભિમાની થઈ રહેવું, આ ખુબ ઊંચી મંઝિલ છે. જ્ઞાન ઊંચું નથી. જ્ઞાન માં મહેનત નથી. સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણવું-આ છે હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી. ઊંચે થી ઊંચા બાપ છે, પછી છે સૂક્ષ્મવતન માં દેવતાઓ. દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી તો મનુષ્ય સૃષ્ટિમાં હોય છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન માં કોઈ હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નથી. એ છે જ શાંતિધામ. સતયુગ છે સુખધામ, કળયુગ છે દુઃખધામ. અહીંયા રાવણ રાજ્ય માં કોઈ ને શાંતિ મળી નથી શકતી. હવે આપ બાળકોને જ્ઞાન મળ્યું છે-આપણે આત્મા છીએ જ શાંતિધામ માં રહેવા વાળી. આ ઓર્ગેન્સ (અવયવો) કર્મ કરવા માટે છે. ભલે કર્મ કરીએ, ભલે ન કરીએ. આપણે તો આત્મા છીએ, આપણો સ્વધર્મ શાંત છે. કર્મયોગી છીએ ને. કર્મ પણ જરૂર કરવાનું છે. કર્મ-સંન્યાસી ક્યારેય થઈ ન શકાય. આ પણ આ સંન્યાસીઓ નો પાર્ટ છે. ઘરબાર છોડી જાય છે, ખાવાનું નથી બનાવતાં, ગૃહસ્થીઓ થી ભિક્ષા માંગે તો પણ એ ગૃહસ્થીઓની પાસે ખાય છે ને. ઘરબાર છોડીને, કર્મ તો છતાં પણ કરે છે. કર્મ-સંન્યાસ તો થઈ ન શકે. કર્મ-સંન્યાસ ત્યારે છે જ્યારે આત્મા શાંતિધામ માં રહે છે. ત્યાં કર્મેન્દ્રિયો જ નથી તો કર્મ કેવી રીતે કરશે, આને કર્મક્ષેત્ર કહેવાય છે. કર્મક્ષેત્ર પર બધાને આવવું પડે છે. તે છે શાંતિધામ અથવા મૂળવતન. એવું નથી કે બ્રહ્મ માં આત્માએ લીન થવાનું છે. આત્માઓ શાંતિધામ માં રહેવા વાળી છે પછી અહીંયા કર્મક્ષેત્ર પર પાર્ટ ભજવવા આવે છે. આ છે ડીટેલ (વિસ્તાર) ની વાતો. નટશેલ (સાર) માં તો કહેવાય છે સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરો અને બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. આને જ ભારતનો પ્રાચીન યોગ કહેવાય છે. હકીકત માં આને યોગ પણ નહીં, યાદ કહેવું જોઈએ, આમાં મહેનત છે. યોગી બહુજ ઓછા બને છે. યોગની શિક્ષા પહેલાં જોઈએ, પછી જ્ઞાન. પહેલાં-પહેલાં છે બાપ ની યાદ.

બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો, આ છે રુહાની યાદ ની યાત્રા. જ્ઞાન ની યાત્રા નથી, આમાં બહુજ મહેનત કરવી પડે. કોઈ તો ભલે બી.કે. કહેવાય છે પરંતુ બાપ ને યાદ નથી કરતાં. બાપ આવી ને બ્રહ્મા દ્વારા આપ બાળકો ને દેહી-અભિમાની બનાવે છે. આ દેહ-અભિમાની હતાં. હમણાં દેહી-અભિમાની બનવાનો પુરુષાર્થ ચાલી રહ્યો છે. બ્રહ્મા કોઈ ભગવાન નથી. અહીંયા તો બધાં મનુષ્ય માત્ર પતિત છે. પાવન શ્રેષ્ઠાચારી એક પણ નથી. આત્મા માટે જ કહેવાય છે પુણ્ય આત્મા, પાપ આત્મા. મનુષ્ય પણ કહે છે મારી આત્મા ને હેરાન નહીં કરો. પરંતુ સમજતાં નથી કે હું કોણ છું? પૂછાય છે-હું જીવ ની આત્મા, તમે શું ધંધો કરો છો? કહેશે હું આત્મા આ શરીર દ્વારા ફલાણો ધંધો કરું છું. તો પહેલાં-પહેલાં આ નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરો. આ રુહાની નોલેજ સિવાય બાપ નાં કોઈ આપી ન શકે. બાપ આવીને દેહી-અભિમાની બનાવે છે. એવું નથી કે જ્ઞાનમાં કોઈ આગળ જાય છે તો તે પાકકા દેહી-અભિમાની બને છે. દેહી-અભિમાની જે છે તે જ્ઞાન ને સારી રીતે ધારણ કરે છે. બાકી તો ઘણાં જ છે જે જ્ઞાન ને સારી રીતે સમજે છે, પરંતુ શિવબાબા ની યાદ ભૂલી જાય છે. ઘડી-ઘડી પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, આમાં જિન્ન ની માફક બનવાનું છે.

જિન્ન ની વાર્તા છે. બાપ પણ આ કામ આપે છે-મને યાદ કરો, નહીં તો માયા તમને ખાઈ જશે. માયા છે જિન્ન. જેટલું બાપ ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમને બહુજ કશિશ (ખેંચ) થશે. માયા ઉલ્ટા બનાવીને તમને બહુજ તોફાન માં લાવશે. બુદ્ધિ માં આ જ યાદ રહે કે અમે આત્મા બાપ નાં બાળકો છીએ. બસ આ ખુશીમાં રહેવાનું છે.

દેહ-અભિમાન માં આવવાથી માયા થપ્પડ લગાવે છે. હાથતાળી નો ખેલ પણ દેખાડે છે. મુહલરો નાખવાથી ખોવાઈ જાય છે. તમને પણ માયા હેરાન નહીં કરશે, જો બાપ ની યાદ માં રહેશો તો. આનાં પર જ યુદ્ધ ચાલે છે. તમે પુરુષાર્થ કરો છો યાદ કરવાનો પરંતુ માયા એવું નાક થી પકડશે જે યાદ કરવા નહીં દેશે, તમે તો હેરાન થઈ સૂઈ જશો. એટલું માયાથી યુદ્ધ ચાલશે. બાકી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી તો બહુજ સરળ છે. તમને ઘડી-ઘડી કહેવાય છે હંમેશા સમજો હવે અમારા ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં, હવે અમે જઈએ છીએ બાબા ને મળવાં. આ યાદ રહેવું જ મુશ્કેલ છે. બાકી કોઈને સમજાવવું કોઈ મુશ્કેલ નથી. એવું નહીં કે અમે તો બહુજ સારું સમજાવીએ છીએ. ના, પહેલી-પહેલી વાત જ છે યાદ ની. પ્રદર્શનીમાં તો અનેક આવે છે. પહેલાં-પહેલાં આ પાઠ શીખવાડવાનો છે કે સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશો. પહેલું લેસન (અભ્યાસ) જ આ આપવાનું છે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ કોઈ શીખવાડી નથી શકતું. બાપ જ્યારે આવીને શીખવાડે ત્યારે શીખી શકો. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને રાજયોગ શીખવાડી ન શકે, અસંભવ છે. સતયુગ માં તો છે જ પાવન, ત્યાં તો પ્રાલબ્ધ ભોગવે છે. ત્યાં જ્ઞાન-અજ્ઞાન ની વાત જ નથી. ભક્તિમાર્ગ માં જ બાપ ને પોકારે છે કે આવી ને દુઃખ હરો સુખ આપો. સતયુગ ત્રેતા માં કોઈ ગુરુ ગોસાઈ હોતાં નથી. ત્યાં તો સદ્ગતિ પામેલી છે. સદ્ગતિ નો વારસો ૨૧ જન્મ માટે તમે પામી શકો છો. ૨૧ પેઢી, કહે છે બ્રહ્માકુમારી તે જે ૨૧ પેઢી નો ઉદ્ધાર કરે. આ ભારતમાં જ ગવાય છે. ભારતમાં જ તમને ૨૧ પેઢી નો વારસો મળે છે. ત્યાં તમે એક જ દેવી દેવતા ધર્મ વાળા હોવ છો, બીજો કોઈ ધર્મ નથી. બાપ આવીને તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. પવિત્ર થયાં વગર આપણે પાછાં જઈ કેવી રીતે શકીએ. અહીંયા તો બધાં વિકારી પતિત છે. જે-જે ધર્મસ્થાપક છે, તે પછી પાલના કરે છે, એમનાં ધર્મ ની વૃદ્ધિ થતી જાય છે. પાછું કોઈ પણ જઈ નથી શકતું. એક પણ એક્ટર પાછું જઈ ન શકે. બધાને સતોપ્રધાન, સતો-રજો-તમો માં આવવાનું જ છે. બ્રહ્મા નાં માટે પણ કહે છે બ્રહ્મા નો દિવસ, બ્રહ્મા ની રાત. તો શું સૃષ્ટિ માં એકલા જ બ્રહ્મા હશે શું? હમણાં તમે બ્રાહ્મણ કુળ નાં બની રહ્યાં છો. તમે રાત માં હતાં, હવે દિવસ માં જઈ રહ્યાં છો.

તમને સમજાવ્યું છે કે કેટલો સમય પૂજ્યપણા માં રહો છો, કેટલો જન્મ પૂજરી બનો છો. જ્યાં સુધી બાપ ન આવે ત્યાં સુધી કોઈ ભ્રષ્ટાચારી થી શ્રેષ્ઠાચારી બનાવી ન શકે. ભ્રષ્ટાચારી એને કહેવાય છે-જે વિકાર થી પેદા થાય છે એટલે આને નર્ક કહેવાય છે. નર્ક અને સ્વર્ગ બંનેમાં જો દુઃખ છે તો પછી તો એને સ્વર્ગ જ ન કહેવાય. જ્યાં સુધી પૂરું સમજ્યાં નથી, તો ઉલ્ટા-સુલ્ટા પ્રશ્ન કરશે. તમારે સમજાવવાનું છે કે ભારત બહુજ ઊંચું હતું. જેમ ઈશ્વરની મહિમા અપરમઅપાર છે, તેમ ભારતની પણ મહિમા અપરમઅપાર છે. ભારત શું હતું, આવું કોણે બનાવ્યું? બાપે, જેની મહિમા ગવાય છે. બાપ જ આવીને બાળકોને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. મનુષ્ય માત્ર ને દુર્ગતિ થી સદ્ગતિ માં લઈ જાય છે. શાંતિધામ માં લઈ જાય છે, જેનાં માટે જ મનુષ્ય પુરુષાર્થ કરે છે. એને અટલ સુખ, અટલ શાંતિ, અટલ પવિત્રતા કહેવાય છે. ત્યાં તમે સુખ માં પણ છો, શાંતિમાં પણ છો અને બાકી આત્માઓ શાંતિમાં રહે છે. વધારે માં વધારે જન્મ તમે લો છો. બાકી ઓછામાં ઓછા વાળા અટલ શાંતિમાં રહે છે. તે જેમ મચ્છરો સદૃશ આવ્યાં, એક અધો જન્મ પાર્ટ ભજવ્યો, આ શું? એમની કોઈ કિંમત નથી. મચ્છરો ની શું કિંમત છે. રાત નાં જન્મે છે, રાત નાં જ મરી જાય છે. આ સમય વધારે કરીને શાંતિ જ ઈચ્છે છે કારણ કે આ સમય નાં ગુરુ લોકો છે, શાંતિ માં જવા વાળા.

તમે અહીંયા આવ્યા છો-સ્વર્ગવાસી બનવા માટે. સ્વર્ગવાસી ને શાંતિવાસી નહીં કહેશે. શાંતિવાસી નિરાકારી દુનિયાને કહેવાય છે. મુક્તિ અક્ષર ગુરુઓ થી શીખે છે. માતાઓ વ્રત નિયમ રાખે છે-વૈકુંઠ પુરીમાં જવા માટે. કોઈ મરે છે તો પણ કહે છે-સ્વર્ગવાસી થયાં. કોઈ થતાં નથી પરંતુ ભારતવાસી સ્વર્ગ ને જ માને છે. સમજે છે-ભારત પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) હતું. શિવબાબા ભારત માં જ આવીને સ્વર્ગની રચના રચે છે તો જરૂર અહીંયા જ રચશે. સ્વર્ગ માં તો નહીં આવશે. કહે છે-હું આવું છું સ્વર્ગ અને નર્ક નાં સંગમ પર. કલ્પ-કલ્પ નાં સંગમ પર આવે છે. એમણે પછી યુગે-યુગે લખી દીધું છે. કલ્પ નો અક્ષર ભૂલી ગયાં છે. આ પણ ખેલ બનેલો છે, પછી તે જ રીપિટ થશે. આ અંતિમ જન્મ માં તમે બાપ ને અને સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણો છો. કેવી રીતે સ્થાપના થાય છે નંબરવાર, તે હમણાં તમે જાણો છો. આ બધો ખેલ આપ ભારતવાસીઓ પર જ બનેલો છે. હમણાં તમે બાપ દ્વારા રાજયોગ શીખો છો. બાપની યાદ થી જ રાજ્ય પામો છો. ચિત્ર પણ ઉભાં છે ને. આ બધાં ચિત્ર કોણે બનાવ્યાં! આમનાં કોઈ ગુરુ ગોસાઈ તો છે નહીં. જો કોઈ ગુરુ હોત તો પણ ગુરુને એક શિષ્ય થોડી હોય. અનેક હોત ને. આ નોલેજ સિવાય એક બાપ નાં બીજું કોઈ જાણી ન શકે. ઘણાં લોકો પૂછે છે આ ચિત્ર તમારા દાદા એ બનાવડાવ્યાં છે? આ તો બાપે દિવ્ય દૃષ્ટિ થી સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો છે. વૈકુંઠ નો પણ સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો છે. ત્યાં કેવી રીતે શાળા ચાલે છે, કઈ ભાષા હોય છે, બધાં સાક્ષાત્કાર કર્યા છે. બાળકો ભઠ્ઠીમાં હતાં તો બાબા બાળકોને રમાડતાં હતાં. કરાચી માં ફક્ત તમે જ અલગ રહ્યાં હતાં, જેમ પોતાની રાજાઈ હતી. પોતાની તાત, પોતાની વાત.....બીજા કોઈ સમજી ન શકે.

સમજતા હતાં-આ ખુદાપ્રસ્ત છે. બાબા એ સમજવું છે - તમે છો નન્સ (સાધ્વી). નન બટ વન. (કોઈ નહિં પણ ફક્ત એક) એક બાપ નાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નથી કરવાનાં. તે નન્સ ક્રાઈસ્ટ ને જ જાણે છે, એનાં સિવાય કોઈને નહીં.

તમે જાણો છો વારસો એક શિવબાબા થી મળે છે. શિવબાબા તો છે બિંદુ. તે પણ કોઈનાં દ્વારા જ સમજવશે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરુર અહીંયા હશે. બાપ કહે છે આમનાં અનેક જન્મો નાં અંત નાં જન્મ માં પતિત શરીરમાં પ્રવેશ કરું છું. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન ને સારી રીતે ધારણ કરી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આ જ મહેનત છે. આ ઊંચી મંઝિલ છે. આ મહેનત થી આત્મા ને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે.
2. જિન્ન બનીને યાદ ની યાત્રા કરવાની છે. માયા કેટલાં પણ વિદ્ન નાખે પરંતુ મુખ માં મુલહરો નાખી દેવાનો છે. માયા થી હેરાન નથી થવાનું. એક ની યાદ માં રહીને તોફાન હટાવી દેવાનાં છે.

વરદાન :-

અલૌકિક રમત અને રમકડાં થી રમતાં સદા શક્તિશાળી બનવા વાળા અચળ - અડોલ ભવ
અલૌકિક જીવનમાં માયા નાં વિદ્ન આવવાં પણ અલૌકિક રમત છે, જેમ શારીરિક શક્તિ નાં માટે રમત રમાડવામાં આવે છે, એમ અલૌકિક યુગમાં પરિસ્થિતિઓ ને રમકડા સમજીને આ અલૌકિક રમત રમો. તેનાથી ડરો કે ગભરાઓ નહીં. સર્વ સંકલ્પો સહિત સ્વયં ને બાપદાદા પર બલિહાર કરી દો તો માયા ક્યારેય વાર ન કરી શકે. રોજ અમૃતવેલા સાક્ષી બની સ્વયં નો સર્વ શક્તિઓથી શૃંગાર કરો તો અચળ-અડોલ રહેશો.

સ્વોગન :-

કોઈ પણ સંસાર સમાચાર સાંભળવાં, સંભળાવવાં-આ પણ સ્વયં માં ક્યારો જમા કરવો છે.

“ મીઠા બાળકો - શ્રીમત પર ચાલીને બધાને સુખ આપો , આસુરી મત પર દુઃખ આપતાં આવ્યાં , હવે સુખ આપો , સુખ લો”

પ્રશ્ન :- બુદ્ધિવાન બાળકો ક્યાં રહસ્યને સમજવાનાં કારણે ઉંચ પદ પામવાનો પુરુષાર્થ કરે છે?

ઉત્તર :- તેઓ સમજે છે કે દુઃખ અને સુખ, હાર અને જીત નો ખેલ છે. હમણાં અડધોકલ્પ સુખ નો ખેલ ચાલવાનો છે. ત્યાં કોઈ પણ પ્રકાર નું દુઃખ નથી હોતું. હવે નવી રાજધાની આવવાની છે, તેનાં માટે બાપ પોતાનું પરમધામ છોડીને આપણે બાળકોને ભણાવવા આવ્યાં છે, હવે પુરુષાર્થ કરી ઉંચ પદ લેવાનું જ છે.

ગીત :- બદલ જાયે દુનિયા ન બદલેંગે હમ...

ઓમ્ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ અર્થ સમજ્યો. અહીંયા કોઈ કસમ ખાવાની દરકાર નથી. આ તો આત્મા માં સમજ જોઈએ. આત્મા તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે બિલકુલ જ બેસમજ થઈ ગઈ છે. બાળકો જાણે છે - અમે કેટલાં બેસમજ હતાં. હવે કેટલાં સમજદાર બન્યાં છીએ. બીજા સતસંગ વગેરેમાં આ વાતો હોતી નથી. તે શાસ્ત્ર, રામાયણ વગેરે વાંચે છે. એક કાન થી સાંભળ્યું, બીજા કાન થી નીકળી જાય છે. કોઈ પ્રાપ્તિ નથી. યજ્ઞ, તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે ખૂબ કરે છે, ધક્કા ખાતાં રહે છે. પ્રાપ્તિ કંઈ પણ નથી. આ દુનિયામાં કોઈને સુખ છે નહીં. હવે બાપ પૂરી સમજ આપે છે. બધાને સુખ-શાંતિ આપવાવાળા એક જ બાપ છે. મનુષ્ય તો બિલકુલ જ ઘોર અંધકાર માં છે. ભક્તિમાર્ગ વાળા પણ યાદ કરતાં રહે છે - હેં દુઃખહર્તા, સુખકર્તા, સદ્ગતિ દાતા. જુઓ, દુનિયામાં શું થઈ રહ્યું છે. બધાને દુઃખ થતું જ રહે છે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે કોઈને પણ આ ખબર નથી કે બાપ કોણ છે? બાપ થી શું વારસો મળે છે? બેહદ નાં બાપ ને જાણતાં જ નથી. ધક્કા ખાતાં રહે છે, શાંતિનાં માટે. હવે આ કોણે કહ્યું કે મનની શાંતિ જોઈએ? આત્મા કહે છે, આ પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં. દેહ-અભિમાન છે ને. સાધુ-સંત વગેરે બધાં દુઃખી છે, બધાં શાંતિ ઈચ્છે છે. બીમારી વગેરે તો સાધુ-સંતો ને પણ થાય છે. એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) થાય છે. દુનિયામાં દુઃખ નાં સિવાય બીજું કંઈ તો છે નહીં. હવે તમે બુદ્ધિવાન બન્યાં છો. બાપે સમજાવ્યું છે ડ્રામા ની અંદર નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા, સુખ અને દુઃખ નો ખેલ બનેલો છે. બાપે તમારી બુદ્ધિનું તાળું ખોલ્યું છે બીજા બધાં મનુષ્ય માત્રની બુદ્ધિ ને ગોદરેજ નું તાળું લાગેલું છે, બિલકુલ જ તમોપ્રધાન બુદ્ધિ છે. આપ બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. બરાબર બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે, એ આપણને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સંભળાવે છે કે આ ખેલ કેવી રીતે બનેલો છે. જ્યારે સુખ હોય છે, ત્યારે દુઃખ નું નામ નથી હોતું. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે કે અમે બાપ થી સુખ-શાંતિ-સંપત્તિ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. સતયુગ થી લઈને ત્રેતા અંત સુધી કોઈ દુઃખ નહીં હશે. હવે તમે પ્રકાશ માં છો. તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો - પોતાની રાજધાની માં એકબીજા થી ઉંચ પદ પામીએ. આ સ્કૂલ છે બેહદ ની. બેહદ નાં બાપ ભણાવે છે. તમે જાણો છો એ આપણા મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ છે, જેમની અપરમઅપાર મહિમા છે. એ ઊંચે થી ઊંચા બાપ શ્રીમત આપે છે. બાકી બધાં મનુષ્ય માત્ર આસુરી મત પર એક-બીજા ને દુઃખ આપે છે. તમારે શ્રીમત પર બધાને સુખ આપવાનું છે. આ ડ્રામા માં આપણે એકટર્સ છીએ, આ કોઈ પણ નથી જાણતું. આપ બાળકો હવે સમજો છો આ ડ્રામામાં ભારતવાસીઓ નો જ ઓલરાઉન્ડર પાર્ટ છે. પહેલાં તો તમે કંઈ પણ નહોતા જાણતાં. હવે તો મૂળવતન થી લઈને સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન બધાને તમે જાણી ગયાં છો. તમને સાચું જ્ઞાન છે. પરમપિતા પરમાત્મા આપણને આમનાં દ્વારા ભણાવી રહ્યાં છે. બાબા આપણ ને ત્રિલોકનું બધું જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. આ છે જ કાંટાઓનું જંગલ. બાળકો જાણે છે-હમણાં અમે કાંટા થી ફૂલ અર્થાત્ મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ. અહીંયા તો નાનાં-મોટા બધાં દુઃખ આપે છે. ગર્ભ માં માતાને બાળક દુઃખ આપે છે. આ ખૂબ જ છી-છી જૂની દુનિયા છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને કોઈ પણ નથી જાણતું. આપણે ક્યાંથી આવ્યાં, કેટલાં જન્મ લીધા, પછી ક્યાં જવાનું છે?... કંઈ પણ નથી જાણતાં, બેહદ નાં બાપ અર્થાત્ બધી સીતાઓનાં એક રામ, એ નિરાકાર છે. તમે બધી સીતાઓ છો. બાપ છે બ્રાઈડગ્રમ (સાજન). એક સાજન ની બધી સજનીઓ, ભક્તિઓ છો. જે પણ સીતાઓ છે, બધાં રાવણની જેલ માં ફસાઈ શોકવાટિકા માં આવી ગઈ છે. આખી દુનિયાનાં બધાં મનુષ્ય માત્ર એક ભગવાન ને યાદ કરે છે. ભક્તો નાં રક્ષક ભગવાન ને કહે છે. તમે બધાં હમણાં બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ છો. બ્રાહ્મણ જાણે છે - અમને શિવબાબા ભણાવી રહ્યાં છે. બાબા થી વરસો જરૂર મળે છે. શિવબાબા છે સ્વર્ગ નાં રચયિતા. સ્વર્ગ કહો અથવા દૈવી રાજધાની કહો - આ સ્વર્ગ ની રાજધાની છે ને. લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક છે. આ પણ હવે તમે સમજો છો. અહીંયા જ્યારે સતયુગ હતું તો લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હમણાં છે કળયુગ. મનુષ્ય તો બિચારા ધોર અંધકાર માં હોવાનાં કારણે કંઈ નથી જાણતાં કે હમણાં કળયુગ નો અંત છે. વિનાશ સામે ઉભું છે. આપ સર્વ સીતાઓનાં સદ્ગતિ દાતા એક રામ છે. સીતાઓ બધી દુર્ગતિ માં છે, પરંતુ આ કોઈ સમજે થોડી છે કે અમે દુર્ગતિ માં છીએ. પોતાની સાલૂકારી નો જ નશો છે. અમને આટલાં મકાન છે, આટલું ધન છે, આટલાં મહેલ છે, કોઈને ખબર નથી કે દુઃખ ની દુનિયા હવે બદલવાની છે. મોત

સામે ઉભું છે. બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. આ જે કંઈ જૂની દુનિયામાં જુવો છો, વિનાશ થઈ જશે. વિનાશનાં માટે પૂરી તૈયારીઓ થઈ રહી છે. આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. એ જ ગીતાનાં ભગવાન છે. પરંતુ બાપ ની બાયોગ્રાફી માં બાળકનું નામ નાખી દીધું છે. હવે શિવબાબા તમને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. મોટામાં મોટી ભૂલ જ આ છે જે ભગવાનનું નામ ગુમ કરી દીધું છે.

આપ બાળકો જાણો છો અમને કોઈ મનુષ્ય, સાધુ-સંત વગેરે નથી ભણાવતાં, શિવબાબા આપણ ને ભણાવે છે. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. બધુંજ છે. આ તો ન ભૂલવું જોઈએ ને. બાપ કહે છે - મારા બધાં બાળકો છે પરંતુ બધાને થોડી ભણાવશે. બાપ કહે છે - હું ભારતવાસીઓને ફરીથી રાજયોગ શીખવાડવા આવ્યો છું. ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી હતાં, હીરા જેવાં હતાં, હવે કોડી જેવાં બની ગયાં છે. ઘરમાં કેટલી અશાંતિ છે. કહે છે - બાબા અમને ક્રોધ આવે છે, બાળકોને મારવું પડે છે. ડર લાગે છે, અમે પ વિકાર શિવબાબા ને દાન આપી દીધાં છે પછી અમે આ કેમ કરીએ છીએ? બાપ સમજાવે છે - આ સમયે બધાં પર પ વિકારોનું ગ્રહણ લાગેલું છે. દેહ-અભિમાન નું ભૂત આવવાથી પછી બધાં ભૂત લાગી જાય છે. હવે બાપ કહે છે - દેહી-અભિમાની બનો. હમણાં તમને સમજ મળી છે. સતયુગ માં પણ આપણે આત્મ-અભિમાની હતાં. સમજીએ છીએ - આત્મા નું આ શરીર હવે જૂનું થયું છે. આયુ પૂરી થઈ છે એટલે આ શરીર છોડી હવે નવું લેવાનું છે. (સાપનું દૃષ્ટાંત) સાપની એક ખાલ જૂની થાય છે તો પછી બીજી નવી લઈ લે છે. આ દૃષ્ટાંત છે સતયુગનાં માટે. ત્યાં તમે એવી રીતે શરીર છોડો છો, દુઃખની કોઈ વાત નથી રહેતી. અહીંયા કેટલું દુઃખ થાય છે. રડવાનું-કુટવાનું વગેરે હોય છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - આ જૂની ખાલ છે. અહિયાં કોઈ નવી ખાલ નથી મળવાની. આ અંતિમ જૂની જુત્તી છે. હવે તમે એનાથી હેરાન થઈ ગયાં છો. ત્યાં તો ખુશી થી એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આ વાતો ને પણ તમે સમજો છો. અહીંયા કેટલાં નવાં આવે છે, સમજે થોડી છે. બે-ચાર દિવસ અહિયાં થી સમજીને જાય છે પછી ભૂલી જાય છે. હાં, સારી રીતે સાંભળ્યું, ખુશી થઈ તો પ્રજ્ઞ માં આવી જશે. પ્રજ્ઞ પણ તો અસંખ્ય બનવાની છે ને. આ છે ઈશ્વર નો દર અથવા ઘર તમે ઈશ્વરનાં ઘરમાં બેઠાં છો. પરમપિતા પોતાનું પરમધામ છોડી અહીંયા સાધારણ તન માં આવીને બેઠાં છે. ત્યાં તો બાપ ની પાસે આત્માઓ રહે છે. અહીંયા સંગમ પર બાબા સ્વયં આવ્યાં છે - પતિતો ને પાવન બનાવવાં. એમને શિવ નિરાકાર જ કહે છે. નિરાકાર બાબા ને આત્માઓ ઓ ગોડફાધર કહી પોકારે છે. મનુષ્ય વગર સમજે કહી દે છે ઓ ગોડફાધર. આ લક્ષ્મી-નારાયણને પણ યુરોપિયન લોકો ભગવાન-ભગવતી કહે છે. તેમને આવાં કોણે બનાવ્યાં? આ દેવતાઓને કહે છે આપ સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ છો પછી સ્વયં ને શું કહે છે? આ નથી જાણતાં કે આ પણ મનુષ્ય છે. ભારતમાં રાજ્ય કરીને ગયાં છે. તેમની આગળ જઈને મહિમા ગાય છે. પોતાને નીચ પાપી કહેતાં રહે છે. કૃષ્ણનાં મંદિરમાં પણ જઈને મહિમા કરશે. શિવની આ મહિમા નહીં કરશે. એમની મહિમા અલગ છે. ખાસ કરીને શિવની પાસે જાય છે તો કહે છે ભરી દો ઝોલી. પછી કઈ દે છે એ ભાંગ પીવા વાળા છે, ધતૂરા ખાવાવાળા છે. અરે ત્યાં ભાંગ-ધતૂરા ક્યાંથી આવ્યાં? કંઈ પણ સમજ નથી. માંગતા રહે છે - પતિ જોઈએ, આ જોઈએ.... દિવાળી પર પણ લક્ષ્મીનું આહવાન કરે છે. તે છે કોણ, આ કોઈને પણ ખબર નથી. ૮-૧૦ ભુજાઓ ક્યારેય હોય છે શું? આ ચતુર્ભુજ રુપ દેખાડે છે કારણ કે પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. તેમનું નામ વિષ્ણુ રાખી દીધું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ તો સતયુગ માં રહે છે. મનુષ્ય ને આ ખબર નથી કે વિષ્ણુ નાં બે રુપ લક્ષ્મી-નારાયણ દ્વારા પાલના થાય છે. ચિત્રો માં લક્ષ્મી ની ૪ ભુજાઓ આપી દે છે. ૪ ભુજા વાળાને બાળક હશે તો તેમને પણ ૪ ભુજા હોવી જોઈએ. કંઈ પણ સમજતા નથી. તમે હમણાં સમજો છો - બાબા જ્યાં સુધી નહોતાં આવ્યાં તો આપણે પણ કંઈ નહોતાં જાણતાં. હમણાં આખાં વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયાં છો. બાપ આવીને પતિત દુનિયાને પાવન બનાવે છે. બોલાવે પણ છે - હું પતિત-પાવન આવો. હવે પરમાત્મા કેવી રીતે આવે? કેવી રીતે આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે? બાપ કહે છે પ હજાર વર્ષ પહેલાં મેં દેવી સ્વરાજ્ય બનાવ્યું હતું પછી તમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં? આ સમજ પહેલાં તમારી બુદ્ધિમાં બિલકુલ નહોતી. આ બ્રહ્માને પણ ખબર નહોતી. રાધે-કૃષ્ણ, લક્ષ્મી-નારાયણની પૂજા કરતા રહ્યાં. પરંતુ આ પણ ખબર નહોતી કે રાધે-કૃષ્ણ જ સ્વયંવર નાં પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે એટલે પ્રિન્સેસ રાધે, પ્રિન્સ કૃષ્ણ કહેવાય છે. સ્વયંવર નાં પછી મહારાજા-મહારાણી બને છે. આજે સ્વયં બની રહ્યાં છે, તેમને પણ ખબર નહોતી. ભલે કોઈને દીદાર પણ થાય છે પરંતુ કંઈ પણ સમજતાં નથી. છતાં પણ ભક્તોની ભાવના અલ્પકાળ માટે પૂરી કરવા હું સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. અહીંયા તો ધ્યાન-દીદાર ની વાત જ નથી. બાપ તો સમજાવે છે - સાક્ષાત્કાર માં માયા પ્રવેશ કરી લેશે તો તમે પદ ભ્રષ્ટ થઈ પડશો. ઘણાં આવીને કહે છે - અમને શિવબાબા નો સાક્ષાત્કાર થયો. અરે તમને સમજાવાય છે - ફાયરફાઈટ કેટલાં નાનાં હોય છે, આંખોથી દેખાય છે. આત્મા તો તેનાથી પણ નાની બિંદી છે. જેવી રીતે આત્મા છે તેવી રીતે જ પરમઆત્માનું રુપ છે. સાક્ષાત્કાર પણ થશે તો એ નાની બિંદી નો થશે. આ તો નાની એવી બિંદી છે જે ભ્રુકુટી ની વચમાં રહે છે. આત્મા નો સાક્ષાત્કાર થાય તો પણ સમજશે કંઈ નહીં.

આપ બાળકો જાણો છો - હમણાં આપણે શિવબાબા ની સંતાન છીએ. બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ શિવબાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આપણું લક્ષ-હેતુ જ આ છે. વિદ્યાર્થી છીએ ને. તમે કહો છો - બાપ થી સહજ રાજયોગ શીખવા આવ્યાં છીએ. આ લક્ષ-હેતુ છે. આ બાળકોએ ભૂલવું ન જોઈએ. ભક્તિમાર્ગ માં ભક્ત લોકો દેવતાઓનાં ચિત્ર સાથે રાખે છે. પછી તમારે આ ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર

પોકેટ માં રાખવું જોઈએ. આ શિવબાબા દ્વારા આપણે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બની રહ્યાં છીએ. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શિવબાબા ને વિકારોનું દાન આપી પછી ક્યારેય પાછું નથી લેવાનું. દેહ-અભિમાન નાં ભૂત થી બચવાનું છે. આ ભૂત થી બધાં ભૂત આવી જાય છે એટલે આત્મ-અભિમાની બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.
2. ધ્યાન-દીદાર ની આશ નથી રાખવાની. લક્ષ-હેતુ ને સામે રાખી પુરુષાર્થ કરવાનો છે. શ્રીમત પર બધાને સુખ આપવાનું છે.

વરદાન :-

સ્વયં ની સ્મૃતિ માં રહી પોતાનાં દરેક કર્મ ને સંયમ (નિયમ) બનાવવા વાળા ઓથોરિટી સ્વરૂપ ભવ જેમ સાકાર માં સ્વયં ની સ્મૃતિમાં રહેવાથી જે કર્મ કર્યું તે જ બ્રાહ્મણ પરિવાર નો સંયમ બની ગયો. સ્વયં નાં નશા માં રહેવાનાં કારણે ઓથોરિટી થી કહી શકતાં હતાં કે જો સાકાર દ્વારા કોઈ ઉલ્ટું કર્મ પણ થઈ ગયું તો સુલટું કરી દેશે. સ્વયં નાં સ્વરૂપની સ્મૃતિમાં રહેવાથી આ નશો રહે છે કે કોઈ કર્મ ઉલ્ટું થઈ જ ન શકે. આપ બાળકો પણ જ્યારે સ્વયં ની સ્થિતિમાં સ્થિત રહો તો જે સંકલ્પ ચાલશે, જે બોલ બોલશો કે કર્મ કરશો, તે જ સંયમ (નિયમ) બની જશે

સ્વોગન :-

પવિત્રતા નું પિલર (સ્થંભ) મજબૂત કરો તો આ પિલર લાઈટ હાઉસ નું કામ કરતું રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ અર્થાત્ જે દેવી દેવતા ધર્મ નાં છે , શિવ નાં કે દેવતાઓનાં પુજારી છે , એમને પહેલાં - પહેલાં જ્ઞાન આપો”

પ્રશ્ન :- બાપ નું કયું કર્તવ્ય કોઈ પણ મનુષ્ય નથી કરી શકતાં અને શા માટે?

ઉત્તર :- આખાં વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરવાનું કર્તવ્ય એક બાપનું છે. મનુષ્ય, વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન નથી કરી શકતાં કારણ કે બધાં વિકારી છે. શાંતિની સ્થાપના ત્યારે થાય જ્યારે બાપ ને જાણે અને પવિત્ર બને. બાપને ન જાણવાનાં કારણે નિધન (અનાથ) નાં બની ગયાં છે.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં.....

ઓમ્ શાંતિ ! ઓમ્ શાંતિ નો અર્થ પણ ઘડી-ઘડી બતાવવો પડે કારણ કે ઓમ્ શાંતિ નો અર્થ કોઈ પણ નથી જાણતું. જેમ ઘડી-ઘડી બોલવું પડે છે-મનમનાભવ અર્થાત્ બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરો. ઓમ્ નો અર્થ કહી દે છે ઓમ્ એટલે ભગવાન. બાપ કહે છે-ઓમ્ અર્થાત્ હું આત્મા, આ મારું શરીર. પરમપિતા પરમાત્મા પણ કહે છે ઓમ્. હું પણ આત્મા છું, પરમધામ માં રહેવા વાળો છું. તમે આત્માઓ જન્મ-મરણ નાં ફેરામાં આવો છો, હું નથી આવતો. હા, હું સાકાર માં આવું છું જરૂર, આપ બાળકોને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નો સાર સમજાવવાં. કોઈ બીજું આ સમજાવી ન શકે. જો નિશ્ચય નથી તો આખી દુનિયામાં ભટકવું જોઈએ, શોધવું જોઈએ બીજું કોઈ છે જે પોતાનું અને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ આપે છે. પરમપિતા પરમાત્મા નાં વગર સૃષ્ટિ ચક્ર નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય કોઈ બતાવી ન શકે, કોઈ રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. પતિતો ને પાવન બનાવી ન શકે. પહેલાં-પહેલાં જે પણ દેવી-દેવતાઓનાં પુજારી છે, એમનાં પર પુરુષાર્થ કરો સમજાવવાનો. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળાઓએ જ પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે, તે જ સારી રીતે સમજી શકશે. પાછળ થી આવવા વાળા ૮૪ જન્મ લઈ ન શકે. આ સાંભળશે પણ તે જે દેવતાઓનાં પૂજારી હશે અને જે ગીતા વાંચવા વાળા હશે. ગીતા માં ફક્ત આ ભૂલ કરી છે કે ભગવાન નાં બદલે કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. તો ગીતા વાંચવા વાળાઓને સમજાવવું જોઈએ. પૂછવું જોઈએ-પરમપિતા પરમાત્મા શિવ થી તમારો શું સંબંધ છે? એમને ભગવાન કહેશે. શ્રીકૃષ્ણ તો દૈવી ગુણ વાળા છે, એમની દૈવી રાજધાની હતી, એમાં બધા દૈવી ગુણ વાળા હતાં. હવે તે જ પૂજ્ય થી પૂજારી બની ગયાં છે. તો કોશિશ કરી પહેલાં-પહેલાં આદિ સનાતન દેવી દેવતા ધર્મ વાળાઓને ઉઠાવવાં જોઈએ. ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ. જે શિવ નાં પૂજારી છે એમને પણ સમજાવવું પડે. શિવ આવે જરૂર છે ત્યારે તો એમની જયંતી મનાવે છે, તે પરમપિતા પરમાત્મા છે. જરૂર આવી ને રાજયોગ શીખવાડતા હશે બીજા કોઈ મનુષ્ય માત્ર શીખવાડી ન શકે. કૃષ્ણ ને કે બ્રહ્મા ને ભગવાન ન કહી શકાય. જ્યારે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા બાપ એક જ છે, જ્ઞાન નાં સાગર હોવાનાં કારણે સર્વનાં શિક્ષક પણ છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બીજું કોઈ જાણતું નથી. બાપ કહે છે મને જ્ઞાન નાં સાગર, ચૈતન્ય બીજરૂપ પણ કહે છે. આજે ઉલટું ઝાડ છે, એનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન એ બીજ ની પાસે જ હશે એટલે મને જ્ઞાન નાં સાગર, ઓલમાઈટી ઓથોરિટી કહે છે. ઓથોરિટી શું છે? બધાં વેદો, શાસ્ત્રો, ગ્રંથો વગેરે બધાને જાણે છે. આપ બાળકો ને સમજાવી રહ્યાં છે. તે શાસ્ત્ર સંભળાવવા વાળા કહે છે કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ છે. પરંતુ તે તો હોઈ ન શકે. આ વેરાઈટી ધર્મોનું મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ છે, એની આયુ ભાગવત માં લાંબી-પહોળી લખી દીધી છે. હવે ભાગવત કોઈ ધર્મ શાસ્ત્ર તો નથી. ગીતા ધર્મ શાસ્ત્ર છે, એનાથી દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન થયો. બાકી ભાગવત, મહાભારત વગેરે એનાથી કોઈ ધર્મ સ્થાપન નથી થતો. તે તો શ્રીકૃષ્ણની હિસ્ટ્રી લખી છે. બાપ સમજાવે છે-બાળકો, તમે દેવી-દેવતા ધર્મ વાળાઓને સમજાવો કે તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. સતયુગ માં ફક્ત ભારત જ હતું બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. ભારત જ સ્વર્ગ હતું. ભારત જ ઊંચે થી ઊંચું ગવાય છે અને પછી પરમપિતા પરમાત્મા શિવ ની જન્મભૂમિ છે જે આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે છે. શિવની પૂજા પણ અહીંયા થાય છે, જયંતી પણ અહીંયા મનાવાય છે. જરૂર પતિત દુનિયામાં જ આવ્યાં હશે. પોકારે પણ બધાં છે - પતિત-પાવન આવો. ભારત પાવન હતું પછી ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવ્યું છે. જે પાવન સ્વર્ગવાસી હતાં, હમણાં તે નર્કવાસી પતિત બન્યાં છે. પાવન બનાવ્યાં શિવબાબા એ, પતિત બનાવ્યાં રાવણે. આ સમયે છે જ રાવણ નું રાજ્ય. દરેક નર-નારી માં પ વિકાર છે. સતયુગ માં વિકાર હતાં જ નહીં. નિર્વિકારી હતાં. હવે પતિત છે ત્યારે તો બોલાવે છે - આવો આવીને અમને ફરીથી પાવન બનાવો. સતયુગમાં આપણે તો પાવન હતાં, ૨૧ જન્મ રામરાજ્ય માં હતાં. હમણાં તો છે રાવણ રાજ્ય, બધાં વિકારી છે. બાપ કહે છે - કામ મહાશત્રુ છે. આ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે. હવે એનાં પર જીત પામી પાવન બનો. તમે જન્મ-જન્માંતર પાપ કર્યાં છે. સૌથી તમોપ્રધાન બન્યાં છો, આત્મા માં ખાદ પડતી ગઈ. પહેલા તો સતોપ્રધાન હતાં પછી સતો પછી રજો...ખાદ પડતાં-પડતાં સીડી ઉતરતાં આવ્યાં. ભારતની જ વાત છે. સતયુગ માં ૮ જન્મ, પછી ત્રેતા માં ૧૨ જન્મ પછી તે જ ભારતવાસી ચંદ્રવંશી, વૈશ્યવંશી.... બને છે. આત્મા અપવિત્ર બને છે. બાપ કહે છે હું આવીને કલ્પ-કલ્પ ભારતને સ્વર્ગ બનાવું છું,

પછી રાવણ નર્ક બનાવે છે, આ ડ્રામા બનેલો છે. હવે બાપ સમજાવે છે જ્ઞાન સાગર તો શિવબાબા છે ને. ઊંચે થી ઊંચા શિવ છે સર્વનાં પૂજ્ય. પહેલાં-પહેલાં એમની પૂજા થાય છે. એ છે બેહદ નાં બાપ. જરૂર એમનાથી બેહદ નો વારસો મળે છે. ભારતવાસી ભૂલી ગયાં છે, ભગવાન એક નિરાકાર ને જ કહેવાય છે. એમને મનુષ્ય યાદ પણ કરે છે. એવું નથી કે બધાં ભગવાન જ ભગવાન છે. એક તરફ ભગવાન ને યાદ પણ કરે છે પછી ગ્લાનિ પણ કરે છે. એક તરફ કહે, સર્વવ્યાપી છે અને પછી કહે પતિત-પાવન આવો. બાપ આવીને બ્રહ્મા તન થી બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણો ને જ સમજાવે છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ ચોટી છો. બ્રાહ્મણો ની ઉપર થયાં શિવ. વિરાટ રૂપ માં દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર દેખાડે છે. બ્રાહ્મણો નું નામ જ નથી કારણ કે જુએ છે બ્રાહ્મણ તો છે વિકારી. પછી દેવતાઓથી ઉત્તમ કેવી રીતે કહીએ. બાપ સમજાવે છે તે પણ ગાએ છે બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતાય નમઃ એક્યુરેટ કોઈ જાણતું જ નથી કે આમનું રાજ્ય ક્યારે હતું? સ્વર્ગ ક્યાંથી આવ્યું? હમણાં તમે સમજો છો બાબા આવીને બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે, શંકર દ્વારા નર્ક નો વિનાશ કરાવે છે. મહાભારત ની લડાઈ પણ લાગી હતી ને, જેનાથી સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલ્યાં હતાં. ગાએ છે પરંતુ કંઈ પણ સમજતાં નથી. આ પણ દેખાડે છે કે આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા પ્રજ્વલિત થઈ. બરાબર હમણાં તે જ પાર્ટ ચાલી રહ્યો છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ લડાઈ લાગી હતી ત્યારે પતિત દુનિયા વિનાશ થઈ હતી. ગીતા નું જ્ઞાન જ્યારે સંભળાવે છે તો કહે છે ૩ સેનાઓ હતી-યુરોપવાસી યાદવ સેના જેમણે વિજ્ઞાન થી મુસળ શોધ કરી. ગીતા નાં પૂરા ૫ હજાર વર્ષ થયાં. બાપ સમજાવે છે આ ૩ સેનાઓ હમણાં પણ છે. ગવાય છે-વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ અર્થાત્ પરમપિતા પરમાત્મા થી વિપરીત બુદ્ધિ છે. જાણતા નથી, સિવાય તમારા કોઈ ની પ્રીત નથી. બધાની વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ છે. બાકી આપ પાંડવોની છે પ્રીત બુદ્ધિ. તમે શિવબાબા ને જ યાદ કરો છો. જાણો છો શિવબાબા અમને ૨૧ જન્મ નો વારસો આપવાં આવ્યાં છે. તમારી પ્રીત બુદ્ધિ છે શિવબાબા ની સાથે. બાકી તો કોઈ બાપ ને જાણતાં જ નથી તો ૩ સેનાઓ થઈ ને. તમે છો પાંડવ સેના. વિનાશકાળ તો છે જ. તમે જાણો છો મોત સામે ઉભું છે. શિવબાબા કહે છે તમે પવિત્ર બનશો તો નવી દુનિયાનાં માલિક બનશો. સતયુગ માં એક જ દેવી-દેવતા ધર્મ હતો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. હમણાં બીજા બધાં ધર્મ છે બાકી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નથી. પોતાને દેવી-દેવતા સમજતાં જ નથી. કહે છે અમે તો પતિત છીએ. દેવતાઓની આગળ મહિમા ગાએ છે-તમે સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ છો. પોતાને કહે છે અમે વિકારી છીએ. મુજ નિર્ગુણ હાર માં કોઈ ગુણ નથી. બાપ ને યાદ કરે છે. તમારે પણ એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ ને યાદ કર્યા વગર પાવન નહીં બનશો તો ઊંચ પદ નહીં પામશો. અપવિત્ર દુનિયાનો જ્યારે વિનાશ થાય ત્યારે જ દુનિયામાં શાંતિ થાય. મનુષ્ય કોશિશ કરે છે, ભારતમાં અને દુનિયામાં શાંતિ થાય. પરંતુ એ તો એક બાપ નું જ કામ છે. મનુષ્ય તો છે જ વિકારી. તે શાંતિ કેવી રીતે સ્થાપન કરી શકે છે. ઘર-ઘરમાં જ ઝઘડા છે. બાપને ન જાણવાનાં કારણે બિલકુલ નિધન નાં બની ગયાં છે. સતયુગ માં બિલકુલ જ પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ હતી. હમણાં ફરી બાપ તે પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે બીજું કોઈ કરી ન શકે. ભારતવાસી હમણાં નર્કવાસી છે. સ્વર્ગમાં જ્યારે હતાં તો પુનર્જન્મ પણ સ્વર્ગમાં લેતાં હતાં. હમણાં પતિત છે, એટલે પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરે છે. હમણાં તો બાળકો જાણે છે-પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. લૌકિક બાપ થી તો હદ નો વારસો મળે છે. પારલૌકિક બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છો. આ સમજવાની વાતો છે. આ કોઈ સતસંગ નથી. તે છે ભક્તિ માર્ગ, આ છે જ્ઞાન માર્ગ.

તમને ખુશી થાય છે બાબા અમને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. જે કલ્પ પહેલાં સ્વર્ગવાસી બન્યાં છે, તે જ હમણાં બનશે. બ્રાહ્મણ બન્યાં વગર દેવતા ક્યારેય બની નહી શકે. આ સમજવાની વાતો છે ને. હમણાં તો ભારતમાં કોઈ કળા નથી રહી. કોઈને ખબર નથી પડતી. કુંભકરણ ની નિદ્રામાં સૂતેલાં પડ્યાં છે, તમને બાપે હમણાં જગાડ્યાં છે. તમે અહીંયા આવ્યાં છો સ્વર્ગવાસી બનવાં. સિવાય બાપ નાં બીજું કોઈ બનાવી ન શકે. સ્વર્ગ કહેવાય છે, સતયુગ ને. નર્ક કહેવાય છે કળયુગ ને. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા. હમણાં બધાં વિકાર થી જન્મે છે, દેવતાઓ ક્યારેય વિકાર થી પુનર્જન્મ નથી લેતાં. બાળકો હમણાં બાપ થી પવિત્ર રહેવાની પ્રતિજ્ઞા કરે છે પરંતુ ચાલતાં-ચાલતાં હાર ખાઈ લે છે પછી કરેલી કમાણી ચટ થઈ જાય છે. બહુ જોરથી ઘા (માર) વાગે છે. આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી પછી ભાગન્તી થઈ જાય છે. ભલે સાક્ષાત્કાર પણ કરે છે પરંતુ સાક્ષાત્કાર માં માયા નો પ્રવેશ બહુજ થાય છે. જેમ રેડિયોમાં એકબીજા ની વાત સાંભળી નથી શકતાં એટલે વચમાં ગડબડ કરી દે છે. આ પણ એવું જ છે. યોગ માં માયા વિદ્ય નાખે છે. મહેનત બધી યોગમાં જ છે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ ગવાયેલો છે. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપ થી સાચી પ્રિત રાખી સાચા-સાચા પાંડવ બનવાનું છે. મોત સામે ઉભું છે એટલે પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે.
2. કામ મહાશત્રુ જે આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે, એનાં પર જીત પ્રાપ્ત કરી પાવન બનવાનું છે, યાદ થી વિકારોની ખાદ નીકાળી આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે.

વરદાન :-

મનમનાભવ ની સ્થિતિ દ્વારા મન નાં ભાવોને જાણવા વાળા સફળતા સ્વરુપ ભવ

જે બાળકો મનમનાભવ ની સ્થિતિમાં સ્થિત રહે છે તે બીજાઓનાં મન નાં ભાવ ને જાણી શકે છે. બોલ ભલે કેવાં પણ હોય પરંતુ એનો ભાવ શું છે, એને જાણવાનો અભ્યાસ કરતાં જાઓ. દરેક નાં મનના ભાવ ને સમજવાથી એમની જે ઈચ્છા કે પ્રાપ્તિની ઈચ્છા છે, તે પૂરી કરી શકશો. એનાથી તે અવિનાશી પુરુષાર્થી બની જશે પછી સર્વિસની સફળતા થોડા સમયમાં બહુજ દેખાઈ આવશે અને તમે પુરુષાર્થી સ્વરુપ ને બદલે સફળતા સ્વરુપ બની જશો.

સ્વોગન :-

સૂતા સમયે બધુંજ બાપ નાં હવાલે કરી ખાલી થઈ જાઓ તો વ્યર્થ કે વિકારી સ્વપ્ન નહીં આવશે.

“ મીઠા બાળકો - રાવણે તમને ખૂબ પીડિત કર્યા છે , હવે આપ ભક્તોનાં રક્ષક ભગવાન આવ્યાં છે તમારી પીડા ને દૂર કરવાં”

પ્રશ્ન :- સપૂત બાળકોની મુખ્ય બે નિશાનીઓ સંભળાવો?

ઉત્તર :- સપૂત બાળકો સદા માતા-પિતાને ફોલો (અનુસરણ) કરી તખ્તનશીન બનશે. ખૂબ પુરુષાર્થ માં લાગેલાં રહેશે. ૨. તેમનું બાપ થી ખૂબ સાચું દિલ હશે. સાચાં દિલ વાળા સદા શ્રીમત પર ચાલશે. જો અંદર માં સચ્ચાઈ નથી તો યાદ માં રહી નહીં શકે.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા...

ઓમ્ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ આ ભક્તિમાર્ગ નું ગીત સાંભળ્યું. ભક્ત આ ગીત નાં અર્થ ને નથી જાણતાં. તમે ભગવાન નાં બાળક બન્યાં છો. ભગવાન રક્ષક છે, ભક્તો નાં. તમે પણ રક્ષક છો ભક્તો નાં. ભક્તોની રક્ષા કરો છો. કઈ આકૃત છે જે ભગત રક્ષા કરવા માટે ભગવાન ને બોલાવે છે? ભક્તો ને રાવણ નું ખૂબ દુઃખ છે. રાવણ સંપ્રદાય પીડિત છે - દુઃખો થી. તો ભોળાનાથ ને યાદ કરે છે. તે છે રાવણ સંપ્રદાય, આ છે રામ સંપ્રદાય. ભક્તો ને આ ખબર જ નથી કે અમારો રક્ષક કોણ છે? ભલે ગાએ છે, ભોળાનાથ રક્ષક છે. પરંતુ શું રક્ષા કરે છે, આ નથી જાણતાં. આપ બાળકો હવે સમજો છો કે ભોળાનાથ શિવાબાબા જ બગડેલા ને બનાવવા વાળા છે. દુનિયાને તો ખબર નથી કે ભગવાન કોને કહેવાય છે. ભગવાન ની ખબર હોય તો પછી ભગવાન ની રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ની પણ ખબર હોય. ન ભગવાન ને જાણે, ન રચના ની ખબર છે એટલે આવાં મનુષ્ય સંપ્રદાય ને અંધશ્રદ્ધા પણ કહેવાય છે. બીજી તરફ તમે છો, જેમને દિવ્ય દૃષ્ટિ મળી છે. હવે તમારું નામ જ જે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. બોર્ડ પર પણ નામ લખેલું છે - બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય. ફક્ત બ્રહ્માકુમારીઓ હોઈ ન શકે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે ને. પિતા ની પાસે બાળકો અને બાળકીઓ બન્ને હોય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને જ આટલાં અસંખ્ય બાળકો હોઈ શકે છે. તો સમજવું જોઈએ આ બેહદ નાં પિતા છે. આ પણ જાણે છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને રચવા વાળા બાપ જ છે, જેમને નિરાકાર કહેવાય છે. આ થઈ ગયાં બેહદ નાં બાપ. આ પણ જાણો છો પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચે છે. આની આખી રચના છે - બધાં મનુષ્ય માત્ર હકીકતમાં શિવવંશી છે. હમણાં તમે આવીને પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન બન્યાં છો. આ છે નવી રચના. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચે છે તો તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ કહેવાય છે. આટલાં બેહદ નાં બાળકો છે જરૂર બેહદ નો વારસો લેતાં હશે. બાળકો જાણે છે, અમને બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ને શિવ બાબાએ એડોપ્ટ કર્યા છે. શિવબાબા કહે છે - તમે મારા બાળકો છો. તમે આત્માઓ પણ નિરાકાર હતી. પરંતુ જ્ઞાન તો સાકાર માં જોઈએ. તમે જાણો છો અમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં, બ્રહ્મા દ્વારા રચના અહિયાં થાય છે. શિવ જયંતી પણ અહીંયા મનાવાય છે. અહીંયા મગધ દેશ માં જ જન્મ લીધો છે. બાપ કહે છે આ દેશ ખૂબ પવિત્ર સ્વર્ગ હતો. હવે આને નર્ક, મગધ દેશ કહેવાય છે. પછી સ્વર્ગ બનવાનું છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે શિવબાબા આપણને ફરીથી રાજયોગ શીખવાડી પવિત્ર બનાવે છે. ગાએ પણ છે પતિત-પાવન ભક્તોનાં રક્ષક ભગવાન. ભક્ત જ પોકારે છે. પતિત હોવા છતાં પણ પોતાને પતિત નથી સમજતાં. બાપ સમજાવે છે - તમે બધાં પતિત છો. પાવન દુનિયા સતયુગ ને, પતિત દુનિયા કળયુગ ને કહેવાય છે. બાપ તમને બધું સાચું બતાવે છે. લાખો વર્ષ ની તો કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. મનુષ્ય ધોર અંધકાર માં છે, સમજે છે - કળયુગ તો હજું નાનું બાળક છે. અને તમે જાણો છો મોત સામે ઉભું છે. અંધકાર અને પ્રકાશ નું વર્ણન સંગમ પર જ કરાય છે. હવે તમે ધોર પ્રકાશમાં આવ્યાં છો. સતયુગમાં તમે આ વર્ણન નહીં કરી શહો. ત્યાં આ નોલેજ જ નથી રહેતું. આ સમયે બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. તમે સતયુગ માં સૂર્યવંશી ઘરાના નાં હતાં પછી અંતમાં આવીને ચંદ્રવંશી ઘરાના નાં બન્યાં છો. હવે પછી બ્રાહ્મણ વંશી બન્યાં છો. હમણાં તમે છો સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુળ નાં, તમે છો ઊંચે થી ઊંચા. આ ઈશ્વરીય કુળ છે ને. બાબા ની પાસે આવે છે તો બાબા પૂછે છે - કોની પાસે આવ્યાં છો? તો કહે છે બાપ ની પાસે. બાપ બે છે - એક છે લૌકિક, બીજા પારલૌકિક. બધાં સાલિગ્રામો નાં બાપ એક જ શિવ છે. તમારી બુદ્ધિમાં આ ટપકે છે. અમે એક બાપ નાં બાળકો છીએ, જેમનાથી વારસો લઈએ છીએ. નિરાકાર વારસો તો સાકાર દ્વારા જ આપશે ને. બાપ સ્વયં કહે છે - હું સાધારણ તન માં આવીને પ્રવેશ કરું છું. હવે બાપ બાળકો ને કહે છે બાળકો, દેહી-અભિમાની ભવ. પોતાને આત્મા સમજો. આ દેહ વિનાશી છે, આત્મા અવિનાશી છે. આત્માને જ ૮૪ જન્મ લેવાં પડે છે, ન કે દેહ ને. દેહ તો બદલતું રહે છે, પછી બીજા મિત્ર-સંબંધી મળે છે. હમણાં આત્મા ને બેહદ નાં બાપ થી વારસો લેવાનો છે - પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા. તમે જ સાંભળી ને પછી ધારણ કરો છો. સંસ્કાર તમારી આત્મા માં છે. આત્મા માં જ સંસ્કાર રહે છે. એવું નહીં કે શરીર નાં સંસ્કાર કહેશે. ના, તમારી આત્મા નાં સંસ્કાર તમોપ્રધાન છે. તેને હવે ચેન્જ (પરિવર્તન) કરવાનાં છે. કાયા કલ્પતરુ કહેવાય છે. કાયા કલ્પવૃક્ષ સમાન બને છે. આયુ પણ મોટી રહે છે. તમે જાણો છો - અહીંયા તો આયુ ખૂબ નાની હોય છે.

નાની આયુમાં જ બેઠા-બેઠા અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે. હવે તમે કાળ પર વિજય પામો છો. ત્યાં કાળ ક્યારેય ખાતો નથી. અકાળે ક્યારેય શરીર નથી છૂટતું. તમે જાણો છો - હવે આ શરીર ઘરડું થયું છે, આને છોડીને નવું લેવાનું છે. શરીર છોડવાનાં સમયે પણ વાજ વાગે છે, જન્મ લેતાં સમયે પણ વાગે છે. ત્યાં રડવાની વાત જ નથી હોતી. તમને ભ્રમરી નું ઉદાહરણ પણ સમજાવ્યું છે. તમે છો બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ. બ્રાહ્મણી અને ભ્રમરી રાશિ મળે છે. જે કામ ભ્રમરી કરે છે, તે તમે પણ કરો છો. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. ભ્રમરી નું ઉદાહરણ, કાચબા નું, સાપ નું આ બધાં શાસ્ત્રો માં છે. સંન્યાસી વગેરે પણ આ ઉદાહરણ આપે છે. હવે આપ બાળકો બાપ દ્વારા આ બધું સમજી રહ્યાં છો. તે તો થયું ભક્તિ માર્ગ. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નું ગાયન કરવું, આનું પછી પાછળ ગાયન થશે. આ સમયે જ બાપ આ તન માં આવે છે, આમને (બ્રહ્મા ને) ભગવાન નથી કહેવાતું. તે તો પછી અંધશ્રદ્ધા થઈ જાય છે. એવાં પણ મનુષ્ય છે જે રામ ને, કૃષ્ણ ને ભગવાન સમજે છે. કૃષ્ણ માટે, રામ માટે પણ કહી દે તે તો સર્વવ્યાપી છે. કોઈ કૃષ્ણ પંથી, કોઈ રાધે પંથી હોય છે. રાધે પંથી વાળા કહેશે, સર્વત્ર રાધે જ રાધે છે. કૃષ્ણ પંથી કહેશે, જ્યાં જુઓ કૃષ્ણ જ કૃષ્ણ છે. રામ પંથી રામ જ રામ કહેશે. સમજે છે રામ, કૃષ્ણ થી મોટા છે કારણ કે રામ ને ત્રેતા માં અને કૃષ્ણ ને દ્વાપર માં લઈ ગયાં છે. કેટલું અજ્ઞાન છે. હવે બાપ આપ બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે, કેટલાં અસંખ્ય બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે, જરૂર બેહદ નાં બાપ હશે. તમે કોઈ થી પણ પૂછી શકો છો, ક્યારેય નામ સાંભળ્યું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નું? બાપે સ્વર્ગની નવી રચના રચી છે. ગવાય પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ. જ્યાં સુધી તમે બધાં બ્રાહ્મણ બ્રહ્માની મુખ વંશાવલી નથી બન્યાં ત્યાં સુધી દાદા થી વારસો લઈ નથી શકતાં. બેહદ નાં બાળકો બેહદ નો વારસો બાપ થી જ લે છે. લીધો હતો બરાબર. બરાબર સ્વર્ગવાસી હતાં. હવે નર્કવાસી બની ગયાં છે, હવે ફરી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા પરમપિતા પરમાત્મા વિષ્ણુ પુરી સ્વર્ગ રચી રહ્યાં છે. કેટલું સહજ છે. શિવબાબા પૂછે છે - પહેલાં તમને આ જ્ઞાન હતું? આમની આત્મા જ કહે છે - મારામાં આ જ્ઞાન નહોતું. હું પણ વિષ્ણુ નો પુજારી હતો, જે આપણે પૂજ્ય હતાં તે હવે પૂજારી આવીને બન્યાં. હવે ફરી બાબા આવીને પૂજારી થી પૂજ્ય દેવતા બનાવી રહ્યાં છે. આપ બાળકો ને અંદર માં ખુશી રહેવી જોઈએ. પરમપિતા પરમાત્માએ આવીને આપણ ને એડોપ્ટ કર્યાં છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને એડોપ્ટ કરે છે ને. ઘણાં મનુષ્ય હોય છે, જેને પોતાનું બાળક નથી હોતું તો એડોપ્ટ કરે છે. હવે બાપ જાણે છે - મારા બાળકો બધાં રાવણનાં બની ગયાં છે, એટલે મારે આવીને ફરી થી એડોપ્ટ કરવાં પડે. બ્રહ્મા દ્વારા પોતાનાં બાળકો ને એડોપ્ટ કરે છે. આ એડોપ્શન કેટલું વન્ડરફુલ છે. તમે જ જાણો છો શિવબાબાએ આપણને બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કર્યાં છે. શિવબાબા કહે છે - મેં આપ બાળકોને એડોપ્ટ કર્યાં છે, તમને બેહદ સુખ નો વારસો આપવાં. આ બ્રહ્મા તો આપી નહીં શકે. આ પણ મનુષ્ય છે ને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. મનુષ્ય આ જ્ઞાન નથી આપતાં. જ્ઞાન નાં સાગર નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા જ બેસી આ જ્ઞાન આપે છે. બ્રહ્મા ને અથવા વિષ્ણુ ને જ્ઞાન સાગર નથી કહેવાતું. આ ત્રણેવ ની મહિમા અલગ છે. જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન એક બાપ છે. આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય માત્ર એમને બોલાવે છે. અંગ્રેજી માં પણ કહે છે - એ લિબ્રેટર (મુક્તિદાતા) છે. જેનાથી દુઃખ મળે છે, તેનાથી લિબરેટ (મુક્ત) કરાય છે. બાપ પણ અહીંયા આવીને રાવણ થી લિબરેટ કરે છે. રાવણ રાજ્ય પણ અહીંયા છે. અહીંયા જ રાવણને બાળે છે. બાળીને પછી કહે છે, સોનાની લંકા લૂંટવા જઈએ છીએ. તેમને તો કંઈ ખબર નથી. રાવણ શું વસ્તુ છે, ક્યારનો આ દુશ્મન છે. સમજે છે રામની સીતા ચોરાઈ ગઈ. આ નથી સમજતાં કે અમે બધાં સીતાઓ છીએ. અમે રાવણ ની જેલમાં ફસાયેલા છીએ. આ જ્ઞાન કોઈ માં પણ નથી, કથાઓ બેસી સંભળાવે છે. શિવબાબા કહે છે - મેં દૂરદેશ કા રહનેવાલા આયા હું ઈસ દેશ પરાયે. આ પતિત દુનિયા જૂની છે ને, આ છે રાવણ ની દુનિયા. બોલાવે પણ છે હું બાબા આવો અમે પતિત બની ગયાં છીએ. બાપ કહે છે તમને પાવન બનાવવા પતિત દુનિયામાં આવવું પડે છે. અને મારે આવવાનું પણ એ તન માં છે જે પહેલાં નંબર માં પાવન હતાં, જે સુંદર હતાં તે જ હવે શ્યામ બન્યાં છે. કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે. કૃષ્ણ ને શ્યામ-સુંદર કેમ કહે છે, આ કોઈને ખબર નથી. શું એક કૃષ્ણ ને જ સાપ ડસ્યો? સત્યુગ માં થોડી સાપ વગેરે હોય છે. બાપ કહે છે - આ અંતિમ જન્મ મારા કારણે પવિત્ર બનો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. ફક્ત મને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. અલ્ફ ને યાદ કરો - તો બે બાદશાહ તમારી છે. આ છે સહજ રાજયોગ, સહજ રાજાઈ. બાળક જનમ્યો અને વારસા નો હકદાર બન્યો. અહીંયા પણ બાળકો જાણે છે કે અમે બાપનાં બન્યાં છીએ તો સ્વર્ગની રાજાઈ નાં અમે હકદાર છીએ. હવે બાપ કહે છે - સતોપ્રધાન થી તમે તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. યોગ અને જ્ઞાન શીખવાડવા માં એક સેકન્ડ લાગે છે. બાળક જનમ્યો અને વારિસ નિશ્ચય કર્યો. તમે બાપનાં બન્યાં છો તો રાજધાની નો વારસો તમારો છે. પરંતુ રાજ-રાણી બધાં તો નહીં બનશે. આ છે રાજયોગ. રાજ-રાણી, પ્રજા, સાહુકાર, ગરીબ બધાં જોઈએ એટલે રુદ્ર માળા પણ બનેલી છે, જે ભક્તિમાર્ગ માં જપે છે. તમે જાણો છો આપણે રાજયોગ શીખવા આવ્યાં છીએ. માતા-પિતા ને ફોલો કરી પહેલાં-પહેલાં સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી બનશું. સપૂત બાળકો તે જે માતા-પિતા ને ફોલો કરી તપ્તનશીન બને. પુરુષાર્થ ખૂબ કરવો જોઈએ. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો કરતાં નથી, શ્રીમત પર ચાલતા નથી. અંદર સચ્ચાઈ નથી. દિલ સાચું હોય તો શ્રીમત પર ચાલે, બાપ ને યાદ કરતાં રહે. શ્રીમત પર જ તમને દાદા થી વારસો મળે છે. બ્રહ્મા સ્વર્ગનો વારસો આપી નથી શકતાં. દાદા ની કમાણી પર પૌત્ર નો હક હોય છે. બાપ ની કમાણી નાં બાળકો ભાગીદાર બને છે તો હકદાર છે. અહીંયા તમને શિવબાબા થી વારસો મળે છે. જ્ઞાન રત્ન બાપ થી જ મળે છે.

તમે જાણો છો - આપણે બ્રાહ્મણ જ ફરી દેવી-દેવતા બનશું. જગત અંબા કોણ છે? બાપ સમજાવે છે - આ બ્રાહ્મણી હતી,

જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી હતી પછી રાજ-રાજેશ્વરી બને છે. તમે પણ એવાં બનો છો. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આત્મા માં જે તમોપ્રધાનતા નાં સંસ્કાર છે, તેને યાદ નાં બળ થી ચેન્જ (પરિવર્તન) કરવાનાં છે. સતોપ્રધાન બનવાનું છે.
2. બાપ થી રાજઈ નો વારસો લેવા માટે સપૂત બાળક બની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. સાચાં બાપ થી સાચાં રહેવાનું છે. માતા-પિતા ને પૂરું ફોલો કરવાનું છે. જ્ઞાન રત્નો નું દાન કરતાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- સહયોગ ની શક્તિ થી , અસહયોગીઓ ને સહયોગી બનાવવા વાળા બાપ સમાન પરોપકારી ભવ સહયોગીઓ ની સાથે સહયોગી બનવું-આ કોઈ મહાવીરતા નથી પરંતુ જેવી રીતે બાપ અપકારીઓ પર ઉપકાર કરે છે એવી રીતે આપ બાળકો પણ બાપ સમાન બનો. કોઈ કેટલાં પણ અસહયોગી બને, તમે પોતાની સહયોગ ની શક્તિ થી અસહયોગી ને સહયોગી બનાવી દો, એવું નહીં વિચારો કે આ કારણ થી આ આગળ નથી વધતાં. કમજોર ને કમજોર સમજી ને છોડી ન દો પરંતુ તેને બળ આપીને બળવાન બનાવો. આ વાત પર અટેન્શન (ધ્યાન) આપો તો સેવાનાં યોજના રૂપી ઘરેણા પર હીરા ચમકી જશે અર્થાત્ સહજ પ્રત્યક્ષતા થઈ જશે.

સ્વોગન :- ક્રોધનું કારણ છે સ્વાર્થ કે ઈર્ષા - આ ચિડીલાપણા ની જડ છે, પહેલાં આને જ સમાપ્ત કરો.

“ મીઠા બાળકો - પોતે પોતાનાથી પૂછો કે હું કર્મેન્દ્રિય - જીત બન્યો છું , કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિય મને દગો તો નથી આપતી !”

પ્રશ્ન :- કર્માતીત બનવા માટે આપ બાળકોએ પોતે પોતાનાથી કયો વાયદો કરવાનો છે?

ઉત્તર :- પોતાનાથી વાયદો કરો કે કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિય ક્યારેય પણ ચલાયમાન થઈ ન શકે. મારે પોતાની કર્મેન્દ્રિયો વશ માં કરવાની છે. બાબાએ જે પણ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપ્યાં છે, એને અમલમાં લાવવાનાં જ છે. બાબા કહે-મીઠા બાળકો, કર્માતીત બનવું છે તો કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિય થી વિકર્મ નહીં કરો. માયા ખુબ પ્રબળ છે. આંખો દગાબાજ છે એટલે પોતાની સંભાળ કરો.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો આત્મ-અભિમાની થઈ ને બેઠાં છો? પોતે પોતાનાથી પૂછો, દરેક વાત પોતે પોતાનાથી પૂછવી પડે છે. બાપ યુક્તિ બતાવે છે કે પોતાનાથી પૂછો આત્મ-અભિમાની થઈ બેઠા છીએ? બાપ ને યાદ કરીએ છીએ? કારણ કે આ છે તમારી રુહાની સેના. એ સેનામાં તો હંમેશા જવાન જ ભરતી થાય છે. આ સેનામાં જવાન ૧૪-૧૫ વર્ષ નાં પણ છે તો ૮૦ વર્ષ નાં વૃદ્ધ પણ છે, તો નાનાં બાળકો પણ છે. આ સેના છે માયા પર જીત પામવા માટે. દરેક માયા પર જીત પહેરી બાપ થી બેહદ નો વારસો પામવાનો છે કારણ કે માયા બહુજ દુશ્તર (ખરાબ) છે. બાળકો સ્વયં પણ જાણે છે કે માયા ખુબ પ્રબળ છે. દરેક કર્મેન્દ્રિય દગો ખુબ જ આપે છે. સૌથી પહેલાં વધારે દગો આપવા વાળી કઈ કર્મેન્દ્રિય છે? આંખો જ સૌથી વધારે દગો આપે છે. પોતાની સ્ત્રી હોવા છતાં પણ બીજી કોઈ સુંદર જોશે તો ઝટ ને (આંખ) ખેંચશે. આંખો ખુબ જ દગો આપે છે. દિલ થાય છે કે એને હાથ લગાડીએ. બાળકોને સમજાવાય છે-સદૈવ બુદ્ધિ થી આ સમજો કે અમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ભાઈ-બહેન છીએ, આમાં માયા બહુજ ગુપ્ત દગો આપે છે એટલે આ ચાર્ટ માં પણ લખવું જોઈએ કે આજે આખા દિવસ માં કઈ-કઈ કર્મેન્દ્રિયએ મને દગો આપ્યો? સૌથી વધારે દુશ્મન છે આ આંખો. તો આ લખવું જોઈએ-ફલાણી ને જોઈ, મારી દૃષ્ટિ ગઈ. સૂરદાસ નું પણ ઉદાહરણ છે ને. પોતાની આંખો કાઢી નાખી. પોતાની તપાસ કરશો તો આંખો દગો વધારે આપે છે. પોતાની સ્ત્રીને પણ છોડી કોઈ સારી જોઈ તો એનાં પર ફિદા થઈ જાય છે. કોઈ ગાયન માં હોશિયાર હશે, શૃંગાર સારો હશે તો આંખો ઝટ ચલાયમાન થઈ જશે એટલે બાબા કહે છે આ આંખો ખુબ જ દગો આપે છે. ભલે સર્વિસ પણ કરે છે પરંતુ આંખો ખુબ જ દગો આપે છે. આ દુશ્મનની પૂરી તપાસ કરવાની છે. નહિં તો સમજો અમે પોતાનાં પદ ને ભ્રષ્ટ કરી લઈશું. જે સમજદાર બાળકો છે એમને પોતાની પાસે ડાયરીમાં નોટ કરવું જોઈએ - ફલાણી ને જોઈ તો મારી દૃષ્ટિ ગઈ પછી પોતે પોતાને જ સજા આપો. ભક્તિમાર્ગ માં પણ પૂજા નાં સમયે બુદ્ધિ બીજી-બીજી તરફ ભાગે છે, તો પોતાને ચૂંટવી ભરે છે. તો જ્યારે એવી કોઈ સ્ત્રી વગેરે સામે આવે છે તો કિનારો કરી લેવો જોઈએ. ઉભા રહીને જોવું ન જોઈએ. આંખો ખુબ જ દગો આપવા વાળી છે એટલે સંન્યાસી લોકો આંખો બંધ કરી બેસે છે. સ્ત્રી ને પાછળ, પુરુષ ને આગળ બેસાડે છે. ઘણાં એવા પણ હોય છે જે સ્ત્રી ને બિલકુલ જોતાં જ નથી. આપ બાળકોએ તો ખુબ મહેનત કરવાની છે. વિશ્વનું રાજ્ય ભાગ્ય લેવું કોઈ ઓછી વાત થોડી છે. તે લોકો તો કરીને ૧૦, ૧૨, ૨૦ હજાર, ૧-૨, લાખ-કરોડ ભેગા કરશે અને ખલાસ થઈ જશે. આપ બાળકોને તો અવિનાશી વારસો મળે છે. સર્વસ્વ પ્રાપ્તિ થઈ જાય છે. એવી કોઈ ચીજ નથી રહેતી જેની પ્રાપ્તિનાં માટે માથું મારવું પડે. કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિમાં રાત-દિવસ નું અંતર છે. આ તો કંઈ પણ નથી.

હમણાં તમારો આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. પુરુષોત્તમ અક્ષર જરૂર લખવાનો છે. મનુષ્ય સે દેવતા કિયે..... તમે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. મનુષ્ય તો બિલકુલ ધોર અંધારા માં છે. ઘણાં છે જે સ્વર્ગ ને જોઈ ન શકે. બાપ કહે છે - બાળકો, તમારો ધર્મ બહુજ સુખ આપવા વાળો છે. મનુષ્ય ને થોડી કંઈ ખબર છે. ભારતવાસી પણ ભૂલી ગયાં છે કે સ્વર્ગ શું ચીજ છે. ક્રિશ્ચન લોકો પણ પોતે કહે છે સ્વર્ગ હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને ભગવાન-ભગવતી કહે છે ને. તો જરૂર ભગવાન જ એવાં બનાવશે. તો બાપ સમજાવે છે-મહેનત ખુબ જ કરવાની છે. રોજ પોતાનો પોતામેલ જુઓ. કઈ કર્મેન્દ્રિય મને દગો આપ્યો? મુખ પણ બહુજ દગો આપે છે. પહેલા કચેરી (દરબાર) થતી હતી. બધાં પોતાની ભૂલ બતાવતાં હતાં. અમે ફલાણી વસ્તુ છુપાવીને ખાઈ લીધી. સારા-સારા મોટા ઘરની બાળકીઓ બતાવી દે છે, આમ-આમ માયા વાર કરે છે. છુપાવીને ખાવું પણ ચોરી છે. તે પણ શિવબાબા નાં યજ્ઞ ની ચોરી-આ તો બહુજ ખરાબ છે. કખ નો ચોર તો લખ નો ચોર. માયા એકદમ નાક થી પકડે છે. આ આદત બહુજ ખરાબ છે. ખરાબ આદત હશે તો આપણે શું બનીશું! સ્વર્ગમાં જવું કોઈ મોટી વાત નથી. પરંતુ એમાં પછી પદ પણ તો છે ને. ક્યાં રાજા ક્યાં પ્રજા. કેટલો ફર્ક છે. તો કર્મેન્દ્રિયો પણ ખુબ જ દગો આપવા વાળી છે. એની સંભાળ કરવી જોઈએ. ઊંચ પદ પામવું છે તો બાપ નાં ડાયરેક્શન પર પૂરું ચાલવાનું છે. બાપ ડાયરેક્શન આપશે માયા પછી વચમાં આવીને વિઘ્ન નાખશે. બાપ કહે છે - ભૂલો નહીં, નહિં તો અંતમાં બહુજ

પછતાશો. નપાસ થવાનો પછી સાક્ષાત્કાર પણ થશે. હમણાં તમે કહો છો અમે નર થી નારાયણ બનીશું. પરંતુ પોતાને પૂછો, પોતાનો પોતામેલ કાઢો. ઘણાં છે, જે મુશ્કેલ સમજીને અમલ માં લાવે છે. પરંતુ બાબા કહે છે આનાથી તમારી ઉન્નતિ બહુ જ થશે. આખા દિવસનો પોતામેલ કાઢવો જોઈએ. આ આંખો બહુજ દગો આપે છે. કોઈને જોશે તો વિચાર આવશે, આ તો બહુ સારી છે પછી વાત કરશે. દિલ થશે - આમને કંઈક ભેટ આપું, આ ખવડાવું, એ જ ચિંતન ચાલતું રહેશે. બાળકો સમજે છે આમાં મહેનત બહુજ વધારે છે. કર્મેન્દ્રિયો બહુજ દગો આપે છે. રાવણ રાજ્ય છે ને. બાપ કહે છે-ત્યાં ચિંતા ની કોઈ વાત નથી હોતી કારણ કે રાવણ રાજ્ય જ નથી. ચિંતાની વાત જ નથી. ત્યાં પણ ચિંતા હોય તો પછી નર્ક અને સ્વર્ગ માં ફર્ક જ શું રહે? આપ બાળકો બહુજ-બહુજ ઊંચ પદ પામવા માટે ભગવાન થી ભણો છો. બાપ સમજાવે છે-માયા નિંદા કરાવે છે. તમે અપકાર કર્યો, હું ઉપકાર કરું છું. બાળકો, તમે જો કુદૃષ્ટિ રાખશો તો પોતાનું જ નુકસાન કરશો. ખુબ મોટી મંઝિલ (લક્ષ) છે એટલે બાબા કહે છે-પોતાનો પોતામેલ જુવો. કોઈ વિકર્મ તો નથી કર્યું? કોઈને દગો તો નથી દીધો? હવે વિકર્માજીત બનવાનું છે. વિકર્માજીત નાં સંવત ની કોઈને ખબર નથી સિવાય આપ બાળકો નાં. બાપે સમજાવ્યું છે-વિકર્માજીત ને ૫ હજાર વર્ષ થયાં, પછી વિકર્મ કરો છો તો વામમાર્ગ માં જાઓ છો. કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ અક્ષર તો છે ને. માયા નાં રાજ્ય માં મનુષ્ય જે પણ કર્મ કરે છે, તે વિકર્મ જ બને છે. સતયુગ માં વિકાર હોતાં નથી. તો વિકર્મ પણ કોઈ કરતું નથી. આ પણ તમે જાણો છો - કારણ કે તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. તમે ત્રિનેત્રી બન્યાં છો. તો ત્રિકાળદર્શી, ત્રિનેત્રી બનાવવા વાળા છે બાપ. તમે આસ્તિક બન્યાં છો ત્યારે ત્રિકાળદર્શી બન્યાં છો. આખાં ડ્રામા નું રહસ્ય બુદ્ધિ માં છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન, ૮૪ નું ચક્ર પછી બીજા ધર્મ વૃદ્ધિને પામે છે. તે કોઈ સદ્ગતિ નથી કરી શકતાં. એમને ગુરુ પણ નથી કહી શકાતું. સર્વની સદ્ગતિ કરવા વાળા એક જ બાપ છે. હમણાં બધાની સદ્ગતિ થવાની છે. તે ધર્મ સ્થાપક કહેવાય છે, ગુરુ નહીં. ધર્મ સ્થાપક ધર્મ સ્થાપન કરવાનાં નિમિત્ત બને છે. બાકી સદ્ગતિ થોડી કરે છે. એમને યાદ કરવાથી કોઈ સદ્ગતિ નથી થઈ શકતી. વિકર્મ વિનાશ નથી થઈ શકતાં. તે બધું છે ભક્તિ. તો બાપ સમજાવે છે માયા ખુબ દુશ્તર છે, આનાં પર જ લડાઈ થાય છે. તમે છો શિવ શક્તિ પાંડવ સેના. તમે બધાં પન્ડા છો. શાંતિધામ, સુખધામ નો રસ્તો બતાવો છો. ગાઈડ (માર્ગદર્શક) તમે છો. કહો છો-બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને પછી બીજી તરફ જો કોઈ પાપ કર્મ કરશે તો સો ગુણ પાપ લાગી જશે. જેટલું થઈ શકે કોઈ વિકર્મ ન કરવું જોઈએ. કર્મેન્દ્રિયો દગો બહુજ આપે છે. બાપ દરેકની ચલન થી સમજી જાય છે. બાળકોને માયાનાં તોફાન આવે છે. સ્ત્રી-પુરુષ સમજવાથી જ તોફાન આવે છે. તો આ આંખો પર કેટલો કબજો (અધિકાર) રાખવો જોઈએ. આપણે તો શિવબાબા નાં બાળકો છીએ. બાપ થી પ્રતિજ્ઞા કરી રાખડી પણ બાંધે તો પણ માયા દગો આપી દે છે, પછી છૂટી નથી શકતાં. કર્મેન્દ્રિયો જ્યારે વશ થાય ત્યારે કર્માતીત અવસ્થા થઈ શકે. કહેવું તો સહજ છે કે અમે લક્ષ્મી-નારાયણ બનીશું પરંતુ સમજી પણ જોઈએ ને. બાપ કહે છે ડાયરેક્શન પર અમલ કરો. બાબા-બાબા કરતાં રહો. બાબા થી અમે પૂરો વારસો લઈશું. આવાં શિક્ષક ક્યારેય પણ ક્યાંય પણ નહીં મળશે. આ બધી વાતોને દેવતાઓ પણ નથી જાણતાં તો પાછળ નાં ધર્મ વાળા પછી કેવી રીતે જાણી શકે છે. બાબા કહે છે હું કંઈ પણ કહું તો પણ સમજો-આ શિવબાબા કહે છે. એવું નહીં સમજો કે આ દાદા કહે છે. આ તો મારો રથ છે, આ શું કરે, આપ બાળકોને રાજઈ હું આપું છું. આ રથ થોડી આપે છે. આ તો બિલકુલ બેગર (કંગાળ) છે. આ પણ બાબા થી વારસો લે છે. જેમ તમે પુરુષાર્થ કરો છો તેમ આ પણ કરે છે. આ પણ વિદ્યાર્થી જીવન માં છે. આ રથ લોન પર લીધેલ છે, તમોપ્રધાન છે. તમે પૂજ્ય દેવતા બનવા માટે, મનુષ્ય થી દેવતા બનવા માટે ભણો છો. કોઈની તકદીર માં નથી તો કહે છે મને તો સંશય છે, શિવબાબા કેવી રીતે આવી ને ભણાવે છે. મને તો સમજમાં નથી આવતું. બાપની યાદ વગર વિકર્મ વિનાશ થઈ ન શકે. પૂરી સજા ખાવી પડશે. આ રાજઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. રાજાઓ ને કેટલી દાસીઓ હોય છે. બાબા તો રાજાઓનાં સંબંધ માં આવેલાં છે. દાસીઓ દહેજ માં આપે છે. અહિયાં જ આટલી દાસીઓ છે તો સતયુગ માં કેટલી હશે. આ પણ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. બાબા જાણે છે શું-શું કરી રહ્યાં છે. દરેક નાં પોતામેલ થી બાબા બતાવી શકે છે. આ સમયે મરી જાય તો શું બનશે! કર્માતીત અવસ્થા ને પાછળ થી બધાં નંબરવાર પામે છે. આ તો કમાણી છે. કમાણી માં મનુષ્ય કેટલાં વ્યસ્ત રહે છે. ખાવાનું ખાતાં રહેશે, ટેલીફોન કાન પર હશે. એવાં વ્યક્તિ તો જ્ઞાન ઉઠાવી ન શકે. અહીંયા ગરીબ સાધારણ જ આવે છે. સાલૂકાર લોકો તો કહેશે, ફુરસદ ક્યાં. અરે, ફક્ત બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. તો બાબા મીઠા-મીઠા બાળકોને વારંવાર સમજાવે છે. દરેકને આ પૈગામ આપવાનો છે જે એવું કોઈ ન કહે કે અમને શું ખબર શિવબાબા આવેલાં છે. બસ આખો દિવસ બાબા-બાબા કહેતાં રહો. ઘણી બાળકીઓ બહુજ યાદ કરે છે. શિવબાબા કહેવાથી જ ઘણાં બાળકોને પ્રેમ નાં આંસુ આવી જાય છે. ક્યારે જઈને મળીશું! જોયા નથી તો પણ તડપતી રહે છે અને જોયેલાં પછી માનતાં નથી. તે દૂર બેસી આંસુ વહાવતી રહે છે. અદ્ભુત છે ને. બ્રહ્માનાં પણ ઘણાને સાક્ષાત્કાર થાય છે. આગળ ચાલી ઘણાને સાક્ષાત્કાર થશે. મનુષ્ય ને મરવાનાં સમયે બધાં આવીને કહે છે ભગવાન ને યાદ કરો. તમે પણ શિવબાબા ને યાદ કરો. બાપ કહે છે - બાળકો, પુરુષાર્થ માં મેક-અપ (મહેનત) કરતાં રહો. મોકો મળે છે તો મેક-અપ કરો. કમાણી કેટલી ઉંચી છે. કોઈ-કોઈ તો એવાં છે જે કેટલું પણ સમજાવો, તો પણ બુદ્ધિમાં નથી બેસતું. બાપ કહે છે એવું નથી બનવાનું. પોતાનું કલ્યાણ કરો. બાપની શ્રીમત પર ચાલો. તમને બાપ પુરુષોમાં ઉત્તમ બનાવે છે. આ છે લક્ષ-હેતુ. બાબા સેવા માટે કેટલી યુક્તિઓ બતાવતાં રહે છે. સંદેશ તો બધાને આપવાનો છે. જે સમજો આ તો બરાબર સાચું કહે છે. આ લડાઈ થી જ ખાસ ભારત માં, આમ આખાં વિશ્વમાં સુખ-શાંતિ થાય છે. એવાં-એવાં પરચા બધી ભાષાઓમાં છપાવવા પડે. ભારત કેટલું મોટું છે. દરેકને ખબર હોવી જોઈએ-જે એવું

કોઈ ન કહે કે અમને તો ખબર જ નહીં પડી. તમે કહેશો અરે, એરોપ્લેન (વિમાન) થી પરચા નાખ્યાં, સમાચાર પત્ર માં નાખ્યાં, તમે જાગ્યા નહીં. આ પણ દેખાડેલું છે. અરુણા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં માં જે પણ ખરાબ આદતો છે-એની તપાસ કરી એને નિકાળવા માટે મહેનત કરવાની છે. પોતાનો સાચો-સાચો પોતામેલ રાખવાનો છે. બાપનાં ડાયરેક્શન પર ચાલવાનું છે.
2. એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું, જેનાથી બાપનું નામ બદનામ થાય. પોતાની ઉન્નતિ નો વિચાર કરવાનો છે. જરા પણ કુદૃષ્ટિ નથી રાખવાની.

વરદાન :-

દેહ - અભિમાન નાં ત્યાગ દ્વારા શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય બનાવવા વાળા સર્વ સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ

દેહ-અભિમાન નો ત્યાગ કરવો અર્થાત્ દેહી-અભિમાની બનવાથી બાપ નાં સર્વ સંબંધ નો, સર્વ શક્તિઓ નો અનુભવ થાય છે, આ અનુભવ જ સંગમયુગ નું સર્વશ્રેષ્ઠ ભાગ્ય છે. વિધાતા દ્વારા મળેલી આ વિધિ ને અપનાવવા થી વૃદ્ધિ પણ થશે અને સર્વ સિદ્ધિઓ પણ પ્રાપ્ત થશે. દેહધારી નાં સંબંધ કે સ્નેહ માં તો પોતાનું તાજ, તખ્ત અને પોતાનું અસલી સ્વરૂપ બધું છોડી દીધું તો શું બાપ નાં સ્નેહ માં દેહ-અભિમાન નો ત્યાગ નથી કરી શકતાં! આ જ એક ત્યાગ થી સર્વ ભાગ્ય પ્રાપ્ત થઈ જશે.

સ્વોગન :-

ક્રોધ મુક્ત બનવું છે તો સ્વાર્થ નાં બદલે નિસ્વાર્થ બનો, ઈચ્છાઓનાં રૂપ નું પરિવર્તન કરો.

“ નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી રત્નો ની નિશાનીઓ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં ચારેય તરફ નાં નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બાળકનાં નિશ્ચય ની નિશાનીઓ જોઈ રહ્યાં છે. નિશ્ચયની વિશેષ નિશાનીઓ - (૧) જેવો નિશ્ચય તેવું કર્મ, વાણી માં દર સમયે ચહેરા પર રુડાની નશો દેખાશે. (૨) દરેક કર્મ સંકલ્પ માં વિજય સહજ પ્રત્યક્ષ અનુભવ થશે. મહેનત નાં રુપમાં નહીં, પરંતુ પ્રત્યક્ષ ફળ કે અધિકાર નાં રુપ માં વિજય અનુભવ થશે. (૩) પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય, શ્રેષ્ઠ જીવન કે બાપ અને પરિવાર નાં સંબંધ-સંપર્ક દ્વારા એક પર્સન્ટ (ટકો) પણ સંશય સંકલ્પ માત્ર પણ નહીં હશે. (૪) ક્વેશ્ચનમાર્ક સમાપ્ત, દરેક વાતમાં બિંદુ બની બિંદુ લગાવવા વાળા હશે. (૫) નિશ્ચયબુદ્ધિ દરેક સમયે પોતાને બેફિકર બાદશાહ સહજ સ્વતઃ અનુભવ કરશે અર્થાત્ વારંવાર સ્મૃતિ લાવવાની મહેનત નહીં કરવી પડશે. હું બાદશાહ છું, આ કહેવાની મહેનત નહીં કરવી પડશે પરંતુ સદા સ્થિતિ નાં શ્રેષ્ઠ આસન કે સિંહાસન પર સ્થિત છે જ. જેમ લૌકિક જીવનમાં કોઈ પણ પરિસ્થિતિ પ્રમાણે સ્થિતિ બને છે. ભલે દુઃખ ની, ભલે સુખ ની, તે સ્થિતિની અનુભૂતિ માં સ્વતઃ જ રહે છે, વારંવાર મહેનત નથી કરતાં - હું સુખી છું કે હું દુઃખી છું. બેફિકર બાદશાહ ની સ્થિતિ નો અનુભવ સ્વતઃ સહજ થાય છે. અજ્ઞાની જીવનમાં પરિસ્થિતિઓ પ્રમાણે સ્થિતિ બને છે પરંતુ શક્તિશાળી અલૌકિક બ્રાહ્મણ જીવન માં પરિસ્થિતિ પ્રમાણે સ્થિતિ નથી બનતી પરંતુ બેફિકર બાદશાહ ની સ્થિતિ અથવા શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ બાપદાદા દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલી નોલેજની લાઈટ-માઈટ દ્વારા, યાદની શક્તિ દ્વારા જેને કહેશું જ્ઞાન અને યોગ ની શક્તિઓનો વારસો બાપ દ્વારા મળે છે. તો બ્રાહ્મણ જીવન માં બાપનાં વારસા દ્વારા કે સતગુરુ નાં વરદાન દ્વારા કે ભાગ્યવિધાતા દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય દ્વારા સ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય છે. જો પરિસ્થિતિ નાં આધાર પર સ્થિતિ છે તો શક્તિશાળી કોણ થયું? પરિસ્થિતિ પાવરફુલ થઈ જશે ને. અને પરિસ્થિતિ નાં આધાર પર સ્થિતિ બનાવવા ક્યારેય પણ અચળ, અડોલ નથી રહી શકતાં. જેમ અજ્ઞાની જીવન માં હમણાં-હમણાં જુઓ ખૂબ ખુશીમાં નાચી રહ્યાં છે અને હમણાં-હમણાં ઉલટા સૂતેલાં છે. તો અલૌકિક જીવન માં આવી હલચલ વાળી સ્થિતિ નથી હોતી. પરિસ્થિતિ નાં આધાર પર નહીં પરંતુ પોતાનાં વારસા અને વરદાન નાં આધાર પર કે પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિનાં આધાર પર પરિસ્થિતિ ને પરિવર્તન કરવાવાળા હશે. તો નિશ્ચયબુદ્ધિ આ કારણે સદા બેફિકર બાદશાહ છે કારણ કે ફિકર હોય છે કોઈ અપ્રાપ્તિ કે કમી હોવાનાં કારણે. જો સર્વ પ્રાપ્તિ સ્વરુપ છે, માસ્ટર સર્વશક્તિમાન છે તો ફિકર કઈ વાત ની રહી?

(૬) નિશ્ચયબુદ્ધિ અર્થાત્ સદા બાપ પર બલિહાર જવા વાળા. બલિહાર અર્થાત્ સર્વન્શ સમર્પિત. સર્વ વંશ સહિત સમર્પિત. ભલે દેહ ભાનમાં લાવવા વાળા વિકારો નો વંશ, ભલે દેહ નાં સંબંધો નો વંશ, ભલે દેહનાં વિનાશી પદાર્થોની ઈચ્છાઓ નો વંશ. સર્વ વંશ માં આ બધું આવી જાય છે. સર્વન્શ સમર્પિત કે સર્વન્શ ત્યાગી એક જ વાત છે. સમર્પિત થવું એને નથી કહેવાતું કે મધુબન માં બેસી ગયાં કે સેવાકેન્દ્રો પર બેસી ગયાં. આ પણ એક સીડી છે જે સેવા અર્થ પોતાને અર્પણ કરે છે પરંતુ ‘સર્વન્શ અર્પિત’ - આ સીડી ની મંઝિલ (લક્ષ) છે. એક સીડી ચઢી ગયાં પરંતુ મંઝિલ પર પહોંચવા વાળાની બુદ્ધિની નિશાની છે - ત્રણેય વંશ સહિત અર્પિત. ત્રણેય વાતો સ્પષ્ટ જાણી ગયાં ને. વંશ ત્યારે સમાપ્ત થાય છે જ્યારે સ્વપ્ન કે સંકલ્પ માં પણ અંશમાત્ર નથી. જો અંશ છે તો વંશ પેદા થઈ જ જશે એટલે સર્વન્શ ત્યાગી ની પરિભાષા અતિ ગુહ્ય છે. આ પણ ક્યારેક સંભળાવશે.

(૭) નિશ્ચયબુદ્ધિ સદા બેફિકર, નિશ્ચિંત હશે. દરેક વાતમાં વિજય પ્રાપ્ત થવાનાં નશા માં નિશ્ચિંત અનુભવ કરશે. તો નિશ્ચય, નિશ્ચિંત અને નિશ્ચિંત - આ દરેક સમયે અનુભવ કરાવશે.

(૮) તે સદા સ્વયં પણ નશા માં રહેશે અને તેમનાં નશા ને જોઈ બીજાઓને પણ આ રુડાની નશો અનુભવ થશે. બીજાઓને પણ રુડાની નશા માં બાપ ની મદદ થી સ્વયંની સ્થિતિ થી અનુભવ કરાવશે.

નિશ્ચયબુદ્ધિ ની કે રુડાની નશા માં રહેવા વાળાનાં જીવન ની વિશેષતાઓ કઈ હશે? પહેલી વાત - જેટલો જ શ્રેષ્ઠ નશો એટલો જ નિમિત્ત ભાવ જીવનનાં દરેક ચરિત્ર માં હશે. નિમિત્ત ભાવ ની વિશેષતા નાં કારણે નિર્માણ બુદ્ધિ. બુદ્ધિ પર ધ્યાન આપવું - જેટલી નિર્માણ બુદ્ધિ હશે એટલું નિર્માણ કરતાં રહેશે, નવ નિર્માણ કહો છો ને. તો નવ નિર્માણ કરવા વાળી બુદ્ધિ હશે. તો નિર્માન પણ હશે નવ-નિર્માન પણ કરશે. જ્યાં આ વિશેષતાઓ છે તેને જ કહેવાય છે - નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી. નિમિત્ત, નિર્માન અને નિર્માણ. નિશ્ચયબુદ્ધિ ની ભાષા કઈ હશે? નિશ્ચય બુદ્ધિ ની ભાષામાં સદા મધુરતા તો સામાન્ય વાત છે પરંતુ ઉદારતા હશે. ઉદારતા નો

અર્થ છે સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ આગળ વધારવાની ઉદારતા હશે. ‘પહેલાં આપ’, ‘હું-હું’ નહીં. ઉદારતા અર્થાત્ બીજાઓને આગળ રાખવાં. જેમ બ્રહ્મા બાપે સદૈવ પહેલાં જગદંબા કે બાળકો ને રાખ્યાં - મારા થી પણ આગળ જગદંબા છે, મારા થી પણ આગળ બાળકો છે. આ ઉદારતા ની ભાષા છે. અને જ્યાં ઉદારતા છે, સ્વયં નાં પ્રતિ આગળ રહેવાની ઈચ્છા નથી, ત્યાં ડ્રામા અનુસાર સ્વતઃ જ ઈચ્છિત ફળ પ્રાપ્ત થઈ જ જાય છે. જેટલાં સ્વયં ઈચ્છા માત્ર અવિદ્યા ની સ્થિતિ માં રહે, એટલાં બાપ અને પરિવાર સારા, યોગ્ય સમજી તેમને જ પહેલાં રાખે છે. તો પહેલાં આપ, મન થી કહેવા વાળા પાછળ રહી ન શકે. તે મન થી પહેલાં આપ કહે છે તો સર્વ દ્વારા પહેલાં આપ થઈ જ જાય છે. પરંતુ ઈચ્છાવાળું નહીં. તો નિશ્ચયબુદ્ધિ ની ભાષા સદા ઉદારતા વાળી ભાષા, સંતુષ્ટતા ની ભાષા, સર્વનાં કલ્યાણ ની ભાષા. એવી ભાષા વાળાને કહેશું નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી. નિશ્ચય બુદ્ધિ તો બધાં છો ને? કારણ કે નિશ્ચય જ ફાઉન્ડેશન (આધાર) છે.

પરંતુ જ્યારે પરિસ્થિતિઓનાં, માયાનાં, સંસ્કારોનાં, ભિન્ન-ભિન્ન સ્વભાવો નાં તોફાન આવે છે ત્યારે ખબર પડે છે નિશ્ચય નું ફાઉન્ડેશન કેટલું મજબૂત છે. જેમ આ જૂની દુનિયામાં ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં તોફાન આવે છે ને. ક્યારેક વાયુનું, ક્યારેક સમુદ્રનું...એમ અહીંયા પણ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં તોફાન આવે છે. તોફાન શું કરે છે? પહેલાં ઉડાવે છે પછી ફેંકે છે. તો આ તોફાન પણ પહેલાં તો પોતાની તરફ મોજ માં ઉડાવે છે. અલ્પકાળ નાં નશા માં ઊંચા લઈ જાય છે માયા પણ જાણી ગઈ છે કે વગર પ્રાપ્તિ આ મારી તરફ થવાવાળા નથી. તો પહેલાં આટિફિશિયલ (બનાવટી) પ્રાપ્તિ માં ઉપર ઉડાવે છે. પછી નીચે ઉતરતી કળામાં લઈ આવે છે. ચતુર છે. તો નિશ્ચય બુદ્ધિ ની નજર ત્રિનેત્રી હોય છે, ત્રીજા નેત્ર થી ત્રણેય કાળો ને જોઈ લે છે, એટલે ક્યારેય દગો નથી ખાઈ શકતાં. તો નિશ્ચય ની પરખ તોફાન નાં સમયે થાય છે. જેવી રીતે તોફાન મોટા-મોટા જૂના વૃક્ષો નાં ફાઉન્ડેશન (મૂળ) ને ઉખાડી દે છે. તો આ માયા નાં તોફાન પણ નિશ્ચય નાં ફાઉન્ડેશનને ઉખાડવાની કોશિશ કરે છે. પરંતુ રીઝલ્ટ માં ઉખડે ઓછાં છે, હલે વધારે છે. હલવાથી પણ ફાઉન્ડેશન કાયું થઈ જાય છે. તો આવાં સમય પર પોતાનાં નિશ્ચય નાં ફાઉન્ડેશનને ચેક કરો. આમ કોઈ થી પણ પૂછશે - નિશ્ચય પાક્યો છે? તો શું કહેશે? ખૂબ સારું ભાષણ કરશે. સારું પણ છે નિશ્ચયમાં રહેવું. પરંતુ સમય પર જો નિશ્ચય હલે પણ છે તો નિશ્ચય નું હલવું અર્થાત્ જન્મ-જન્મની પ્રાલબ્ધ થી હલવું એટલે તોફાન નાં સમયે ચેક કરો - કોઈ હદનું માન-શાન ન આપે કે વ્યર્થ સંકલ્પો નાં રૂપમાં માયાનાં તોફાન આવે, જે ઈચ્છા રાખો છો તે ચાહના અર્થાત્ ઈચ્છા પૂર્ણ ન થાય, એવાં સમય પર જો નિશ્ચય છે કે હું સમર્થ બાપની સમર્થ આત્મા છું - તે યાદ રહે છે કે વ્યર્થ સમર્થ ની ઉપર વિજયી થઈ જાય છે? જો વ્યર્થ વિજય પ્રાપ્ત કરી લે છે તો નિશ્ચયનું ફાઉન્ડેશન હલશે ને. સમર્થ નાં બદલે પોતાને કમજોર આત્મા અનુભવ કરશે. દિલશિક્ષસ્ત થઈ જશે એટલે કહે છે કે તોફાન નાં સમયે ચેક કરો. હદ નાં માન-શાન, હું-પણું રુહાની શાન થી નીચે લઈ આવે છે. હદ ની કોઈ પણ ઈચ્છા, ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા નાં નિશ્ચય થી નીચે લઈ આવે છે. તો નિશ્ચય નો અર્થ એ નથી કે હું શરીર નથી, હું આત્મા છું. પરંતુ કઈ આત્મા છું! તે નશો, તે સ્વમાન સમય પર અનુભવ થાય, એને કહે છે નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી. કોઈ પેપર છે જ નહીં અને કહે - હું તો પાસ વિથ ઓનર થઈ ગયો, તો કોઈ તેને માનશે? સર્ટિફિકેટ (પ્રમાણપત્ર) જોઈએ ને. કેટલાં પણ કોઈ પાસ થઈ જાય, ડિગ્રી લઈ લે પરંતુ જ્યાં સુધી સર્ટિફિકેટ નથી મળતું તો વેલ્યુ નથી હોતી. પેપર નાં સમયે પેપર આપી પાસ થઈ સર્ટિફિકેટ લે - બાપ થી, પરિવાર થી, ત્યારે તેને કહેશે નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી. સમજ્યાં? તો ફાઉન્ડેશન ને પણ ચેક કરતાં રહો. નિશ્ચય બુદ્ધિ ની વિશેષતા સાંભળી ને. જેવો સમય તેવો રુહાની નશો જીવન માં દેખાય. ફક્ત પોતાનું મન ખુશ ન થાય પરંતુ લોકો પણ ખુશ થાય. બધાં અનુભવ કરે કે હાં આ નશા માં રહેવાવાળી આત્મા છે. ફક્ત મનપસંદ નહીં પરંતુ લોકપસંદ, બાપપસંદ. આને કહેવાય છે વિજયી. અચ્છા!

સર્વ નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી રત્નો ને, સર્વ નિશ્ચય, બેફિકર બાળકો ને, સર્વ નિશ્ચય વિજય નાં નશામાં રહેવાવાળી રુહાની આત્માઓ ને, સર્વ તોફાનો ને પાર કરી તોફા (સોગાત) અનુભવ કરવા વાળી વિશેષ આત્માઓ ને, સદા અચળ, અડોલ, એકરસ સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવાવાળા નિશ્ચયબુદ્ધિ બાળકો ને બાપદાદાનો યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વિદેશી ભાઈ - બહેનો થી બાપદાદાની મુલાકાત :- પોતાને સમીપ રત્ન અનુભવ કરો છો? સમીપ રત્નો ની નિશાની શું છે? તે સદા સહજ અને સ્વતઃ જ્ઞાની તૂ આત્મા, યોગી તૂ આત્મા, ગુણમૂર્ત સેવાધારી અનુભવ કરશે. સમીપ રત્ન નાં દરેક કદમ માં આ ચારેય વિશેષતાઓ સહજ અનુભવ થશે, એક પણ ઓછી નહીં હશે. જ્ઞાન માં ઓછા હોય, યોગ માં આગળ હોય કે દિવ્યગુણોની ધારણા માં કમજોર હોય, તે બધામાં સદા જ સહજ અનુભવ કરશે. સમીપ રત્ન કોઈ પણ વાત માં મહેનત નહીં અનુભવ કરશે પરંતુ સહજ સફળતા અનુભવ કરશે કારણ કે બાપદાદા બાળકો ને સંગમયુગ પર મહેનત થી જ છોડાવે છે. ૬૩ જન્મ મહેનત કરી છે ને. ભલે શરીરની મહેનત કરી, ભલે મનની મહેનત કરી. બાપ ને પ્રાપ્ત કરવા માટે ભિન્ન-ભિન્ન સાધન અપનાવતા રહ્યાં. તો આ મનની મહેનત કરી. અને ધનની પણ જુઓ, જે સર્વિસ કરો છો, જેને બાપદાદા નોકરી કહે, તેમાં પણ જુઓ કેટલી મહેનત કરો છો! તેમાં પણ તો મહેનત લાગે છે ને. અને હવે અડધાકલ્પ માટે આ નોકરી નહીં કરશો, આનાથી પણ છૂટી જશો. ન લૌકિક નોકરી કરશો, ન ભક્તિ કરશો - બંને થી મુક્તિ મળી જશે. હમણાં પણ જુઓ, ભલે લૌકિક કાર્ય કરતાં પણ હોય પરંતુ બ્રાહ્મણ જીવનમાં આવવાથી

લૌકિક કાર્ય કરવા છતાં પણ અંતર લાગે છે ને. હમણા આ લૌકિક કાર્ય કરતાં પણ ડબલ લઈટ રહો છો, કેમ? કારણ કે લૌકિક કાર્ય કરતાં પણ આ ખુશી રહે છે કે આ કાર્ય અલૌકિક સેવાનાં નિમિત્ત કરી રહ્યાં છીએ. પોતાનાં મનની તો ઈચ્છાઓ નથી ને. તો જ્યાં ઈચ્છા હોય છે ત્યાં મહેનત લાગે છે. હવે નિમિત્ત માત્ર કરો છો કારણ કે ખબર છે કે તન, મન, ધન - ત્રણેય લગાવવાથી એકનું પદમ ગુણ અવિનાશી બેંક માં જમા થઈ રહ્યું છે. પછી જમા કરેલું ખાતા રહેવાનું. પુરુષાર્થ થી - યોગ લગાવવાનો, જ્ઞાન સાંભળવા-સંભળાવવાનું, આ મહેનત થી પણ છૂટી જશો. ક્યારેક-ક્યારેક ક્લાસીસ સાંભળીને થાકી જાઓ છો ને. ત્યાં તો લૌકિક રાજનૈતિક ભણતર પણ જે હશે ને, તે પણ રમત-રમત માં હશે, આટલાં પુસ્તકો નહીં યાદ કરવાં પડશે. બધી મહેનત થી છૂટી જશો. કેટલાક ને ભણતર નો પણ બોજ હોય છે. સંગમયુગ પર મહેનત થી છૂટવાના સંસ્કાર ભરો છો. ભલે માયાનાં તોફાન આવે પણ છે, પરંતુ આ માયા થી વિજય પ્રાપ્ત કરવી પણ એક રમત સમજો છો, મહેનત નહીં. રમત માં પણ શું હોય છે? જીત પ્રાપ્ત કરવાની હોય છે ને. તો માયા થી પણ વિજય પ્રાપ્ત કરવાની રમત કરો છો. રમત લાગે છે કે મોટી વાત લાગે છે? જ્યારે માસ્ટર સર્વશક્તિમાન સ્ટેજ પર સ્થિત હોવ છો તો રમત લાગશે. વધારે જ ચેલેન્જ કરો છો કે અડધાકલ્પ માટે વિદાય લઈને જાઓ. તો વિદાય સમારોહ મનાવવાં આવે છે, લડવા નથી આવતી. વિજયી રત્ન દરેક સમયે, દરેક કાર્યમાં વિજયી છે. વિજયી છો ને? (હાં જી) તો ત્યાં જઈને પણ હાં જી કરજો. તો પણ સારા બહાદુર થઈ ગયાં છો. પહેલા થોડા જલ્દી ગભરાઈ જતા હતાં, હમણાં બહાદુર થઈ ગયાં છો. હવે અનુભવી થઈ ગયાં છો. તો અનુભવ ની ઓથોરિટી વાળા થઈ ગયાં, પરખવાની પણ શક્તિ આવી ગઈ છે, એટલે ગભરાતા નથી. અનેકવાર નાં વિજયી હતાં, છો અને રહેશો - આ જ સ્મૃતિ સદા રાખજો. અરહા!

વિદાય નાં સમયે દાદીઓ થી (દાદી જાનકી મુંબઈ થી ૩-૪ દિવસ ચક્ર લગાવીને આવી છે) હમણાંથી જ ચક્રવર્તી બની ગઈ છો. સારું છે, અહીંયા પણ સેવા છે, ત્યાં પણ સેવા કરી. અહીંયા રહેતાં પણ સેવા કરો અને જ્યાં જાઓ ત્યાં પણ સેવા થઈ જાય. સેવા નો ઠેકો ખૂબ મોટો લીધો છે. મોટા ઠેકેદાર છો ને. નાનાં-નાનાં ઠેકેદાર તો ઘણાં છે પરંતુ મોટા ઠેકેદાર ને મોટું કામ કરવું પડે છે. (બાબા આજે મુરલી સાંભળતા ખૂબ મજા આવી) છે જ મજા. સારું છે, તમે લોકો કેય કરી ને બીજાઓને ક્લિયર કરી શકો છો. બધાં તો એક જેવું કેય કરી નથી શકતાં. જેવી રીતે જગદંબા મુરલી સાંભળીને ક્લિયર કરી ને, સહજ કરીને બધાને ધારણ કરાવતી રહી, એવી રીતે હમણાં તમે નિમિત્ત છો. કોઈ નવાં-નવાં તો સમજી પણ નથી શકતાં. પરંતુ બાપદાદા ફક્ત સામેવાળા ને નથી જોતાં. જે બેઠા છે સભા માં, તેમને જ નથી જોતાં, બધાને સામે રાખે છે. છતાં પણ સામે અનન્ય હોય છે તો તેમનાં પ્રતિ નીકળે છે. તમે લોકો તો ભણીને પણ કેય કરી શકો છો. અરહા!

વરદાન :-

વ્યર્થ ની લીકિજ ને સમાપ્ત કરી સમર્થ બનવા વાળા કમ ખર્ચ બાલાનશીન ભવ સંગમયુગ પર બાપદાદા દ્વારા જે પણ ખજાના મળ્યાં છે તે સર્વ ખજાનાઓ ને વ્યર્થ જવાથી બચાવો તો કમ ખર્ચ બાલાનશીન બની જશો. વ્યર્થ થી બચાવ કરવો અર્થાત્ સમર્થ બનવું. જ્યાં સમર્થ છે ત્યાં વ્યર્થ જાય - આ થઈ નથી શકતું. જો વ્યર્થ ની લીકિજ છે તો કેટલો પણ પુરુષાર્થ કરો, મહેનત કરો પરંતુ શક્તિશાળી બની નહીં શકશો એટલે લીકિજ ને ચેક કરી સમાપ્ત કરો તો વ્યર્થ થી સમર્થ થઈ જશો.

સ્વોગન :-

પ્રવૃત્તિ માં રહેતા સંપૂર્ણ પવિત્ર રહેવું - આ જ યોગી કે જ્ઞાની તૂ આત્મા ની ચેલેન્જ છે.

“ મીઠા બાળકો - સદા એ જ ખુશી માં રહો કે સ્વયં ભગવાન આપણને શિક્ષક બનીને ભણાવે છે , આપણે એમનાથી રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ , પ્રજા યોગ નહીં”

પ્રશ્ન :- આ ભણતર ની વિશેષતા કઈ છે? તમારે ક્યાં સુધી પુરુષાર્થ કરવાનો છે?

ઉત્તર :- આ ભણતર જે લાંબા સમય થી ભણતાં આવ્યાં છે, એમનાથી નવા બાળકો આગળ ચાલ્યા જાય છે. આ પણ વિશેષતા છે જે ૩ મહિના ની તીવ્ર બુદ્ધિ વાળા (તીવ્ર પુરુષાર્થી) નવાં બાળકો જૂનાં થી પણ આગળ જઈ શકે છે. તમારે પુરુષાર્થ ત્યાં સુધી કરવાનો છે જ્યાં સુધી પૂરા પાસ ન થાઓ, કર્મોત્તીત અવસ્થા ન થાય, બધાં હિસાબ-કિતાબ છૂટી ન જાય.

ઓમ શાંતિ !બાળકો ક્યાં બેઠા છે? બેઠકનાં બાપ ની સ્કૂલમાં. ખુબજ ઉંચો નશો હોવો જોઈએ બાળકો ને. કોના બાળકો ને? બેઠકનાં બાપ નાં બાળકો ને અથવા રુહાની બાળકો ને. બાપ રુહો ને જ ભણાવે છે. ગુજરાતી કે મરાઠી ને નથી ભણાવતાં. તે તો નામ-રુપ થઈ ગયું. બાપ ભણાવે જ છે રુહો ને. આપ બાળકો પણ સમજો છો આપણા બેઠકનાં બાપ એ જ છે, જેને ભગવાન કહે છે. ભગવાનુવાય પણ છે જરૂર પરંતુ ભગવાન કોને કહેવાય છે-આ સમજતાં નથી. કહે પણ છે શિવ પરમાત્મા નમઃ. પરમાત્મા તો એક જ છે. એ છે ઊંચે થી ઊંચા નિરાકાર. તમને કૃષ્ણ ભગવાન નથી ભણાવતાં. ન ભણાવ્યું હતું. તમે જાણો છો આપણી આત્માઓનાં બાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. ભગવાન તો નિરાકાર જ થયાં. શિવનાં મંદિર માં જાય છે, એમની પૂજા પણ કરે છે તો જરૂર કોઈ વસ્તુ છે. નામ-રુપ થી ન્યારી કોઈ વસ્તુ થોડી હોય છે. આ પણ તમે હમણાં સમજો છો. આખી દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતું. તમે પણ હમણાં જાણવા લાગી ગયાં છો. લાંબા સમય થી જાણતા આવ્યાં છો. એવું પણ નથી લાંબા સમય થી આવવા વાળા થી નવા આગળ નથી જઈ શકતાં. આ પણ વિશેષતા છે. ૩ મહિના નાં નવાં બાળકો પણ બહુજ આગળ જઈ શકે છે. કહે છે, બાબા આ આત્માની બુદ્ધિ ખૂબ જ શ્રેષ્ઠ છે. નવાં જ્યારે સાંભળે છે તો બહુજ ગદ્-ગદ્ થાય છે. છે તો બધાં ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી. નિરાકાર બાપ જ્ઞાન નાં સાગર ભણાવી રહ્યાં છે. ભગવાનુવાય પણ ગવાયું છે. પરંતુ ક્યારે? તે ભૂલી ગયાં છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો - એવાં પણ કોઈ હોય છે, જેમનાં બાપ શિક્ષક હોય છે. પરંતુ તે ફક્ત એક જ વિષય ભણાવશે, બીજા વિષય માટે બીજા શિક્ષક ભણાવશે. અહીંયા તો બાપ બધાં બાળકો નાં શિક્ષક છે. આ અદ્ભુત વાત છે. અનેક બાળકો છે, જેમને નિશ્ચય છે શિવબાબા અમને ભણાવે છે. શ્રીકૃષ્ણને બાબા કહી ન શકાય. કૃષ્ણ ને આમ શિક્ષક, ગુરુ પણ નથી સમજતાં. આ તો પ્રેક્ટિકલ ભણાવી રહ્યાં છે. તમે ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર નાં વિદ્યાર્થીઓ બેઠા છો. બાબા શિક્ષક ભણાવે છે, જ્યાં સુધી તમે પાસ થઈ જાઓ. કર્મોત્તીત અવસ્થા ને પામી લો ત્યાં સુધી પુરુષાર્થ કરવાનો છે. કર્મો નાં હિસાબ-કિતાબ થી છૂટવાનું છે. તમને અંદર માં ખુબ ખુશી થવી જોઈએ-બાબા અમને એવી દુનિયામાં લઈ જાય છે બીજી કોઈ એવી સ્કૂલ હોતી નથી જે બાળકો બેઠા હોય અને સમજે પરમધામ નિવાસી બાબા આવીને અમને ભણાવશે. હમણાં તમે અહીંયા બેસો છો તો સમજો છો અમારા બેઠક નાં બાબા અમને ભણાવવા માટે આવે છે. તો અંદર માં બહુ ખુશી થવી જોઈએ. બાબા આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આ પ્રજા યોગ નથી, આ છે રાજયોગ. આ યાદ થી જ બાળકો ને ખુશીનો પાર ચઢવો જોઈએ. કેટલી મોટી પરીક્ષા છે અને તમે બેઠા કેટલાં સાધારણ છો. જેમ મુસલમાન લોકો બાળકોને દરી (ચાદર) પર બેસી ભણાવે છે. તમે એ નિશ્ચય થી અહીંયા આવો છો. હમણાં બાપ નાં સન્મુખ બેઠા છો. બાબા પણ કહે છે હું જ્ઞાન નો સાગર છું. હું કલ્પ-કલ્પ આવીને રાજયોગ શીખવાડું છું. કૃષ્ણ નાં ૮૪ જન્મ કહો કે બ્રહ્મા નાં ૮૪ જન્મ કહો, વાત એક જ છે. બ્રહ્મા તો શ્રીકૃષ્ણ છે. આ બુદ્ધિ માં સારી રીતે ધારણ કરવાનું છે. બાપની સાથે ખુબ પ્રેમ હોવો જોઈએ. આપણે આત્માઓ એ બાપ નાં બાળકો છીએ, પરમપિતા પરમાત્મા આવીને આપણ ને ભણાવે છે. કૃષ્ણ તો હોઈ ન શકે. એવું થોડી કૃષ્ણ એ ભણાવ્યું હશે. તાજ (મુગટ) વગેરે ઉતારીને આવ્યાં હશે. હવે ભણાવવા વાળા તો બુઝુર્ગ (અનુભવી) જોઈએ. બાપ કહે છે મેં બુઝુર્ગ તન લીધું છે, આ નિશ્ચિત છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા જ ભણાવે છે. કહે પણ છે બરાબર પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. હવે બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં, આ સમજતાં નથી. બાપ બેસી ઘડી-ઘડી બાળકો ને સજાગ કરે છે. માયા પછી સુવડાવી દે છે. હમણાં તમે સન્મુખ બેઠાં છો, સમજો છો કે હું તમારો રુહાની બાપ છું. મને જાણો છો ને. ગાએ પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા જ્ઞાન નાં સાગર છે, પતિત-પાવન, દુઃખ હર્તા, સુખ કર્તા છે. કૃષ્ણ માટે આ ક્યારેય નહીં કહેશે. બધાને સાથે તો ભણાવી ન શકે. મધુબન માં મુરલી ચાલે છે, તે પછી બધાં સેવાકેન્દ્રો પર જાય છે. તમે હમણાં સન્મુખ છો. જાણો છો કલ્પ પહેલાં પણ બાબાએ આમ ભણાવ્યું હતું. આ જ સમય હતો જે ભૂતકાળ થઈ ગયો. તે પછી હમણાં વર્તમાન થાય છે. ભક્તિમાર્ગ ની પણ

વાતો તો હવે છોડી દેવાની છે. હમણાં તમારી જ્ઞાન થી પ્રીત, ભણાવવા વાળા થી પ્રીત છે. કોઈ-કોઈ જ્યારે શિક્ષક થી ભણે છે તો એમને સોગાત આપે છે. આ બાબા તો પોતે જ સોગાત આપે છે. અહીંયા આવીને સાકાર માં બાળકોને જુએ છે, આ મારા બાળકો છે. આ પણ બાળકોને જ્ઞાન છે-બધાં ૮૪ જન્મ નથી લેતાં. કોઈનો એક જન્મ તો પણ એમાં સુખ-દુઃખ પાસ કરશે. હમણાં તમે આ બધી વાતો ને સમજી ગયાં છો. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિનો વિભાગ છે. પહેલાં નંબરમાં છે બ્રહ્મા-સરસ્વતી, આદિ દેવ, આદિ દેવી. પછી અનેક ધર્મ આવતાં જાય છે. તે છે સર્વ આત્માઓનાં બીજ. બાકી બધાં છે પાન. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા બધાનાં બાપ છે. આ સમયે પ્રજાપિતા હાજર છે. આ બેસી શૂદ્ર થી બદલી ને બ્રાહ્મણ બનાવે છે. એવું કોઈ કરી ન શકે. બાપ જ તમને શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવી પછી દેવતા બનાવવા માટે ભણાવી રહ્યાં છે. આ છે જ સહજ રાજયોગ નું ભણતર. રાજ જનકે પણ સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ ને પામી અર્થાત્ સ્વર્ગવાસી બની ગયાં. મનુષ્ય ગાતા તો રહે છે પરંતુ તો પણ સમજાવી નથી શકતાં. હવે બાપ કહે છે બાળકો દેહી-અભિમાની બનો. તમે અશરીરી આવ્યાં હતાં, શરીર લઈને પાર્ટ ભજવ્યો. બરાબર ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બાપ જે સત્ય છે, તે સત્ય જ બતાવશે. રાજધાની થઈ ને. રાજયોગ એક થોડી શીખશે. તમે હમણાં બધાં કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છો. કાંટા અને ફૂલ કોને કહે છે-આ પણ હમણાં તમે સમજી રહ્યાં છો. આ છે છી-છી કાંટાઓની દુનિયા. આપણે ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવી નર્કવાસી થયાં છીએ. ફરીથી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રીપીટ કરીશું. આપણે ફરીથી જરૂર સ્વર્ગવાસી બનીશું. કલ્પ-કલ્પ આપણે બનીએ છીએ. ઘડી-ઘડી આ યાદ કરવાનું છે અને જ્ઞાન સમજાવવાનું છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સૂર્યવંશી હતાં. કાઈસ્ટ આવ્યાં એનાં પહેલાં બહુ થોડાં હતા, રાજધાની નહોતી. હવે બાપ આવીને સતયુગી રાજધાની સ્થાપન કરે છે. સ્થાપના થાય જ છે સંગમ પર. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે કે આ છે - સાચો-સાચો કુંભનો મેળો. આત્માઓ અનેક છે, પરમાત્મા એક છે. પરમાત્મા બાપ બાળકો ની પાસે આવે છે પાવન બનાવવાં. આને જ સંગમયુગ નો, કુંભ નો મેળો કહેવાય છે. હમણાં તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. બાપ આવીને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે પછી નર્ક જૂની દુનિયાનો વિનાશ જરૂર થવો જોઈએ. કલ્પ-કલ્પ વિનાશ થાય જ છે. નવી થી જૂની, જૂની થી નવી થાય છે. આ તો જરૂર થશે. નવી ને સ્વર્ગ, જૂની ને નર્ક કહેવાય છે. હમણાં તો કેટલી મનુષ્ય ની વૃદ્ધિ થતી જાય છે. અનાજ નથી મળતું તો સમજે છે અમે ખુબ અનાજ ઉત્પન્ન કરીશું, પરંતુ બાળકો કેટલાં જન્મતાં રહે છે. અનાજ ક્યાંથી લાવશે.

હમણાં આપ બાળકો ને આ ખાતરી છે કે આ આખી જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. મનુષ્ય ને આ જ્ઞાન સારું પણ લાગે છે પરંતુ બુદ્ધિ માં કંઈ પણ બેસતું નથી. તમારી બુદ્ધિમાં છે નર્ક નાં પછી સ્વર્ગ આવશે. સતયુગ નાં દેવી-દેવતા થઈને ગયાં છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ભારત નાં માલિક હતાં, ચિત્ર છે. સતયુગ માં છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. હમણાં પોતાને દેવતા ધર્મનાં કહેતાં નથી, એના બદલે હિંદુ કહી દે છે. બાળકો સારી રીતે જાણે છે કે અમે આ (દેવી-દેવતા) બની રહ્યાં છીએ. બાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે, આ અવયવો દ્વારા. બાબા કહે છે-નહીં તો હું તમને ભણાવું કેવી રીતે. આત્માઓ ને જ ભણાવે છે કારણ કે આત્મામાં જ ખાદ પડે છે. હવે તમારે સાચું સોનું બનવાનું છે, સ્વર્ણિમ યુગ થી ચાંદી યુગ માં આવ્યાં અર્થાત્ ચાંદી ની ખાદ પડવાથી તમે ચંદ્રવંશી બની જાઓ છો. સતયુગમાં સ્વર્ણિમ યુગ માં હતાં, તે જ પછી નીચે ઉતરે છે પછી વૃદ્ધિ પણ થઈ જાય છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે - અમે સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ માં ૮૪ નું ચક્ર લગાવીને આવ્યાં છીએ. અનેક વાર આ પાર્ટ ભજવ્યો છે, આ પાર્ટ થી કોઈ પણ છૂટી નથી શકતું. તેઓ કહે છે, અમને મોક્ષ જોઈએ પરંતુ હકીકત માં હેરાન તો તમારે થવું જોઈએ. ૮૪ નું ચક્ર તો તમે લગાવ્યું છે. મનુષ્ય તો સમજે છે આવવું અને જવું થતું જ રહે છે, આનાથી કેમ ન અમે છૂટીએ. પરંતુ આ તો થઈ ન શકે. ગુરુ લોકો પણ કહી દે છે-તમે મોક્ષ ને પામશો. બ્રહ્મ ને યાદ કરો તો બ્રહ્મ માં લીન થઈ જશો. અનેક મત-મતાંતર ભારત માં જ છે બીજા કોઈ ખંડ માં આટલું નથી. અનેકાનેક મત છે, એક ન મળે બીજા થી. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ પણ બહુજ શીખે છે. કોઈ કેસર કાઢે છે, કોઈ શું...એમાં મનુષ્ય બહુજ ખુશ થાય છે. આ તો છે અધ્યાત્મિક જ્ઞાન. તમે જાણો છો-આધ્યાત્મિક પિતા છે, આપણા આત્માઓનાં બાપ. રુહાની બાબા રુહા થી વાત કરે છે. સત્યનારાયણ ની કથા આવીને સંભળાવે છે અથવા અમરકથા સંભળાવે છે, જેનાથી અમરલોક નાં માલિક બનાવે છે, નર થી નારાયણ બનાવે છે. પછી કોડીતુલ્ય બની જાય છે. હવે તમને હીરા જેવો અણમોલ જન્મ મળ્યો છે પછી કોડીઓ પાછળ કેમ ગુમાવો છો. આ દુનિયા જ બાકી કેટલાં વર્ષ રહેશે! કેટલાં લડાઈ-ઝઘડા થતાં રહે છે, બધું ખતમ થઈ જશે. મોત સામે ઉભું છે પછી આટલાં લાખ, કરોડ કોણ બેસી ખાશે. કેમ નહીં આને સફળ કરવું જોઈએ! આ રુહાની કોલેજ ખોલવાથી મનુષ્ય એવર હેલ્થી (સદા સ્વસ્થ), વેલ્થી (સદા સંપન્ન), હૈપ્પી (ખુશહાલ) બની જાય છે. તે પણ આ કમ્બાઈન્ડ (સાથે) છે-હોસ્પિટલ અને યુનિવર્સિટી. હેલ્થ, વેલ્થ, હૈપ્પીનેસ તો છે જ. બરાબર યોગ થી ઉમર પણ વધારે મળે છે. કેટલાં તમે તંદુરસ્ત બનો છો, પછી કારુન નો ખજાનો પણ મળે છે. અલ્લાહ અવલદિન નું નાટક દેખાડે છે ને. તમે જાણો છો અલ્લાહ જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરે છે, એમાં બહુજ સુખ છે. નામ જ છે સ્વર્ગ. તમે શાંતિધામ નાં રહેવાસી હતાં પછી તમે પહેલાં-પહેલાં સુખધામ માં આવ્યાં પછી ૮૪ જન્મ લઈ નીચે પડતાં આવ્યાં છો. કલ્પ-કલ્પ હું આપ બાળકોને આમ બેસી સમજાવું છું. તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં, હું તમને બતાવું છું. તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે, આ શરીર પતિત છે. આત્મા પણ તમોપ્રધાન થઈ ગઈ છે. બાબા સાચું કહે છે. બાબા ક્યારેય ખોટું કહેશે નહીં. એ છે જ સત્ય. સતયુગ છે જ નિર્વિકારી દુનિયા, રાઈટયસ (સત્ય) દુનિયા. પછી રાવણ અન-રાઈટયસ (અસત્ય) બનાવે છે. આ છે જ જૂઠું ખંડ. ગાએ પણ છે જુઠી માયા, જુઠી કાયા....કયો સંસાર? આ આખો જૂનો

સંસાર ખોટો છે. સતયુગ માં સાચો સંસાર હતો. દુનિયા એક જ છે, બે દુનિયા નથી. નવી દુનિયાથી પછી જૂની થાય છે. નવાં મકાન, જૂનાં મકાન માં ફર્ક તો હોય છે. નવું બનીને તૈયાર થાય છે તો સમજે છે નવાં માં બેસશું. અહીંયા પણ બાળકો માટે નવાં મકાન બનાવે છે, ઘણાં બાળકો થતાં જશે. આપ બાળકો ને તો ખુબજ ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ કહે છે મુજ જ્ઞાન સાગર નાં બાળકો બધાં કામ-ચિતા પર બેસી બિચારા એકદમ બળી ગયાં છે. હવે ફરી એમને જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડે છે. જ્ઞાન-ચિતા પર બેસાડી સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે. કામ-ચિતા પર બેસવાથી બિલકુલ જ કાળા બની ગયાં છે. કૃષ્ણ ને શ્યામ સુંદર નામ આપ્યું છે. પરંતુ અર્થ કોઈ સમજી નથી શકતું. હવે તમે શું થી શું બનો છો! બાપ કોડી થી હીરા જેવાં બનાવે છે પછી એટલું એટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ. બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ. યાદ થી જ તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. અરઘા.

મીઠા-મીઠા સિકલિધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ હીરા તુલ્ય અણમોલ જીવનને કોડીઓની પાછળ નથી ગુમાવવાનું. મોત સામે ઉભું છે એટલે પોતાનું સર્વસ્વ રુહાની સેવામાં સફળ કરવાનું છે.
2. ભણતર અને ભણાવવા વાળા થી સાચી પ્રીત રાખવાની છે. ભગવાન આપણને ભણાવવા આવે છે, એ ખુશી માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- અધિકારીપણા ની સ્મૃતિ દ્વારા સર્વ શક્તિઓ નો અનુભવ કરવા વાળા પ્રાપ્તિ સ્વરુપ ભવ જો બુદ્ધિનો સંબંધ સદા એક બાપ થી લાગેલો રહે તો સર્વ શક્તિઓનો વારસો અધિકાર નાં રુપ માં પ્રાપ્ત થાય છે. જે અધિકારી સમજીને દરેક કર્મ કરે છે એમને કહેવાની કે સંકલ્પ માં પણ માંગવાની આવશ્યકતા નથી રહેતી. આ અધિકારીપણા ની સ્મૃતિ જ સર્વ શક્તિઓની પ્રાપ્તિ નો અનુભવ કરાવે છે. તો નશો રહે કે સર્વ શક્તિઓ અમારો જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર છે. અધિકારી બની ને ચાલો તો અધિનતા સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્વોગન :- સ્વયંની સાથે-સાથે પ્રકૃતિ ને પણ પાવન બનાવવાની છે તો સંપૂર્ણ લગાવ મુક્ત બનો.

“ મીઠા બાળકો - સુખ - શાંતિ નું વરદાન એક બાપ થી જ મળે છે , કોઈ દેહધારી થી નહીં , બાબા આવ્યાં છે - તમને મુક્તિ - જીવનમુક્તિ ની રાહ દેખાડવાં”

પ્રશ્ન :- બાપ ની સાથે જવાં અને સતયુગ આદિ માં આવવાનો પુરુષાર્થ શું છે?

ઉત્તર :- બાપ ની સાથે જવું છે તો પૂરું પવિત્ર બનવાનું છે. સતયુગ આદિ માં આવવા માટે બીજા સંગ બુદ્ધિયોગ તોડી એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે. આત્મ-અભિમાની જરૂર બનવાનું છે. એક બાપ ની મત પર ચાલશો તો ઉચ્ચ પદ નો અધિકાર મળી જશે.

ગીત :- નયન હીન કો રાહ દિખાઓ...

ઓમ્ શાંતિ ! આ ગીત કોણે ગાયું? બાળકોએ કારણ કે બાપ તો એક જ છે, એમને જ રચયિતા કહેવાય છે. રચના, રચયિતા ને પોકારે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - ભક્તિમાર્ગ માં તો તમને બે બાપ છે. એક લૌકિક, બીજા છે પારલૌકિક. બધી આત્માઓ નાં બાપ એક જ છે. એક બાપ હોવાથી બધી આત્માઓ પોતાને બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) કહે છે. એ બાપ ને પોકારે છે ઓ ગોડ ફાધર, ઓ પરમપિતા રહેમ કરો, ક્ષમા કરો. ભક્તો નાં રક્ષક એક ભગવાન જ છે. પહેલાં-પહેલાં તો આ સમજાવવું જોઈએ કે આપણા બે બાપ છે. હવે પારલૌકિક બાપ તો બધાનાં એક છે. બાકી લૌકિક બાપ દરેક નાં અલગ-અલગ છે. હવે લૌકિક બાપ મોટા કે પારલૌકિક બાપ મોટા? લૌકિક બાપ ને તો ક્યારેય ભગવાન કે પરમપિતા નહીં કહેશે. આત્માનાં બાપ એક જ પરમપિતા પરમાત્મા છે. આત્માનું નામ ક્યારેય બદલાતું નથી. શરીર નું નામ બદલાય છે. આત્મા ભિન્ન-ભિન્ન શરીર લઈ પાર્ટ ભજવે છે અર્થાત્ પુનર્જન્મ લે છે. છતાં પણ કેટલાં જન્મ મળે છે. તે બાપ જ આવીને સમજાવે છે. બાળકો તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. બાપ આવે જ ભારત માં છે, એમનું નામ શિવ છે. સમજે પણ છે શિવ પરમાત્મા છે. શિવજયંતી કે શિવરાત્રી પણ મનાવે છે. એ નિરાકાર છે જેવી રીતે આત્મા પણ નિરાકાર છે, નિરાકાર થી સાકાર માં આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. હવે નિરાકાર શિવ તો શરીર વગર પાર્ટ ભજવી ન શકે. મનુષ્ય આ વાતો ને કંઈ પણ નથી સમજતાં, નયનહીન છે. આ શરીર નાં બે નેત્ર તો બધાને છે. ત્રીજું જ્ઞાન નું નેત્ર આત્મા ને નથી, જેને દિવ્ય-ચક્ષુ પણ કહે છે. આત્મા પોતાનાં બાપ ને ભૂલી ગઈ છે, એટલે પોકારે છે નયનહીન કો રાહ બતાવો. ક્યાંની રાહ? શાંતિધામ અને સુખ ધામની. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, સદ્ગુરુ એક જ છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય નાં ગુરુ બની સદ્ગતિ આપી નથી શકતાં. ન સ્વયં સદ્ગતિ પામે છે, ન બીજાઓને આપે છે. એક બાપ જ સર્વ ને સદ્ગતિ આપે છે. એ અલ્ફ બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપ સમજાવે છે - કોઈ પણ મનુષ્ય-માત્ર મુક્તિ-જીવનમુક્તિ, શાંતિ અને સુખ સદાકાળ માટે નથી આપી શકતું. સુખ-શાંતિ નું વરદાન તો એક બાપ જ આપી શકે છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને નથી આપી શકતાં. ભારતવાસી સતોપ્રધાન હતાં તો સતયુગી સ્વર્ગવાસી હતાં. આત્મા પવિત્ર હતી. ભારત ને સ્વર્ગ કહેવાય છે જ્યારે કે આત્માઓ પવિત્ર, સતોપ્રધાન હતી.

તમે જાણો છો બરાબર આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ, સતોપ્રધાન હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હમણાં કળયુગ નો પણ અંત છે, આને નર્ક કહેવાય છે. આ જ ભારત સ્વર્ગ હતું તો ખૂબ ધનવાન હતું. હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હતાં. બાપ બાળકો ને યાદ અપાવે છે. સતયુગ આદિ માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની હતી. તેને સ્વર્ગ વૈકુંઠ કહેવાય છે. હમણાં તો સ્વર્ગ છે નહીં, આ બાપ સમજાવે છે. બાબા ભારત માં જ આવે છે. નિરાકાર શિવ ની જયંતી પણ મનાવે છે, પરંતુ એ શું કરે છે, આ કોઈ નથી જાણતું. આપણી આત્માઓનાં બાપ શિવ છે, એમની આપણે જયંતી મનાવીએ છીએ. બાપ ની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને પણ નથી જાણતાં. ગવાય પણ છે - દુઃખ મેં સિમરણ સબ કરે. પોકારે છે ઓ ગોડફાધર રહેમ કરો. અમે ખૂબ દુઃખી છીએ કારણ કે આ રાવાણ રાજ્ય છે. વર્ષ-વર્ષ રાવાણ ને બાળે છે ને. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે ૧૦ માથા વાળો રાવાણ શું ચીજ છે. અમે તેને બાળીએ કેમ છીએ, આ ક્યો દુશ્મન છે જેમની એકીજી (પુતળું) બનાવી બાળીએ છીએ. ભારતવાસી બિલકુલ નથી જાણતાં કારણ કે જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર નથી ત્યારે તો રામરાજ્ય માંગે છે. ૫ વિકાર સ્ત્રી માં, ૫ વિકાર પુરુષ માં છે એટલે આને રાવાણ સંપ્રદાય કહેવાય છે. આ રાવાણ ૫ વિકાર જ મોટામાં મોટો દુશ્મન છે, જેની એકીજી બનાવી બાળે છે. ભારતવાસીઓને આ ખબર નથી પડતી કે રાવાણ છે કોણ, જેને બાળે છે. આ રાવાણ રાજ્ય ક્યાર થી શરૂ થયું, આ પણ કોઈને ખબર નથી. બાપ સમજાવે છે - રામરાજ્ય - સતયુગ, ત્રેતા. રાવાણ રાજ્ય - દ્વાપર, કળયુગ. સતયુગ માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, તેમને આ રાજ્ય ક્યાંથી, કેવી રીતે મળ્યું, આ કોઈ નથી જાણતું. આ સમજવાની વાતો છે. આમાં અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું પડે છે. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ છે ત્યારે તો એમને ભક્તિમાર્ગમાં પણ પોકારે છે. ભારતમાં જ્યારે આમનું (લક્ષ્મી-નારાયણનું) રાજ્ય હતું તો દુઃખ નું નામ નહોતું.

હમણાં દુઃખધામ છે, કેટલાં અનેક ધર્મ છે. સતયુગ માં એક ધર્મ હતો, આટલી બધી આત્માઓ ક્યાં ચાલી જશે, કોઈને ખબર નથી કારણ કે નયનહીન છે. શાસ્ત્રો માં જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર કોઈને નથી મળતું. જ્ઞાન નેત્ર જ્ઞાન સાગર પરમપિતા પરમાત્મા જ આપે છે. આત્મા ને ત્રીજું નેત્ર મળે છે. આત્મા ભૂલી ગઈ કે અમે કેટલાં જન્મ લીધાં છે. સતયુગ માં જે દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, તે ક્યાં ગયું? ગાએ પણ છે મનુષ્ય ૮૪ જન્મ લે છે. ૮૪ નું ચક્ર કહે છે. પરંતુ કઈ આત્મા ૮૪ જન્મ લે છે? જે પહેલાં ભારતમાં આવે છે તે હતાં દેવી-દેવતા. પછી ૮૪ જન્મ ભોગવી અંત માં પતિત બની જાય છે. ગાએ પણ છે - હું પતિત-પાવન, તો સિદ્ધ કરે છે અમે પતિત છીએ એટલે પોકારે છે, હું પતિત-પાવન અમને પાવન બનાવવા આવો. જે પોતે જ પતિત છે તે પછી બીજાઓને પાવન કેવી રીતે બનાવશે. બાપ સમજાવે છે અડધો કલ્પ ભક્તિમાર્ગ માં રાવણ રાજ્ય, ૫ વિકાર હોવાનાં કારણે ભારત આટલાં દુઃખ ને પામ્યું છે. ૮૪ જન્મ તો લે જ છે. આનો પણ હિસાબ સમજાવવો જોઈએ. પહેલાં-પહેલાં સતયુગ માં છે સતોપ્રધાન, પછી ત્રેતા માં છે સતો.... આત્મા માં ખાદ પડે છે. બાપ આવે જ ભારત માં છે. શિવ જયંતી છે ને. બીજી બધી આત્માઓ તો ગર્ભ માં જન્મ લે છે. બાપ કહે છે - હું સાધારણ વૃદ્ધ તન માં પ્રવેશ કરું છું, જેમનો આ અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. આ સમજાણ કોઈ એક ને નથી અપાતી. આ ગીતા પાઠશાળા છે. મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવા માટે આ રાજ્યોગ શીખવાડાય છે. તમે અહીંયા આવ્યાં છો સ્વર્ગ ની બાદશાહી પ્રાપ્ત કરવા જે બાપ જ આપી શકે છે. ગીતા વાંચવાથી કોઈ રાજા બનતા નથી વધારે જ રંક બની જાય છે. બાપ ગીતા નું જ્ઞાન સંભળાવી રાજા બનાવે છે, બીજા દ્વારા ગીતા સાંભળવાથી રંક બની ગયાં છે. ભારત માં જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો ખ્યોરિટી-પીસ પ્રાસપર્ટી (પવિત્રતા-શાંતિ-સમૃદ્ધિ) હતી, પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ હતો. ત્યાં હિંસાનું નામ નહોતું પછી દ્વાપર થી લઈને હિંસા શરુ થઈ છે. કામ કટારી ચલાવતાં-ચલાવતાં તમારી આ હાલત આવીને થઈ છે. સતયુગ માં ૧૦૦ ટકા સોલવેન્ટ (ભરપુર) હતાં, સતોપ્રધાન હતાં. આ રહસ્ય કોઈ પણ મનુષ્ય અથવા સાધુ-સંત વગેરે નથી જાણતાં. બાપ જે જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન છે એ જ આવીને સતોપ્રધાન બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. રાવણ ની મત પર મનુષ્ય ની જુઓ શું હાલત થઈ ગઈ છે. રાજા લોકો પણ, તે જે પવિત્ર રાજાઓ થઈને ગયાં છે તેનાં ચરણો માં જઈને પડે છે અને મહિમા ગાએ છે - આપ સર્વગુણ સંપન્ન, અમે નીચ પાપી છીએ. અમારા માં કોઈ ગુણ નથી પછી કહે છે, આપેલી તરસ પરોઈ. અમને આવીને મંદિર લાયક બનાવો. કોઈની પણ સમજ માં નથી આવતું કે બાપ કેવી રીતે આવીને ફરી થી દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. હવે તમે સમજો છો આપણે જ દેવી-દેવતા ધર્મના હતાં. આપણે જ ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બની આટલાં જન્મ લીધાં હવે ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં છે. પછી દુનિયા નું ચક્ર ફરવું જોઈએ એટલે ફરી તમારે પાવન અહિયાં બનવાનું છે. પતિત તો સુખધામ, શાંતિધામ માં ન જઈ શકે. બાપ સમજાવે છે તમે જે સતોપ્રધાન હતાં તે તમોપ્રધાન બન્યાં છો. ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) થી ફરી આઈરન એજ (કળયુગ) માં આવ્યાં છો પછી ફરી ગોલ્ડન એજ બનવાનું છે ત્યારે મુક્તિધામ, સુખધામ માં જઈ શકશું. ભારત સુખધામ હતું. હવે દુઃખધામ છે. ગીત માં પણ સાંભળ્યું - હમ નયનહીન કો રાહ બતાવો... અમે પોતાનાં શાંતિધામ માં કેવી રીતે જઈએ. તે લોકો તો કહી દે છે - પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે, ફલાણા અવતાર છે, પરશુરામ અવતાર છે. હવે બાપ પરશુરામ બની કોઈને મારતા હશે શું? થઈ ન શકે. બાપ સમજાવે છે તમે આ ચક્ર માં કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હવે મુજ અલ્ફ ને યાદ કરો. હું આત્માઓ દેહી-અભિમાની બનો. દેહ-અભિમાની બની તમે બિલકુલ જ દુઃખી કંગાળ, નર્કવાસી બની પડ્યાં છો. જો સ્વર્ગવાસી બનવું છે તો આત્મ-અભિમાની જરુર બનવાનું છે. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. હવે ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં છે ફરી સતયુગ આદિ માં જવાનું છે. હવે મને યાદ કરો બીજા સંગ બુદ્ધિયોગ તોડો. રહો ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં, પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. હવે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે, મને યાદ કરો તો ખાદ બધી બળી જશે. તમે પવિત્ર બની જશો પછી હું બધાં બાળકોને લઈ જઈશ. જો મારી મત પર નહીં ચાલશો તો આટલું ઉંચ પદ નહીં પામશો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ઉંચ પદ છે. જ્યારે આમનું રાજ્ય હતું તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. દ્વાપર થી પછી બીજા ધર્મ આવે છે. સતયુગ માં મનુષ્ય પણ થોડાક હોય છે. હવે તો અનેક ધર્મ હોવાનાં કારણે કેટલાં દુઃખી થઈ ગયાં છે. તે જ દેવતા ધર્મ વાળા હવે ફરી પતિત થવાથી પોતાને દેવતા કહેતાં નથી. હિંદુ નામ રાખી દીધું છે. હિંદુ તો કોઈ ધર્મ નથી. બાપ સમજાવે છે રાવણે તમને આવાં બનાવી દીધાં છે. તમે જ્યારે લાયક દેવી-દેવતા હતાં ત્યારે આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય હતું, બધાં સુખી હતાં. હવે દુઃખી બની પડ્યાં છો. ભારત હેવન (સ્વર્ગ) હતું તે હવે હેલ (નર્ક) બની ગયું છે ફરી હેલ ને હેવન બાપ વગર કોઈ બનાવી ન શકે. દેવતાઓને સંપૂર્ણ નિર્વિકારી કહેવાય છે. અહીંયાનાં મનુષ્ય તો સંપૂર્ણ વિકારી છે, આને કહેવાય છે પતિત. ભારત શિવાલય હતું, શિવબાબા ની સ્થાપના કરેલી હતી. બાપ સ્વર્ગ બનાવે છે, પછી રાવણ નર્ક બનાવે છે. રાવણ શ્રાપ આપે છે, બાપ ૨૧ જન્મ નાં માટે વારસો આપે છે. હવે તમે દરેક બાપ ને જ યાદ કરો, કોઈ પણ દેહધારી ને નહીં. દેહધારી ને ભગવાન ન કહેવાય. ભગવાન તો એક જ છે. બાપ તો બેહદ નો વારસો આપે છે પછી રાવણ શ્રાપિત બનાવી દે છે. આ સમયે ભારત શ્રાપિત છે, ખૂબ દુઃખી છે. હવે આ રાવણ પર જીત પામવાની છે. ગવાય પણ છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. તે ગ્રહણ જે લાગે છે તે તો પૃથ્વી નો પડછાયો છે. હવે બાપ કહે છે તમારી ઉપર ૫ વિકારો રૂપી રાવણ નું ગ્રહણ છે. આ ૫ વિકાર દાનમાં આપી દેવાનાં છે. પહેલાં તો દાન દો કે અમે ક્યારેય વિકાર માં નહીં જઈશું. આ કામ કટારી જ મનુષ્ય ને પતિત બનાવે છે. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે નોલેજ આપે છે તેને પૂરું અટેન્શન આપીને ભણવાનું છે. જ્ઞાન નાં ત્રીજા નેત્ર થી પોતાનાં ૮૪ જન્મો ને જાણી હવે અંતિમ જન્મ માં પાવન બનવાનું છે.
2. રાવણ નાં શ્રાપ થી બચવાનાં માટે એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે. ૫ વિકારો નું દાન આપી દેવાનું છે. એક બાપની મત પર ચાલવાનું છે.

વરદાન :-

પોતાની સ્મૃતિ, વૃત્તિ અને દૃષ્ટી ને અલૌકિક બનાવવા વાળા સર્વ આકર્ષણો થી મુક્ત ભવ કહેવાય છે - “જેવાં સંકલ્પ તેવી સૃષ્ટિ” જે નવી સૃષ્ટિ રચવાનાં નિમિત્ત વિશેષ આત્માઓ છે એમનો એક-એક સંકલ્પ શ્રેષ્ઠ અર્થાત્ અલૌકિક હોવો જોઈએ. જ્યારે સ્મૃતિ-વૃત્તિ અને દૃષ્ટિ બધું અલૌકિક થઈ જાય છે તો આ લોક ની કોઈ પણ વ્યક્તિ કે કોઈ પણ વસ્તુ પોતાની તરફ આકર્ષિત નથી કરી શકતી. જો આકર્ષિત કરે છે તો જરૂર અલૌકિકતા માં કમી છે. અલૌકિક આત્માઓ સર્વ આકર્ષણો થી મુક્ત હશે.

સ્લોગન :-

દિલ માં પરમાત્મ પ્રેમ કે શક્તિઓ સમાયેલી હોય તો મન માં મૂંઝવણ આવી નથી શકતી.

“ મીઠા બાળકો - જ્યારે તમે સંપૂર્ણ પાવન બનશો ત્યારે જ બાપ તમારી બલિહારી સ્વીકાર કરશે , પોતાનાં દિલ થી પૂછો કે અમે કેટલા પાવન બન્યાં છીએ !”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો હમણાં ખુશી-ખુશી થી બાપ પર બલિ ચઢો છો-શા માટે?

ઉત્તર :- કારણ કે તમે જાણો છો, હમણાં અમે બલિહાર થઈએ છીએ તો બાપ ૨૧ જન્મ માટે બલિહાર થાય છે. આપ બાળકો ને આ પણ ખબર છે કે હમણાં આ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ માં બધાં મનુષ્ય-માત્ર ને સ્વાહા થવાનું જ છે એટલે તમે પહેલાથી જ ખુશી-ખુશી થી પોતાનું તન-મન-ધન સર્વ સ્વાહા કરી સફળ કરી લો છો.

ગીત :- મુખડા દેખલે પ્રાણી જરા.....

ઓમ્ શાંતિ ! શિવ ભગવાનુવાચ. જરૂર પોતાનાં બાળકો પ્રતિ જ જ્ઞાન શીખવાડે છે કે શ્રીમત આપે છે-હૈં બાળકો અથવા હૈં પ્રાણી, શરીર થી પ્રાણ નીકળી જાય છે કે આત્મા નીકળી જાય છે, એક જ વાત છે. હૈં પ્રાણી અથવા હૈં બાળકો, તમે જોયું કે મારા જીવન માં કેટલાં પાપ હતાં અને કેટલાં પુણ્ય હતાં! હિસાબ તો બતાવી દીધો છે-તમારા જીવનમાં અડધોકલ્પ પુણ્ય, અડધોકલ્પ પાપ થાય છે. પુણ્ય નો વારસો બાપ થી મળે છે, જેમને રામ કહે છે. રામ, નિરાકાર ને કહેવાય છે, ન કે સીતા વાળા રામ ને. તો હવે આપ બાળકો જે આવીને બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો, તમારી બુદ્ધિ માં આવ્યું છે બરાબર અડધો કલ્પ અમે પુણ્ય-આત્મા જ હતાં પછી અડધો કલ્પ પાપ-આત્મા બન્યાં. હમણાં પુણ્ય-આત્મા બનવાનું છે. કેટલાં પુણ્યાત્મા બન્યાં છીએ, તે દરેક પોતાનાં દિલ થી પૂછે. પાપ-આત્મા થી પુણ્ય-આત્મા કેવી રીતે બનશો..... તે પણ બાપે સમજાવ્યું છે. યજ્ઞ, તપ વગેરે થી તમે પુણ્ય-આત્મા નહીં બનશો, તે છે ભક્તિમાર્ગ, એનાથી કોઈ પણ મનુષ્ય પુણ્ય-આત્મા નથી બનતું. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો, અમે પુણ્ય-આત્મા બની રહ્યાં છીએ. આસુરી મત થી પાપ-આત્મા બનતાં-બનતાં સીડી ઉતરતા જ આવ્યાં છીએ. કેટલો સમય આપણે પુણ્ય-આત્મા બનીએ છીએ કે સુખ નો વારસો લઈએ છીએ-આ કોઈને ખબર નથી. એ બાપ ને યાદ તો બધાં મનુષ્ય કરે છે, એમને જ પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને પરમાત્મા નહીં કહેશે બીજા કોઈ ને પરમાત્મા નથી કહી શકાતું. ભલે આ સમયે તમે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કહો છો પરંતુ પ્રજાપિતા ને ક્યારેય ભક્તિમાર્ગ માં યાદ નથી કરતાં. યાદ બધાં તો પણ નિરાકાર બાપ ને જ કરે છે-ઓ ગોડ ફાધર, ઓ ભગવાન અક્ષર જ નીકળે છે. એક ને જ યાદ કરે છે. મનુષ્ય પોતાને ગોડ ફાધર કહી ન શકે. ન બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર પોતાને ગોડ ફાધર કહી શકે છે. એમના શરીર નાં નામ તો છે ને. એક જ ગોડ ફાધર છે, એમને પોતાનું શરીર નથી. ભક્તિમાર્ગ માં પણ શિવની ખુબ જ પૂજા કરે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો-શિવબાબા આ શરીર દ્વારા આપણાથી વાત કરે છે-હૈં બાળકો, કેટલું પ્રેમ થી કહે છે સમજે છે, હું સર્વ નો પતિત-પાવન સદ્ગતિ દાતા છું. મનુષ્ય બાપની મહિમા કરે છે ને પરંતુ એમને આ ખબર નથી કે ૫૦૦૦ વર્ષ પછી આવે છે. જરૂર જ્યારે કળયુગ નો અંત હશે ત્યારે જ તો આવશે. હમણાં કળયુગ નો અંત છે તો જરૂર હમણાં આવેલાં છે. તમને કૃષ્ણ નથી ભણાવતાં. શ્રીમત મળે છે, શ્રીમત કોઈ કૃષ્ણ ની નથી. કૃષ્ણની આત્મા પણ શ્રીમત થી તો દેવતા બની હતી પછી ૮૪ જન્મ લઈ હમણાં તમે આસુરી મત નાં બન્યાં છો. બાપ કહે છે-હું આવું જ ત્યારે છું જ્યારે તમારું ચક્ર પૂરું થાય છે. તમે જે શરૂં માં આવ્યાં હતાં, હવે જડજડીભૂત અવસ્થા માં છો. ઝાડ જૂનું જડજડીભૂત થાય છે તો આખું ઝાડ એવું થઈ જાય છે. બાપ સમજાવે છે-તમારા તમોપ્રધાન બનવાથી બધાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું, વિવિધ ધર્મો નું ઝાડ છે, આને ઊલટું ઝાડ કહે છે, આનું બીજ ઉપર માં છે. એ બીજ થી જ આખું ઝાડ નીકળે છે. મનુષ્ય કહે પણ છે “ગોડ ફાધર”. આત્મા કહે છે, આત્મા નું નામ આત્મા જ છે. આત્મા શરીર માં આવે છે તો શરીર નું નામ રખાય છે, ખેલ ચાલે છે. આત્માઓની દુનિયામાં ખેલ નથી ચાલતો. રમત ની જગ્યા જ આ છે. નાટક માં લાઈટ વગેરે બધું હોય છે. બાકી જ્યાં આત્માઓ રહે છે, ત્યાં સૂર્ય ચાંદ નથી, ડ્રામા નો ખેલ નથી ચાલતો. રાત-દિવસ અહીંયાં હોય છે. સૂક્ષ્મવતન કે મૂળવતન માં રાત-દિવસ નથી હોતાં, કર્મક્ષેત્ર આ છે. આમાં મનુષ્ય સારા કર્મ પણ કરે છે, ખરાબ કર્મ પણ કરે છે. સતયુગ-ત્રેતા માં સારા કર્મ હોય છે કારણ કે ત્યાં ૫ વિકાર રુપી રાવાણ નું રાજ્ય જ નથી. બાપ બેસી કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ નું રહસ્ય બતાવે છે. કર્મ તો કરવાનું જ છે, આ કર્મક્ષેત્ર છે. સતયુગ માં મનુષ્ય જે કર્મ કરે છે તે અકર્મ થઈ જાય છે. ત્યાં રાવાણ રાજ્ય જ નથી, એને સ્વર્ગ કહેવાય છે. આ સમયે સ્વર્ગ છે નહીં. સતયુગ માં એક જ ભારત હતો બીજો કોઈ ખંડ નહોતો. હેવનલી ગોડ ફાધર કહે છે તો બાપ જરૂર સ્વર્ગ જ રચશે. આ બધું દેશ વાળા જાણે છે કે ભારત પ્રાચીન દેશ છે. પહેલાં-પહેલાં ફક્ત ભારત જ હતું, આ કોઈ નથી જાણતું. હમણાં તો નથી ને. આ છે જ ૫ હજાર વર્ષ ની વાત. કહે પણ છે ક્રાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું. રચયિતા જરૂર રચના રચશે. તમોપ્રધાન બુદ્ધિ હોવાનાં કારણે આટલું પણ નથી સમજતાં. ભારત તો સૌથી ઉંચું ખંડ છે. પહેલો સંપ્રદાય છે, મનુષ્ય સૃષ્ટિ નો. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. સાહુકાર ગરીબો ને મદદ કરે

છે, આ પણ ચાલ્યું આવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ સાહકાર ગરીબો ને દાન કરે છે. પરંતુ આ છે જ પતિત દુનિયા. તો જે, જે કંઈ પણ દાન-પુણ્ય કરે છે, પતિત જ કરે છે, જેને દાન કરે છે તે પણ પતિત છે. પતિત, પતિત ને દાન કરશે, એનું ફળ શું પામશે. ભલે કેટલું પણ દાન-પુણ્ય કરતાં આવ્યાં છે, તો પણ ઉતરતાં આવ્યાં છે. ભારત જેવો દાની ખંડ બીજો કોઈ નથી હોતો. આ સમયે તમારું જે પણ તન, મન, ધન છે, બધું આમાં સ્વાહા કરો છો, આને કહેવાય છે રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી જ્ઞાન યજ્ઞ. આત્મા કહે છે-આ જે જૂનું શરીર છે, આને પણ અહીંયા સ્વાહા કરવાનું છે કારણ કે તમે જાણો છો-આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય-માત્ર આમાં સ્વાહા થાય છે, એટલે અમે કેમ નહિ ખુશી થી બાબા પર બલિ ચઢી જઈએ. આત્મા જાણે છે-અમે બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. કહેતાં પણ આવ્યાં છે, બાબા તમે જ્યારે આવશો તો અમે બલિહાર જઈશું કારણ કે હવે અમારા બલિહાર જવાથી તમે પછી ૨૧ જન્મ માટે બલિહાર જશો. આ સોદાગરી છે. અમે તમારા પર બલિહાર જઈએ છીએ તો તમે પણ તો ૨૧ વાર બલિહાર જાઓ છો. બાપ કહે છે-જ્યાં સુધી તમારી આત્મા પવિત્ર નથી બની ત્યાં સુધી હું બલિહારી સ્વીકાર નથી કરતો.

બાપ કહે છે-મામેક્મ યાદ કરો તો આત્મા પવિત્ર બની જશે. બાપ ને ભૂલવાથી તમે કેટલા પતિત દુઃખી થયાં છો. મનુષ્ય દુઃખી થાય છે તો પછી શરણાગતિ લે છે. હમણાં તમે ૬૩ જન્મ રાવણ થી બહુજ દુઃખી થયાં છો. એક સીતા ની વાત નથી, બધી સીતાઓ છે, જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે. રામાયણ માં તો કથા લખી દીધી છે. સીતા ને રાવણે શોક વાટિકા માં નાખી. હકીકત માં વાત બધી આ સમયની છે. બધાં રાવણ અર્થાત્ પ વિકારો ની જેલમાં છે એટલે દુઃખી થઈ પોકારે છે - અમને આનાથી છોડાવો. એકની વાત નથી. બાપ સમજાવે છે આખી દુનિયા રાવણ ની જેલ માં છે. રાવણ રાજ્ય છે ને. કહે પણ છે-રામરાજ્ય જોઈએ. ગાંધીએ પણ કહ્યું, સંન્યાસી ક્યારેય એવું નહીં કહેશે કે રામરાજ્ય જોઈએ. ભારતવાસી જ કહેશે. આ સમયે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં બીજી શાખાઓ છે, સતયુગ હતું. એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. હમણાં તે નામ જ બદલાયેલું છે. પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલી પછી બીજા-બીજા ધર્મ માં કન્વર્ટ (બદલી) થતાં જાય છે. મુસલમાન આવ્યાં, કેટલાં હિન્દુઓને પોતાનાં ધર્મ માં કન્વર્ટ કરી લીધાં. ક્રિશ્ચન ધર્મ માં પણ બહુજ કન્વર્ટ થયાં છે એટલે ભારતવાસીઓ ની જનસંખ્યા ઓછી થઈ ગઈ છે. નહીં તો ભારતવાસીઓ ની જનસંખ્યા સૌથી વધારે હોવી જોઈએ. અનેક ધર્મો માં કન્વર્ટ થઈ ગયાં છે. બાપ કહે છે-તમારો જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે તે સૌથી ઊંચ છે. સતોપ્રધાન હતાં, હમણાં તે જ બદલાઈ ને પછી તમોપ્રધાન બન્યાં છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો-જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન જેને બોલાવો છો, તે સન્મુખ ભણાવી રહ્યાં છે. તે જ્ઞાન નાં સાગર, પ્રેમ નાં સાગર છે. કાઈસ્ટ ની એવી મહિમા નહિં કરશે. કૃષ્ણ ને જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન નહીં કહેવાય. સાગર એક હોય છે. ચારે બાજુ ઓલરાઉન્ડ (સર્વત્ર) સાગર જ સાગર છે. બે સાગર નથી હોતાં. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું નાટક છે, એમાં બધાનો અલગ-અલગ પાર્ટ છે. બાપ કહે છે મારું કર્તવ્ય સૌથી અલગ છે, હું જ્ઞાન નો સાગર છું. મને જ તમે પોકારો છો હું પતિત-પાવન, પછી કહો છો મુક્તિદાતા. મુક્ત કોનાથી કરે છે? આ પણ કોઈ નથી જાણતું. તમે જાણો છો, આપણે સતયુગ-ત્રેતા માં બહુજ સુખી હતાં, એને સ્વર્ગ કહેવાય છે. હમણાં તો છે જ નર્ક એટલે પોકારે છે-દુઃખ થી મુક્ત કરી સુખધામ લઈ જાઓ. સંન્યાસી ક્યારેય નહીં કહેશે કે ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં, તે પછી કહે છે પાર નિર્વાણ ગયાં. વિલાયત માં પણ કહે છે લેફ્ટ ફોર હેવનલી અબોડ (છોડી સ્વર્ગધામ માં ગયાં). સમજે છે, ગોડ ફાધર પાસે ગયાં. સ્વર્ગીય ગોડ ફાધર કહે છે બરાબર સ્વર્ગ હતું. હમણાં નથી. નર્ક નાં પછી સ્વર્ગ જોઈએ. ગોડ ફાધરે અહીંયા આવીને સ્વર્ગ સ્થાપન કરવાનું છે. સૂક્ષ્મવતન, મૂળવતન માં કોઈ સ્વર્ગ નથી હોતું. જરૂર બાપે જ આવવું પડે છે.

બાપ કહે છે-હું આવીને પ્રકૃતિ નો આધાર લઉં છું, મારો જન્મ મનુષ્યો નાં માફક નથી. હું ગર્ભ માં નથી આવતો, તમે બધાં ગર્ભ માં આવો છો. સતયુગ માં ગર્ભ મહેલ હોય છે કારણ કે ત્યાં કોઈ વિકર્મ હોતાં નથી જે સજા ભોગવે એટલે એને ગર્ભ મહેલ કહેવાય છે. અહીંયા વિકર્મ કરે, જેની સજા ભોગવવી પડે છે, એટલે ગર્ભ જેલ કહેવાય છે. અહીંયા રાવણ રાજ્ય માં મનુષ્ય પાપ કરતાં રહે છે. આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. તે છે પુણ્ય આત્માઓ ની દુનિયા-સ્વર્ગ, એટલે કહે છે પીપળ નાં પાન પર કૃષ્ણ આવ્યાં. આ કૃષ્ણની મહિમા દેખાડે છે. સતયુગ માં ગર્ભ માં દુઃખ નથી હોતું. બાપ કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ સમજાવે છે જેનું પછી શાસ્ત્ર ગીતા બનાવી છે. પરંતુ એમાં શિવ ભગવાનુવાચ નાં બદલે કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. હવે તમે જાણો છો, આપણે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ સુખ નો વારસો લઈએ છીએ. હમણાં ભારત રાવણ થી શ્રાપિત છે એટલે દુર્ગતિ થઈ ગઈ છે. આ મોટો શ્રાપ પણ ડ્રામા માં નોધાયેલો છે. બાપ આવીને વર આપે છે - આયુષ્યવાન ભવ, પુત્રવાન ભવ, સંપત્તિવાન ભવ.... બધાં સુખ નો વારસો આપે છે. તમને આવી ને ભણાવે છે, જે ભણતર થી તમે દેવતા બનો છો. આ નવી રચના થઈ રહી છે. બ્રહ્મા દ્વારા તમને બાપ પોતાનાં બનાવે છે. ગવાય પણ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે એમનાં બાળકો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બનો છો. દાદા થી વારસો બાપ દ્વારા લો છો. આગળ પણ લીધો હતો. હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે. બાપ નાં બાળકો તો પછી બાપ ની પાસે જવાં જોઈએ. પરંતુ ગવાયેલું છે, પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ ની સ્થાપના થાય છે. તો અહીંયા થશે ને. આત્મા નાં સંબંધ માં કહેશે અમે ભાઈ-ભાઈ છીએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન બનવાથી તમે ભાઈ-બહેન બનો છો. આ સમયે તમે બધાં ભાઈ-બહેન છો, તમે બાપ થી વારસો લીધો હતો. હમણાં પણ બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. શિવબાબા કહે છે-મને યાદ કરો. આપ આત્માએ શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે.

યાદ કરવાથી જ તમે પાવન બનશો બીજો કોઈ ઉપાય નથી. પાવન બન્યાં સિવાય તમે મુક્તિધામ માં જઈ પણ નથી શકતાં. જીવનમુક્તિધામ માં પહેલાં-પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો પછી નંબરવાર બીજા-બીજા ધર્મ આવ્યાં. બાપ અંત માં આવીને બધાને દુઃખો થી મુક્ત કરે છે. એમને કહેવાય પણ છે મુક્તિદાતા. બાપ કહે છે-તમે ફક્ત મને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે. બોલાવો પણ છો બાબા આવો - અમને પતિત થી પાવન બનાવો. શિક્ષક તો ભણાવે છે, એમાં ચરિત્ર (લીલા) કરે છે શું? આ પણ અભ્યાસ છે. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર જ આવીને જ્ઞાન આપે છે. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કર્મ, અકર્મ અને વિકર્મ ની ગતિને જાણી હવે કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનું. કર્મક્ષેત્ર પર કર્મ કરતાં વિકારો નો ત્યાગ કરવો જ વિકર્મ થી બચવું છે.
2. એવાં પાવન બનવાનું છે જે આપણી બલિહારી બાપ સ્વીકાર કરી લે. પાવન બની ને પાવન દુનિયામાં જવાનું છે. તન-મન-ધન આ યજ્ઞ માં સ્વાહા કરી સફળ કરવાનું છે.

વરદાન :-

આળસ નાં ભિન્ન - ભિન્ન રુપો ને સમાપ્ત કરી સદા ઉલ્લાસ માં રહેવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ વર્તમાન સમયે માયા નો વાર આળસ નાં રુપ માં ભિન્ન-ભિન્ન રીતે થી થાય છે. એ આળસ પણ વિશેષ વિકાર છે, એને ખતમ કરવા માટે સદા ઉલ્લાસ માં રહો. જ્યારે કમાણી કરવાનો ઉલ્લાસ હોય છે તો આળસ ખતમ થઈ જાય છે એટલે ક્યારેય પણ ઉલ્લાસ ને ઓછો નહીં કરતાં. વિચારીશું, કરીશું, કરી જ લઈશું, થઈ જશે.... આ બધી આળસ ની નિશાની છે. આવાં આળસ વાળા સંકલ્પો ને સમાપ્ત કરી આ જ વિચારો કે જે કરવાનું છે, જેટલું કરવાનું છે હમણાં કરવાનું છે-ત્યારે કહેશે તીવ્ર પુરુષાર્થી.

સ્વોગન :-

સાચાં સેવાધારી તે છે જેમનું વિચારવું અને બોલવું સમાન હોય.

“ મીઠા બાળકો - તમે બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ છો , તમને જ બાપ દ્વારા જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે , તમે હમણાં ઈશ્વરીય ખોળામાં છો”

પ્રશ્ન :- અદ્વૈત રાજ્ય, જ્યાં બીજો કોઈ ધર્મ નથી, તે રાજ્ય ની સ્થાપના નો આધાર શું છે?

ઉત્તર :- યોગબળ, બાહ્યબળ થી ક્યારેય પણ અદ્વૈત રાજ્ય ની સ્થાપના થઈ નથી શકતી. આમ ક્રિષ્ચિયન ની પાસે આટલી શક્તિ છે જે જો પરસ્પર માં મળી જાય તો આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરી શકે છે, પરંતુ આ લો (કાયદો) નથી કહેતો. વિશ્વ પર એક રાજ્ય ની સ્થાપના કરવી બાપ નું જ કામ છે.

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકોને ઓમ્ શાંતિ નો અર્થ તો અનેક વાર સમજાવ્યો છે. ઓમ્ એટલે હું કોણ? હું આત્મા. આ શરીર આપણા આરગન્સ (અવયવો) છે. હું આત્મા પરમધામ ની રહેવાવાળી છું. ભારતવાસી પોકારે છે કે હે દૂર દેશ કે રહેને વાલે આઓ કારણ કે ભારત માં હમણાં ખૂબ ધર્મ ગ્લાનિ, દુઃખ થઈ પડ્યું છે. તમે ફરીથી આવીને ગીતાનો ઉપદેશ સંભળાવો. ગીતા માટે જ કહે છે - શિવબાબા આવો કારણ કે એ બધાનાં બાપ છે. કહે છે ભારતવાસીઓ પર ફરીથી પડછાયો પડ્યો છે, માયારુપી રાવણ નો, એટલે બધાં દુઃખી પતિત છે. પોકારે છે - રુપ બદલીને આવો અર્થાત્ મનુષ્ય નાં રુપમાં આવો. તો મનુષ્ય રુપ માં આવું છું. મારું આવવાનું દિવ્ય અલૌકિક છે. હું ગર્ભ માં નથી આવતો, હું આવું જ છું સાધારણ વૃદ્ધ તન માં.

આપ બાળકો જાણો છો - હું કલ્પ-કલ્પ પોતાનું નિરાકારી રુપ બદલીને આવું છું. જ્ઞાન નાં સાગર તો પરમપિતા પરમાત્મા જ છે. કૃષ્ણને ક્યારેય પણ નહીં કહેશે. બાપ કહે છે હું આ સાધારણ તનમાં આવીને તમને ફરીથી સહજ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યો છું. જ્યારે દુનિયા પતિત બની જાય છે ત્યારે મારે આવવું પડે છે. કળયુગ થી સતયુગ બનાવવા હું આવું છું. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નું ચિત્ર પણ છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ અને પછી વિષ્ણુ દ્વારા પાલના. આ લક્ષ્મી-નારાયણ, વિષ્ણુ નાં બે રુપ છે. આ તમે બાળકો જાણો છો. બાબા ફરી થી રુપ બદલીને આવ્યાં છે. એ આપણા સુપ્રીમ બાપ છે, સુપ્રીમ શિક્ષક પણ છે, સુપ્રીમ ગુરુ પણ છે બીજા ગુરુ લોકોને સુપ્રીમ નથી કહેવાતું. આ તો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ ત્રણેય છે. લૌકિક બાપ તો બાળકોની પાલના કરી પછી તેમને સ્કૂલમાં મોકલી દે છે. કોઈ વિરલા હશે જે બાપ શિક્ષક પણ હશે. આ કોઈ કહી ન શકે. બધી આત્માઓ મને પોકારે છે, ગોડ ફાધર કહે છે તો એ આત્માનાં ફાધર (પિતા) થઈ ગયાં. આ ગીત પણ ભક્તિમાર્ગ નું છે. સતયુગ માં તો માયા હોતી જ નથી. જે પોકારવું પડે. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. તમે જાણો છો ૫ હજાર વર્ષનું ચક્ર છે. અડધોકલ્પ સતયુગ-ત્રેતા દિવસ, અડધોકલ્પ દ્વાપર-કળયુગ રાત. તમે બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ છો. બ્રહ્માની અથવા આપ બ્રાહ્મણોની જ રાત-દિવસ ગવાયેલ છે. દિવસ અને રાત નું જ્ઞાન પણ આપ બાળકોને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ જ્ઞાન નથી. હમણાં તમે સંગમ પર છો, જાણો છો હવે ભક્તિમાર્ગ માં પૂરો થઈ, દિવસ ઉદય થાય છે. આ જ્ઞાન હમણાં તમને બાપ દ્વારા મળ્યું છે. કળયુગ માં કે સતયુગ માં આ જ્ઞાન કોઈને પણ હોતું નથી, એટલે ગવાયેલું છે - બ્રહ્મા નો દિવસ, બ્રહ્મા ની રાત. તમે હમણાં સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી રાજ્ય પામવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. પછી અડધાકલ્પ બાદ તમે રાજ્ય ગુમાવો છો. આ જ્ઞાન આપ બ્રાહ્મણોનાં સિવાય કોઈને નથી. તમે દેવતાઓ બની જશો પછી આ જ્ઞાન રહેશે નહીં. હમણાં છે રાત્રિ. શિવરાત્રી પણ ગવાય છે. કૃષ્ણની પણ રાત્રિ કહે છે પરંતુ તેનો અર્થ નથી સમજતાં. શિવની જયંતી અર્થાત્ શિવ નું રીઈનકારનેશન (અવતરણ) થાય છે. એવાં બાપ નો દીવસ ઓછામાં ઓછો એક મહિનો મનાવવો જોઈએ. જે આખી સૃષ્ટિને પતિત થી પાવન બનાવે છે, એમનો હોલીડે (રજા) પણ નથી મનાવતાં. બાપ કહે છે હું બધાનો લિબ્રેટર છું (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની બધાને લઈ જાઉં છું.

હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરો છો - રાજયોગ શીખવાનો. બાપ તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપી રહ્યાં છે. આત્માનું રુપ શું છે - આ પણ કોઈને ખબર નથી. બાપ કહે છે તમે આત્મા ન અંગુઠા માફક છો, ન અખંડ જ્યોતિ માફક છો. તમે તો સ્ટાર છો, બિંદી માફક. હું પણ આત્મા બિંદી છું, પરંતુ હું પુનર્જન્મ માં નથી આવતો. મારી મહિમા જ અલગ છે, હું સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) હોવાનાં કારણે જન્મ-મરણ નાં ચક્રમાં નથી આવતો. તમે આત્માઓ શરીરમાં આવો છો. તો ૮૪ જન્મ લો છો, હું આ શરીર માં પ્રવેશ કરું છું. આ લોન લીધેલું છે. બાપ સમજાવે છે - તમે પણ આત્મા છો. પરંતુ તમે પોતાને રિયલાઈઝ (મહેસૂસ) નથી કરતાં કે અમે આત્મા છીએ, આત્મા જ બાપ ને યાદ કરે છે. દુઃખમાં હંમેશા યાદ કરે છે, હું ભગવાન, હું રહેમદિલ બાબા રહેમ કરો. રહેમ માંગો છો કારણ કે એ બાપ જ નોલેજકુલ, બિલ્ડકુલ, ખોરિટી કુલ છે. જ્ઞાનમાં પણ કુલ (ભરપૂર) છે. જ્ઞાન નાં સાગર છે. મનુષ્ય ને આ મહિમા આપી ન શકાય.

આખી દુનિયા પર બ્લીસ કરવી, આ બાપ નું જ કામ છે. એ છે રચયિતા, બાકી બધી છે રચના. ક્રિયેટર (રચયિતા) રચના ને ક્રિયેટ કરે છે. પહેલાં સ્ત્રી ને એડોપ્ટ કરે છે, પછી તેનાં દ્વારા રચના રચે છે, પછી તેની પાલના પણ કરે છે, વિનાશ નથી કરતાં. આ બેહદ નાં બાપ આવીને સ્થાપના-પાલના-વિનાશ કરાવે છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની પાલના કરાવે છે. સતયુગ આદિ માં ફટ થી રાજધાની સ્થાપન થઈ જાય છે બીજા ધર્મ વાળા તો ફક્ત પોત-પોતાનો ધર્મ સ્થાપન પણ કરે છે પછી જ્યારે લાખો, કરોડોનાં અંદાજ માં વૃદ્ધિ થઈ જાય છે, ત્યારે રાજા થાય છે. હમણાં તમે રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. યોગબળ થી તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો, બાહુબળ થી ક્યારેય કોઈ વિશ્વ પર રાજાઈ કરી નથી શકતું. બાબાએ સમજાવ્યું છે, ક્રિશ્ચિયન માં એટલી તાકાત છે, તે પરસ્પર માં મળી જાય તો આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરી શકે છે. પરંતુ બાહુબળ થી વિશ્વ પર રાજ્ય પામે, આ કાયદો નથી. ડ્રામા માં આ કાયદો નથી, જે બાહુબળ વાળા વિશ્વનાં માલિક બને.

બાપ સમજાવે છે - વિશ્વની બાદશાહી યોગબળ થી મારા દ્વારા જ મળી શકે છે. ત્યાં કોઈ પાર્ટીશન (વિભાજન) નથી. ધરતી, આકાશ બધું તમારું હશે. તમને કોઈ ટચ (સ્પર્શ) નથી કરી શકતું. તેને કહેવાય છે અદ્વૈત રાજ્ય. અહીંયા છે અનેક રાજ્ય. બાપ સમજાવે છે - ૫ હજાર વર્ષ બાદ આપ બાળકોને આ રાજ્યોગ શીખવાડું છું. કૃષ્ણની આત્મા હમણાં શીખી રહી છે. કૃષ્ણ પહેલાં નંબર નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતો. તે આ સમયે ૮૪ જન્મનાં અંતમાં આવીને બ્રહ્મા બન્યાં છે. આ બાળકોને સમજાવ્યું છે, સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. બાપ ફરી થી સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. અનેક ધર્મ વિનાશ થવાનાં છે જરૂર. એક ધર્મની સ્થાપના થઈ જશે. ભારત જ ૧૦૦ ટકા સોલવેન્ટ (ભરપૂર), ધર્મ શ્રેષ્ઠ હતો. દેવતાઓનાં કર્મ પણ શ્રેષ્ઠ હતાં. તેમની જે મહિમા ગવાયેલી છે - સર્વગુણ સંપન્ન... પહેલાં-પહેલાં પવિત્ર હતાં, હવે પતિત બન્યાં છે પછી બાપ આવીને સ્ત્રી-પુરુષ બંનેને પવિત્ર બનાવે છે. રક્ષાબંધન નો ઉત્સવ આટલો કેમ મનાવે છે - આ કોઈને ખબર નથી. બાપે જ આવીને પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી કે અંતિમ જન્મ માં તમે બંને પવિત્ર રહો. સંન્યાસીઓ નો તો ધર્મ જ અલગ છે. જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય - આ તમારા માટે છે. તમે જોયું હશે - પાદરી લોકો ચાલે છે તો આંખો એક તરફ રહે છે બીજા કોઈની તરફ જોતાં નથી. નન્સ હોય છે ને. હવે તે તો કાઈસ્ટ ને યાદ કરે છે. કહે છે - કાઈસ્ટ ગોડ (ભગવાન) નો બાળક હતો. તમારું કોઈ સંકેદ કપડા વગેરે થી કનેક્શન નથી. તમે તો આત્મા છો. નન બટ વન, એક ને જ યાદ કરવાનું છે. સારચી નન્સ તો તમે છો, તમને વારસો એ બાબાથી મળવાનો છે, એમને યાદ કરશો ત્યારે જ વિકર્મ વિનાશ થશે એટલે બાપનું ફરમાન છે - મામેકમ્ યાદ કરો. આત્માનો નિશ્ચય ન હોવાનાં કારણે નન્સ પછી કાઈસ્ટ ને યાદ કરે છે. ગોડ કોણ છે - આ નથી જાણતાં. ભારતવાસી જે પહેલાં-પહેલાં આવે છે, તે જ નથી જાણતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ સૃષ્ટિનું જ્ઞાન થોડી છે, ન તે ત્રિકાળદર્શી છે. ત્રિકાળદર્શી આપ બ્રાહ્મણ બનો છો. તમને કોડી થી બદલીને હીરા જેવાં બાપ બનાવે છે. હમણાં તમે ઈશ્વરીય ખોળા માં છો. તમારો આ અંતિમ જન્મ ખુબ અમૂલ્ય છે. ભારતની ખાસ, દુનિયાની આમ તમે રુહાની સેવા કરો છો. બાકી તે તો છે શરીરધારી સોશિયલ વર્ક્સ (સમાજ સેવક), તમે છો રુહાની. તમને શિખવાડવા વાળા સુપ્રીમ રુહ છે. દરેક આત્મા ને કહો - બાપ ને યાદ કરો. બાપ જ પતિત-પાવન ગવાયેલ છે. તમને ઉતરવામાં ૮૪ જન્મ લાગે છે, પછી ચઢવામાં એક સેકન્ડ લાગે છે. આ તમારો આ મૃત્યુલોક નો અંતિમ જન્મ છે, મૃત્યુલોક મુર્દાબાદ, અમરલોક જિંદાબાદ થવાનું છે. આને અમરકથા કહેવાય છે. અમર બાબા આવીને આપ આત્માઓ ને અમર યુગ માં લઈ જવા માટે અમર કથા સંભળાવે છે. બાપ કહે છે - સારું બીજી વાતો ભૂલી જાઓ છો તો ફક્ત પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી મુજ એક બાપ ને યાદ કરો. બુદ્ધિનો યોગ મારી સાથે લગાવો તો તમારા પાપ ભસ્મ થઈ અને તમે પુણ્ય-આત્મા બની જશો. તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો, આ નવી વાત નથી. ૫ હજાર વર્ષ પછી બાપ આવીને તમને વારસો આપે છે, રાવણ પછી શ્રાપ આપે છે - આ છે રમત. ભારતની જ કથા છે. આ વાતો બાપ જ સમજાવે છે, કોઈ પણ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે માં નથી એટલે ગોડફાધર ને જ નોલેજફુલ, પીસફુલ, બ્લિસફુલ કહેવાય છે. તમને પણ આપ સમાન બનાવે છે. તમે પણ પૂજ્ય હતાં પછી પુજરી બનો છો, જાતેજ પૂજ્ય, જાતેજ પુજરી. આ ભગવાન માટે નથી. આપ ભારતવાસીઓની વાત છે, તમે પહેલાં ફક્ત એક શિવની જ ભક્તિ કરતાં હતાં. અવ્યભિચારી ભક્તિ કરી પછી દેવતાઓની ભક્તિ શરૂ કરી, પછી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં. હવે ફરીથી તમે દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છો, જે થોડું ભણે છે તે પ્રજામાં ચાલ્યાં જશે. જે સારી રીતે ભણે-ભણાવે છે, તે રાજાઈ માં આવશે. પ્રજા તો અસંખ્ય બને છે. એક મહારાજાની લાખો-કરોડોનાં અંદાજમાં પ્રજા હશે. તમે પુરુષાર્થ કરો જ છો કલ્પ પહેલાં માફક. પુરુષાર્થ થી ખબર પડી જાય છે કે માળામાં કોણ-કોણ આવવા વાળા છે. પ્રજામાં પણ કોઈ ગરીબ, કોઈ સાહુકાર બને છે. ભક્તિમાર્ગ માં ઈશ્વર અર્થ દાન કરે છે. શું ઈશ્વરની પાસે નથી શું? કાં તો કહે છે, કૃષ્ણ અર્પણમ્. પરંતુ હકીકતમાં હોય છે ઈશ્વર અર્પણમ્, મનુષ્ય જે કંઈ કરે છે તેનું ફળ બીજા જન્મ માં મળે છે. એક જન્મ નાં માટે મળી જાય છે. હવે બાપ કહે છે - હું આવ્યો છું, તમને ૨૧ જન્મ નો વારસો આપવાં. મારા અર્થ ડાયરેક્ટ કાંઈ પણ કરો છો તો ૨૧ જન્મનાં માટે તેની પ્રાપ્તિ તમને થઈ જાય છે. ઈનડાયરેક્ટ કરો છો તો એક જન્મનાં માટે અલ્પકાળ નું સુખ મળી જાય છે. બાપ સમજાવે છે આ તમારું બધું માટીમાં મળી જવાનું છે, એટલે આને સફળ કરી લો. તમે આ રુહાની હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ખોલતાં જાઓ, જ્યાંથી બધાં એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ), એવરવેલ્દી (સદા સંપન્ન) બનશે, આનાથી ખુબ આવક થાય છે. યોગ થી હેલ્થ અને ચક્ર ને જાણવાથી વેલ્થ. તો ઘર-ઘરમાં આવી યુનિવર્સિટી સાથે હોસ્પિટલ ખોલતાં જાઓ. મોટા વ્યક્તિ છે તો મોટી ખોલે, જ્યાં ઘણાં આવી શકે. બોર્ડ પર લખી દો. જેવી રીતે નેચર-ક્યોર વાળા લખે છે. બાપ

આખી દુનિયાની નેચર બદલી ખ્યોર (પવિત્ર) બનાવી દે છે. આ સમયે બધાં ઈમખ્યોર (અપવિત્ર) છે. આખી દુનિયાને એવર હેલ્દી, એવર વેલ્દી બનાવવા વાળા બાપ છે, જે હમણાં આપ બાળકોને ભણાવી રહ્યાં છે. તમે છો મોસ્ટ સ્વીટ બાળકો. અરધા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં આ અમૂલ્ય જીવન ને રુહાની સેવામાં લગાવવાનું છે. ખાસ ભારત, આમ આખી દુનિયાની સેવા કરવાની છે.
2. પોતાનું બધુંજ સફળ કરવા માટે ડાયરેક્ટ ઈશ્વર અર્થે અર્પણ કરવાનું છે. રુહાની હોસ્પિટલ અને યુનિવર્સિટી ખોલવાની છે.

વરદાન :- સંપૂર્ણ સમર્પણ ની વિધિ દ્વારા સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનાં પુરુષાર્થ માં સદા વિજયી ભવ
સંપૂર્ણ સમર્પણ તેને કહેવાય છે જેનાં સંકલ્પ માં પણ બોડી કાનશિયસ (દેહભાન) ન હોય. પોતાનાં દેહનું ભાન પણ અર્પણ કરી દેવું, હું ફલાણી છું-આ સંકલ્પ પણ અર્પણ કરી સંપૂર્ણ સમર્પણ થવાવાળા સર્વ ગુણો માં સંપન્ન બને છે. તેમનામાં કોઈ પણ ગુણ ની કમી નથી રહેતી. જે સર્વ સમર્પણ કરી સર્વગુણ સમ્પન્ન કે સંપૂર્ણ બનવાનું લક્ષ રાખે છે તો એવાં પુરુષાર્થીઓ ને બાપદાદા સદા વિજયી ભવ નું વરદાન આપે છે.

સ્લોગન :- મન ને વશ માં કરવા વાળા જ મનમનાભવ માં રહી શકે છે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમે શૂદ્ર વંશજ થી નીકળી બ્રાહ્મણ વંશજ માં આવ્યાં છો , બાપે બ્રહ્મા મુખ થી તમને એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યા છે - તો આ જ ખુશી માં રહો”

પ્રશ્ન :- કયું ગુહ્ય રહસ્ય, બ્રાહ્મણ કુળ વાળા બાળકો જ સમજી શકે છે?

ઉત્તર :- નિરાકાર શિવબાબા અમારા પિતા છે અને આ બ્રહ્મા અમારી માતા છે. નિરાકાર ભગવાન કેવી રીતે માત-પિતા, બંધુ-સખા બને છે, આ ગુહ્ય ગુપ્ત રહસ્ય બ્રાહ્મણ કુળ નાં બાળકો જ સમજી શકે છે. એમાં પણ જે દૈવી કુળ માં ઊંચ પદ પામવા વાળા છે તે જ આ રહસ્ય યથાર્થ રીતે સમજશે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો બેઠાં છે-સમજી રહ્યાં છે કે અમારા બાપદાદા આવેલાં છે. બાપ તો સાથે થઈ જાય છે દાદા ની સાથે, તો કહેશે બાપદાદા આવ્યાં છે. તે શિક્ષક પણ છે. બાપ, દાદા નાં વગર તો કંઈ બતાવી ન શકે. બુદ્ધિ ચાલવી જોઈએ કારણ કે આ નવી વાત છે ને. અજ્ઞાન કાળ માં યાદ કરે છે સિંગલ (એક) ને. કહેશે અમારા ગુરુ ફલાણી જગ્યાએ છે. એમનાં શરીર નું નામ જાણે છે. અમારા બાબા, અમારી મા ફલાણી જગ્યાએ છે. એમનાં નામ રુપ બધું જ છે. મનુષ્યો એ પછી શોર્ટ (ટુંક) માં લખી દીધું છે. મનુષ્યોએ જે બનાવ્યું છે, એમાં કંઈ ને કંઈ ખોટું છે. ભલે ગાયન છે ત્વમેવ માતાશ્રય પિતા...આ એક માટે જ ગવાય છે. બ્રહ્મા માટે પણ નથી ગવાતું. એમનું નામ રુપ બુદ્ધિ માં નથી આવતું. ન વિષણુ નું, શંકર નું. ગાએ તો છે તમે માત-પિતા અમે બાળક તારા. તો પણ બુદ્ધિ ઉપર માં જશે. કૃષ્ણ ને યાદ કોઈ કરી ન શકે. યાદ છતાં પણ નિરાકાર ને જ કરશે, એમની મહિમા છે. તો બાપ સમજાવે છે - અહીંયા જ્યારે બેસો છો તો લૌકિક સંબંધ થી બુદ્ધિયોગ નીકળી, પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરો. આ સમયે આ સન્મુખ છે. ભક્તિમાર્ગ માં જે ગાએ છે તે આંખ ઉપર કરીને કહે છે - તમે માત-પિતા....હૈં ભગવાન કહી યાદ કરે છે. ભગવાન જ્યારે કહે છે તો શિવલિંગ ને પણ યાદ નથી કરતાં. પોપટ માફક એમ જ ગાએ છે. લક્ષ્મી-નારાયણ માટે પણ એવું ન કહી શકાય, આ તો મહારાજ-મહારાણી છે. એમનાં બાળકો જ માત-પિતા કહેશે, બંધુ નહિં કહેશે. ભક્ત લોકો ગાએ છે પતિત-પાવન, પરંતુ આ બુદ્ધિ માં નથી આવતું કે શિવલિંગ હશે, એમ જ ફક્ત કહી દે છે-હૈં ભગવાન! હૈં ભગવાન કોણે કહ્યું, કોને કહ્યું? કંઈ પણ ખબર નથી. જો આ જ્ઞાન હોત હું આત્મા છું, એમને બોલાવું છું તો આ સમજે કે એ નિરાકાર પરમાત્મા છે. એમનું રુપ જ લિંગ છે. યથાર્થ રીતે થી કોઈ બાપ ને યાદ નથી કરતાં. એમનાથી પ્રાપ્તિ શું થશે, ક્યારે થશે- આ કંઈ પણ નથી જાણતાં. તમે પણ નહોતાં જાણતાં. હમણાં તો બાપ નાં બન્યાં છો. તમે જાણો છો અમને શિવબાબાએ બ્રહ્મા દ્વારા પોતાનાં બાળક બનાવ્યાં છે. આ બ્રહ્મા માં છે. આ બ્રહ્મા માતા દ્વારા શિવબાબાએ એડોપ્ટ કર્યા છે. આ સમયે તમે સારી રીતે જાણો છો. અમે શિવબાબા નાં બાળકો છીએ. સાકાર માં પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બાળકો છીએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે. એવું નથી કે કોઈ નવી સૃષ્ટિ રચે છે? નહીં, આ સમયે આવીને ખોળામાં લે છે, એડોપ્ટ કરે છે. હવે માત-પિતા કહે છે તો શિવ પિતા થયાં અને માતા બ્રહ્મા થઈ. એમને કહેવાય છે માત-પિતા. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા કહે છે તમે આત્માઓ મારા બાળકો છો. પછી આત્મા ને બેસી ઓળખ આપે છે કે આત્મા શું છે? કહે પણ છે ભ્રુકુટી નાં વચમાં રહે છે, સ્ટાર માફક છે બીજું કંઈ નથી જાણતાં. આ કહી ન શકે કે આત્મા ૮૪ જન્મ ભોગવે છે. આત્મા શરીર દ્વારા પાર્ટ ભજવે છે. ભિન્ન-ભિન્ન નામ, રુપ, દેશ, કાળ થી આત્મા એક શરીર છોડે છે તો આખો પરિવાર જ બદલાઈ જાય છે. કોઈ એડોપ્ટ કરે છે તો પરિવાર જ બદલાઈ જાય છે. માત-પિતા જેમનાથી જન્મ લીધો, એમને પણ જાણે છે. પછી જે એડોપ્ટ કરે છે એમના ઘરનાં બની જાય છે. અહીંયા તમે શૂદ્ર વંશજ થી નીકળી હમણાં બ્રાહ્મણ વંશજ માં આવ્યાં છો. બ્રહ્મા તન થી તમને એડોપ્ટ કર્યા. તમે તો બ્રાહ્મણ કુળમાં આવી ગયાં. આ વાતો શાસ્ત્રો માં નથી લખાઈ શકતી, આ સમજાવાય છે. લખવાથી કોઈ સમજતું નથી.

હમણાં આપ બાળકો જ જાણો છો-આપણે પરમપિતા પરમાત્મા નાં સંતાન બન્યાં છીએ. આ થઈ ગઈ માં. બ્રહ્મા ને પ્રજાપિતા જ કહે છે. આમનાં દ્વારા આપ બાળકોને એડોપ્ટ કરું છું-આ કેટલી ગુપ્ત વાતો છે. સિવાય સન્મુખ નાં કોઈ સમજી ન શકે. સમજશે પણ તે જે આ બ્રાહ્મણ કુળ નાં હશે. દૈવી કુળ માં ઊંચ પદ પામવા વાળા હશે. નવાં કોઈની બુદ્ધિ માં આ વાતો બેસશે નહીં. ન બુદ્ધિ માં બેસશે, ન કોઈ ને સમજાવી શકશે. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર છે, જેમની બુદ્ધિ માં બેસે છે. ગવાય છે ત્વમેવ માતાશ્રય પિતા..... યાદ કરાય છે શિવબાબા ને. પછી કહે છે તમે માત-પિતા. એક બાપ પછી માતા-પિતા કેવી રીતે? આ વાતો બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. જેમ શાસ્ત્રો માં વ્યાસે જે લખ્યું છે તે મનુષ્યોએ કંઠસ્થ કરી લીધું છે તેમ તમને પણ કહેશે, તમને કોઈએ કહ્યું છે, તમે કંઠસ્થ કરી દીધું છે. નવાં મનુષ્ય માટે સમજાવું બહુ મુશ્કેલ છે. અહીંયા રહેવા વાળા પણ કોઈ કોઈને આટલું પણ સમજાવી નથી શકતાં. તમે આત્મા છો-તમારા બાપ પરમપિતા પરમાત્મા છે. એ બેહદ નાં બાપ જ બેહદ નો વારસો આપે છે. વારસો આપ્યો

હતો પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં, હવે બાપ ફરી વારસો આપવાં આવ્યાં છે. આ કોઈને સમજાવવું કેટલું સહજ છે. “તમે માતા-પિતા” કોને કહેવાય છે - વિચારવાની વાત છે ને. બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે પછી માં પાણ જરૂર જોઈએ. તો જે અનન્ય બાળકી હોય છે, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર એમને જગત-અંબા નું શીર્ષક અપાય છે. પુરુષ ને જગત-અંબા નથી કહી શકાતું, એમને જગતપિતા કહેશે. આમનું પ્રજાપિતા નામ પ્રસિદ્ધ છે. સારું પ્રજા માતા ક્યાં? તો એડોપ્ટ કરાય છે માતાને. આદિ દેવ તો છે પછી આદિ દેવી ને મુકરર કરાય છે. જગત-અંબા તો એક જ છે-એમની જ મહિમા છે. જગત-અંબા પર કેટલાં મેળા લાગે છે. પરંતુ એમનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને કોઈ નથી જાણતું. કલકત્તા માં કાળી નું મંદિર છે. બોમ્બે માં પાણ જગત-અંબા નું મંદિર છે. ચલેરો અલગ-અલગ છે. જગત-અંબા છે કોણ? આ કોઈ નથી જાણતું. એમને પાણ ભગવતી કહે છે. હમણાં જગતઅંબા ને ભગવતી ન કહી શકાય. તે તો બ્રાહ્મણી છે, જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી છે, એમને બાપ થી જ્ઞાન મળ્યું છે. તમે બધાં જગત-અંબા નાં બાળકો છો. જ્ઞાન સાંભળી ને પછી સંભળાવો છો. તમારો ધંધો જ આ થયો. તમને ઈશ્વર ભણાવે છે, કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતું. આ બ્રહ્મા પાણ તો મનુષ્ય છે. મનુષ્ય કોઈને પાણ પાવન બનાવી નથી શકતું. મનુષ્યની બુદ્ધિ એટલી ડલ થઈ ગઈ છે જે કંઈ પાણ સમજતાં નથી. પતિત-પાવન તો એક જ બાપ છે. તે આવે જ છે, પતિતો ને પાવન બનાવવાં. આ આખી દુનિયા તમોપ્રધાન છે, બધાં પતિત છે. નવી દુનિયા પાવન, જૂની દુનિયા પતિત. જૂની દુનિયામાં છે નર્કવાસી. નવી દુનિયામાં છે સ્વર્ગવાસી. બુદ્ધિ પાણ કહે છે સતયુગ માં ફક્ત ભારતવાસી દેવી-દેવતાઓ હશે બીજા કોઈ નહોતાં. હમણાં આપ બાળકોને આ જ્ઞાન મળ્યું છે. નવી દુનિયામાં પહેલાં સૂર્યવંશી દેવતા હતાં પછી ચંદ્રવંશી થયાં, તો સૂર્યવંશી પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયાં. ચંદ્રવંશી નાં બાદ પછી વૈશ્ય વંશી....આવે છે બરાબર લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. અરધા એમની આગળ શું હતું. આ કોઈ સમજી ન શકે. આપ બાળકો ને બાપે ચક્રનું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. દ્વાપર માં છે વૈશ્ય વંશી. કળયુગ માં હોય છે શૂદ્ર વંશી.

હમણાં તમે જાણો છો-આપણે બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ. તમને બાપે પોતાનાં બનાવ્યાં છે અર્થાત્ શૂદ્ર ધર્મ થી દેવતા ધર્મ માં ટ્રાન્સફર (બદલી) કર્યા છે. હમણાં સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી તો છે નહીં. ન લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય છે, ન રામરાજ્ય છે. હમણાં છે કળયુગ નો અંત. કળયુગ નાં પછી જરૂર સતયુગ આવશે. કળયુગ માં આ જૂની, પતિત દુનિયા છે, મહાન દુઃખી છે એટલે દેવતાઓની જઈને મહિમા ગાએ છે, માથું નમાવે છે. અરધા લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ રાજ્ય કોણે આપ્યું? કોઈ છે જે બતાવી શકે. કોઈને પાણ વિચારમાં નહીં હશે કારણ કે બુદ્ધિમાં છે કળયુગ હમણાં બાળક છે. ૪૦ હજાર વર્ષ બાકી છે એટલે આ વિચાર આવતો જ નથી. હમણાં તમને આ વિચાર આવે છે. ઘણાં બાળકો કહે છે એમને યાદ નથી રહેતી. કેમ નથી રહેતી? કારણ કે સવારે-સવારે ઊઠીને યાદ માં બેસીને ધારણા નથી કરતાં. સમજે પાણ છે પછી કોઈને સમજાવી નથી શકતાં. આ તો જરૂર થશે. બધાં એકરસ તો સમજદાર બની ન શકે. સમજદાર પાણ જોઈએ, બેસમજ પાણ જોઈએ. બહુજ સમજદાર તો જઈને રાજા-રાણી બનશે. જેટલું-જેટલું જે વધારે સમજે અને સમજાવશે એમનું નામ પ્રસિદ્ધ થાય છે. પ્રદર્શની થાય છે તો લખે છે બાબા ફલાણી ને મોકલી દો. તો શું તમે નથી સમજાવી શકતાં? બાબા એમની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) વધારે છે. અમે થોડાં કાયાં છીએ. બાબા પોતે પાણ કહે છે-ક્યાંય થી પાણ નિમંત્રણ મળે છે તો લખીને મોકલો, કોણ-કોણ છે, તો હું જોઈશ કોને-કોને મોકલવાં જોઈએ. સંન્યાસી પાણ એ નિમંત્રણ પર છે શું? પછી બહુજ સારી બ્રહ્માકુમારી ને મોકલવી પડશે. અરધા કુમારકા છે, મનોહર છે, ગંગે છે - એમાંથી કોઈને મોકલી દો. બાળકો તો અનેક છે. જગદીશ ને મોકલી દો, રમેશ ને મોકલી દો. તમે પાણ સમજો છો, એકબીજા થી હોશિયાર છે. જેમ જજ મેજિસ્ટ્રેટ હોય છે. એકબીજા થી હોશિયાર હોય છે. ગવર્મેન્ટ જાણે છે, એકબીજા થી હોશિયાર છે. ત્યારે તો કેસ એક-બીજા થી ઉપર જાય છે પછી હાઈકોર્ટ માં જાય પછી એનાથી ઉપર. એણે પાણ જજમેન્ટ ઠીક ન આપ્યું તો પછી એનાથી ઉપર જશે. એમનાં ઉપર તમે રહેમ કરો. હવે આ બધી વાતો અહીંયા હોય છે. સતયુગ, ત્રેતા માં નથી હોતી. પછી દ્વાપર માં રાજા-રાણી નું રાજ્ય હોય છે. ત્યાં તો મહારાજા-મહારાણી જ કેસ સંભાળે છે. કેસ હશે પાણ થોડાક. હમણાં તો તમોપ્રધાન પતિત છે ને. તો બાદશાહ ની પાસે કેસ જશે તો થોડી સજા આપી દે છે. કઠોર ભૂલ હશે તો કઠોર સજા આપશે. અહીંયા તો કેટલાં જજ વકીલ અનેક છે. કેટલો કારોબાર માં અંતર છે, સતયુગ માં શું થાય છે, આ કોઈને ખબર નથી. હવે બાપે સમજાવ્યું છે - કોઈ ને પાણ પૂછો, આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને જાણો છો? જેમ બિરલા છે, ખુબ મંદિર બનાવતાં રહે છે તો કોઈ સારા બાળકો હોય, એમને પત્ર લખો. તમે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર તો ખુબ બનાવો છો. એમને આ રાજધાની કેવી રીતે મળી, જ્યારે કે સતયુગ થી પહેલાં કળયુગ હતું? કળયુગ માં તો કંઈ છે નહીં. દેવતાઓએ તો કોઈ થી લડાઈ કરી નહીં હશે. લડાઈ થી કોઈ વિશ્વ નાં માલિક બની નથી શકતાં. વિશ્વ નાં માલિક જે હતાં એમનાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર રાખેલાં છે. હમણાં તો છે કળયુગ. અહીંયા લડાઈ ચાલે છે હથિયારો ની. બાપે સમજાવ્યું છે ક્રિશ્ચન ધર્મ વાળા જ એકબીજા માં મળી જાય, પરસ્પર પ્રીત રાખે તો વિશ્વ નાં માલિક બની શકે છે. પરંતુ વિશ્વ નાં માલિક તો લક્ષ્મી-નારાયણ જ બને છે. બુદ્ધિ કહે છે આ પરસ્પર મળી જાય - તો માલિક બની શકે છે પરંતુ સતયુગ માં રાજા રાણી તો કોઈ બની ન શકે. ડ્રામા જ એવો બનેલો છે. હમણાં આપણે ફરી થી યોગબળ થી સ્વર્ગ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તમે બતાવી શકો છો - કલ્પ પહેલાં પાણ સંગમ પર બાપ થી પદ પામ્યું છે. ૮૪ જન્મ પૂરા થયા ફરી થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. અરધા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં માં ધારણા કરવા અને બીજાઓને કરાવવા માટે - સવારે-સવારે ઉઠીને બાપ ની યાદ માં બેસવાનું છે. જે સમજ્યાં છો એને બીજાઓને સમજાવવાની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવાની છે.
2. લૌકિક સંબંધો થી બુદ્ધિયોગ નિકાળી એક પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ થી જે જ્ઞાન મળ્યું છે, તે સાંભળીને બધાને સંભળાવવાનું છે. આ જ તમારો ધંધો છે.

વરદાન :-

પોતાની સંપૂર્ણ સ્ટેજ દ્વારા સર્વ પ્રકારની અધીનતા સમાપ્ત કરવા વાળા પ્રકૃતિ જીત ભવ જ્યારે તમે પોતાની સંપૂર્ણ સ્ટેજ પર સ્થિત હશો તો પ્રકૃતિ પર પણ વિજય અર્થાત્ અધિકાર નો અનુભવ થશે. સંપૂર્ણ સ્ટેજ માં કોઈ પણ પ્રકાર ની અધીનતા નથી રહેતી. પરંતુ એવી સંપૂર્ણ સ્ટેજ બનાવવા માટે ૩ વાતો સાથે-સાથે જોઈએ:- ૧. રુહાનિયત, ૨. રુહાબ, ૩. રહેમદિલ નો ગુણ. જ્યારે આ ત્રણેય વાતો પ્રત્યક્ષ રુપ માં, સ્થિતિ માં, ચહેરા કે કર્મ માં દેખાશે ત્યારે કહેશે અધિકારી કે પ્રકૃતિ જીત આત્મા.

સ્લોગન :-

શ્રીમત ની લગામ મજબૂત છે તો મન રુપી ઘોડા ભાગી નથી શકતાં.

“ મીઠા બાળકો - તમે અહીંયા આવ્યા છો સેલ્ફ રિયલાઈઝ કરવાં , તમે પોતાને આત્મા સમજી પરમાત્મા બાપ થી સાંભળો , દેહી - અભિમાની રહેવાનો અભ્યાસ કરો”

પ્રશ્ન :- ઘણીવાર બાળકો થી કોઈ-કોઈ પૂછે છે કે તમે આત્મા નો સાક્ષાત્કાર કર્યો છે, તો તમે તેને કયો જવાબ આપો?

ઉત્તર :- બોલો હાં, અમે આત્મા નો સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. આત્મા જ્યોતિ બિંદુ છે. આત્મા માં જ સારા કે ખરાબ સંસ્કાર છે. આત્મા નું બધું નોલેજ હમણાં અમને મળ્યું છે. જ્યાં સુધી આત્મા નો સાક્ષાત્કાર નહોતો કર્યો ત્યાં સુધી દેહ-અભિમાની હતાં. હમણાં અમને પરમાત્મા દ્વારા ગોડ રિયલાઈઝેશન અને સેલ્ફ રિયલાઈઝેશન થયું છે.

ગીત :- ન વહ હમસે જુદા હોંગે...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાળકો કહે છે શરીર દ્વારા. એવું કોઈ ક્યારેય નહીં કહેશે કે અમે મરી મટશું સાધુ-સંતો ની ઉપર. બાળકો જાણે છે - આપણે એમની સાથે જવાનું છે, આ શરીર છોડી દેવાનું છે એટલે કહે છે, આ શરીર છોડીને આપણે ચાલ્યાં જઈશું બાપની સાથે. બાપ આવ્યાં જ છે સાથે લઈ જવાં. આ ખૂબ સમજણ ની વાત છે. બાળકો બોલાવે છે, અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો, પછી શું કરું. અહીંયા તો નહીં છોડી જશે. આ આખી દુનિયા પતિત છે આ પતિત દુનિયાથી પાવન દુનિયામાં લઈ જવા માટે બાપ આવ્યાં છે. આપણને આત્માઓને સાથે લઈ જશે. આ આખી દુનિયા વિશશ (વિકારી) છે - આ પણ તમે જાણો છો. તમે કોઈને વિકારી, પતિત કહેશો તો પણ બગડી જશે. મનુષ્યો ને સમજાવવાનું ખૂબ યુક્તિ થી છે. મહિમા કરવાની છે એક બાપની. હમણાં આપ બાળકોને નોલેજ મળ્યું છે, ખૂબ સમજણ થી વાત કરવાની છે. ક્યાંય જુઓ છો, પ્રશ્ન-ઉત્તર કરે છે તો બોલો અમે હજું કાર્યા છીએ, મોટી બહેન આવીને રેસ્પોન્ડ (ઉત્તર) આપશે.

તમે કહો છો શિવબાબા સમજાવે છે, ભગવાનુવાય - મનુષ્ય બધાં પતિત છે. પતિત તો ભગવાન હોઈ ન શકે. પતિત-પાવન ને બોલાવે છે કારણ કે પતિત છે. દેહધારીઓ ને ભગવાન ન કહી શકાય. ભગવાન નિરાકાર શિવ ને કહેવાય છે, શિવ નાં મંદિર પણ ઘણાં છે. પહેલાં-પહેલાં જ્યારે એક વાત ને સમજી લે ત્યારે રહી શકશે. પહેલાં-પહેલાં બતાવો કે શિવ ભગવાનુવાય - શિવબાબા કહે છે કે મામેકમ્ યાદ કરો. એમને પોતાનું શરીર છે નહીં. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને પણ પોતાનું સૂક્ષ્મ શરીર છે. જોવામાં આવે છે. આ તો જોવામાં નથી આવતાં. એમને કહેવાય જ છે - પરમપિતા પરમાત્મા. તમે પણ કહેશો અમે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લઈએ છીએ. તમે પોતાની આત્મા નો સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. ભક્તિમાર્ગ માં સાક્ષાત્કાર માટે નૌધા ભક્તિ કરે છે. પરંતુ ભક્તિ કરવા વાળાઓએ ક્યારેય સાક્ષાત્કાર નથી કર્યો. એ શું વસ્તુ છે, એ બિલકુલ નથી જાણતાં. ફક્ત કહે છે - એ નિરાકાર છે. વાતચીત તો આત્મા કરે છે. સંસ્કાર પણ આત્મા માં રહે છે. આત્મા નીકળી જાય છે તો ન આત્મા, ન શરીર વાત કરી શકે છે. આત્મા વગર શરીર કંઈ કરી ન શકે. પહેલાં તો આત્માને ઓળખવાની છે અને બાપ દ્વારા જ બાપને ઓળખી શકશો. આત્મા ને પરમપિતા પરમાત્મા નો સાક્ષાત્કાર કેવી રીતે થઈ શકે છે-જ્યારે કે પોતાને જ નથી જાણી, જોઈ શકતાં. ભલે કહે છે “ચમકે છે અજબ તારો” પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે આત્મામાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. મનુષ્ય બિલકુલ દેહ-અભિમાની રહે છે. હવે બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. પોતાને આત્મા સમજી પછી મારા દ્વારા સાંભળો. સાંભળવા વાળી આત્મા છે, આત્મા ને સાંભળવા વાળા પરમાત્મા જોઈએ. મનુષ્ય ને સમજાવવા વાળા મનુષ્ય જ હશે. આ આત્મા નું જ્ઞાન કોઈને છે નહીં એટલે કહેવાય છે પહેલાં આત્મા ને જાણો. સેલ્ફ રિયલાઈઝ કરો. આત્મા પોતે જ કહે છે - આત્મા ને અમે રિયલાઈઝ કેવી રીતે કરીએ. આ થોડી કોઈને ખબર છે, આપણી આત્મા માં કેવી રીતે આખો પાર્ટ ભરાયેલો છે. સાધુ-સંન્યાસી વગેરે કોઈ બતાવી ન શકે. બાપે જ આવીને બાળકો ને સેલ્ફ રિયલાઈઝ કરાવવું પડે છે. બાપ કહે છે - પોતાને આત્મા સમજી મુજ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા થી સાંભળો. આત્મા અને પરમાત્મા જ્યારે મળે ત્યારે આ વાતો થાય. દુનિયાને આ ખબર જ નથી કે પરમપિતા પરમાત્મા ક્યારે આવશે. કેવી રીતે આવી ને સમજાવશે? ન જાણવાનાં કારણે મતભેદ માં આવી જાય છે. તે બધાનો આધાર છે શાસ્ત્રો પર. બાપ કહે છે - તેનાથી ન તમે મને રિયલાઈઝ કરી શકશો, ન પોતાને રિયલાઈઝ કરી શકશો. તેઓ તો કહી દે આત્મા સો પરમાત્મા. એવું કહેવાથી શું થશે. આપણ ને પતિત થી પાવન કોણ બનાવશે? ત્રિકાળદર્શી કોણ બનાવશે? કોઈ પણ આત્મા અને પરમાત્માનું જ્ઞાન તો આખી નથી શકતાં એટલે તમે કહો છો જે આત્માઓ પોતાનાં બાપ ને નથી જાણતી, તે નાસ્તિક છે. તેઓ પછી કહી દે કે જે ભક્તિ નથી કરતાં, તે નાસ્તિક છે. હવે આપ બાળકો ભક્તિ તો કરતાં નથી. તમારી પાસે ચિત્ર ખૂબ સારા છે. ચિત્રો પર જ સમજાવાય છે. કોઈએ વિશ્વનો નક્શો જોયો જ નહીં હશે તો તેને શું ખબર - લન્ડન ક્યાં છે? અમેરિકા ક્યાં છે? જ્યાં સુધી શિક્ષક બેસી નક્શા પર સમજાવે એટલે તમે આ ચિત્ર બનાવ્યાં છે પરંતુ ડિટેલ

માં કોઈ સમજી નથી શકતાં. સૂર્યવંશીઓએ આ રાજધાની ક્યાંથી લીધી? પછી ચંદ્રવંશીઓ એ કેવી રીતે લીધી? શું સૂર્યવંશીઓ થી લડાઈ કરી? તમે સમજો છો બધાને વારસો એક બાપ થી મળે છે. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી તો વિશ્વનાં માલિક છે. બીજો કોઈ ધર્મ જ નથી હોતો તો લડાઈની વાત જ નથી. હવે તમે સમજો છો, અમે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. એવું નહીં કે સૂર્યવંશીઓ થી ચંદ્રવંશીઓ એ જીત્યું કે યુદ્ધ ચાલી. ના, અલગ-અલગ વંશજ હોય છે.

હવે તમારી બુદ્ધિમાં આ ચિત્રોનો બધું નોલેજ છે. સ્કૂલ માં પણ વિદ્યાર્થી ભણે છે તો બુદ્ધિમાં આખું નોલેજ આવી જાય છે. નાનાં બાળકોને પુસ્તકમાં દેખાડાય છે - આ હાથી છે, આ ફ્લાય છે. હવે તમે આ ડ્રામા ને જાણી ગયાં છો. આ આખું ચક્ર બુદ્ધિમાં છે. આ છે બધી નવી વાતો અને આ વાતો ને બ્રાહ્મણ કુળ જ સમજશે. બીજા તો બેસી ફાલતુ ડિબેટ (ચર્ચા) કરશે. એવું પણ નથી બધાને સાથે સમજાવી શકાય છે. ના, અલગ-અલગ સમજાવવાનું હોય છે. કાયદો પણ છે પહેલાં બાપ ને, આત્મા ને સમજ પછી ક્લાસ માં બેસે તો સમજશે, નહીં તો સમજી નહીં શકશે. સંશય ઉઠાવતાં જ રહેશે. તમારે સમજાવવાનું છે ભગવાન એક જ છે - એ ઊંચેથી ઊંચા છે. દેવતાઓને પણ ભગવાન ન કહી શકાય. આત્માનું પણ જ્ઞાન હવે તમને મળ્યું છે. કર્મનું ફળ આત્મા જ ભોગવે છે. સંસ્કાર આત્મા માં જ રહે છે. આત્મા સાંભળે છે આ ઓરગન્સ (અવયવો) દ્વારા. ભગવાન બાપ એક છે, વારસો એમનાથી મળે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - તમે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો અને બાપ થી બુદ્ધિયોગ લગાવો. જન્મ-જન્મમાંતર ભક્તિ કરતાં આવ્યાં છો. હનૂમાન નાં પુજારી હશે તો હનૂમાન ને યાદ કરશે કે કૃષ્ણ નાં પુજારી હશે તો કૃષ્ણ ને યાદ કરશે. હવે તમને સમજવાય છે - તમે આત્મા છો. તમારા પરમપિતા પરમાત્મા છે. એમને યાદ કરવાથી જ બાપનો વારસો મળશે, જે બાપ છે સ્વર્ગ નાં રચયિતા, તો જરૂર આપણે સ્વર્ગમાં હોવા જોઈએ. ભારત સ્વર્ગ હતું. હમણાં તો સ્વર્ગ છે નહીં, જે રાજાઈ હોય. નર્ક માં તો રાવણની રાજાઈ છે. આપણી રાજધાની કેવી રીતે ચાલી પછી નીચે ઉતર્યો, કંઈ પણ નથી જાણતાં. હમણાં તમે જાણો છો પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં આપણને નીચે ઉતરવાનું જ છે. હવે ફરી બાપ કહે છે, મને યાદ કરો તો તમે પાવન બનશો. સ્વર્ગ નો વારસો મળશે. આપણે બાપ નાં બનીએ છીએ તો બાપ નો વારસો મળે છે. પરંતુ જ્યાં સુધી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન ન બનીએ, યોગ થી પાવન બનીએ ત્યાં સુધી વારસો મળી ન શકે. બાપ કહે છે, મને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે, વિકર્મોજીત બનશો, આ ખાતરી છે. સમજાણ આપવી પડે છે. કોઈ સમજશે, કોઈ તેજ બુદ્ધિ વાળા હશે તો અવાજ કરવા લાગે છે. કોઈ ન કોઈ વિધન નાખવા વાળા નીકળી પડે છે. કોઈ હંગામા કરે તો બોલવું જોઈએ-એકાંત માં આવીને સમજો. અહીંયા નો કાયદો છે - ૭ દિવસ ભઠ્ઠી માં રહી ને સમજવું કારણ કે આ જ્ઞાન નવું હોવાનાં કારણે મનુષ્ય મુંઝાય છે. કોઈ પણ પહેલાં નવું સેવાકેન્દ્ર ખુલે છે તો તેમાં હોશિયાર હોવા જોઈએ જે બધાને સમજાવી શકે. ભગવાન તો બધાનાં એક છે, બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છે. પરમાત્મા બધાનાં બાપ છે. પોકારે છે પતિત-પાવન આવો તો જરૂર એ પાવન છે, એ ક્યારેય પતિત થતાં નથી. બાપ જ આવીને પતિતો ને પાવન બનાવશે. સતયુગ માં બધાં છે પાવન. કળયુગ માં બધાં છે - પતિત. પતિત અનેક હોય છે, પાવન થોડાક હોય છે. સતયુગ માં બધાં તો નહીં જશે. જે પતિત થી પાવન બને છે, તે જ પાવન દુનિયામાં જાય છે. બાકી બધાં નિર્વાણ દુનિયામાં ચાલ્યાં જશે. આ પણ જાણો છો, આખી દુનિયા આવીને મત નહીં લેશે. આ મુશ્કેલ છે જે તમે આખી દુનિયાને મત આપો. હમણાં બધાનો ક્યામત નો સમય છે. વિનાશ બધાનો થવાનો છે. સમજાવવાની ખૂબ યુક્તિ જોઈએ. જે શાંતિ થી બેસી સાંભળે, ડિસ્ટર્બન્સ (ખલેલ) ન કરે. પહેલાં-પહેલાં તો બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. શિવબાબા જ પતિત-પાવન છે, એ જ સમજાવે છે. ગીતા માં પણ અક્ષર પ્રસિદ્ધ છે. પતિત-પાવન બાપ જ કહે છે કે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. ગીતા થી જ આ અક્ષર સંબંધ રાખે છે. શિવબાબાએ કહ્યું છે - મને યાદ કરો. હું સર્વશક્તિમાન, પતિત-પાવન છું. ગીતા જ્ઞાન દાતા, જ્ઞાન નો સાગર છું. ગીતાનાં અક્ષર તો છે ને. ફક્ત તેઓ કહે છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ, તમે કહો છો શિવ ભગવાનુવાચ. ભગવાન નિરાકાર છે, એ ક્યારેય પુનર્જન્મ માં નથી આવતાં, અલોકિક દિવ્ય જન્મ લે છે. સ્વયં જ સમજાવે છે - હું સાધારણ વૃદ્ધ તન માં આવું છું, જેને ભાગીરથ કહે છે. બ્રહ્મા દ્વારા જ રચના રચે છે. તો મનુષ્ય નું નામ બ્રહ્મા રખાય છે. વ્યક્ત બ્રહ્મા થી પછી પાવન અવ્યક્ત ફરિશ્તા બની જાય છે. બાપ આવે જ છે - પતિતો ને પાવન બનાવવાં. તો જરૂર ફરી પતિત દુનિયા પતિત શરીર માં આવશે. આ છે ડીટેલ (વિસ્તાર) ની સમજાણ. પહેલાં તો સમજાવવું જોઈએ - ભગવાન કહે છે કે કલ્પ પહેલાં માફક મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે, પતિત થી પવન બનો. ગાએ પણ છે, હેં પતિત-પાવન આવો. ગંગા તો છે જ. તમે પોકારો છો તો જરૂર ક્યાંક થી આવશે. પતિત-પાવન આવે છે પતિત થી પાવન બનાવવાનો પાર્ટ ભજવવાં. બાપ કહે છે, તમે પાવન હતાં પછી તમારા માં ખાદ પડી છે, તે યોગબળ થી જ નીકળશે. તમે પવિત્ર બની જશો પછી પાવન દુનિયામાં જ આવશે. પતિત દુનિયાનો વિનાશ થઈ જશે. જે સમજાવાય છે તેને સારી રીતે ધારણ કરવાનું છે. આપણે તો ફક્ત ઊંચેથી ઊંચા બાપની મહિમા કરીએ છીએ. બેહદ નાં બાપ સમજાવે છે તમે ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં કેટલાં પતિત બન્યાં છો. પહેલાં પાવન હતાં, હવે પતિત બન્યાં છો ફરી યાદ ની યાત્રા પર રહેવાથી તમે પાવન બની જશો. ભક્તિમાર્ગ થી તમે સીડી નીચે ઉતરતા જ આવ્યાં છો. આ તો બિલકુલ જ સહજ વાત છે. આ તો બાળકોની બુદ્ધિમાં બેસવું જોઈએ. સવારે ઉઠીને વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ પછી જે પણ આવે તેમને સમજાવવાનું છે. મુરલી ની મુખ્ય પોઈન્ટસ (વાત) નોટ કરી દેવી જોઈએ પછી રિપીટ કરવી જોઈએ. તો દિલ પર

પાકું થઈ જાય.

પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત છે બાપ ને યાદ કરવાં. બાપ જ કહે છે મનમનાભવ, મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. હવે કરો ન કરો તમારી મરજી. બાપ નું ફરમાન તો મળેલું છે. પાવન દુનિયામાં જવાનું છે તો પછી પતિત દુનિયામાં બુદ્ધિનો યોગ ન જવો જોઈએ. વિકાર માં નથી જવાનું. સમજણ તો ખૂબ મળતી રહે છે. અરછા.

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સવારે-સવારે ઉઠીને વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. બાપ જે સંભળાવે છે તે નોટ કરી રિપીટ કરવાનું છે, બીજાઓને સંભળાવવાનું છે. બધાને પહેલાં-પહેલાં બાપનો જ પરિચય આપવાનો છે.
2. પાવન દુનિયામાં ચાલવા માટે આ પતિત દુનિયાથી બુદ્ધિયોગ નીકાળી દેવાનો છે.

વરદાન :-

મન્સા નાં મહાદાન દ્વારા દરેક સંકલ્પ ની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવા વાળા માસ્ટર સર્વશક્તિમાન ભવ જે બાળકો મન્સા દ્વારા શક્તિઓનું દાન કરે છે તેને માસ્ટર સર્વશક્તિમાન નું વરદાન પ્રાપ્ત થઈ જાય છે કારણ કે મન્સા દ્વારા શક્તિઓનું દાન કરવાથી સંકલ્પ માં એટલી શક્તિ જમા થઈ જાય છે જે દરેક સંકલ્પ ની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે. તે પોતાનાં સંકલ્પો ને જ્યાં ઈચ્છે ત્યાં એક સેકન્ડ માં સ્થિત કરી શકે છે, સંકલ્પ તેનાં વશ હોય છે. તે પોતાનાં સંકલ્પો પર વિજયી હોવાનાં કારણે ચંચલ સંકલ્પ વાળા ને પણ થોડા સમય નાં માટે અચળ કે શાંત બનાવી શકે છે.

સ્વોગન :-

નિરંતર એક બાપ નાં સંગ માં રહો તો સંગદોષ થી બચી જશો.

નવું વર્ષ - બાપ સમાન બનવાનું વર્ષ

આજે ત્રિમૂર્તિ બાપ ૩ સંગમ જોઈ રહ્યાં છે. એક છે બાપ અને બાળકો નો સંગમ, બીજો છે આ યુગ સંગમ, ત્રીજો છે આજ વર્ષ નો સંગમ. ત્રણેય સંગમ પોત-પોતાની વિશેષતાનાં છે. દરેક સંગમ, પરિવર્તન થવાની પ્રેરણા આપવા વાળો છે. સંગમયુગ વિશ્વ-પરિવર્તન ની પ્રેરણા આપે છે. બાપ અને બાળકોનો સંગમ સર્વ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય, અને શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિઓની અનુભૂતિ કરાવવા વાળો છે. વર્ષ નો સંગમ નવીનતા ની પ્રેરણા આપવા વાળો છે. ત્રણેય સંગમ પોત-પોતાના અર્થ થી મહત્વ રાખે છે. આજે બધાં દેશ-વિદેશ નાં બાળકો વિશેષ જૂની દુનિયાનું નવું વર્ષ મનાવવા માટે આવ્યાં છે. બાપદાદા બધાં સાકાર રૂપધારી કે આકાર રૂપધારી બુદ્ધિનાં વિમાન થી પહોંચેલા બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે અને નવું વર્ષ મનાવવાની ડાયમંડ તુલ્ય મુબારક આપી રહ્યાં છે કારણ કે બધાં બાળકો હીરા તુલ્ય જીવન બનાવી રહ્યાં છે. ડબલ હીરા બન્યાં છો? એક તો બાપ નાં અમૂલ્ય રત્ન છો, હીરો ડાયમંડ છો. બીજું હીરો પાર્ટ ભજવવા વાળા હીરો છો એટલે બાપદાદા દરેક સેકન્ડ, દરેક સંકલ્પ, દરેક જન્મની અવિનાશી મુબારક આપી રહ્યાં છે. આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ નો ફક્ત આજ નો દિવસ મુબારક વાળો નથી. પરંતુ દરેક સમય શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય, શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ નાં કારણે બાપને પણ દરેક સમય આપ મુબારક આપો છો અને બાપ બાળકોને મુબારક આપી સદા ઉડતી કળામાં લઈ જઈ રહ્યાં છે. આ નવાં વર્ષમાં આ જ વિશેષ નવીનતા જીવન માં અનુભવ કરતાં રહો-જે દરેક સેકન્ડ અને સંકલ્પ માં બાપ ને તો સદા મુબારક આપો છો પરંતુ પરસ્પર પણ દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા કે કોઈ પણ અજાણ, અજ્ઞાની આત્મા પણ સંબંધ કે સંપર્ક માં આવે તો બાપ સમાન દરેક સમય, દરેક આત્માનાં પ્રતિ દિલ ની ખુશી ની મુબારક કે શુભેચ્છા નીકળતી રહે. કોઈ કેવું પણ હોય પરંતુ તમારી ખુશી ની શુભેચ્છા એમને પણ ખુશીની પ્રાપ્તિ નો અનુભવ કરાવે. શુભેચ્છા આપવી-આ ખુશી ની લેણ-દેણ કરવાની છે. ક્યારેય પણ કોઈને શુભેચ્છા આપો તો તે ખુશી ની શુભેચ્છા છે. દુઃખ નાં સમયે શુભેચ્છા નહીં કહેશે. તો દરેક આત્મા ને જોઈ ખુશ થવું કે ખુશી આપવી-આ જ દિલ ની મુબારક અથવા શુભેચ્છા છે. બીજી આત્મા ભલે તમારા થી કેવો પણ વ્યવહાર કરે પરંતુ આપ બાપદાદા ની દરેક સમયે શુભેચ્છા લેવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ સદા દરેકને ખુશી આપો. તે કાંટા આપે, તમે બદલામાં રુહાની ગુલાબ આપો. તે દુઃખ આપે, આપ સુખદાતા નાં બાળકો સુખ આપો. જેવાં થી તેવાં નહીં બની જાઓ, અજ્ઞાની થી અજ્ઞાની ન બની શકાય. સંસ્કારો નાં કે સ્વભાવ નાં વશીભૂત આત્મા થી તમે પણ ‘વશીભૂત’ ન બની શકો.

આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનાં દરેક સંકલ્પ માં સર્વ નાં કલ્યાણ ની, શ્રેષ્ઠ પરિવર્તન ની, ‘વશીભૂત’ થી સ્વતંત્ર બનાવવાની દિલની દુવાઓ કે ખુશીની મુબારક સદા નેચરલ રૂપ માં દેખાઈ આવે કારણ કે આપ સર્વ દાતા અર્થાત્ દેવતા છો, આપવા વાળા છો. તો આ નવાં વર્ષ માં વિશેષ ખુશીઓની મુબારક આપતાં રહો. એવું નહીં કે ફક્ત આજ નાં દિવસે કે કાલ નાં દિવસે હરતાં-ફરતાં મુબારક છે, મુબારક છે - આ કહી ને નવું વર્ષ આરંભ નહીં કરતાં. કહેજો ભલે, દિલ થી કહેજો. પરંતુ આખું વર્ષ કહેજો, ફક્ત બે દિવસ નહીં કહેતાં. કોઈ ને પણ જો દિલ થી મુબારક આપો છો તો તે આત્મા દિલ ની મુબારક લઈ દિલખુશ થઈ જાય. તો દરેક સમયે દિલખુશ મીઠાઈ વહેંચતા રહેજો. ફક્ત એક દિવસ નહીં મીઠાઈ ખાતાં કે ખવડાવતાં. કાલ નાં દિવસે મુખ ની મીઠાઈઓ જેટલી જોઈએ એટલી ખાજો, બધાને ખુબ-ખુબ મીઠાઈ ખવડાવજો. પરંતુ એમ જ સદા દરેક ને દિલ થી દિલખુશ મીઠાઈ ખવડાવતાં રહો તો કેટલી ખુશી થશે! આજકાલ ની દુનિયામાં તો છતાં પણ મુખ ની મીઠાઈ ખાવામાં ડર પણ છે પરંતુ આ દિલખુશ મીઠાઈ જેટલી જોઈએ ખાઈ શકો છો, ખવડાવી શકો છો, આમાં બીમારી નહીં થશે કારણ કે બાપદાદા બાળકોને સમાન બનાવે છે. તો વિશેષ આ વર્ષ માં બાપ સમાન બનવાની - આ જ વિશેષતા વિશ્વનાં આગળ, બ્રાહ્મણ પરિવારનાં આગળ દેખાડો. જેમ દરેક આત્મા “બાબા” કહી મધુરતા કે ખુશી નો અનુભવ કરે છે. ‘વાહ બાબા’ કહેવાથી મુખ મીઠું થાય છે કારણ કે પ્રાપ્તિ થાય છે. એમ દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા કોઈ પણ બ્રાહ્મણ નું નામ લેતાં જ ખુશ થઈ જાય કારણ કે બાપ સમાન આપ સર્વ પણ એકબીજા ને બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલી વિશેષતા દ્વારા પરસ્પર લેણ-દેણ કરો છો, આપસ માં એક-બીજા નાં સહયોગી સાથી બની ઉન્નતિ ને પ્રાપ્ત કરાવો છો. જીવનસાથી નહીં બનતાં, પરંતુ કાર્ય નાં સાથી ભલે બનો. દરેક આત્મા પોતાની પ્રાપ્ત

વિશેષતાઓ થી પરસ્પર ખુશી ની લેણ-દેણ કરો પણ છો અને આગળ પણ સદા કરતાં રહેજો. જેમ બાપ ને યાદ કરતાં જ ખુશી માં નાચો છો, તેમ દરેક બ્રાહ્મણ આત્માને દરેક બ્રાહ્મણ યાદ કરતાં રુહાની ખુશી નો અનુભવ કરે, હૃદની ખુશીનો નહીં. દરેક સમયે બાપની સર્વ પ્રાપ્તિઓ નો સાકાર નિમિત્ત રુપ અનુભવ કરે. આને કહેવાય છે દરેક સંકલ્પ કે દરેક સમયે એક-બીજા ને મુબારક આપવી. બધાનું લક્ષ્ય તો એક જ છે કે બાપ સમાન બનવું જ છે કારણ કે સમાન બન્યાં વગર તો ન બાપની સાથે સ્વીટ હોમ માં જશો અને ન બ્રહ્મા બાપ ની સાથે રાજ્ય માં આવશો. જે બાપદાદા ની સાથે પોતાનાં ઘર માં જશે તે જ બ્રહ્મા બાપની સાથે રાજ્ય માં ઉતરશે. ઉપર થી નીચે આવશે ને. ફક્ત સાથે જશે નહીં પરંતુ સાથે આવશે પણ. પૂજ્ય પણ બ્રહ્માની સાથે બનશે અને પૂજારી પણ બ્રહ્મા બાપની સાથે બનશે. તો અનેક જન્મો નો સાથ છે. પરંતુ એનો આધાર આ સમયે સમાન બની સાથે ચાલવાનો છે.

આ વર્ષ ની વિશેષતા જુઓ - નંબર પણ ૮, ૮ છે. ૮ નું કેટલું મહત્વ છે! જો પોતાનું પૂજ્ય રુપ જુઓ તો અષ્ટ ભુજાધારી, અષ્ટ શક્તિઓ એની જ યાદગાર છે-અષ્ટ રત્ન, અષ્ટ રાજધાનીઓ - અષ્ટ નાં ભિન્ન-ભિન્ન રુપ થી ગાયન છે એટલે આ વર્ષ વિશેષ બાપ સમાન બનવાનાં દૃઢ સંકલ્પ નું વર્ષ મનાવો. જે પણ કર્મ કરો બાપ સમાન કરો. સંકલ્પ કરો, બોલ બોલો, સંબંધ-સંપર્ક માં આવો, બાપ સમાન. બ્રહ્મા બાપ સમાન બનવું તો સહજ છે ને કારણ કે સાકાર છે. ૮૪ જન્મ લેવા વાળી આત્મા છે. પૂજ્ય અથવા પુજારી બધાની અનુભવી આત્મા છે. જૂની દુનિયાનાં, જૂનાં સંસ્કારોનાં, જૂનાં હિસાબ-કિતાબ નાં, સંગઠન માં ચાલવું અને ચલાવવું-બધી વાતોનાં અનુભવી છે. તો અનુભવી ને ફોલો (અનુસરણ) કરવું મુશ્કેલ નથી હોતું. અને બાપ તો કહે છે કે બ્રહ્મા બાપ નાં દરેક કદમ ની ઉપર કદમ રાખો. કોઈ નવો માર્ગ નથી નીકાળવાનો, ફક્ત દરેક કદમ પર કદમ રાખવાનો છે. બ્રહ્મા ને કોપી (અનુકરણ) કરો. આટલી અક્કલ તો છે ને. ફક્ત મળાવતાં જાઓ કારણ કે, બાપદાદા - બંનેવ તમારી સાથે ચાલવા માટે રોકાયેલાં છે. નિરાકાર બાપ પરમધામ નિવાસી છે પરંતુ સંગમયુગ પર સાકાર દ્વારા પાર્ટ તો ભજવવો પડે છે ને એટલે તમારા આ કલ્પ નો પાર્ટ સમાપ્ત થવાની સાથે બાપ, દાદા - બંનેનો પણ પાર્ટ આ કલ્પ નો સમાપ્ત થશે. પછી કલ્પ રિપીટ થશે એટલે નિરાકાર બાપ પણ આપ બાળકોનાં પાર્ટ ની સાથે બંધાયેલાં છે. શુદ્ધ બંધન છે. પરંતુ પાર્ટ નું બંધન તો છે ને. સ્નેહ નું બંધન, સેવાનું બંધન... પરંતુ મીઠું બંધન છે. કર્મભોગ વાળું બંધન નથી.

તો નવું વર્ષ સદા મુબારક નું વર્ષ છે. નવું વર્ષ સદા બાપ સમાન બનવાનું વર્ષ છે. નવું વર્ષ બ્રહ્મા બાપ ને ફોલો કરવાનું વર્ષ છે. નવું વર્ષ બાપ ની સાથે સ્વીટ હોમ અને સ્વીટ રાજધાની માં સાથે રહેવાનું વરદાન પ્રાપ્ત કરવાનું વર્ષ છે કારણ કે હમણાંથી સદા સાથે રહેશે. હમણાંનું સાથે રહેવું સદા સાથે રહેવાનું વરદાન છે. નહીં તો જાનૈયા બનશો નજીક વાળા સંબંધી નાં બદલે દુર નાં સંબંધી બનશો. ક્યારેક-ક્યારેક મળશો. ક્યારેક-ક્યારેક વાળા તો નથી ને? પહેલાં જન્મ માં પહેલાં રાજ્ય નું સુખ અને પહેલાં નંબર નાં રાજ્ય અધિકારી વિશ્વ મહારાજા-વિશ્વ મહારાણી નાં રોયલ સંબંધ, એમની ઝલક અને ફલક ન્યારી હશે! જો બીજા નંબર નાં વિશ્વ મહારાજા-મહારાણી ની રોયલ ફેમિલી માં પણ આવી જાઓ તો એમાં પણ અંતર છે. એક જન્મ નો ફર્ક પણ પડી જશે. આને પણ સાથ નહીં કહેશે. કોઈ પણ નવી વસ્તુ એક વાર પણ યુઝ કરી લો તો એને યુઝ કરેલું કહેશે ને. નવું તો નહીં કહેશે. સાથે ચાલવું છે, સાથે આવવું છે, સાથે પહેલાં નંબર નું રાજ્ય રોયલ ફેમિલી બની કરવાનું છે. આને કહેવાય છે સમાન બનવું. તો શું કરવું છે, સમાન બનવું છે કે જાનૈયા બનવું છે?

બાપદાદા અજ્ઞાની અને જ્ઞાનીઓનું એક અંતર જોઈ રહ્યાં હતાં. એક દૃશ્યનાં રુપમાં જોઈ રહ્યાં હતાં. બાપ નાં બાળકો શું છે અને અજ્ઞાની શું છે? આજ ની દુનિયામાં વિકારી આત્માઓ શું બની ગઈ છે? જેમ આજકાલ કોઈ પણ મોટી ફેક્ટરી કે જ્યાં પણ આગ લાગે છે તો આગ નો ધુમાડો કાઢવા માટે ચીમની બનાવે છે ને. એનાથી સદૈવ ધુમાડો નીકળે છે અને ચીમની સદૈવ કાળી દેખાશે. તો આજ નો માનવ વિકારી હોવાનાં કારણે, કોઈને કોઈ વિકાર વશ હોવાનાં કારણે સંકલ્પ માં, બોલ માં ઈર્ષા, ધૂણા કે કોઈને કોઈ વિકાર નો ધુમાડો નીકળતો રહે છે. આંખો થી પણ વિકારો નો ધુમાડો નીકળતો રહે અને જ્ઞાની બાળકોનાં દરેક બોલ કે સંકલ્પ થી, ફરિશ્તા પણ થી દુવાઓ નીકળે છે. એમનો છે વિકારો ની આગ નો ધુમાડો અને જ્ઞાની તૂ આત્માઓનાં ફરિશ્તા રુપ થી સદા દુવાઓ નીકળે. ક્યારેય પણ સંકલ્પ માં પણ કોઈ વિકાર નાં વશ, વિકાર ની અગ્નિ નો ધુમાડો ન નીકળવો જોઈએ, સદા દુવાઓ નીકળે. તો ચેક કરો - ક્યારેક દુવાઓનાં બદલે ધુમાડો તો નથી નીકળતો? ફરિશ્તા છે જ

દુવાઓનું સ્વરૂપ. જ્યારે કોઈ પણ એવો સંકલ્પ આવે કે બોલ નીકળે તો આ દૃશ્ય સામે લાવો-હું શું બની ગયો, ફરિશ્તા થી બદલાઈ તો નથી ગયો? વ્યર્થ સંકલ્પો પણ ધુમાડો છે. તે બળતી આગ નો ધુમાડો છે, તે અડધી આગ નો ધુમાડો છે. પૂરી આગ નથી બળતી તો પણ ધુમાડો નીકળે છે ને. તો એવું ફરિશ્તા રૂપ હોય જે સદા દુવાઓ નીકળતી રહે. આને કહેવાય છે માસ્ટર દયાળુ, કૃપાળુ, મર્સિફુલ. તો હમણાં આ પાર્ટ ભજવો. પોતાનાં ઉપર પણ કૃપા કરો તો બીજા નાં પર પણ કૃપા કરો. જે જોયું, જે સાંભળ્યું-વર્ણન નહીં કરો, વિચારો નહીં. વ્યર્થ ન વિચારવું, ન જોવું-આ છે પોતાનાં ઉપર કૃપા કરવી અને જેણે કર્યું કે કહ્યું એનાં પ્રતિ પણ સદા રહેમ કરો, કૃપા કરો અર્થાત્ જે વ્યર્થ સાંભળ્યું, જોયું એ આત્મા નાં પ્રતિ પણ શુભ ભાવના, શુભ કામના ની કૃપા કરો. બીજી કોઈ કૃપા નહીં કે કોઈ હાથ થી વરદાન નહીં આપશો પરંતુ મન પર ન રાખવું-આ છે એ આત્માનાં પ્રતિ કૃપા કરવી. જો કોઈ પણ વ્યર્થ વાત જોયેલી કે સાંભળેલી વર્ણન કરો છો અર્થાત્ વ્યર્થ બીજ નું વૃક્ષ વધારો છો, વાયુમંડળ માં ફેલાવો છો-આ વૃક્ષ બની જાય છે કારણ કે એક જે પણ ખરાબ જોવે કે સાંભળે છે તો પોતાનાં એક મન માં નથી રાખી શકતાં, બીજા ને જરૂર સંભળાવશે, વર્ણન જરૂર કરશે. અને એકનું એક થાય છે તો શું થઈ જશે? એક થી અનેકતા માં આવી જાય છે. અને જ્યારે એક થી એક, એક થી એક માળા બની જાય છે તો જે કરવા વાળા હોય છે તે વધારે જ વ્યર્થ ને સ્પષ્ટ કરવાનાં માટે જિદ્દ માં આવી જાય છે. તો વાયુમંડળ માં શું ફેલાયું? વ્યર્થ. આ ધૂમાડો ફેલાયો ને. આ દુવા થઈ કે ધુમાડો. એટલે વ્યર્થ જોવા છતાં, સાંભળવાં છતાં સ્નેહ થી, શુભ ભાવના થી સમાવી લો. વિસ્તાર નહીં કરો. આને કહેવાય છે બીજાનાં ઉપર કૃપા કરવી અર્થાત્ દુવા કરવી. તો તૈયારી કરો સમાન બની સાથે ચાલવાં અને સાથે રહેવાની. એવું તો નથી સમજતાં કે હવે અહીંયા જ રહેવું ઠીક છે, સાથે ચાલવાની તૈયારી હમણાં નથી કરવી, થોડું હજું થોભી જઈએ? થોભવા ઈચ્છો છો? થોભવું પણ છે તો બાપ સમાન બની ને થોભો. એમ જ નહીં થોભો, પરંતુ સમાન બની ને થોભો. પછી ભલે થોભો, રજા છે. તમે તો એવરેડી છો ને? સેવા અટકાવે છે કે ડ્રામા અટકાવે છે, તે બીજી વાત છે પરંતુ પોતાનાં કારણ થી અટકવા વાળા નહીં બનો. કર્મબંધન વશ અટકવા વાળા નહીં. કર્મો નાં હિસાબ-કિતાબ નો ચોપડો સાફ અને સ્પષ્ટ હોવો જોઈએ. સમજ્યાં. અચ્છા!

ચારે તરફ નાં સર્વ બાળકોને નવાં વર્ષની મહાનતા થી મહાન બનવાની મુબારક સદા સાથે રહે. સર્વ હિંમત વાળા, ફોલો ફાધર કરવા વાળા, સદા એક-બીજા ને દિલખુશ મીઠાઈ ખવડાવવા વાળા, સદા ફરિશ્તા બની દુવાઓ આપવા વાળા, એવાં બાપ સમાન દયાળુ, કૃપાળુ બાળકો ને સમાન બનવાની મુબારક સાથે-સાથે બાપદાદા નો યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

ડબલ વિદેશી ભાઈ - બહેનો થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત :-

સદા પોતાને સંગમયુગી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ અનુભવ કરો છો? શ્રેષ્ઠ આત્માઓનો દરેક સંકલ્પ કે બોલ કે દરેક કર્મ સ્વતઃ શ્રેષ્ઠ હોય છે. તો દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ બની ગયું છે ને? જે જેવાં હોય છે તેવાં જ એમનાં કાર્ય હોય છે. તો શ્રેષ્ઠ આત્માઓનું કર્મ પણ શ્રેષ્ઠ જ હશે ને. જેવી સ્મૃતિ હોય છે તેવી સ્થિતિ સ્વતઃ હોય છે. તો શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ નેચરલ સ્થિતિ છે કારણ કે છો જ વિશેષ આત્માઓ. ઊંચે થી ઊંચા બાપ નાં બની ગયાં તો જેવાં બાપ તેવાં બાળકો થયાં ને. બાળકો માટે સદા કહેવાય છે સન સોઝ ફાધર (પુત્ર પિતાને પ્રત્યક્ષ કરે). તો એવાં છો? તમારા બધાનાં દિલમાં કોણ સમાયું છે? જે દિલમાં હશે તે જ બુદ્ધિમાં હશે, બોલ માં હશે, સંકલ્પ માં પણ તે જ હશે. તમે લોકો કાર્ડ પણ હાર્ટ નું લઈ આવો છો ને. ગિફ્ટ પણ હાર્ટ ની મોકલો છો. તો આ પોતાની સ્થિતિ નું ચિત્ર મોકલો છો ને. તો જે બાપ નાં દિલ પર સદા રહે છે તે સદા જે બોલશે, જે કરશે તે સ્વતઃ જ બાપ સમાન હશે. બાપ સમાન બનવું મુશ્કેલ નથી ને? ફક્ત ડોટ (બિંદુ) યાદ રાખો તો મુશ્કેલ નોટ (નહીં) થઈ જશે. ડોટ ને ભૂલો છો તો નોટ નથી થતું. કેટલું સહજ છે ડોટ બનવું કે ડોટ લગાવવું. બધું જ્ઞાન આ એક ડોટ શબ્દ માં સમાયેલું છે. તમે પણ બિંદુ, બાપ પણ બિંદુ અને જે વીતી ગયું એને પણ બિંદુ લગાવી દો, બસ. નાનું બાળક પણ લખવાનું જ્યારે શરૂ કરે છે તો પહેલાં જ્યારે પેન્સિલ કાગળ પર રાખે છે તો શું બની જાય? ડોટ બનશે ને? તો આ પણ બાળકોની રમત છે. આ પુરું જ્ઞાન નું ભણતર રમત-રમત માં છે. મુશ્કેલ કામ નથી આપ્યું એટલે કામ પણ સહજ છે અને છો પણ સહજ-યોગી. બોર્ડમાં પણ લખો છો “સહજ રાજયોગ”. તો એવો સહજ અનુભવ કરવો, એને જ જ્ઞાન કહેવાય છે. જે નોલેજકુલ છે તે સ્વતઃ જ પાવરકુલ પણ હશે કારણ કે નોલેજ ને લાઈટ અને માઈટ કહેવાય છે. તો નોલેજકુલ આત્માઓ સહજ જ પાવરકુલ હોવાનાં કારણે દરેક વાતમાં સહજ આગળ વધે છે. તો આ આખું ગુપ

સહયોગીઓ નું ગ્રુપ છે ને. એવાં જ સહજયોગી રહેજો. અચ્છા.

વરદાન :-

સંશય નાં સંકલ્પો ને સમાપ્ત કરી માયાજીત બનવા વાળા વિજયી રત્ન ભવ ક્યારેય પણ પહેલા થી આ સંશય નો સંકલ્પ ઉત્પન્ન ન થાય કે ખબર નહીં અમે ફેલ (નપાસ) થઈ જઈએ, સંશયબુદ્ધિ હોવાથી જ હાર થાય છે એટલે સદા આ જ સંકલ્પ હોય કે અમે વિજય પ્રાપ્ત કરીને જ દેખાડશું. વિજય તો અમારો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે, એમ અધિકારી બનીને કર્મ કરવાથી વિજય અર્થાત્ સફળતા નો અધિકાર અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે, એનાથી જ વિજય રત્ન બની જશે એટલે માસ્ટર નોલેજકુલ નાં મુખ થી ખબર નહીં શબ્દ ક્યારેય ન નીકળવો જોઈએ.

સ્લોગન :-

રહેમ ની ભાવના સહજ જ નિમિત્ત ભાવ ઇમર્જ (જાગૃત) કરી દે છે.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યાં છે , આપ બાળકોને પોતાનાં સમાન મહિમા લાયક બનાવવાં , બાપની જે મહિમા છે તે હમણાં તમે ધારણ કરો છો”

પ્રશ્ન :- ભક્તિમાર્ગ માં પરમાત્મા માથૂક ને પૂરું ન જાણતાં પણ કયાં શબ્દ ખૂબ પ્રેમ થી બોલે અને યાદ કરે છે?

ઉત્તર :- ખૂબ પ્રેમ થી કહે અને યાદ કરે છે હેં માથૂક તમે જ્યારે આવશો તો અમે ફક્ત તમને જ યાદ કરીશું બીજા બધાથી બુદ્ધિયોગ તોડી તમારી સાથે જોડીશું. હવે બાપ કહે છે બાળકો, હું આવ્યો છું તો દેહી-અભિમાની બનો. તમારી પહેલી ફરજ છે - પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરવાની.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા જીવની આત્માઓને, પરમપિતા પરમાત્મા (જેમણે હમણાં શરીરનો આધાર લીધો છે) બેસી સમજાવે છે કે હું સાધારણ વૃદ્ધ તન માં આવું છું. આવીને અનેક બાળકોને ભણાવું છું. બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ બાળકોને જ સમજાવશે. જરૂર મુખ દ્વારા જ સમજાવશે અને કોને સમજાવશે. કહે છે - બાળકો, તમે મને ભક્તિમાર્ગ માં બોલાવતાં આવ્યાં છો - હેં પતિત-પાવન, ભારત ખાસ અને દુનિયામાં આમ બધાં બોલાવે છે. ભારત જ પાવન હતું, બાકી બધાં શાંતિધામ માં હતાં. બાળકોએ આ સ્મૃતિ માં રાખવું જોઈએ કે સતયુગ-ત્રેતા કોને કહેવાય છે, દ્વાપર-કળયુગ કોને કહેવાય છે. તેમાં કોણ-કોણ રાજ્ય કરતાં હતાં, તમારી બુદ્ધિ માં પૂરું નોલેજ છે. જેમ બાપ ને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે, તેમ તમારી બુદ્ધિ માં પણ છે. બાપ જે જ્ઞાન આપે છે એ બાળકોમાં પણ જરૂર હોવું જોઈએ. બાપ આવીને બાળકોને આપ સમાન બનાવે છે. જેટલી બાપની મહિમા છે એટલી બાળકોની છે. બાપે બાળકોને વધારે મહિમાવાન બનાવ્યાં છે. હંમેશા સમજો કે શિવબાબા આમનાં દ્વારા શીખવાડે છે. આત્મા જ એકબીજા થી વાત કરે છે. પરંતુ મનુષ્ય દેહ-અભિમાની હોવાનાં કારણે સમજે છે, ફલાણા ભણાવે છે. હકીકત માં કરે બધું આત્મા છે. આત્મા જ પાટ ભજવે છે. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. ઘડી-ઘડી પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. જ્યાં સુધી પોતાને આત્મા નહીં સમજશે તો બાપને પણ યાદ નહીં કરી શકે. ભૂલી જાય છે. તમને પૂછાય છે - તમે કોના બાળક છો? તો કહો છો અમે શિવબાબા નાં બાળક છીએ. વિઝીટર બુકમાં પણ લખેલું છે - તમારા પિતા કોણ છે? તો ઝટ દેહનાં બાપનું નામ બતાવશે. સારું - હવે દેહી નાં બાપનું નામ બતાવો. તો કોઈ કૃષ્ણ નું, કોઈ હનુમાન નું નામ લખશે અથવા તો લખશે - અમે નથી જાણતાં. અરે, તમે લૌકિક બાપને જાણો છો અને પારલૌકિક બાપ જેને તમે હંમેશા દુઃખ માં યાદ કરો છો, એમને નથી જાણતાં! કહો પણ છો, હેં ભગવાન રહેમ કરો. હેં ભગવાન એક બાળક આપો. માંગો છો ને. હવે બાપ બિલકુલ સહજ વાત બતાવે છે. તમે દેહ-અભિમાન માં ખૂબ રહો છો એટલે બાપનાં વારસા નો નશો નથી ચઢતો. તમને તો ખૂબ નશો ચઢવો જોઈએ. ભક્તિ કરે જ છે - ભગવાન થી મળવા માટે. યજ્ઞ, તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે કરવું આ બધું ભક્તિ છે. બધાં એક ભગવાન ને યાદ કરે છે. બાપ કહે છે - હું તમારા પતિઓનો પતિ છું, બાપો નો બાપ છું. બધાં બાપ ભગવાન ને યાદ જરૂર કરે છે. આત્માઓ જ યાદ કરે છે. ભલે કહે પણ છે, ભૂકુટી નાં વચમાં ચમકે છે અજબ તારો.... પરંતુ આ સમજ વગર એમ જ કહી દે છે. રહસ્ય ની કાંઈ પણ ખબર નથી. તમે આત્માને જ નથી જાણતાં તો આત્મા નાં બાપ ને કેવી રીતે જાણી શકશો. દીદાર તો થાય છે ભક્તિમાર્ગ વાળો. ભક્તિમાર્ગ માં પૂજા માટે મોટાં-મોટાં લિંગ રાખી દે છે કારણ કે જો બિંદી નું રુપ દેખાડે તો કોઈ સમજી ન શકે. આ છે મહીન (સૂક્ષ્મ) વાત. પરમાત્મા જેને અખંડ જ્યોતિ સ્વરુપ કહે છે, મનુષ્ય કહે છે એનું કોઈ ખૂબ મોટું રુપ છે. બ્રહ્મ સમાજ મઠ વાળા જ્યોતિ ને પરમાત્મા કહે છે. દુનિયામાં આ કોઈને ખબર નથી કે પરમપિતા પરમાત્મા બિંદુ છે, તો મુંજાઈ જાય છે. બાળકો પણ કહે છે, બાબા કોને યાદ કરીએ. અમે તો સાંભળ્યું હતું એ મોટું લિંગ છે, એને યાદ કરાય છે. હવે બિંદુ ને કેવી રીતે યાદ કરાય? અરે, તમે આત્મા પણ બિંદુ છો, બાપ પણ બિંદુ છે. આત્મા ને બોલાવે છે, તે જરૂર અહીંયા જ આવીને બેસશે. ભક્તિમાર્ગ માં જે સાક્ષાત્કાર વગેરે થાય છે, આ છે બધી ભક્તિ. ભક્તિ પણ એકની નથી કરતાં, અનેકોને ભગવાન બનાવી દીધાં છે. ભગત જે ભક્તિ કરતાં રહે છે, તેને ભગવાન કેવી રીતે કહેશું. જો પરમાત્મા સર્વવ્યાપી કહે છે તો પછી ભક્તિ કોની કરે છે. તે પણ ભિન્ન પ્રકાર ની ભક્તિ કરે છે.

બાપ સમજાવે છે - બાળકો, એવું નહીં સમજો કે અમારે અનેક વર્ષ જીવવાનું છે. હવે સમય ખૂબ નજીક થતો જાય છે. નિશ્ચય રાખવાનો છે, બાબાને બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરાવવાની છે. બાપ પોતે કહે છે - હું આમનાં દ્વારા તમને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય બતાવું છું. ગાયે પણ છે - બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. આ નથી જાણતાં કે નવી દુનિયાને વિષ્ણુપુરી કહેવાય છે અર્થાત્ વિષ્ણુ નાં બે રૂપ રાજ્ય કરતાં હતાં. કોઈને ખબર નથી કે વિષ્ણુ કોણ છે. તમે જાણો છો કે આ બ્રહ્મા-સરસ્વતી જ ફરી વિષ્ણુનાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ બની પાલના કરે છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુપુરી અર્થાત્ સ્વર્ગની પછી પાલના કરશે. તમારી બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ - બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ છે. એ આ ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. એ જ પતિત-પાવન છે, જે બાપનો ધંધો છે, તે જ તમારો છે. તમે પણ પતિત-પાવન બનો છો. દુનિયામાં એક બાપ નાં ૩-૪ બાળકો હશે, કોઈ બાળક ખૂબ ઉંચો ચઢેલો હશે, કોઈ બિલકુલ નીચે હશે. અહીંયા તમને બાપ એક જ ધંધો શીખવાડે છે કે તમે પતિતો ને પાવન બનાવો. બધાને આ લક્ષ આપો કે શિવબાબા કહે છે - મને યાદ કરો. ગીતામાં કૃષ્ણ ભગવાનુવાય ઉલ્લેખ લખી દીધું છે. તમારે સમજાવવાનું છે - ભગવાન તો નિરાકાર, પુનર્જન્મ રહિત છે. બસ આ જ ભૂલ છે. હમણાં આપ બાળકો કૃષ્ણપુરી નાં માલિક બની રહ્યાં છો. કોઈ રાજધાની માં આવે છે, કોઈ પ્રજા માં. કૃષ્ણપુરી કહેવાય છે કારણ કે કૃષ્ણ બધાને ખૂબ જ પ્રિય છે. બાળકો પ્રિય લાગે છે ને. બાળકોનો પણ મા-બાપ થી પ્રેમ થઈ જાય છે. પ્રેમ બધો વિખરાય જાય છે. હવે બાપ સમજાવે છે - તમે પોતાને શરીર નહીં સમજો. ઘડી-ઘડી પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. આત્મ-અભિમાની બનો. બાપ પણ નિરાકાર છે. અહીંયા પણ શરીરે લેવું પડે છે - સમજાવવા માટે. શરીર વગર તો સમજાવી નહીં શકે. તમને તો પોતાનું શરીર છે, બાબા પછી લોન (આધાર) લે છે. બાકી આમાં પ્રેરણા વગેરે ની વાત જ નથી. બાપ પોતે કહે છે - હું આ શરીર ધારણ કરી બાળકોને ભણાવું છું કારણ કે તમારી આત્મા જે હમણાં તમોપ્રધાન બની ગઈ છે, તેને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે. ગવાયેલું પણ છે, પતિત-પાવન આવો, પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. હમણાં તમે સમજો છો - બાપ કેવી રીતે આવી ને પાવન બનાવે છે. આ પણ તમે જાણો છો. સતયુગ માં ફક્ત આપણું જ નાનું ઝાડ હશે, તમે સ્વર્ગ માં જશો. બાકી જે આટલાં ખંડ છે તેનું નામ-નિશાન નહીં હશે. ભારત ખંડ જ સ્વર્ગ હશે. પરમપિતા પરમાત્મા જ આવીને હેવન ની સ્થાપના કરે છે. હમણાં હેલ છે. પ્રાચીન ભારત ખંડ જ છે જ્યાં દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, હવે નથી. તેના અહીંયા મંદિર છે, ચિત્ર છે. તો ભારતની જ વાત થઈ. આ કોઈપણ ભારતવાસીની બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે ભારત સ્વર્ગ હતું, આ લક્ષ્મી-નારાયણ માલિક હતાં બીજો કોઈ ખંડ નહોતો. હવે તો અનેક ધર્મ આવી ગયાં છે. ભારતવાસી ધર્મ-ભ્રષ્ટ, કર્મ-ભ્રષ્ટ બની ગયાં છે. કૃષ્ણ ને શ્યામ-સુંદર કહી દે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. બરાબર આ શ્યામ હતાં ને. કહે છે કૃષ્ણ ને સાપે ડસ્યો તો શ્યામ થઈ ગયાં. હવે એ તો સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતાં, કેવી રીતે કાળા થઈ ગયાં. હવે તમે આ વાતો સમજો છો. કૃષ્ણનાં મા-બાપ પણ હમણાં ભણી રહ્યાં છે. મા-બાપ થી ઉત્તમ શ્રીકૃષ્ણ ગવાયેલાં છે. મા-બાપનું કોઈ નામ નથી. નહીં તો જે મા-બાપ થી આવાં બાળક પેદા થાય તે મા-બાપ પણ પ્રિય હોવા જોઈએ. પરંતુ નહીં, મહિમા બધી રાધે-કૃષ્ણ ની છે. મા-બાપની કંઈ છે નહીં. તમારી બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. જ્ઞાન છે દિવસ, ભક્તિ છે રાત. અંધારી રાત માં ઠોકરો ખાતા રહે છે.

હવે આપ બાળકોને સમજાવાય છે - ઘરમાં રહો, આ સર્વિસ પણ કરતાં રહો. કોઈ ને પણ સમજાવો કે તમે અડધાકલ્પ નાં આશિક છો, એક માશૂક નાં. ભક્તિમાર્ગ માં બધાં એમને યાદ કરે છે તો આશિક થયાં ને. પરંતુ માશૂક ને પૂરું જાણતાં નથી. યાદ ખૂબ પ્રેમ થી કરે છે, હેં માશૂક તમે જ્યારે આવશો તો અમે ફક્ત તમને જ યાદ કરીશું બીજા બધાથી બુદ્ધિયોગ તોડી તમારી સાથે જોડીશું. આવું ગાતા તો હતાં ને, પરંતુ બાપ થી અમને શું વારસો મળે છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. હવે બાપ સમજાવે છે - તમે દેહી-અભિમાની બનો. બાપ ને યાદ કરવા આપ બાળકોની પહેલી ફરજ છે. બાળક હંમેશા બાપ ને, બાળકી મા ને યાદ કરે છે. હમજિન્સ છે ને. બાળક સમજે છે અમે બાપનાં વારીસ બનશું. બાળકી થોડી કહેશે, તે તો સમજે છે અમારે પિયરઘર થી સસુરઘર જવાનું છે. હવે તમારું નિરાકાર અને સાકાર પિયરઘર છે. બોલાવે પણ છે, હેં પરમપિતા પરમાત્મા રહેમ કરો. દુઃખ હરો સુખ આપો, અમને લિબરેટ કરો, અમારા ગાઇડ બનો. પરંતુ તેનો અર્થ મોટા-મોટા વિદ્વાન આચાર્ય પણ નથી જાણતાં. બાપ તો સર્વનાં લિબરેટર (મુક્તિદાતા) છે, એ જ સર્વનાં કલ્યાણકારી છે. બાકી તેઓ પોતાનું જ કલ્યાણ નથી કરી શકતાં તો બીજાઓનું શું કરશે. અહીંયા બાપ કહે છે - હું ગુપ્ત આવું છું, ખુદા-દોસ્ત ની કથા સાંભળી છે ને. હવે આ પુલ છે કળયુગ અને સતયુગ નાં વચ્ચેનો, તે પાર જવાનું છે. હવે ખુદા તો બાપ છે, દોસ્ત પણ છે. માતા, પિતા, શિક્ષક નો પાર્ટ પણ ભજવે છે. અહીંયા તમને સાક્ષાત્કાર થાય છે તો જાદુ-જાદુ કહી દે છે.

સાક્ષાત્કાર તો નૌધા ભક્તિ વાળા ને પણ થાય છે, ખૂબ પાક્કા ભક્ત હોય છે. દર્શન આપો નહીં તો અમે ગળું કાપીએ છીએ, ત્યારે સાક્ષાત્કાર થાય છે, તેને નૌધા ભક્તિ કહેવાય છે. અહીંયા નૌધા ભક્તિની વાત નથી. ઘરમાં બેઠા-બેઠા પણ અનેકોને સાક્ષાત્કાર થતાં રહે છે. દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી મારી પાસે છે. અર્જુન ને પણ મેં દિવ્ય દૃષ્ટિ આપી ને. આ વિનાશ જુઓ, પોતાનું રાજ્ય જુઓ. હવે મામેકમ્ યાદ કરો તો આ બનશે. હવે તમે સમજો છો - વિષ્ણુ કોણ છે? મંદિર બનાવવા વાળા પોતે નથી જાણતાં. વિષ્ણુ દ્વારા પાલના, ૪ ભુજા નો અર્થ જ છે - ૨ ભુજા પુરુષ ની, ૨ સ્ત્રી ની. વિષ્ણુ નાં બે રુપ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. પરંતુ કંઈ પણ સમજતાં નથી. કોઈનું પણ જ્ઞાન નથી. ન શિવબાબા નું, ન વિષ્ણુ નું. પહેલાં-પહેલાં બાબાનું આકર્ષણ હતું, અનેક આવતાં હતાં. શરુઆતમાં પૂરું આગણું ભરાય જતું હતું. જજ, મજિસ્ટ્રેટ બધાં આવતાં હતાં. પછી વિકાર નો ઝઘડો શરુ થયો, કહેવા લાગ્યાં બાળક નહીં પેદા થાય તો સૃષ્ટિ કેવી રીતે ચાલશે. આ તો સૃષ્ટિ વધવાનો કાયદો છે. ગીતાની વાત જ ભૂલી ગયાં કે ભગવાનુવાચ - કામ મહાશત્રુ છે, તેનાં પર જીત પામવાની છે. કહેવાં લાગ્યાં સ્ત્રી-પુરુષ બન્ને સાથે આવે તો તેને જ્ઞાન આપો. એકલા ને નહીં આપો. હવે બંને પણ આવે તો આપે ને. જુઓ બંનેને સાથે પણ આપે છે તો પણ કોઈ જ્ઞાન લે છે, કોઈ નથી લેતાં. તકદીર માં નહીં હશે તો શું કરી શકે. એક હંસ, એક બગલો બની જાય છે. અહીંયા તમે બ્રાહ્મણ, દેવતાઓથી પણ ઉત્તમ છો. જાણો છો - અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ, શિવબાબા નાં બાળક છીએ. ત્યાં સ્વર્ગ માં તમને આ જ્ઞાન નહીં રહેશે, ન જ્યારે નિરાકારી દુનિયા મુક્તિધામ માં હશે ત્યારે આ જ્ઞાન હશે. આ જ્ઞાન શરીર ની સાથે જ ખતમ થઈ જાય છે. હમણાં તમને જ્ઞાન છે, એક બાબા ભણાવી રહ્યાં છે. હવે આ રમત પૂરી થાય છે, બધાં એક્ટર્સ હાજર છે. બાબા પણ આવેલાં છે. રહેલી આત્માઓ પણ આવતી રહે છે. જ્યારે બધાં આવી જશે ત્યારે વિનાશ થશે પછી બધાને બાપ સાથે લઈ જશે. બધાએ જવાનું છે, આ પતિત દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પતિત થી પાવન બનાવવાનો ધંધો જે બાપ નો છે, તે જ ધંધો કરવાનો છે. બધાને લક્ષ્ય આપવાનું છે કે બાપ ને યાદ કરો અને પાવન બનો.
2. આ બ્રાહ્મણ જીવન દેવતાઓથી પણ ઉત્તમ જીવન છે, આ નશામાં રહેવાનું છે. બુદ્ધિનો યોગ બીજા બધાથી તોડી એક માશૂક ને યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- આસક્તિ ને અનાસક્તિ માં પરિવર્તન કરવા વાળા શક્તિ સ્વરુપ ભવ શક્તિ સ્વરુપ બનવા માટે આસક્તિ ને અનાસક્તિ માં બદલી દો. પોતાનાં દેહ માં, સંબંધો માં, કોઈ પણ પદાર્થ માં જો ક્યાંય પણ આસક્તિ છે તો માયા પણ આવી શકે છે અને શક્તિ રુપ નથી બની શકતાં એટલે પહેલાં અનાસક્ત બની ત્યારે માયા નાં વિધ્નો નો સામનો કરી શકશો. વિધ્નો નાં આવવા પર બુમો પાડવા કે ગભરાવા નાં બદલે શક્તિ રુપ ધારણ કરી લો તો વિધ્ન વિનાશક બની જશે.

સ્લોગન :- રહેમ નિઃસ્વાર્થ અને લગાવમુક્ત હોય-સ્વાર્થ વાળો નહીં.

“ મીઠા બાળકો - કાળો નાં કાળ બાબા આવ્યાં છે , તમને કાળ પર જીત પ્રાપ્ત કરાવવાં , મનમનાભવ નાં મંત્ર થી જ તમે કાળ પર જીત પામશો”

પ્રશ્ન :- રુહાની બાપ આપ રુહાની યાત્રીઓને કઈ એક વિશેષ શિક્ષા આપે છે?

ઉત્તર :- હેં રુહાની યાત્રી - તમે દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનો. રાવણે અડધા કલ્પ થી તમને દેહ-અભિમાની બનાવ્યાં, હવે આત્મ-અભિમાની બનો. આ રુહાની જ્ઞાન સુપ્રીમ રુહ જ તમને આપે બીજું કોઈ આપી નથી શકતું.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકોએ પોતાનાં બાપની મહિમા સાંભળી. ગવાય પણ છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન. એ છે બધાં બાળકો નાં બાપ. બાકી જે પણ છે, આપસ માં બધાં ભાઈઓ છે અને બધાનાં બાપ પણ એક છે. એ છે શિવ બાબા. બાપે સમજાવ્યું છે હેં બાળકો, ભક્તિમાર્ગ માં તમને બે બાપ છે-લૌકિક બાપ અને પારલૌકિક બાપ. રચયિતા થી રચના ને વારસો મળે છે, તે છે હદ નો વારસો, આ છે બેહદ નો વારસો. બેહદ નાં બાપ તો એક જ છે જેનાથી બેહદ નો વારસો મળે છે. એ છે નિરાકાર, એમનું નામ છે પરમપિતા પરમાત્મા શિવ. કહે પણ છે શિવ પરમાત્માય નમઃ, તે છે ઊંચે થી ઊંચા. તમારી બુદ્ધિ ચાલી જાય છે, નિરાકાર બાપ ની તરફ. તે રહે છે પરમધામ માં, જ્યાંથી તમે આત્માઓ આવો છો. બાપ પણ ત્યાં જ રહે છે. તે છે જ સર્વ ની સદ્ગતિ કરવાવાળા. એમાં પણ ભારત પરમપિતા પરમાત્મા ની જન્મ ભૂમિ છે, શિવ જયંતી પણ અહીંયા મનાવે છે. એ રુહાની બાપ ને જ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન, લિબ્રેટર (મુક્તિ દાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) કહેવાય છે. એ જ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે - આ ભારતવાસી જાણે છે. આ દુઃખધામ છે, ભારત જ સુખધામ હતું. બાપ બાળકો ને બેસી સમજાવે છે - હેં ભારતવાસી, તમે વિશ્વનાં માલિક હતાં જ્યારે તમારો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. દેવી-દેવતા ધર્મ-શ્રેષ્ઠ, કર્મ-શ્રેષ્ઠ હતાં, હવે આ ધર્મ-ભ્રષ્ટ, કર્મ-ભ્રષ્ટ બની ગયાં છે. પોતાને પાવન દેવતા કહી નથી શકતાં. કળયુગ અંત સુધી ભક્તિમાર્ગ ચાલે છે, એમાં જ્ઞાન હોતું નથી. જ્ઞાન થી થાય છે સદ્ગતિ. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાપ જ્યાર સુધી ન આવે ત્યાં સુધી સદ્ગતિ થઈ ન શકે. બાપ કહે છે-હું કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવું છું. આ સમયે છે જ પતિત દુનિયા. પાવન એક પણ હોતાં નથી. ભલે સન્યાસી પવિત્ર બને છે પરંતુ પછી એમણે પુનર્જન્મ તો અહીંયા જ લેવાનો છે. વિષ થી જન્મ લેવો પડે. પાછું જવાનું નથી. જ્યારે ચક્ર પૂરું થાય છે ત્યારે જ બાપ આવી ને લઈ જાય છે. આને કહેવાય જ છે રુહાની જ્ઞાન. સુપ્રીમ રુહ , રુહાની જ્ઞાન આપે છે. સુપ્રીમ રુહ જ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન છે. બાકી શાસ્ત્રો નું જ્ઞાન તો છે ભક્તિ માર્ગ. બાપ કહે છે યજ્ઞ, તપ, તીર્થ વગેરે કરતાં વધારે જ નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો. તમે પહેલાં સતોપ્રધાન હતાં. ભારત માં પવિત્રતા હતી તો શાંતિ, સમૃદ્ધિ પણ હતી. હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય), વેલ્થ (સંપત્તિ) બંને હતું. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાની વાત છે, આ ભારત સ્વર્ગ હતું. એ સમયે બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. ફક્ત એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, જે પરમપિતા પરમાત્માએ સ્થાપન કર્યો. સ્વર્ગની સ્થાપના તો એ જ કરશે. મનુષ્ય તો કરી ન શકે. એવું તો નહીં કહેશે-કૃષ્ણ રચયિતા છે. ના, રચયિતા એક જ નિરાકાર શિવ છે. બાકી છે એમની રચના. રચયિતા થી જ રચના નો વારસો મળે છે.

બાપ સમજાવે છે-હું તમારો બેહદ નો બાપ છું, તમને બેહદ નો વારસો આપું છું, ૨૧ જન્મોનાં માટે. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી પવિત્ર ધર્મ સ્થાપન કરું છું. બ્રાહ્મણ ધર્મ છે ચોટી. સૌથી ઊંચ છે રુહાની બાપ, રુહો ને આપ સમાન બનાવે છે. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે તો તમને પણ બનાવે છે. ભારત જ સુખધામ હતું, હમણાં તો દુઃખધામ છે. બાપ કેવી રીતે આવે છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. સતયુગ આદિ થી કળયુગ અંત સુધી આ બધી હિસ્ટ્રી-જોગાફી ભારતની છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલાં હેલ્દી-વેલ્દી (સ્વસ્થ-સંપન્ન) હતાં. ક્યારેય બીમાર નહોતાં પડતાં. હમણાં કાળ પર વિજય પામવા શિક્ષા લઈ રહ્યાં છે. જેમને કાળો નાં કાળ, મહાકાળ કહેવાય છે, તે તમને કાળ પર વિજય પહેરાવે છે. નામ પણ સાંભળ્યું શિવાય નમઃ. તમે એવું તો નહીં કહેશો પરમાત્મા

સર્વવ્યાપી છે, કુતરા, બીલાડી માં છે, આને કહેવાય છે ધર્મની ઝાલનિ. બાપની ઝાલનિ કરે છે. હમણાં આ છે કલ્પ નો સંગમ સમય. આ સમયે જ વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ કહેવાય છે. હમણાં વિનાશ તો સામે ઉભો છે. ગીતામાં પણ લખ્યું છે-યાદવ, કૌરવ, પાંડવ શું કરી ગયાં. સર્વ શાસ્ત્રમંદ શિરોમણી શ્રીમત ભગવદ ગીતા છે, એનાથી જ પછી બીજા શાસ્ત્ર નીકળ્યાં છે. તમે જાણો છો ગીતા છે દેવી ધર્મ નું શાસ્ત્ર. બાપ કહે છે હું આવું છું તમને શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવું છું પછી દેવી-દેવતા બનાવું છું. પછી તમે ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બનો છો. બાપ સમજાવે છે તમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લો છો. સૌથી વધારે જન્મ જરૂર તે લે છે જે પહેલાં-પહેલાં સતયુગ માં આવે છે. વધારે માં વધારે ૮૪ જન્મ લીધાં છે આપ ભારતવાસીઓએ, ઓછામાં ઓછો એક જન્મ. આ પણ બાપ જ બેસી સમજાવે છે. બાપ નાં વગર કોઈને જ્ઞાન નાં સાગર નથી કહેવાતું. પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાથી બુદ્ધિ ઉપર ચાલી જાય છે. બાપ જ બધાને મુક્ત કરી પાછા લઈ જાય છે, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. અચ્છા પછી સર્વની દુર્ગતિ કેવી રીતે થાય છે? કોણ કરે છે? સદ્ગતિ સતયુગ ને, દુર્ગતિ કળયુગ ને કહેવાય છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આપ બાળકોને આવીને સદ્ગતિ આપું છું. આપ બાળકો આખાં વિશ્વની હિસ્ટ્રી-જોગાફી જાણો છો. શાળા માં તો અડધી હિસ્ટ્રી-જોગાફી શીખવાડે છે. સતયુગ, ત્રેતા માં કોણ રાજ્ય કરતું હતું, કોઈને ખબર નથી. ચિત્ર તો બરોબર છે-આ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતાં હતાં. કેટલો સમય તે રાજધાની ચાલી, તમે બતાવી શકો છો. કિશ્કિન્ધ રાજધાની ૨ હજાર વર્ષ ચાલી. બૌદ્ધ રાજધાની આટલો સમય ચાલી. ઈસ્લામી..... એનાં પહેલાં પછી ચંદ્રવંશી હતાં જે ૧૨૫૦ વર્ષ ચાલી. સતયુગ-ત્રેતા માં સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી જ હતાં બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. તમે જ સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી બનો છો. હમણાં ફરીથી બન્યાં છો બ્રાહ્મણ વંશી. આ આખું નાટક ભારત પર જ બને છે. ભારત જ નર્ક અને સ્વર્ગ બને છે બીજા ધર્મ વાળા માટે નહીં કહેશે. તે તો સ્વર્ગ માં હોતા જ નથી. કોઈ મળે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં, પરંતુ સમજતાં નથી. નર્કવાસીઓ ને તો નર્ક માં જન્મ લેવો પડે. સ્વર્ગવાસી સ્વર્ગ માં પુનર્જન્મ લેશે. આપ બાળકો સમજો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગવાસી હતાં. એમણે આ રાજધાની કેવી રીતે મેળવી. લાખો વર્ષ ની વાત તો યાદ રહી ન શકે. સતયુગ માં આ શાસ્ત્ર વગેરે હોતાં નથી. આ બધી ભક્તિની સામગ્રી છે. સીડી નીચે ઉતરવાની જ છે. સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમો માં, આ સીડી ઉતરવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે. સતયુગ માં ૧૬ કળા સંપૂર્ણ પછી ત્રેતામાં ૨ કળા ઓછી, આત્મા માં ચાંદીની ખાદ પડી. કોપર (દ્વાપર) યુગ માં આવ્યાં તો કોપર (તાંબા) ની ખાદ પડી, આ સમયે બિલકુલ જ તમોપ્રધાન છે. આત્મા માં જ ખાદ પડે છે. તમે જ પૂરા ૮૪ જન્મ લો છો. આ રુહાની બાપ શિવબાબા આવીને રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. તમારે હવે આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. રાવણ ની પ્રવેશતા થવાથી બધાં દેહ-અભિમાની બની જાય છે. હવે સ્વયં ને આત્મા સમજવાનું છે. આપણે જ ૮૪ જન્મ લઈ ભિન્ન-ભિન્ન પાર્ટ ભજવતા આવ્યાં છીએ. હવે ૮૪ નું ચક્ર પૂરું થયું. હવે તો શરીર પણ જડજડી ભૂત થઈ ગયું છે. દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય થાય છે. સતયુગ માં છે રામરાજ્ય. સતયુગ માં તમે આત્મ-અભિમાની હતાં. દ્વાપર, કળયુગ માં તમે દેહ-અભિમાની બની જાઓ છો. ન આત્મા ને, ન પરમાત્મા ને જાણો છો.

બાપ સમજાવે છે-આત્મા એક સ્ટાર છે. ભૂકુટી નાં વચમાં ચમકે છે અજબ તારો.... એને સિવાય દિવ્ય દૃષ્ટિ ને જોઈ નથી શકાતું. એ બિલકુલ જ સૂક્ષ્મ છે. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આપણે આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. પરમપિતા પરમાત્મા પણ બિન્દી છે, એમને જ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન નોલેજકુલ કહેવાય છે. પરમપિતા પરમ આત્મા માં સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. બીજરૂપ હોવાનાં કારણે એમને સત્-ચિત્-આનંદ સ્વરૂપ કહેવાય છે. બાપ માં જે જ્ઞાન છે, તે જરૂર સંભળાવવું પડે. આ છે આધ્યાત્મિક જ્ઞાન. સર્વ રુહોનાં બાપ આવીને રુહો ને ભણાવે છે. તમારે આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. શિવબાબા આપણને ભણાવે છે, એ જ નોલેજકુલ છે. બાબા જ આવીને સ્વર્ગની રચના કરે છે. તમને સ્વર્ગ નાં લાયક બનાવે છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર નું રહસ્ય કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતું. બાપને જ ન જાણવાનાં કારણે ભારતની આ દશા થઈ છે. ભારતમાં પવિત્રતા હતી તો શાંતિ સમૃદ્ધિ હતી. હમણાં તો છે જ નર્ક પછી કોઈ સ્વર્ગ માં જઈ કેવી રીતે શકે! બિલકુલ જ પથ્થર બુદ્ધિ થઈ ગયાં છે.

બાપ કહે છે - હું બાળકોનાં માટે કોઈ તો સોગાત (લેન્ટ) લઈ આવીશ. તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવું છું. જેમણે કલ્પ પહેલાં વારસો લીધો છે, તે જ હમણાં લેશે. મનુષ્ય થી દેવતા બનશે. હકીકત માં પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તો બધાં બાળકો છે. હમણાં બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા રચના રચી રહ્યાં છે. બ્રહ્માકુમાર-કુમારી બનતા જાય છે. શિવબાબા થી વારસો લેવા માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપ કહે છે -

બાળકો, મને યાદ કરો તો તમારા બધાં વિકર્મ વિનાશ થશે. આ આધ્યાત્મિક જ્ઞાન સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ આપી નથી શકતું. રુહાની બાપ જ રુહોને નોલેજ આપે છે. તમે રુહાની યાત્રા કરો છો. દેહ-અભિમાન ને છોડી દેહી-અભિમાની બનો છો. આત્મા અવિનાશી છે. આત્મામાં જ પાર્ટ ભરેલો છે. આત્મા કેવી રીતે ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવે છે, હવે ખબર પડી છે. આપણે સૂર્યવંશી હતાં પછી ચંદ્રવંશી બન્યા ફરી આપણે સૂર્યવંશી બનવાનું છે. હમણાં બાપ સતોપ્રધાન બનવાની શિક્ષા આપે છે, મામેકમ્ યાદ કરો. ભગવાનુવાચ-ગીતાનાં ભગવાન શિવબાબા છે, ન કે શ્રી કૃષ્ણ. કૃષ્ણની આત્મા હમણાં શીખી રહી છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુહાની યાત્રા કરવાની અને કરાવવાની છે. સ્વયં ને સતોપ્રધાન બનાવવા માટે એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આત્મ-અભિમાની બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. કાળ પર વિજય પામવા માટે બાપની શિક્ષા ને ધ્યાન માં રાખવાની છે. સ્વયં ને રુહ સમજી રુહો ને જ્ઞાન આપવાનું છે.

વરદાન :- આવાજ થી પરે ની સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ સર્વ ગુણો નો અનુભવ કરવા વાળા માસ્ટર બીજ રૂપ ભવ જેમ બીજ માં આખું વૃક્ષ સમાયેલું હોય છે તેમ જ અવાજ થી પરે ની સ્થિતિ માં સંગમયુગ નાં સર્વ વિશેષ ગુણ અનુભવ માં આવે છે. માસ્ટર બીજરૂપ બનવું અર્થાત્ ફક્ત શાંતિ નહીં પરંતુ શાંતિની સાથે જ્ઞાન, અતીન્દ્રિય સુખ, પ્રેમ, આનંદ, શક્તિ વગેરે-વગેરે સર્વ મુખ્ય ગુણો નો અનુભવ કરવો. આ અનુભવ ફક્ત સ્વયં ને નથી થતો પરંતુ અન્ય આત્માઓ પણ એમનાં યહેરા થી સર્વગુણો નો અનુભવ કરે છે. એક ગુણ માં સર્વગુણ સમાયેલાં હોય છે.

સ્લોગન :- અચ્છાઈ ધારણ કરો પરંતુ અચ્છાઈ માં પ્રભાવિત નહીં થઈ જાઓ.

માતેશ્વરી જી નાં અણમોલ મહાવાક્ય :-

“જેમનાં સાથી ભગવાન છે એમને શું રોકશે આંધી અને તોફાન”

જેમનાં સાથી છે ભગવાન એમને શું રોકશે આંધી અને તોફાન..... જુઓ આ ગીત સિદ્ધ કરે છે કે આત્મા અને પરમાત્મા બે ચીજ છે ન ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે કારણ કે જેમનાં સાથી છે ઈશ્વર તે હાજર હોવા છતાં પણ સૃષ્ટિ માં આટલું દુઃખ કેમ? મનુષ્ય આટલાં કંગાળ મોહતાજ કેમ? પરમાત્મા તો સુખ સ્વરૂપ છે તો સર્વવ્યાપી પરમાત્મા કહેવું એટલે પરમાત્મા નું અપમાન કરવું છે. ભગવાન નાં હાજર હોત તો દુનિયા સુખ સ્વરૂપ હોવી જોઈએ કે દુઃખ રૂપ? પછી પરમાત્મા ને પોકારવાની જરૂર શા માટે? આ સમયે માયા સર્વવ્યાપી છે ન કે પરમાત્મા હાજર છે. પરમાત્મા ફક્ત એક વાર સંગમ પર આવે છે ત્યારે એમને હાજર નાજર કહી શકાય છે, બાકી એમની યાદ બધાનાં દિલમાં જરૂર વ્યાપક છે. શરીર ને ચલાવવા વાળી શક્તિ તો દરેક માં ભિન્ન-ભિન્ન સંસ્કાર વાળી આત્મા છે ન કે પરમાત્મા છે. હવે વિચાર કરવાનો છે કે પરમાત્મા નો સાથ કેમ લીધો છે? આ માયાનાં આંધી અને તોફાન થી પાર થવા માટે, તો જરૂર કોઈ માયા નું તોફાન છે જેનાથી પાર થવા માટે એ પરમાત્મા નો સાથ આપણે આત્માઓ માંગીએ છે, જો તે હાજર હોત તો ન માયાની ગફલત હોત, ન એમનો સાથ લેવા માટે યાદ કરવા પડે. તો આપણે આત્માઓ અને પરમાત્મા બંને નો આ ખેલ માં પાર્ટ છે. તો જ્યારે પરમાત્મા આવે છે તો એમનો પૂરો સાથ લઈ એમનાં થઈ જવાનું છે ત્યારે જ માયા નાં તોફાન થી છૂટી શકશો. ભલે તે બધાનાં સુખ દાતા છે પરંતુ જે પ્રેક્ટિકલ માં એમનો સહારો લે છે એમને જ સાથ મળે છે. તો એ બાળકોને એક્સ્ટ્રા (અધિક) પ્રાપ્તિ થાય છે, ભલે એ (શિવબાબા) દુનિયાની અંદર આવી ઉપસ્થિત થયાં છે પરંતુ ઓહો! આશ્ચર્યવત્! દુનિયા એમને ન જાણવાનાં કારણે એમનો સાથ નથી લેતી, જો એમનો પૂરો સાથ પકડી લે તો મદદ આપવામાં પ્રસિદ્ધ છે. કહે છે એક કદમ તમે આગળ વધો તો દસ કદમ આગળ આવશે, તો એ સંપૂર્ણ વારસો આપે છે જેમાં કોઈ અપૂર્ણતા નથી હોતી. અચ્છા.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપ ની પાસે આવ્યાં છો પોતાની ઉંચ તકદીર બનાવવાં , જેટલું શ્રીમત પર ચાલશો એટલી ઉંચ તકદીર બનશે”

પ્રશ્ન :- ભક્તિની કઈ આદત હવે આપ બાળકોમાં ન હોવી જોઈએ?

ઉત્તર :- ભક્તિ માં થોડું દુઃખ થશે, બીમારી થશે તો કહેશે હું રામ, હું ભગવાન, હાથ-હાથ કરવાની આદત ભક્તિમાં હોય. હવે તમારે ક્યારેય પણ મુખ થી એવાં બોલ નથી નીકાળવાનાં. તમારે તો અંદર જ અંદર મીઠા બાબા ને પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હું ...

ઓમ શાંતિ ! દરેક મનુષ્ય પુરુષાર્થ કરે છે - સુખ અને શાંતિની તકદીર બનાવવાં. સાધુ-સંત, સન્યાસી વગેરે કહે છે, અમને શાંતિ જોઈએ. દુઃખ હરો, સુખ આપો. સમજે છે-ભગવાન જ મનુષ્ય માત્ર નાં દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે. હવે ભગવાન ને મનુષ્ય જાણતા તો છે નહીં. તમે તો કહો છો શિવબાબા. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને બાબા નહીં કહેશે. તે તો દેવતા છે. ભગવાન ને જ બાબા કહેશે, એ છે નિરાકાર, જેમની પૂજા કરે છે. જાણે છે શિવબાબા બધાનાં છે. પરંતુ આ વિચાર નથી આવતો કે આપણે બાબા કેમ કહીએ છીએ. બાબા તો એક લૌકિક પણ છે - આ પછી કયાં બાપ છે! આ આત્મા કહે છે એ નિરાકાર બાપ છે. એ પણ નિરાકાર છે, આપણે આત્મા પણ નિરાકાર છીએ. સાકાર બાબા હોવા છતાં પણ આત્મા એ બાપ ને ભૂલતી નથી. ગોડફાધર છે, આપણે એમનાં બાળકો છીએ. અહીંયા કહે છે પરમપિતા. અંગ્રેજી માં કહે છે-ગોડફાધર, સુપ્રીમ સોલ, સૌથી ઊંચા. લૌકિક બાપ તો શરીર નાં રચયિતા છે અને આ છે પારલૌકિક બાપ. બાપ જ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. બાપ ને યાદ કરે છે કારણ કે બાપ થી વારસો મળે છે. તમે બાપ ની પાસે આવ્યાં જ છો વારસો લેવાં. દુઃખ-હર્તા, સુખ-કર્તા બાપ જ આવીને સુખનો રસ્તો બતાવે છે. પછી ત્યાં દુઃખ નું નામનિશાન નથી રહેતું. અહીંયા તો ખૂબ દુઃખ છે ને, બધાં પોકારે છે. હજું તો દુનિયામાં ખૂબ દુઃખ આવવાનું છે. કોઈ મરે છે તો કેટલાં દુઃખી થાય છે. ‘હાથ ભગવાન’ કહી રડે છે. એ જ કલ્યાણકારી બાપ છે. ગાયે છે તો જરૂર દુઃખ હર્યું છે, સુખ આપ્યું છે ને. બાપ આવી ને સમજાવે છે - બાળકો તમે કલ્પ-કલ્પ જ્યારે ખૂબ દુઃખી પતિત થઈ જાઓ છો ત્યારે પોકારો છો, હું બાબા આવો. હું કલ્પ-કલ્પ આવું જ છું, સંગમ પર. પાવન દુનિયાનાં આદિ અને પતિત દુનિયાનાં અંત ને સંગમ કહેવાય છે. આ એક જ સંગમયુગ ગવાયેલ છે. બાપ આવે છે બધાની જ્યોતિ જગાડવાં, દુઃખ હરીને સુખ આપવાં. તમે જાણો છો અમે પારલૌકિક બાપ ની પાસે આવ્યાં છીએ, જે બાબા આમનામાં પ્રવેશ કરી આવ્યાં છે. પોતે કહે છે હું આમાં પ્રવેશ કરી આનું નામ બ્રહ્મા રાખું છું. તમે બધાં છો બ્રહ્માકુમાર અને કુમારી. તમને આ નિશ્ચય છે કે અમે બ્રહ્માની સંતાન બન્યા છીએ - બાપ થી સુખ નો વારસો લેવાં. આપ બાળકોને જ સુખ હતું, જ્યારે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હવે છે કળયુગ, દુઃખધામ. તેનાં પછી ફરી સતયુગ આવશે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ થાય છે ને. સતયુગ માં પછી આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું જ રાજ્ય જોઈએ. આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે તમે નર્કવાસી બન્યાં છો હવે ફરી સ્વર્ગવાસી બનવાનું છે. આપ દેવી-દેવતાઓનું ખૂબ નાનું ઝાડ હતું. હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે, આપણે જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. આપણે આખાં વિશ્વનાં માલિક હતાં, પછી પુનર્જન્મ લેતાં આવ્યાં છીએ. હવે તમારો ૮૪ જન્મોનાં અંતનો પણ અંત છે. દુનિયા નવી થી જૂની જરૂર થશે. નવી દુનિયા પાવન હતી, હવે જૂની પતિત દુનિયા છે. કેટલાં દુઃખી કંગાળ છે. ભારત ખૂબ સાહુકાર હતું. પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ હતો. પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ હતો, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં, સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં. આ વાતો શાસ્ત્રો માં છે નહીં. શાસ્ત્ર છે ભક્તિમાર્ગ નાં માટે. ભક્તિની જ રીત-રિવાજ તેમાં છે. બાપ થી મળવાનો રસ્તો શાસ્ત્રો થી નથી મળી શકતો. સમજે પણ છે - ભગવાને અહીંયા આવવાનું છે પછી ત્યાં પહોંચવાની તો વાત જ નથી. યજ્ઞ, તપ વગેરે કરવું-તે કોઈ રસ્તો નથી. ભગવાન ને પોકારે જ છે આવો, આવીને રસ્તો બતાવો. અમારી આત્મા તમોપ્રધાન બની ગઈ છે, જેનાં કારણે ઉડી નથી શકતી અર્થાત્ બાપ ની પાસે જઈ નથી શકતી. આમ તો આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. ક્યાંય ની ક્યાંય ચાલી જાય છે. અમેરિકા પણ જઈ શકે છે. કોઈનો કોઈની સાથે સંબંધ હશે તો આત્મા ઝટ ત્યાં ઉડશે, એક સેકન્ડમાં. બાકી ઉડીને પોતાનાં ઘરે પાછી જાય, એ ન થઈ શકે. પતિત ત્યાં જઈ નથી શકતાં,

એટલે પોકારે છે, હેં પતિત-પાવન આવો. બાપ જ્યારે આવે છે તો આવી ને સમજાવે છે - હું આવું જ ત્યારે છું, જ્યારે આખી દુનિયા પતિત છે. પતિત દુનિયામાં એક પણ પાવન નથી. સમજે છે ગંગા પતિત-પાવની છે એટલે જાય છે સ્નાન કરવાં. પરંતુ પાણી થી તો કોઈ પાવન થઈ નથી શકતું. જૂની દુનિયા છે જ પતિત, નવી દુનિયા છે પાવન. હવે તમે બેહદ નાં બાપ થી વારસો લેવા આવ્યાં છો. તમારે પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. તમારી આત્મા સતોપ્રધાન હતી તે હવે તમોપ્રધાન છે. ફરી સતોપ્રધાન કોઈ ગંગા સ્નાન થી નહીં બનશે. પતિતો ને પાવન બનાવવાં - આ તો બાપનું જ કામ છે. બાકી તે પાણીની નદી તો બધી જગ્યાએ છે. વાદળો થી પાણી વરસે છે, બધાને મળે છે. જો પાણીની નદી પાવન બનાવે, પછી તો બધાને પાવન કરી દે. પાવન બનવાની યુક્તિ બાપ જ આવીને બતાવે છે આમનાં દ્વારા. આમની પોતાની આત્મા છે. બાપ કહે છે - મને પોતાનું શરીર નથી. કલ્પ-કલ્પ આમનામાં જ આવું છું, તમને સમજાવવાં. તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. કલ્પની આયુ લાખો વરસ કહી દે છે.

બાપ કહે છે - આ ૮૪ જન્મોનું ચક્ર છે. ૫ હજાર વર્ષ માં ૮૪ લાખ જન્મ કોઈ લઈ ન શકે. તો બાપ સમજાવે છે - સ્વર્ગ માં તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં પછી ૨ કળા ઓછી થઈ પછી ધીરે-ધીરે કળા ઓછી થતી જાય છે. નવી દુનિયા તે ફરી જૂની થાય છે. દ્વાપર કળયુગ ને પતિત દુનિયા કહેવાય છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. મને જ જ્ઞાન નાં સાગર કહે છે. હું કોઈ શાસ્ત્ર વાંચું છું શું? હું આ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણું છું. ભક્તિમાર્ગ વાળાને આ જ્ઞાન હોઈ ન શકે. તે બધું છે ભક્તિનું જ્ઞાન. ગાયે પણ છે, અમે પાપી, નીચ છીએ. અમારા માં કોઈ ગુણ નથી. આપેહી તરસ પરોઈ.... આમની ઉપર તરસ કરાય છે ત્યારે મનુષ્ય થી દેવતા બને છે, આમની કહેવાય છે ઉંચે થી ઉંચી તકદીર. સ્કૂલ માં તકદીર બનાવવા જાય છે. કોઈ જજ, કોઈ એન્જિનિયર બને છે. તે છે વિકારી તકદીર, આ તમારી બને છે ઈશ્વર દ્વારા તકદીર, એટલે બોલાવે છે દુઃખ-હર્તા સુખ-કર્તા, દેવતા બનાવવા માટે સિવાય બાપનાં, કોઈ ભણાવી ન શકે. બાપ આત્માઓ થી બેસી વાત કરી રહ્યાં છે. આત્મા કહે છે-આ મારું શરીર છે. શરીર તો નહીં કહેશે, મારી આત્મા. શરીરની અંદર આત્મા છે, તે કહે છે - આ મારું શરીર છે. મનુષ્ય કહે છે મારી આત્મા ને ન દુઃખાવો. આત્મા શરીર માં ન હોય તો બોલે પણ નહીં. આત્મા કહે છે, હું આ શરીર છોડી બીજું લઉં છું. આપણે જરૂર ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે, નર્કવાસી બન્યાં. હવે ફરી તમે સ્વર્ગવાસી બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. સ્વર્ગવાસી તો બાપ જ બનાવશે. સ્વર્ગ કહેવાય જ છે સતયુગ ને. આ જે કહે છે ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં, આ જુઠું બોલે છે. આ તો નર્ક છે. કોઈ મર્યા તો કહેશે સ્વર્ગમાં ગયાં પછી નર્કમાં કેમ બોલાવો છો કે આવી ને ખાવાનું ખાઓ. સ્વર્ગ માં તો તેમને ખુબ વૈભવ મળે છે પછી તમે નર્કમાં કેમ બોલાવો છો? મનુષ્યો માં આટલી પણ સમજ નથી. બાપ બેસી સમજાવે છે-હવે આ કળયુગ ખતમ થવાનો છે, આને આગ લાગશે. આ બધું ખતમ થઈ જશે. આપ બાળકો જે બાપ થી વારસો લો છો, તે સતયુગ માં આવીને રાજ્ય કરશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ વારસો કોણે આપ્યો? બાપે. તમે હમણાં બાપ દ્વારા લાયક બની રહ્યાં છો. તમે કહેશો અમે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે - હું સ્વર્ગવાસી નથી બનતો. હું તો પરમધામ માં રહું છું. નર્કવાસી-સ્વર્ગવાસી તમે બનો છો. આત્મા નું નિવાસ સ્થાન શાંતિધામ છે પછી તમે સુખધામ માં આવો છો. આ છે જ દુઃખધામ, આનો હવે વિનાશ થવાનો છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે ભગવાન બ્રહ્મા તનમાં આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. તે સમજે છે કે કૃષ્ણ આવ્યાં, કૃષ્ણ નાં તનમાં પણ નહીં કહેશે. કૃષ્ણ ને ભગવાન કહી ન શકાય. એ તો વિશ્વ નાં છે. લિબ્રેટર (મુક્તિદાતા) બધાનાં એક છે, એ છે સુપ્રીમ આત્મા, પરમ-આત્મા. દુનિયામાં કોઈ પણ સતસંગ નથી હોતો, જ્યાં એવું સમજે કે અમે બાપ થી સ્વર્ગનો વારસો લઈએ છીએ. પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. બાપ કહે છે-હું તમારો સાચ્યો ગુરુ છું, તમને પાવન બનાવું છું. બાકી ગંગાનું પાણી પાવન બનાવી નથી શકતું. આ છે જ પાપાત્માઓ ની દુનિયા. કંઈ પણ કરીએ સીડી નીચે ઉતરવાની જ છે. સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બનવાનું છે. તમે ભક્તિ નથી કરતાં. હાય-રામ પણ નહીં કહેશે. એ તો તમારા બાપ છે, તમને ભણાવી રહ્યાં છે. હેં ભગવાન આવો, હેં રામ પણ ન કહેવું જોઈએ. પરંતુ ઘણાઓમાં આ આદત પડેલી છે તો અક્ષર નીકળી જાય છે. તમને બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે મારી પાસે આવી જશો. યાદ એક ને જ કરવાનાં છે.

બાપ કહે છે-આ તમારો અંતિમ જન્મ છે. હમણાં વારસો લીધો તો લીધો, પછી ક્યારેય નહીં પામી શકશો. બાપે સમજાવ્યું છે, આજે જે પોતાને હિન્દુ કહે છે, તે અસલ દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા છે. ક્રિશ્ચિયન ધર્મ વાળા ક્યારેય નામ નથી બદલતાં. ભલે તમોપ્રધાન છે તો પણ ક્રિશ્ચિન ધર્મ માં જ છે. તમે દેવી-દેવતાઓ છો પરંતુ પતિત

હોવાનાં કારણે પોતાને હિન્દુ કહી દો છો, પોતાને દેવતા નથી કહી શકતાં. આ ભૂલી ગયાં છો કે અમે અસલ દેવી-દેવતા હતાં. પોતાને દેવતા ધર્મ વાળા કોઈ નથી કહેતાં કારણ કે વિકારી છે. આ છે દેહ-અભિમાન. બાળકો ને ખૂબ સારી રીતે સમજાવાય છે. અહીંયા કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી. અમે વ્યાપારી છીએ, ફલાણા છીએ - આ બધું છે દેહ-અભિમાન. હવે તમારે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. તમારે બાબા થી વારસો લેવાનો છે તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. હથ કાર ડે, દિલ ચાર ડે... તમે આશિક છો, એક માશૂક નાં. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક માશૂક છે. એ આવે જ ત્યારે છે, જ્યારે બધાને સદ્ગતિ મળે છે, સ્વર્ગની સ્થાપના થાય છે, દુઃખ નું નામ નિશાન ગુમ થઈ જાય છે. હવે આપ બાળકો અહીંયા આવ્યાં છો - બેહદ નાં બાપ થી સ્વર્ગ નો, ૨૧ જન્મો નાં માટે સદા સુખ નો વારસો પામવાં. બીજું કોઈ પણ મનુષ્ય-માત્ર કોઈને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી નથી શકતું. શિવબાબા ભારતમાં જ આવીને ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે પરંતુ ભૂલી ગયાં છે કે બાબા થી અમને સ્વર્ગ નો વારસો મળે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભણતર નાં આધાર પર પોતાની તકદીર ઉંચી બનાવવાની છે, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. પાવન બની ને પાછાં ઘરે જવાનું છે પછી નવી દુનિયામાં આવવાનું છે.
2. હાથે થી કામ કરતાં - એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે. કોઈ પણ ઉલટી વાત ન સાંભળવાની છે, ન સાંભળાવવાની છે.

વરદાન :- બુદ્ધિ ની પ્રીત એક પ્રીતમ થી લગાવી સદા સમ્મુખ ની અનુભૂતિ કરવા વાળા વિજય રત્ન ભવ પ્રીત બુદ્ધિ અર્થાત્ બુદ્ધિની લગન એક પ્રીતમ ની સાથે લાગેલી હોય. જેમની એકની સાથે પ્રીત છે તેની અન્ય કોઈ પણ વ્યક્તિ કે વૈભવની સાથે પ્રીત જોડાઈ નથી શકતી. તે સદા બાપદાદા ને પોતાનાં સમ્મુખ અનુભવ કરશે. તેમને મન્સા માં પણ શ્રીમત નાં વિપરીત વ્યર્થ સંકલ્પ કે વિકલ્પ નહીં આવી શકશે. તેમનાં મુખ થી કે દિલ થી આ જ બોલ નીકળશે-તુમ્હી સે ખાઉં, તુમ્હી સે બૈઠું.... તુમ્હી સે સર્વ સંબંધ નિભાઉં.... એવં સદા પ્રીત બુદ્ધિ રહેવા વાળા જ વિજયી રત્ન બને છે.

સ્લોગન :- જોઈએ-જોઈએ નો સંકલ્પ આવવો પણ રોયલ રુપ નું માંગવું છે.

“ મીઠા બાળકો - આ જૂની દુનિયા કે દેહધારીઓથી ક્યારેય દિલ નહીં લગાવતાં , દિલ લગાવ્યું તો નસીબ કુટી જશે”

પ્રશ્ન :- બાપે બાળકો ને આ નાટક નું કયું ગુહ્ય રહસ્ય સંભળાવ્યું છે?

ઉત્તર :- બાળકો-હવે આ નાટક ખતમ થવાનું છે એટલે બધી આત્માઓએ અહીંયા હાજર થવાનું જ છે. બધાં ધર્મોની આત્માઓ હમણાં અહીંયા હાજર થશે કારણ કે સર્વનાં બાપ અહીંયા હાજર થયાં છે. બધાએ બાપ ની આગળ સલામ ભરવા આવવાનું જ છે. બધાં ધર્મની આત્માઓ મનમનાભવ નો મંત્ર લઈને જશે. તે કોઈ મધ્યાજી ભવ નો મંત્ર ને ધારણ કરી ચક્રવતી નહીં બનશે.

ગીત :- દિલ કા સહારા ટૂટ ન જાયે...

ઓમ શાંતિ ! બધાં સેવાકેન્દ્રો નાં બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. તમે આજે સાંભળી રહ્યાં છો બીજા બાળકો ૨-૪ દિવસ પછી સાંભળશે. જો જૂની દુનિયા, જૂનાં શરીર થી દિલ લગાવશો તો તકદીર કુટી જશે કારણ કે આ શરીર આ જૂની દુનિયાનું છે. તો જો દેહ-અભિમાની બનશો તો આટલી તકદીર જે બની રહી છે તે તૂટી જશે. હવે બદનસીબ થી તમે નસીબદાર બની રહ્યાં છો એટલે જેટલું થઈ શકે એક બાપ ને યાદ કરો, જે બેહદ નો વારસો આપે છે. બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો, આ જૂની દુનિયામાં બાકી થોડો સમય છે. આમાં તમારે પુરુષાર્થ કરી સર્વગુણ સમ્પન્ન જરૂર બનવાનું છે. ઘણાં છે, જે પવિત્ર રહે પણ છે. ઘણાં ઘડી-ઘડી પડી જાય છે. બાબા કહે છે - તમારે બાપની સાથે સેવામાં સાથી બનવું જોઈએ, ખુબ મોટી સેવા છે, આટલી મોટી દુનિયાને પતિત થી પાવન બનાવવાની છે. એવું પણ નથી કે બધાં બાપ ને મદદ કરશે. જેમણે કલ્પ પહેલાં મદદ કરી છે, બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ બી.કે. બન્યાં છે, તે જ સમજદાર બનશે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નું નામ તો ગવાયેલું છે. બ્રહ્માનાં બાળકો ને જરૂર બી.કે. જ કહેશે. જરૂર પાસ્ટ (ભૂતકાળ માં) થઈને ગયાં છે. આદિ દેવ, આદિ દેવી ને પણ યાદ કરે છે, જે ચીજ થઈ ગઈ છે તે ફરી થી જરૂર થવાની છે. આ જાણો છો, સતયુગ થઈને ગયું છે, એમાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, જે હમણાં નથી. દેવી-દેવતાઓ જે પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા રાજ્ય કરતાં હતાં, તે હમણાં ૮૪ જન્મનાં અંત માં છે. હમણાં ન પવિત્ર છે અને ન તે રાજાઈ છે, પતિત બની ગયાં છે. ફરી બાપ આવ્યાં છે, પાવન બનાવવાં. કહે છે-પતિતો થી બુદ્ધિયોગ નહીં લગાડો, એક બાપ ને યાદ કરો.

તમે જાણો છો-આપણે બાપની સલાહ પર ચાલી બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. કેવી રીતે વારસો પામવાનો છે તે પણ યુક્તિ બતાવે છે. મનુષ્ય તો અનેક પ્રકારની યુક્તિઓ રચે છે. કોઈ વિજ્ઞાન ધમંડી છે, કોઈ ડોક્ટરી ધમંડી છે. લખે છે મનુષ્ય નું હૃદય ખરાબ થઈ જાય છે તો બીજું પ્લાસ્ટિક નું હૃદય બનાવીને નાખી શકાય છે. કુદરતી નીકાળી કૃત્રિમ ને ચલાવતાં રહે છે. આ પણ કેટલી હુનર (કળા) છે. આ થયું અલ્પકાળ નાં સુખ માટે. કાલે મરી જાય તો શરીર જ ખતમ થઈ જશે. પ્રાપ્તિ તો કંઈ થતી નથી. અલ્પકાળ માટે મળ્યું. વિજ્ઞાન દ્વારા બહુજ કમાલ કરી દેખાડે છે, તે પણ અલ્પકાળ માટે. આ તો વાત જ બિલકુલ ન્યારી છે. પાવન આત્મા ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં હમણાં પતિત બની ગઈ છે. એ પતિત આત્મા ને ફરીથી પાવન બનાવવી તે સિવાય બાપ નાં બીજું કોઈ કરી ન શકે. એક નું જ ગાયન છે. સર્વનાં પતિત-પાવન, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, સર્વ પર દયા દૃષ્ટિ રાખવા વાળા, સર્વોદયા લીડર છે. મનુષ્ય પોતાને સર્વોદય લીડર કહેવડાવે છે, હવે સર્વ એટલે એમાં બધું આવી જાય છે. સર્વ પર દયા કરવા વાળા તો એક જ બાપ ગવાય છે, જેમને રહેમદિલ, બ્લીસકુલ (આનંદ નાં સાગર) કહે છે. બાકી મનુષ્ય સર્વ પર શું દયા કરી શકશે! પોતાનાં પર જ નથી કરી શકતાં તો બીજા પર શું કરશે! આ દયા કરે છે, અલ્પકાળ ની. નામ કેટલાં મોટા-મોટા રાખી દીધાં છે.

હવે બાપ કહે છે-તમને કેટલી સહજ યુક્તિ બતાવું છું, સદા સ્વસ્થ, સદા સંપત્તિવાન બનવાની. યુક્તિ બિલકુલ સરળ છે, ફક્ત મને યાદ કરો કારણ કે તમે મને જ ભૂલી ગયાં છો. સતયુગ માં તો તમે સુખી રહો છો એટલે મને યાદ કરતાં જ નથી. તમારાં ૮૪ જન્મોની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી તમને સંભળાવી છે. તમે આમ રાજ્ય કરતાં હતાં, સદા સુખી હતાં પછી દિન-પ્રતિદિન ઉતરતાં-ઉતરતાં તમોપ્રધાન, દુઃખી પતિત બની ગયાં છો. હમણાં બાપ ફરીથી

આપ બાળકોને કલ્પ પહેલાં માફક વારસો આપી રહ્યાં છે, જે કલ્પ-કલ્પ આવીને વારસો લે છે, શ્રીમત પર ચાલે છે, શ્રીમત છે જ બાપદાદા ની મત. એમનાં સિવાય શ્રીમત ક્યાંથી મળે. બાપ કહે છે તમે વિચાર કરો-આ આવડત કોઈ માં છે? ના. કોઈને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં-એની યુક્તિ બાપ જ બતાવે છે. કહે છે આનાં સિવાય બીજો કોઈ ઉપાય નથી, પતિત-પાવન બાપ જ નોલેજ આપે છે, ઉંચ પદ પામવા માટે. એવું નથી ફક્ત સૃષ્ટિ ચક્ર જાણવાથી તમે પવિત્ર બની જશો. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો. આ યોગ અગ્નિ થી તમારા પાપો નો ઘડો જે ભરેલો છે, તે ખતમ થઈ જશે.

બાપ કહે છે-તમે જ ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં ખુબ પતિત બન્યાં છો. આજકાલ તો પછી પોતાને શિવોહમ્ તતત્ત્વમ્ કહી દે છે અથવા તો પછી કહે તમે પરમાત્મા નાં રુપ છો, આત્મા સો પરમાત્મા. હવે બાપ આવ્યાં છે, તમે જાણો છો શિવબાબાની યાદ અપાવવી પડે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક પરમપિતા પરમાત્મા જ છે. શિવનાં મંદિર અલગ બને છે, શંકર નું રુપ જ અલગ છે. પ્રદર્શની માં પણ દેખાડવાનું હોય છે. શિવ નિરાકાર, શંકર આકારી છે. કૃષ્ણ તો પછી સાકાર માં છે. સાથે રાધા દેખાડવું ઠીક છે. તો સિદ્ધ થાય કે આ જ પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. કૃષ્ણ તો દ્વાપર માં ગીતા સંભળાવવા આવતાં જ નથી. પતિત હોય છે કળયુગ નાં અંત માં, પાવન હોય છે સતયુગ માં. તો જરૂર સંગમ પર આવશે. આ બાપ જ જાણે છે, એ જ ત્રિકાળદર્શી છે. કૃષ્ણ ને ત્રિકાળદર્શી નથી કહેવાતું. તે થોડી ત્રણેય કાળો નું જ્ઞાન સંભળાવી શકે છે. એમને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન જ નથી. કહે છે-નાનો બાળક છે, દેવી રાજકુમાર-રાજકુમારી કોલેજ માં ભણવા જાય છે. પહેલાં અહીંયા પણ રાજકુમાર-રાજકુમારી કોલેજ હતી, હવે મિક્સ થઈ ગઈ છે. કૃષ્ણ રાજકુમાર હતાં બીજા પણ રાજકુમાર-રાજકુમારી હશે. ભેગાં ભણતાં હશે. ત્યાં તો છે જ નિર્વિકારી દુનિયા. એક શિવબાબા જ સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. મનુષ્ય સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા હોઈ ન શકે. બાપ જ આવીને સર્વને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપે છે. આ પણ સમજાવાય છે-દેવતાઓનાં રાજ્ય માં બીજા કોઈ ધર્મ નહોતાં. તે તો આવ્યાં જ છે અડધા માં. તો સતયુગ માં હોઈ કેવી રીતે શકે, તે છે જ હઠયોગી, નિવૃત્તિ માર્ગ નાં. તે રાજયોગ તો સમજી નથી શકતાં. આ રાજયોગ છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા માટે. ભારત પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ માં હતો, હવે કળયુગ માં પતિત પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા થઈ ગયાં છે. ભગવાનુવાચ-મામેકમ્ યાદ કરો. જૂની દુનિયા અથવા દેહનાં સંબંધો થી દિલ લગાવશો તો તકદીર કુટી જશે. ઘણાઓની તકદીર કૂટી જાય છે. કોઈ અકર્તવ્ય કર્યું હશે તો પાછળ તે બધું સામે આવી જશે, સાક્ષાત્કાર થશે. ઘણાં બાળકો છુપાવે ખુબજ છે, આ જન્મમાં કરેલાં પાપ કર્મ બાપ ને સંભળાવવા થી અડધી સજા છૂટી જશે, પરંતુ શરમ નાં માર્યા સંભળાવતાં નથી. ગંદા કામ તો ખુબ કરે છે. બુદ્ધિ માં યાદ તો રહે છે, બતાવવાથી છૂટી જશે. આ અવિનાશી સર્જન છે. બીમારી શરમનાં કારણે સર્જન ને નહીં જણાવશો તો છૂટશો કેવી રીતે. કોઈ પણ વિકર્મ કર્યા છે તો બતાવવાથી અડધું માફ થઈ જશે. ન બતાવવાથી તે વૃદ્ધિ થતી જશે. વધારે ફસાતાં જશે. પછી તકદીર ખતમ થઈ, બદનસીબી આવી જશે. બાપ કહે છે-દેહ થી પણ સંબંધ ન રાખો, હંમેશા મામેકમ્ યાદ કરતાં રહો પછી કોઈ ગંદુ કામ નહીં થશે. આ ધર્મરાજ પણ છે, એમનાથી પણ છુપાવતા રહેશો તો પછી તમારા જેવી સજા કોઈને નહીં મળશે. જેટલો સમય નજીક આવશે બધાને સાક્ષાત્કાર થતો જશે. હમણાં બધાંનો કયામત નો સમય છે, બધાં પતિત છે. પાપો નો દંડ જરૂર મળે છે. જેમ એક સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ મળે છે તેમ એક સેકન્ડ માં સજાઓની ભાસના એવી આવે છે જેમ ઘણાં સમય થી સજાઓ ખાતો જ રહું છું. આ બહુજ સૂક્ષ્મ મશીનરી છે. બધાનો કયામતનો સમય છે. સજા ભોગવવાની તો છે જરૂર. પછી બધી આત્માઓ પવિત્ર થઈને જાય છે. બાપ જ આવીને પતિત આત્માઓને પાવન બનાવે છે. બાપ નાં સિવાય બીજા કોઈની તાકાત નથી. ૬૩ જન્મ પાપ કરતાં-કરતાં હમણાં તમારા પાપો નો ઘડો આવીને ભરાયો છે. માયાનું ગ્રહણ બધાને લાગેલું છે. મોટું ગ્રહણ તમારા પર લાગ્યું છે. સર્વગુણ સંપન્ન તમે હતાં પછી ગ્રહણ તમારા પર લાગ્યું છે, જ્ઞાન પણ હમણાં આપ બાળકોને મળ્યું છે. બાપ બતાવે છે-તમે ભારત નાં માલિક હતાં પછી ૮૪ જન્મ તમે ભોગવ્યાં છે. કેવું સીધું બતાવે છે કે તમે બરાબર દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા હતાં પછી પતિત થવાનાં કારણે હિન્દુ કહી દીધું છે. હિન્દુ ધર્મ તો કોઈએ સ્થાપન કર્યો જ નથી. મઠ પંથ ને ડિનાયસ્ટી (વંશજ) નહીં કહેશે, વંશજ રાજાઓનો હોય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ પહેલાં, બીજા, ત્રીજા ... એમ રાજાઈ ચાલે છે. આ પણ જરૂર છે, પાવન થી પતિત બનવાનું જ છે. પતિત થવાનાં કારણે દેવી-દેવતા કહી નથી શકતાં. તમે સમજો છો-અમે પૂજ્ય આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં. પોતાનાં ધર્મનાં ચિત્રોને જ પૂજે છે. ફક્ત આ ભૂલી ગયાં છે, અમે જ પૂજ્ય દેવી-દેવતા હતાં, હવે પૂજારી બન્યાં છીએ. હમણાં તમે સમજો છો-બાપે વારસો આપ્યો હતો પછી પતિત બન્યાં છે તો પોતાનાં જ ચિત્રો ની બેસી પૂજા કરી છે. પોતે જ પૂજ્ય, પોતે જ પુજારી. આ સિવાય ભારતનાં બીજા કોઈને

નહીં કહેશે . બાબા પણ ભારતમાં જ આવીને જ્ઞાન આપે છે, ફરી થી દેવતા બનાવવા માટે. બાકી બધાં હિસાબ-કિતાબ ચુકતું કરી પાછાં ચાલ્યા જશે. આત્માઓ બધી બાપ ને પોકારતી રહે છે-ઓ ગોડ ફાધર. આ પણ સમજવાની વાત છે. આ સમયે તમને ત્રણ બાપ છે. ૧- શિવબાબા, ૨- લૌકિક બાપ અને આ અલૌકિક બાપ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. બાકી બધાને બે બાપ છે. લૌકિક અને પારલૌકિક. સતયુગ માં ફક્ત એક જ લૌકિક બાપ હોય છે. પારલૌકિક બાપ ને જાણતાં જ નથી. ત્યાં તો છે જ સુખ પછી પારલૌકિક બાપ ને યાદ કેમ કરે. દુઃખમાં યાદ બધાં કરે છે. અહીંયા પછી તમને ૩ બાપ થઈ જાય છે, આ પણ સમજવાની વાત છે. ત્યાં આત્મ-અભિમાની રહે છે પછી દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે. અહીંયા તમે આત્મ-અભિમાની પણ છો તો પરમાત્મ-અભિમાની પણ છો. શુદ્ધ અભિમાન છે કે અમે બાપ નાં સર્વ બાળકો છીએ, એમનાથી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. એ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. આ એમની મહિમા પણ સમજાવવી પડે. એ જ આવીને બધાં બાળકો ને વારસો આપે છે. સતયુગ માં તમને હતો પછી ૮૪ જન્મ લઈ ગુમાવ્યો છે. હવે આ સમજાવવું કેટલું સહજ છે. બાપ ને કહેવાય છે પતિત-પાવન, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા. આ દુનિયા જ પતિતો ની છે. કોઈ સદ્ગતિ આપી કેવી રીતે શકે. બાકી કોઈ બહુજ શાસ્ત્ર ભણેલાં છે તો અંત મતી સો ગતિ થઈ જાય છે, પછી નાનપણ માં જ કંઠસ્થ થઈ જાય છે. તો બાપ આપ બાળકોને કેટલી સારી મીઠી-મીઠી વાતો સંભળાવે છે. બાળકો, તમે તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. હવે ફરી બાપ ને યાદ કરો તો ખાદ નીકળશે. હમણાં નાટક પૂરું થાય છે, બધાએ હાજર થવાનું છે. કાઠસ્ત વગેરે બધાંની આત્મા હાજર છે, તે પણ બાપ ની પાસે સલામ ભરવા આવશે. ચક્રવર્તી રાજા તો બનવાનાં નથી ફક્ત બાપ ને યાદ કરશે, મનમનાભવ નો મંત્ર લઈ જશે. તમારો છે મનમનાભવ અને મધ્યાજી ભવ નો ડબલ મંત્ર. બાપ કેટલી સારી યુક્તિ બતાવે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દુનિયામાં રહેતાં પુરુષાર્થ કરી સર્વગુણ સમ્પન્ન જરૂર બનવાનું છે. આ જૂના શરીર કે જૂની દુનિયા થી દિલ નથી લગાડવાનું. નસીબદાર બનવાનું છે.
2. આત્મ-અભિમાની અને પરમાત્મ-અભિમાની રહેવાનું છે. આ કયામત નાં સમયમાં બાપ થી કંઈ પણ છુપાવવાનું નથી. અવિનાશી સર્જન થી સલાહ લેતાં રહેવાની છે.

વરદાન :-

સદા જ્ઞાન સૂર્ય નાં સન્મુખ રહેવા વાળા અંતર્મુખી, સ્વમાનધારી ભવ જેમ સૂર્ય નાં સામે જોવાથી સૂર્ય નાં કિરણો અવશ્ય આવે છે, એમ જે બાળકો જ્ઞાન સૂર્ય બાપ નાં સદા સન્મુખ રહે છે તો જ્ઞાન સૂર્ય નાં સર્વ ગુણો ની કિરણો સ્વયં માં અનુભવ કરે છે. એમની સૂરત (ચહેરા) પર અંતર્મુખતા ની ઝલક અને સંગમયુગ નાં કે ભવિષ્ય નાં સર્વ સ્વમાન ની ફલક દેખાઈ આવે છે. એનાં માટે સદા સ્મૃતિ માં રહે કે આ અંતિમ ઘડી છે. કોઈ પણ ઘડીએ આ તન નો વિનાશ થઈ શકે છે એટલે સદા પ્રીત બુદ્ધિ બની જ્ઞાન સૂર્ય નાં સન્મુખ રહી અંતર્મુખતા કે સ્વમાન ની અનુભૂતિ માં રહેવાનું છે.

સ્લોગન :-

સદા ઉડતી કળા માં ઉડવું જ ઝમેલા નાં પહાડ ને કોસ (પાર) કરવું છે.

“ મીઠા બાળકો - સદૈવ યાદ રાખો - ખૂબ ગઈ થોડી રહી , હવે તો ઘરે જવાનું છે , આ છી - છી શરીર અને દુનિયાને ભૂલી જવાનું છે”

પ્રશ્ન :- કયો નશો નિરંતર રહે તો સ્થિતિ ખૂબ ફર્સ્ટ ક્લાસ બનશે?

ઉત્તર :- નિરંતર નશો રહે કે મિટુઆ મોત મલૂકા શિકાર. અમે મલૂક (ફરિશ્તા) બની પોતાનાં માશૂક ની સાથે ઘરે જઈશું, બાકી બધું ખલાસ થવાનું છે. હવે અમે આ જૂની ખાલ ને છોડી નવી લઈશું. આ જ્ઞાન આખો દિવસ બુદ્ધિમાં ટપકતું રહે તો અપાર ખુશી રહેશે. સ્થિતિ ફર્સ્ટ ક્લાસ બની જશે.

ગીત :- યહ કોન આજ આયા...

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કીધું? બાળકોએ. અતીન્દ્રિય સુખમય જીવનમાં આવીને કહે છે-બેહદનાં બાપ આવેલાં છે. શેનાં માટે? આ પતિત દુનિયાને બદલી પાવન દુનિયા બનાવવાં, પાવન દુનિયા કેટલી મોટી હશે. પતિત દુનિયા કેટલી મોટી છે, આ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ. અહીંયા કેટલાં કરોડો મનુષ્ય છે. આને પતિત ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા કહે છે. મીઠા-મીઠા બાળકોનાં દિલ માં આવવું જોઈએ - આપણી નવી દુનિયા કેટલી નાની હશે. આપણે કેવી રીતે રાજ્ય કરીશું. આપણાં ભારત જેવો કોઈ દેશ હોઈ ન શકે. આ કોઈ નથી સમજતું - ભારત સ્વર્ગ હતો, તેનાં જેવો કોઈ દેશ હોઈ નથી શકતો. તમને આ સમજમાં આવે છે, આ ભારત તો હવે કોઈ કામ નું નથી. ભારત સ્વર્ગ હતું, હવે નથી. આ કોઈને યાદ નથી આવતું, આપણો ભારત સૌથી ઉંચ છે, સૌથી પ્રાચીન છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આવે છે, તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. એટલી ખુશી, એટલો રીગાર્ડ રહે છે? બેહદ નાં બાપ આવેલાં છે. કલ્પ-કલ્પ આવે છે, માયા રાવણે જે આપણું રાજ્ય-ભાગ્ય છીનવી લીધું છે, એ આપણી આત્માઓને ફરીથી આપણું રાજ્ય-ભાગ્ય બાબા આવીને આપે છે. એવું નથી કે કોઈ લડાઈ થી છીનવાઈ ગયું છે. ના. રાવણ રાજ્યમાં આપણી મત ભ્રષ્ટાચારી થઈ જાય છે. શ્રેષ્ઠાચારી થી આપણે ભ્રષ્ટાચારી બની જઈએ છીએ. દુનિયા જુઓ કેટલી વધી ગઈ છે, આપણો ભારત દેશ કેટલો નાનો હતો. સ્વર્ગ માં કેટલાં સુખી રહેશે. હીરા-ઝવેરાત નાં મહેલ હશે. ત્યાં રાવણ હોતો નથી. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં ખુશી હોવી જોઈએ. અતીન્દ્રિય સુખ રહેવું જોઈએ. બાપ કહે છે - દેહી-અભિમાની બનો. દેહનું ભાન તોડવા માટે બાબાએ કહ્યું હતું, ૧૦૮ ચત્તીઓ વાળા કપડા પહેરો. ભલે મોટા વ્યક્તિઓથી, ઝવેરીઓથી કનેક્શન (સંબંધ) હતું, તે નશો ટુટે કેવી રીતે. દેહી-અભિમાની બનવું પડે. આપણે આત્મા છીએ, આ તો જુનું શરીર છે. આને છોડી ફર્સ્ટક્લાસ શરીર લેવાનું છે. સાપ એક ખાલ છોડી બીજી લઈ લે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે, આ જૂની ખાલ છોડી, આપણે બીજી નવી લઈશું પછી બીજું શરીર મળશે. આ તો બધું જ્ઞાન બાળકોની બુદ્ધિમાં ટપકવું જોઈએ. આ તો છી-છી દુનિયા છે, આને જોવા છતાં પણ બુદ્ધિ થી ભૂલવું પડે છે. આપણે યાત્રા પર જઈ રહ્યાં છીએ, આપણો બુદ્ધિનો યોગ ઘર તરફ જઈ રહ્યો છે. અભ્યાસ તો કરવો પડે ને. આ શરીર પણ જૂનું છે, દુનિયા પણ જૂની છે. સાક્ષાત્કાર કરી લીધો છે, હવે આ દેહ અને દેહ નાં સર્વ સંબંધ છોડી ઘરે જવાનું છે. અંદર માં ખુશી થાય છે, હવે અમારે પાછા જવાનું છે. બુદ્ધિયોગ ત્યાં લગાવવાનો હોય છે. એક-બીજા ને આ જ સંભળાવવાનું છે - મનમનાભવ. આ મોટો જબરદસ્ત મંત્ર છે. ભલે ગીતા તો ઘણાં વાંચે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. જેવી રીતે બીજા શાસ્ત્ર વાંચે છે, એવી રીતે વાંચી છે. આ કોઈની બુદ્ધિમાં નહીં આવશે. અમે ભવિષ્યનાં માટે રાજ્યોગ શીખી રહ્યાં છીએ. ખુબ ગઈ, હવે બાકી થોડો જ સમય છે. એમ-એમ પોતાને બતાવતાં, ખુશીમાં આવવાનું છે. આ તો બધું ખલાસ થવાનું છે. મિટુઆ મોત મલૂકા શિકાર. આપણે મલૂક બની આપણા માશૂક નાં સાથે ઘરે જઈશું. આ આત્માઓનાં બાપ બેસી શિક્ષા આપે છે. છે પણ સાધારણ પરંતુ ઊંચે થી ઊંચા છે. બાપ આવ્યાં છે - બેહદ નો વારસો આપવાં, કલ્પ-કલ્પ આવે છે. આ તો છી-છી દુનિયા છે. એવી-એવી વાતો કરવાની હોય છે. આને કહેવાય છે વિચાર સાગર મંથન. આ શાસ્ત્ર વગેરે તો જન્મ-જન્માંતર વાંચ્યાં છે, આપણે ભારતવાસીઓએ જેટલાં જપ-તપ વગેરે કર્યાં છે એટલાં બીજા કોઈએ નથી કર્યા. જે પહેલાં-પહેલાં આવ્યાં હશે તેમણે જ ભક્તિ કરી છે અને તે જ જ્ઞાન-યોગ માં પણ આગળ જશે કારણ કે તેમને ફરી પહેલાં નંબર માં આવવાનું છે. જુઓ છો, કોઈ-કોઈ તો ખૂબ

સારો પુરુષાર્થ કરે છે.

આપ બાળકો જે આ રુહાની સર્વિસ માં લાગ્યાં છો, તેનાં માટે તો ખૂબ સારું છે. ખરેખર ભક્તિમાં બેઠા છે. તે સંબંધ અટૂટ થયો છે અને જે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં, આ સાંભળી-સંભળાવે છે તો જૂનાઓ થી પણ આગળ જઈ રહ્યાં છે. જોવાય છે નવાં આવવાવાળા ખૂબ આગળ જાય છે. તમે લિસ્ટ નીકાળશો તો ખબર પડી જશે. પહેલાં-પહેલાં તમારી માળા બનાવતા હતાં પછી જોયું કે કેટલાં સારા-સારા બાળકો ૩-૪ નંબરવાળા પણ નીકળી ગયાં. એકદમ જઈ પ્રજા માં પડ્યાં. હવે તમારી આ સ્ટુડન્ટ લાઈફ (વિદ્યાર્થી જીવન) છે, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતા સાથે-સાથે આ કોર્સ ભણો છો. ઘણાં બાળકો ડબલ કોર્સ ઉઠાવે છે, લિફ્ટ મળે છે. તમારો કોર્સ છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં આ ભણવું. આમાં પણ કન્યાઓ ખૂબ આગળ જવી જોઈએ. કન્યાઓનાં કારણે કનૈયા કે ગોપાલ નામ પણ ગવાયેલું છે. છે તો ગોપ પણ કારણ કે પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. તમે સતયુગ માં દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પ્રવૃત્તિ માર્ગ માં રાજ્ય કરતાં હતાં. આ તમારી બુદ્ધિમાં ટપકવું જોઈએ કે આપણે શું બનીએ છીએ! દેવતાઓ કેટલાં ફસ્ટેક્લાસ છે! તેમની આગળ જઈને મહિમા ગાયે છે - તમે સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ... અમે પાપી, કપટી છીએ. હમ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી.... હવે આમાં ભગવાને તરસ નથી ખાવાની કે કૃપા નથી કરવાની. હકીકત માં તરસ કે કૃપા પોતાનાં ઉપર જ કરવાની હોય છે. તમે જ દેવતા હતાં, હવે શું બની ગયાં છો પોતાને જુઓ, પછી પુરુષાર્થ કરી દેવતા બનો. શ્યામ થી સુંદર બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરવો પડે છે. આ તો ભક્તિમાર્ગ માં કહે છે - મરતા હતાં, ફલાણી કૃપા થઈ બચી ગયાં, તેનાં આશીર્વાદ થી. મહાત્મા વગેરે નો હાથ પકડીને કહેશે, તમારા આશીર્વાદ જોઈએ. અહીંયા તો ભણતર છે. કૃપા વગેરેની વાત નથી. મનમનાભવ નો અર્થ છે ને. મંત્ર તો ઘણાં આપે છે. અનેક પ્રકારનાં હઠયોગ શીખવાડે છે. દરેકની અલગ-અલગ શિક્ષા હોય છે. હઠયોગ નાં સેમ્પલ જોવા હોય તો જયપુર નાં મ્યુઝિયમ માં જઈને જુઓ. અહીંયા તો કેટલાં આરામ થી બેઠાં છો. બુદ્ધિમાં છે અમને ફરીથી બાબા રાજ્ય આપી રહ્યાં છે. ત્યાં જ અદ્વૈત દેવી-દેવતા ધર્મ હતો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. બે હાથ થી જ તાળી વાગે છે. એક ધર્મ છે તો મારામારી નથી થતી. હમણાં છે કળયુગ. કળયુગ પૂરો થશે તો ભક્તિ પણ પૂરી થશે. હમણાં તો મનુષ્યો ની વૃદ્ધિ કેટલી થતી રહે છે. ભારતની ધરતી નથી વધતી. ધરતી તો તે જ છે. બાકી મનુષ્ય ઓછા વધારે થાય છે. ત્યાં મનુષ્ય ખૂબ ઓછા હશે, દુનિયા તો આ જ હશે. દુનિયા કોઈ નાની નહીં થઈ જશે. તો આપ બાળકોને ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. આપણે યોગબળ થી પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ, બાપ ની શ્રીમત પર. બાપ કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે. આત્મા માં જ ખાદ પડેલી છે ને. ફક્ત કહે છે - સતો, રજો, તમો... આ નથી દેખાડતા કે આત્મા માં જ ખાદ પડે છે. પહેલાં ગોલ્ડન એજડ હતાં, શુદ્ધ સોનું હતાં પછી ચાંદી પડે છે, તેને સિલ્વર એજ કહેવાય છે, ચંદ્રવંશી. અંગ્રેજી અક્ષર કેટલાં સારા છે. ગોલ્ડન, સિલ્વર, કોપર પછી આઈરન. બાપ સમજાવે છે - આત્મા માં ખાદ પડી છે, તે નીકળે કેવી રીતે. સતો થી તમો બની છે પછી તમો થી સતો કેવી રીતે બને. સમજે છે ગંગા માં સ્નાન કરવાથી સતોપ્રધાન બની જઈશું. પરંતુ આ તો થઈ ન શકે. ગંગા-સ્નાન વગેરે તો રોજ કરતાં રહે છે. કોઈ તો નેમી થઈ જાય છે. નહેર પર પણ જઈને સ્નાન કરે છે. તમને બાપ કહે છે - આ નિયમ રાખો, બાપ ને યાદ કરવાનો. યાદ નું સ્નાન કે યાત્રા કરો. જ્ઞાન-સ્નાન પણ કરાવે છે, યોગ ની યાત્રા શીખવાડે છે. બાપ જ્ઞાન આપે છે. આમનામાં યોગ નું પણ જ્ઞાન, સૃષ્ટિ-ચક્ર નું પણ જ્ઞાન છે. બાકી શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન તો ઘણાં આપે છે, યોગ ને જાણતાં જ નથી. હઠયોગ સમજી લીધો છે. યોગ આશ્રમ તો અસંખ્ય છે. મનમનાભવ નો મંત્ર આપણે પરંતુ સિવાય બાપનાં કોઈ પણ મનુષ્ય ની પાસે આ જ્ઞાન નથી. હવે ૮૪ જન્મ નું ચક્ર પૂરું થયું છે. ફરી નવી દુનિયા થશે. તમારી બુદ્ધિમાં છે, ઝાડ ની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થાય છે. આ રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે, બધાં સાથે થોડી જશે. બ્રાહ્મણો નું ઝાડ ખૂબ મોટું હશે. પછી થોડા-થોડા કરીને જશે. પ્રજા બનતી રહેશે. થોડું પણ કોઈએ સાંભળી લીધું તો પ્રજા માં આવી જશે. સેવાકેન્દ્રો ખુબ વૃદ્ધિને પામશે. પ્રદર્શનીઓ અસંખ્ય જ્યાં-ત્યાં થતી રહેશે. જેવી રીતે મંદિર ઠેકાણે નીકળતાં જાય છે, તેવી રીતે તમારી પ્રદર્શની પણ ગામ-ગામ માં થશે. ઘર-ઘરમાં પ્રદર્શની રાખવાની રાખવી પડશે. વૃદ્ધિને પામતા જશે એટલે છેવટે આ ચિત્રો પણ છપાવવાં પડશે. બધાની પાસે બાપનો સંદેશ જવાનો છે. આપ બાળકોએ ખુબ મોટી સેવા કરવાની છે. હમણાં આ પ્રોજેક્ટર, પ્રદર્શની ની ફેશન નીકળી છે તો ગામ-ગામ માં દેખાડવી પડશે. તે સારી રીતે ઉઠાવશે. શિવ જયંતી ગવાયેલી છે પરંતુ એ કેવી રીતે આવે છે, આ કોઈને ખબર નથી. શિવ પુરાણ વગેરે માં આ વાતો છે નહીં. આ વાતો તમે સાંભળો છો. સાંભળવાના સમયે સારું લાગે છે પછી ભૂલી જાય છે. સારી રીતે પોઈન્ટ ધારણ હશે તો સર્વિસ પણ સારી રીતે કરી શકશે. પરંતુ બધાં પોઈન્ટ કોઈને ધારણ નથી થતાં. ભાષણ કરીને આવશે પછી વિચાર માં આવશે - હજું આ પોઈન્ટ

પણ સમજાવ્યું હોત તો સારું હતું, જેમને દેહ-અભિમાન નહીં હશે તે ઝટ બતાવશે. ભાષણ કરી પછી વિચાર કરશે - અમે બધાં પોઇન્ટ્સ ઠીક સમજાવ્યાં? હજું આ પોઇન્ટ ભૂલી ગયાં છીએ, પોઇન્ટ્સ કોઈ સાથે નથી ચાલવાનાં. આ તો ફક્ત હમણાં માટે. પછી આ ખતમ થઈ જશે. આ આંખો થી જે કંઈ હમણાં જુઓ છો પછી સતયુગ માં આ નહીં હશે. તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર હવે મળે છે, હમણાં તમે ત્રિનેત્રી બનો છો. બાબા આવીને તમને જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે જે આત્મા ધારણ કરે છે. આત્માને ત્રીજું નેત્ર મળે છે. આ જ્ઞાન કોઈ માં નથી કે હું આત્મા છું. આ શરીર દ્વારા કરાવું છું. બાબા આપણને ભણાવે છે. આ બુદ્ધિમાં રાખવું - આમાં મહેનત છે. બાળકોએ મહેનત કરવી જોઈએ અને ખુશી માં રહેવું જોઈએ. બસ હમણાં આપણું રાજ્ય આવ્યું કે આવ્યું. તમે જાણો છો આપણાં રાજ્યમાં શું-શું હશે. આપ બાળકોને તો ખુબ ખુશી થવી જોઈએ કે અમે આ ભણતર થી રાજ્ય લઈએ છીએ. ભણવા વાળા ને પદ યાદ રહે છે. આપણે ભણીએ છીએ ભવિષ્ય નાં માટે. સારું ભણશે છે તો રાજગદી પર બેસશે. તે તો નામીગ્રામી થઈ જાય છે. હમણાં લિસ્ટ નીકાળે, માળા બનાવે તો બધાં કહેશે ફલાણી બાળકીને અમારી પાસે મોકલો, રીફ્રેશ કરવાં. ભાષણ કરવા વાળાને બોલાવે છે, તો તેમનો રીગાર્ડ પણ રાખવો જોઈએ. અમારે આમનાં જેવું હોશિયાર બનવાનું છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અતીન્દ્રિય સુખ નો અનુભવ કરવાનાં માટે દેહનાં ભાન ને તોડવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે એટલે બુદ્ધિયોગ ઘર થી લાગેલો રહે.
2. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં ભણતર પણ ભણવાનું છે, ડબલ કોર્સ ઉઠાવવાનો છે. જ્ઞાન નું સ્નાન અને યાદ ની યાત્રા કરવાની અને કરાવવાની છે.

વરદાન :- ન્યારાપણા નાં અભ્યાસ દ્વારા ફરિશ્તા રૂપ નો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા નિરંતર સહજયોગી ભવ જેમ કોઈ પણ વસ્ત્ર ધારણ કરવું કે ન કરવું પોતાનાં હાથ માં હોય છે, એવો અનુભવ આ શરીર રૂપી વસ્ત્ર માં હોય. જેમ વસ્ત્ર ધારણ કરીને કાર્ય કર્યું અને કાર્ય પૂરું થતાં જ વસ્ત્ર થી ન્યારા થયાં. શરીર અને આત્મા બંનેનું ન્યારાપણું ચાલતાં-ફરતાં અનુભવ થાય-ત્યારે કહેશે નિરંતર સહજયોગી. એવાં ડીટેય (ન્યારાં) રહેવા વાળા બાળકો દ્વારા અનેક આત્માઓને ફરિશ્તા રૂપ અને ભવિષ્ય રાજ્ય પદ નો સાક્ષાત્કાર થશે. અંત માં આ સર્વિસ થી જ પ્રભાવ નીકળશે.

સ્લોગન :- સંગમની એક સેકન્ડ પણ વ્યર્થ ગુમાવવી અર્થાત્ એક વર્ષ ગુમાવવું.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનું સર્વસ્વ ઈશ્વરીય સેવા માં સફળ કરી ભવિષ્ય બનાવી લો કારણ કે મોત માથા પર છે”

પ્રશ્ન :- જ્ઞાન સાંભળવા છતાં પણ બાળકોમાં એની ધારણા કેમ નથી થતી?

ઉત્તર :- કારણ કે વિચાર સાગર મંથન કરતાં નથી આવડતું. બુદ્ધિયોગ દેહ અને દેહનાં સંબંધો માં લટકેલો છે. પહેલાં જ્યારે બુદ્ધિ થી મોહ નીકળે, ત્યારે કંઈક ધારણા પણ થાય. મોહ એવી વસ્તુ છે, જે એકદમ વાનર બનાવી દે છે એટલે બાપ બાળકો ને પહેલો-પહેલો વાચદો યાદ કરાવે છે-દેહ સહિત, દેહનાં બધાં સંબંધો ને ભૂલો અને મને યાદ કરો.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા.....

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી સમજાવે છે, હવે બાળકો ને આ તો સારી રીતે ખબર છે કે બેહદનાં બાપ ને જ કહેવાય છે-બગડેલા ને બનાવવા વાળા. કૃષ્ણ બગડેલા ને સુધારી નથી શકતાં. ગીતા નાં ભગવાન કૃષ્ણ નથી, શિવ છે. શિવ બાબા રચયિતા છે અને કૃષ્ણ છે રચના. સ્વર્ગ નો વારસો આપવા વાળા, સ્વર્ગ નાં રચયિતા જ હોઈ શકે છે. આ જ ભારત ની મુખ્ય મોટામાં મોટી ભૂલ છે. શ્રીકૃષ્ણ ને બાબા કોઈ કહી નથી શકતું. વારસો, બાબા થી જ મળે છે અને ભારત ને જ મળ્યો હતો. ભારતમાં જ શ્રીકૃષ્ણ શહજાદા (રાજકુમાર), રાધા શહજાદી (રાજકુમારી) ગવાયેલ છે. મહિમા ઊંચેથી ઊંચા એક બાપની છે. શ્રીકૃષ્ણ છે ઊંચે થી ઊંચી રચના, વિશ્વનાં માલિક. એમને કહેવાય છે સૂર્યવંશી દેવી રાજધાની. ગીતા વગેરે સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર છે. સતયુગ માં તો કોઈને જ્ઞાન સંભળાવ્યું નથી. સંગમ પર જ બાપે સંભળાવ્યું છે. ચિત્રો માં પણ પહેલા આ સિદ્ધ કરવાનું છે. બંનેનાં ચિત્ર આપે છે, ગીતાનાં ભગવાન, આ રચયિતા છે, જે પુનર્જન્મ રહિત છે, ન કે શ્રીકૃષ્ણ, રચના. તમે જાણો છો - શિવબાબા જ હીરા-તુલ્ય બનાવે છે. ગવાય પણ છે-હીરા-તુલ્ય, કોડી-તુલ્ય. બાળકોની બુદ્ધિમાં આ રહેવું જોઈએ કે બાપ નું ફરમાન છે - તમે મને યાદ કરો અને વારસા ને યાદ કરો. એ છે બેહદ નાં બાપ. કૃષ્ણ તો છે હદ નાં માલિક. ભલે વિશ્વનાં રાજા બને છે, શિવબાબા તો રાજા નથી ને. ગીતા ની હકીકતમાં ખુબ મહિમા છે. સાથે-સાથે ભારતની પણ મહિમા છે. ભારત બધાં ધર્મ વાળાઓનું મોટું તીર્થ છે. ફક્ત કૃષ્ણનું નામ નાખવાનાં કારણે બધું મહત્વ ઉડી ગયું છે. આ કારણે જ ભારત કોડી-તુલ્ય બની ગયું છે. છે તો દ્રામા અનુસાર પરંતુ સાવધાન કરવાનું હોય છે. બાપ સમજાવે બહુજ સારી રીતે છે. દિવસ -પ્રતિદિવસ ગુહ્ય વાતો સંભળાવતાં રહે છે તો પછી જૂનાં ચિત્રો ને બદલીને બીજા બનાવવાં પડે. આ તો અંત સુધી થતું જ રહેશે. બાળકોએ બુદ્ધિમાં સારી રીતે રાખવું જોઈએ-શિવબાબા અમને વારસો આપી રહ્યાં છે. કહે છે-મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. કૃષ્ણ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. તે સર્વશક્તિમાન તો છે નહીં. સર્વશક્તિમાન બાપ છે, વારસો પણ એ આપે છે. મનુષ્ય, કૃષ્ણ ને જ યાદ કરતાં રહે છે.સારું સમજો, કૃષ્ણએ કહ્યું છે. તે પણ કહે છે - દેહનાં સંબંધ છોડી, મામેકમ્ યાદ કરો. આત્મા તો બાપ ને યાદ કરશે ને. કૃષ્ણ તો બધી આત્માઓનાં બાપ નથી. આ બધું વિચાર સાગર મંથન કરી બુદ્ધિમાં ધારણ કરવું જોઈએ. કોઈ-કોઈ મોહ માં ફસાવાનાં કારણે પછી ધારણા નથી કરી શકતાં. તમે ગાતાં આવ્યા છો-બીજા સંગ તોડી આપ સંગ જોડશું. મારા તો એક, બીજું ન કોઈ. પરંતુ મોહ પછી એવી વસ્તુ છે જે એકદમ વાનર બનાવી દે છે. વાનર માં મોહ અને લોભ ખુબ હોય છે. સાહુકાર લોકોને પણ સમજાવાય છે કે હમણાં મોત સામે ઉભું છે. આ બધું ઈશ્વરીય સેવામાં લગાવો, ભવિષ્ય બનાવી લો. પરંતુ વાનર માફક લટકી પડે છે, છોડતાં નથી. બાપ કહે છે-જે પણ દેહ સહિત, દેહનાં સંબંધ છે એનાથી બુદ્ધિયોગ હટાવો. બાપ ની શ્રીમત પર ચાલો. તમે કહો છો-આ ધન, બાળ-બચ્ચાં વગેરે બધું ઈશ્વરે આપ્યું છે. હવે એ પોતે આવ્યાં છે, કહે છે-તમારું આ ધન-દોલત વગેરે બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. કિનકી દબી રહી ધૂલ મેં.... ધરતીકંપ વગેરે થશે, આ બધું ખલાસ થઈ જશે. વિમાન પડે છે અથવા આગ વગેરે લાગે છે તો પહેલાં-પહેલાં અંદર ચોર ધુસે છે, જ્યાં સુધી પોલીસ આવે. તો બાપ સમજાવે છે - બાળકો, દેહધારીઓથી મોહ નીકાળવો જોઈએ. મોહજીત બનવાનું છે. દેહ-અભિમાન છે સૌથી પહેલો નંબર દુશ્મન. દેવતાઓ દેહી-અભિમાની છે. દેહ-અભિમાન આવવાથી જ વિકારોમાં ફસાય છે. તમે અડધો કલ્પ દેહ-અભિમાની રહો છો. હવે દેહી-અભિમાની થવાની પ્રેક્ષિસ કરવાની છે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે બિલકુલ જ આ વાતો ને નથી જાણતાં, ન પરમાત્મા ને જાણે છે.

આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે, આત્મા કેટલાં જન્મ લે છે, કેવી રીતે પાર્ટ ભજવે છે, આપણે એક્ટર્સ છીએ-આ કોઈને ખબર નથી, એટલે ઓરફન (અનાથ) નિધન નાં કહેવાય છે. તેઓ તો કહી દે છે આત્મા જ્યોતિ માં લીન થઈ જાય છે. પરંતુ આત્મા તો અવિનાશી છે. આત્મા માં જ ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. કહે પણ છે આત્મા સ્ટાર છે, તો પણ સમજતાં નથી. આત્મા સો પરમાત્મા કહી દે છે, બાપ ને બિલકુલ જાણતાં નથી. આત્મા માટે પણ કહે છે ભૂકુટી નાં વચ માં તારો ચમકે છે. પરમાત્મા માટે તો કંઈ કહેતાં નથી. એમને પરમ-આત્મા કહેવાય છે એ પણ પરમધામ માં રહે છે. એ પણ બિંદી છે. ફક્ત પુનર્જન્મ રહિત છે, આત્માઓ પુનર્જન્મ માં આવે છે. પરમાત્મા માટે કહેવાય છે જ્ઞાન નાં સાગર, આનંદ નાં સાગર, પવિત્રતા નાં સાગર છે. દેવતાઓને આ વારસો કોણે આપ્યો? બાપે. સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ... આ દેવતાઓ જેવું હમણાં કોઈ છે નહીં. એમને આ વારસો કેવી રીતે મળ્યો, આ કોઈને ખબર નથી. બાપ જ આવી ને સમજાવે છે, એમને જ જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. આ સમયે આવીને જ્ઞાન આપે છે પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. પછી હોય છે ભક્તિ, એને જ્ઞાન નથી કહી શકાતું. જ્ઞાન થી તો સદ્ગતિ થાય છે. જ્યારે દુર્ગતિ થાય, ત્યારે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા, જ્ઞાન નાં સાગર આવે. બાપ જ આવીને જ્ઞાન સ્નાન કરાવે છે. તે તો પાણીનું સ્નાન છે, એનાથી સદ્ગતિ થઈ નથી શકતી. આ થોડી વાતો પણ ધારણ કરવી જોઈએ. મુખ્ય જે સારા-સારા ચિત્ર છે, તે મોટાં હોવાં જોઈએ જે કોઈ સારી રીતે સમજી જાય. અક્ષર મોટા સારા હોય. ચિત્ર બનાવવા વાળાએ આ બુદ્ધિમાં રાખવું જોઈએ. કોઈને પણ બોલાવવાનાં છે-નિમંત્રણ આપીને કે આવીને પરમપિતા પરમાત્મા નો પરિચય લો અને ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ માટે બાપ થી વારસો લો. ભાઈઓ-બહેનો પારલૌકિક બાપ થી બેહદ સુખ નું સ્વરાજ્ય કેવી રીતે મળે છે - તે આવી ને સમજો. બેહદનાં બાપ થી વારસો પામતાં શીખો, આમાં ડરવાની તો વાત જ નથી. બોલાવતાં રહે છે-હેં પતિત-પાવન આવો. બાપ પણ કહે છે-કામ મહાશત્રુ છે. પાવન દુનિયા માં જવું છે તો પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. પતિત એને કહેવાય છે જે વિકાર થી જન્મ લે છે. સતયુગ ત્રેતા માં વિષ (વિકાર) હોતું નથી, એને કહેવાય જ જાય છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. વિકાર છે જ નહીં. પછી આ તમે કેમ પૂછો છો - બાળકો કેવી રીતે પેદા થાય છે? તમે નિર્વિકારી તો બનો. બાળકો જેમ થવાનાં હશે તેમ થશે. તમે આ પૂછો જ કેમ છો? તમે બાપ ને યાદ કરો તો જન્મજન્માંતર નાં વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય, આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. તે છે પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા. આ સારી રીતે બુદ્ધિ માં બેસાડવાનું છે. ભક્તિનું ફળ ભગવાન આવીને આપે છે, બાપ જ સર્વની સદ્ગતિ કરી સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. બાપ કહે છે-હવે પવિત્ર બનો, મામેકમ્ યાદ કરો, આ છે મહામંત્ર. બાપ થી વારસો જરૂર મળશે. બાપ કહે છે-તમે મને યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન બની જશો. સીડી પર સમજાવવાનું છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ દરેક ચીજ સુધરતી જાય છે, આમાં સ્પષ્ટ કરી લખવાનું છે. બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના. જ્યારે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. જે પવિત્ર બને છે તે જ પવિત્ર દુનિયામાં આવશે. જેટલી તાકાત તમારા માં ભરાતી જશે, એટલાં પહેલાં આવશે. બધાં સાથે તો નહીં આવશે. આ પણ જાણો છો સતયુગ-ત્રેતા માં દેવી-દેવતાઓ બહુજ થોડાક હોય છે, પાછળ થી વૃદ્ધિને પામે છે. પ્રજા માં તો અનેક હશે. સમજાવવા વાળા પણ ખુબ સારા જોઈએ. બોલો, બેહદનાં બાપ થી આવીને વારસો લો, જેને પોકારો છો હેં બાબા, એમનું હકીકતમાં નામ જ શિવ છે. ઈશ્વર કે પ્રભુ, ભગવાન કહેવાથી આ નથી સમજતાં કે એ બાપ છે, એમનાથી વારસો મળે છે. શિવબાબા કહેવાથી વારસો યાદ આવે છે. એમને કહેવાય છે શિવ પરમાત્માએ નમઃ, પરમાત્માનું નામ તો બતાવો. નામ-રૂપ થી ન્યારુ કોઈ નથી. એમનું તો શિવ નામ છે. ફક્ત શિવાય નમઃ પણ નથી કહેવાનું, શિવ પરમાત્માય નમઃ. દરેક અક્ષર ને બહુજ સારી રીતે સ્પષ્ટ કરી સમજાવવાનો હોય છે. શિવાય નમઃ કહેવાથી પણ બાપ ની મજા નથી આવતી. મનુષ્યોએ તો બધાં નામ પોતાનાં ઉપર રાખી દીધાં છે. તમે જાણો છો મનુષ્ય ને ક્યારેય ભગવાન નથી કહેવાતું. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ દેવતા કહેવાય છે. બાપ રચયિતા તો એક જ નિરાકાર છે. જેમ લૌકિક બાપ બાળકો ને રચે છે ને, વારસો આપે છે, તેમ બેહદનાં બાપ પણ વારસો આપે છે. ભારતને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આખી દુનિયાનાં પતિત-પાવન એક બાપ જ છે. આ થોડી કોઈ જાણ છે. આપણા ધર્મ સ્થાપકો પણ આ સમયે પતિત છે, કબ્રદાખિલ છે. હમણાં બધાનો કયામત નો સમય છે. બાપ જ આવીને બધાને ઉઠાવશે. કયામત નાં સમયે જ ખુદા, ભગવાન આવે છે. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે. લખેલું છે - સાગર નાં બાળકો ભસ્મીભૂત થઈ ગયાં હતાં અર્થાત્ કામ ચિતા પર બેસી કાળા, આયરન એજેડ (તમોપ્રધાન) બની ગયાં હતાં, પછી સુંદર કેવી રીતે બનશે? બાપ કહે છે યાદની યાત્રા થી. યોગ અક્ષર કહેવાથી મનુષ્ય મુંઝાઈ જાય છે. બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થાય. કેટલું સહજ સમજાવે છે તો પણ આ વાતો બુદ્ધિમાં કેમ નથી બેસતી? દેહ-અભિમાન બહુજ છે એટલે ધારણા નથી થતી. બાબા બહુજ સારી યુક્તિ બતાવે છે. બેહદ નાં બાપ ને, જેમને યાદ કરો છો એમણે શું આવીને કર્યું? ભારત ને સ્વર્ગ બનાવ્યું હતું. હદ નો

વારસો તો જન્મ-જન્માંતર લેતાં આવ્યાં છે. હવે બેહદ નાં બાપ થી ૨૧ જન્મ માટે બેહદ નો વારસો લો. સતયુગ-ત્રેતા માં દેવતાઓ રાજ્ય કરતાં હતાં. સૂર્યવંશી પછી ચંદ્રવંશી, વૈશ્યવંશી પછી શૂદ્રવંશી.....તો અક્ષર નાખવાથી સિદ્ધ થાય છે કે તે જ પુનર્જન્મ લે છે, વર્ણો માં આવે છે. બાપ સમજાવે તો બધાને છે, તમે સન્મુખ બેઠા છો તો ખુશ થાઓ છો. કોઈ-કોઈ ની તકદીર માં નથી તો સેવા કરતાં નથી. સેવા કરશે તો નામ થશે. કહેશે બાબાની બાળકીઓ કેટલી હોશિયાર છે, બધું કામ કરે છે. અમને સ્વર્ગની બાદશાહી નો વારસો આપે છે, આ (વખર) માલ પણ આપે છે. આ ચિત્ર છે-આંધળાઓની આગળ દર્પણ, આમાં જાદૂ વગેરે ની વાત જ નથી. પવિત્રતા ની જ મુખ્ય વાત છે. સમજે છે - આ અંતિમ જન્મ છે, સ્વર્ગ માં જવું છે તો પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. વિનાશ સામે ઉભો છે. પવિત્ર જરૂર બનવું પડે. સંન્યાસી ઘરબાર છોડે છે-પાવન બનવા માટે. બાપ કહે છે વિનાશ સામે ઉભો છે, મને યાદ કરો તો બેડો પાર થઈ જાય. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિનાશ નાં પહેલાં પોતાનું સર્વસ્વ સફળ કરવાનું છે. આ કયામત નો સમય છે એટલે પાવન જરૂર બનવાનું છે.
2. દેહધારીઓથી મોહ નીકાળી મોહજીત બનવાનું છે. દેહ-અભિમાન જે પહેલો નંબર દુશ્મન છે એનાં પર વિજય પામવાની છે. બીજા બધાં સંગ તોડી, બાપ થી બુદ્ધિયોગ જોડવાનો છે.

વરદાન :- મનન શક્તિ દ્વારા શક્તિશાળી બની વિઘ્નો નાં ફોર્સ ને સમાપ્ત કરવા વાળા સર્વ આકર્ષણ મુક્ત ભવ વર્તમાન સમયે મનન શક્તિ દ્વારા આત્મા માં સર્વ શક્તિઓ ભરવાની આવશ્યકતા છે. એનાં માટે અંતરમુખી બની દરેક પોઇન્ટ પર મનન કરો તો માખણ નીકળશે અને શક્તિશાળી બની જશો. એવી શક્તિશાળી આત્માઓ અતીન્દ્રિય સુખની પ્રાપ્તિ નો અનુભવ કરે છે, એમને અલ્પકાળ ની કોઈ પણ વસ્તુ પોતાની તરફ આકર્ષિત નથી કરી શકતી. એમની મગન અવસ્થા દ્વારા જે રુહાનિયત ની શક્તિશાળી સ્થિતિ બને છે એનાથી વિઘ્નોનો ફોર્સ સમાપ્ત થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- બ્રાહ્મણ સંસાર માં સર્વ નું સન્માન પ્રાપ્ત કરવા વાળા જ તખ્તનશીન બને છે.

“દિલનાં જ્ઞાની તથા સ્નેહી બનો અને લીકેજ ને બંધ કરો”

આજે સ્નેહ નાં સાગર બાપદાદા પોતાનાં સ્નેહી બાળકોથી મળવા માટે આવ્યાં છે. આ રુહાની સ્નેહ, પરમાત્મ-સ્નેહ નિસ્વાર્થ સાચ્યો સ્નેહ છે. સાચાં દિલનો સ્નેહ આપ સર્વ આત્માઓ ને આખો કલ્પ સ્નેહી બનાવી દે છે કારણ કે પરમાત્મા-સ્નેહ, આત્મિક સ્નેહ, અવિનાશી સ્નેહ, આ રુહાની સ્નેહ બ્રાહ્મણ જીવનનું ફાઉન્ડેશન (આધાર) છે. રુહાની સ્નેહ નો અનુભવ નથી તો બ્રાહ્મણ જીવન નો સાચ્યો આનંદ નથી. પરમાત્મ-સ્નેહ કેવી પણ પતિત આત્મા ને પરિવર્તન કરવાનું ચુંબક છે, પરિવર્તન થવાનું સહજ સાધન છે. સ્નેહ અધિકારી બનાવવાનો, રુહાની નશા નો અનુભવ કરાવવાનો આધાર છે. સ્નેહ છે તો રમણીક બ્રાહ્મણ જીવન છે. સ્નેહ નથી તો બ્રાહ્મણ જીવન સુકું (નીરસ) છે, મહેનત વાળું છે. પરમાત્મ-સ્નેહ દિલ નો સ્નેહ છે. લૌકિક સ્નેહ દિલ નાં ટુકડા-ટુકડા કરી દે છે કારણ કે વેચાઈ જાય છે. અનેકો થી સ્નેહ નિભાવવો પડે છે. અલૌકિક સ્નેહ દિલનાં અનેક ટુકડાઓને જોડવા વાળો છે. એક બાપ થી સ્નેહ કર્યો તો સર્વનાં સહયોગી સ્વતઃ બની જાય છે કારણ કે બાપ બીજ છે. તો બીજ ને પાણી આપવાથી દરેક પત્તા (પાંદડા) ને પાણી સ્વતઃ મળી જાય છે, પત્તા-પત્તા ને પાણી આપવાની આવશ્યકતા નથી હોતી. એવાં રુહાની બાપ થી સ્નેહ જોડવો અર્થાત્ સર્વનાં સ્નેહી બનવું એટલે દિલ નાં ટુકડા-ટુકડા નથી થતાં. સ્નેહ દરેક કાર્ય ને સહજ બનાવી દે છે અર્થાત્ મહેનત થી છોડાવી દે છે. જ્યાં સ્નેહ હોય છે ત્યાં યાદ સ્વતઃ, સહજ આવે જ છે. સ્નેહી ને ભૂલવું મુશ્કેલ હોય છે, યાદ કરવું મુશ્કેલ નથી હોતું. ભલે જ્ઞાન અર્થાત્ સમજ કેટલી પણ બુદ્ધિમાં હોય પરંતુ યથાર્થ જ્ઞાન અર્થાત્ સ્નેહ સંપન્ન જ્ઞાન હોય. જો જ્ઞાન છે અને સ્નેહ નથી તો તે સુકું જ્ઞાન છે. સ્નેહ સર્વ સંબંધો નો દિલ થી અનુભવ કરાવે છે. ફક્ત જ્ઞાની જે છે તે દિમાગ થી યાદ કરે છે અને સ્નેહી દિલ થી યાદ કરે છે. દિમાગ થી યાદ કરવા વાળાઓને યાદ માં, સેવા માં, ધારણા માં મહેનત કરવી પડે છે. તે મહેનત નું ફળ ખાય છે અને તે મોહબ્બત નું ફળ ખાય છે. જ્યાં સ્નેહ નથી, દિમાગી જ્ઞાન છે, તો જ્ઞાનની વાતો માં પણ કેમ, શું, કેવી રીતે... દિમાગ લડતું રહેશે અને લડાઈ લાગતી રહેશે પોતે પોતાનાથી. વ્યર્થ સંકલ્પ વધારે ચાલશે. જ્યાં કેમ-કેમ હશે, ત્યાં કેમ (પ્રશ્ન) ની લાઈન લાગશે. અને જ્યાં સ્નેહ છે ત્યાં યુદ્ધ નથી પરંતુ લવલીન છે, સમાયેલાં છે. જેમનાથી દિલનો સ્નેહ હોય છે તો સ્નેહ ની વાત માં કેમ, શું... નથી ઉઠતું. જેમ પરવાના શમા નાં સ્નેહ માં કેમ, શું નથી કરતાં, ન્યોછાવર થઈ જાય છે. તેમ પરમાત્મ-સ્નેહી આત્માઓ સ્નેહ માં સમાયેલી રહે છે.

કેટલાક બાળકો બાપ થી રુહરિહાન કરતાં આ કમ્પલેન (ફરિયાદ) કરે છે કે “જ્ઞાન તો બુદ્ધિમાં છે, બ્રાહ્મણ પણ બની ગયાં, આત્મા ને પણ જાણી ગયાં, બાપ ને પણ પૂરા પરિચય થી જાણી ગયાં, સંબંધો ની પણ ખબર છે, ચક્ર નું પણ જ્ઞાન છે, રચયિતા અને રચના નું પણ બધું જ્ઞાન છે - છતાં પણ યાદ સહજ કેમ નથી રહેતી? આનંદ નો કે શક્તિ નો, શાંતિ નો સદા અનુભવ કેમ નથી થતો? મહેનત થી કેમ યાદ આવે છે, નિરંતર કેમ નથી યાદ રહેતી? વારંવાર યાદ ભુલાય કેમ છે?” આનું કારણ, કેમ કે જ્ઞાન દિમાગ સુધી છે, જ્ઞાન ની સાથે-સાથે દિલનો સ્નેહ ઓછો છે. દિમાગી સ્નેહ છે. હું બાળક છું, એ બાપ છે, દાતા છે, વિદાતા છે-દિમાગી જ્ઞાન છે. પરંતુ આ જ જ્ઞાન જ્યારે દિલ માં સમાઈ જાય છે, તો સ્નેહ ની નિશાની શું દેખાડે છે? દિલ. તો જ્ઞાન અને સ્નેહ કમ્બાઈન્ડ (સંયુક્ત/ભેગું) થઈ જાય છે. જ્ઞાન બીજ છે પરંતુ પાણી સ્નેહ છે. જો બીજ ને પાણી નથી મળતું તો ફળ નહીં આપશે. એવી રીતે, જ્ઞાન છે પરંતુ દિલનો સ્નેહ નથી તો પ્રાપ્તિનું ફળ નહીં મળશે એટલે મહેનત લાગે છે. સ્નેહ અર્થાત્ સર્વ પ્રાપ્તિ નાં, સર્વ અનુભવ નાં સાગર માં સમાયેલાં. જેમ લૌકિક દુનિયામાં પણ જુઓ-સ્નેહની નાનકડી ગિફ્ટ (સોગાત) કેટલી પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરાવે છે! અને એમ સ્વાર્થનાં સંબંધ થી લેણ-દેણ કરો તો કરોડ પણ આપી દો પરંતુ કરોડ મળવાં છતાં પણ સંતુષ્ટતા નહીં થશે, કોઈને કોઈ કમી છતાં પણ નીકાળતાં રહેશે-આ થવું જોઈએ, આ કરવું જોઈએ. આજકાલ કેટલો ખર્ચો કરે છે, કેટલો શો (દેખાવ) કરે છે! પરંતુ છતાં પણ સ્નેહ સમીપ આવે છે કે દૂર કરે છે? કરોડ ની લેણ-દેણ એટલાં સુખનો અનુભવ નથી કરાવતી પરંતુ દિલનાં સ્નેહની એક નાનકડી વસ્તુ પણ કેટલાં સુખની અનુભૂતિ કરાવે છે! કારણ કે દિલ નો સ્નેહ હિસાબ-કિતાબ ને પણ ચુકતું કરી દે છે. સ્નેહ એવી વિશેષ અનુભૂતિ છે. તો પોતે-પોતાનાથી પૂછો કે જ્ઞાન ની સાથે-સાથે દિલ નો

સ્નેહ છે? દિલમાં લીકેજ (ઝમણ) તો નથી? જ્યાં લીકેજ હોય છે તો શું થાય છે? જો એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈ થી સંકલ્પ માત્ર પણ સ્નેહ છે, ભલે વ્યક્તિ થી, ભલે વૈભવ થી, વ્યક્તિનાં પણ ભલે શરીર થી સ્નેહ હોય, ભલે તેની વિશેષતા થી હોય, હદની પ્રાપ્તિનાં આધાર થી હોય પરંતુ વિશેષતા આપવા વાળા કોણ, પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા કોણ?

કોઈપણ પ્રકાર થી સ્નેહ અર્થાત્ લગાવ ભલે સંકલ્પ માત્ર હોય, ભલે વાણી માત્ર હોય કે કર્મ માં હોય, આને લીકેજ કહેવાશે. ઘણાં બાળકો ખૂબ ભોળપણ માં કહે છે - લગાવ નથી પરંતુ સારું લાગે છે, ઇચ્છતાં નથી પરંતુ યાદ આવી જાય છે. તો લગાવ ની નિશાની છે - સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ થી ઝુકાવ એટલે લીકેજ હોવાનાં કારણે શક્તિ નથી વધતી. અને શક્તિશાળી ન હોવાનાં કારણે બાપ ને યાદ કરવામાં મહેનત લાગે છે. અને મહેનત હોવાનાં કારણે સંતુષ્ટતા નથી રહેતી. જ્યાં સંતુષ્ટતા નથી, ત્યાં હમણાં-હમણાં યાદની અનુભૂતિ થી મસ્તી માં મસ્ત હશે અને હમણાં-હમણાં ફરી દિલશિક્ષત હશે કારણ કે લીકેજ હોવાનાં કારણે શક્તિ થોડો સમય ભરાય છે, સદા નથી રહેતી એટલે સહજ નિરંતર યોગી બની નથી શકતાં. તો ચેક કરો - કોઈ વ્યક્તિ કે વૈભવ માં લગાવ તો નથી અર્થાત્ લીકેજ તો નથી? આ લીકેજ લવલીન સ્થિતિ નો અનુભવ નહીં કરાવશે. વૈભવ નો પ્રયોગ ભલે કરો પરંતુ યોગી બની પ્રયોગ કરો. એવું ન થાય કે જેને તમે આરામ નાં સાધન સમજો છો તે મન ની સ્થિતિ ને બેઆરામ કરે કારણ કે ઘણાં બાળકો વૈભવ હોવા છતાં મન નાં લગાવ ને જાણી નથી શકતાં. રોયલ ભાષા એ જ કહે કે હઠયોગી નથી, સહજયોગી છીએ. સહજયોગી બનવું તો સારું પરંતુ યોગી છો? જે બાપ ની યાદ ને હલચલ માં લાવે અર્થાત્ પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે, ઝુકાવ કરે તો યોગી બનીને પ્રયોગ કરવા વાળા નહીં કહેશે કારણ કે બાપનાં બનવાનાં કારણે સમય પ્રતિ સમય પ્રકૃતિ દાસી અર્થાત્ વૈભવો નાં સાધન ની પ્રાપ્તિ વધતી જઈ રહી છે. હમણાં-હમણાં ૧૮-૧૯ વર્ષની અંદર કેટલી પ્રાપ્તિ થઈ રહી છે! બધાં આરામ નાં સાધનો વધતા જઈ રહ્યાં છે. પરંતુ આ પ્રાપ્તિઓ બાપનાં બનવાનું ફળ મળી રહ્યું છે. તો ફળ ને ખાતા બીજ ને નહીં ભૂલી જતાં. આ સાધન વધતા જશે થોડો સમય. પરંતુ આરામ માં આવતાં રામ ને નહીં ભૂલી જતાં. સાચી સીતા રહેજો. મર્યાદા ની રેખા થી સંકલ્પ રૂપી અંગૂઠો પણ નહીં નીકાળતાં, કારણ કે આ સાધન વગર સાધના સાધન ને ચૂઝ કરશો તો સ્વર્ણ-હરણ નું કામ કરી લેશે એટલે વ્યક્તિ અને વૈભવ નાં લગાવ અને ઝુકાવ થી સદા પોતાને સેફ (સુરક્ષિત) રાખજો, નહીં તો બાપનાં સ્નેહી બનવાનાં બદલે, સહજયોગી બનવાનાં બદલે ક્યારેક સહયોગી, ક્યારેક સહજયોગી, ક્યારેક વિયોગી - બન્ને અનુભવ કરતાં રહેશો. ક્યારેક યાદ, ક્યારેક ફરિયાદ - એવી અનુભૂતિ માં રહેશો અને કમ્પલેન પણ ક્યારેય પૂરી નહીં થશે.

વ્યક્તિ અને વૈભવનાં ઝુકાવ ની નિશાની એક તો સંભળાવી - ક્યારેક સહજયોગી, ક્યારેક યોગી, ક્યારેક ફરિયાદી. બીજી વાત-એવી આત્મા ને પ્રાપ્ત બધું થશે-ભલે સાધન, ભલે સહયોગ, ભલે સ્નેહ અને પરંતુ લીકેજ વાળી આત્મા પ્રાપ્તિ હોવા છતાં ક્યારેય સંતુષ્ટ નહીં થશે. તેમનાં મુખ થી સદૈવ કોઈનાં કોઈ પ્રકારની અસંતુષ્ટતા નાં બોલ ન ઇચ્છતાં પણ નીકળતા રહેશે. બીજા એવો અનુભવ કરશે કે આમને ખુબ મળ્યું, આમનાં જેવું કોઈ ને નથી મળતું. પરંતુ તે આત્મા સદા પોતાની અપ્રાપ્તિ નું, દુઃખ નું વર્ણન કરતી રહેશે. લોકો કહેશે-આમનાં જેવું સુખી કોઈ નથી અને તે કહેશે-મારા જેવો દુઃખી કોઈ નથી, કારણ કે ગેસ નો કુઝો છે. જ્યારે ચઢે છે તો ખૂબ ઉંચો જાય છે. જ્યારે ખતમ થાય છે તો ક્યાં પડે છે! જોવામાં કેટલો સુંદર લાગે છે ઉડતો, પરંતુ અલ્પકાળ નો હોય છે. ક્યારેય પોતાના ભાગ્ય થી સંતુષ્ટ નહીં થશે. સદૈવ કોઈને ને કોઈને પોતાનાં ભાગ્ય નાં, અપ્રાપ્તિ નાં નિમિત્ત બનાવતાં રહેશે - આ એવું કરે, આ એવું હોત, એટલે મારું ભાગ્ય નથી. ભાગ્યવિધાતા ભાગ્ય બનાવવા વાળા છે. જ્યાં ભાગ્યવિધાતા ભાગ્ય બનાવી રહ્યાં છે, એ પરમાત્મ-શક્તિ ની આગળ આત્માની શક્તિ ભાગ્ય ને હલાવી નથી શકતી. આ બધી બહાનાબાજી છે. ઉડતી કળાની બાજી નથી આવડતી તો બહાના-બાજી ખૂબ કરે છે. આમાં બધાં હોશિયાર છે એટલે આ ચેક કરો-ભલે સ્નેહ થી ઝુકાવ હોય, ભલે હિસાબ-કિતાબ ચુકતું હોવાનાં કારણે ઝુકાવ હોય.

જેનાથી ઈર્ષ્યા કે ધૃણા હોય છે ત્યાં પણ ઝુકાવ હોય છે. વારંવાર તે જ યાદ આવતાં રહેશે. બેસશે યોગ માં બાપ ને યાદ કરવાં અને યાદ આવશે નફરત કે ઈર્ષ્યા વાળા. વિચારશે હું સ્વદર્શન ચક્રધારી છું અને ચાલશે પરદર્શન ચક્ર. તો ઝુકાવ બંને તરફનો નીચે લઈ આવે છે એટલે બંને ચેક કરજો. પછી બાપ ની આગળ અર્જી નાખે છે કે 'આમ હું ખૂબ સારો છું, ફક્ત આ એક જ વાત એવી છે, એને તમે સુધારી દો'. બાપ હસે છે કે હિસાબ બનાવ્યો

તમે અને યુક્તું બાપ કરે! યુક્તું કરાવે - આ વાત ઠીક છે પરંતુ યુક્તું કરે - આ વાત ઠીક નથી. બનાવવાનાં સમયે બાપને ભૂલી ગયાં અને યુક્તું કરવાનાં સમયે બાબા-બાબા કહે છે! કરનકરાવનહાર કરાવવા માટે બંધાયેલાં છે પરંતુ કરવું તો તમારે પડશે. તો સાંભળ્યું, બાળકોનાં શું-શું સમાચાર બાપદાદા જુએ છે? સાર શું થયો? ફક્ત સુકા જ્ઞાની નહીં બનો, દિમાગ નાં જ્ઞાની નહીં બનો. દિલ નાં જ્ઞાની અને સ્નેહી બનો અને લીકેજ ને ચેક કરો. સમજ્યાં?

૧૮ જાન્યુઆરી આવી રહી છે ને એટલે પહેલાથી સ્મૃતિ અપાવી રહ્યાં છે ૧૮ જાન્યુઆરી નો દિવસ સદા નો સમર્થ દિવસ મનાવી શકો. સમજ્યાં? ફક્ત જીવન કહાની સંભળાવીને નહીં મનાવતાં પરંતુ સમાન જીવન બનવાની મનાવજો. અચ્છા!

સદા વ્યક્તિ અને વૈભવનાં ઝુકાવ થી ન્યારા, બાપ નાં સ્નેહ માં સમાયેલાં, સદા યથાર્થ જ્ઞાન અને દિલ નો સ્નેહ - બંનેમાં કમ્બાઈન્ડ સ્થિતિનો અનુભવ કરવા વાળા, સદા યોગી બની સાધના ની સ્થિતિ થી સાધનો ને કાર્યમાં લાવવા વાળા, સદા સ્નેહી, દિલ માં સમાયેલા બાળકો ને દિલારામ બાપનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓથી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત :- પોતાને ડબલ હીરો સમજો છો? હીરા તુલ્ય જીવન બની ગયું. તો હીરા સમાન બની ગયાં અને સૃષ્ટિ ડ્રામાની અંદર આદિ થી અંત સુધી હીરો પાર્ટ ભજવવા વાળા છો. તો ડબલ હીરો થઈ ગયાં ને. કોઈ પણ હૃદનાં ડ્રામા માં પાર્ટ ભજવા વાળા હીરો એક્ટર ગવાય છે પરંતુ ડબલ હીરો કોઈ નથી હોતું. અને તમે ડબલ હીરો છો. બાપની સાથે પાર્ટ ભજવવો-આ કેટલું મોટું ભાગ્ય છે! તો સદા આ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ને સ્મૃતિમાં રાખી આગળ વધી રહ્યાં છો ને. થોભવા વાળા તો નથી ને? જે થાકતાં નથી તે થોભતાં પણ નથી, વધતાં રહે છે. તો તમે થોભવા વાળા છો કે થાકવા વાળા? એકલા હોય છે તો થાકે છે. કંટાળી જાય છે તો થાકી જાય છે. પરંતુ જ્યાં સાથ હોય ત્યાં સદા જ ઉમંગ-ઉત્સાહ હોય છે. કોઈ પણ યાત્રા પર જાય છે તો શું કરે છે? સંગઠન બનાવે છે ને. કેમ બનાવે છે? સંગઠન થી, સાથ થી ઉમંગ-ઉત્સાહ થી આગળ વધતાં જાય. તો તમે બધાં પણ રુહાની યાત્રા પર સદા આગળ વધતાં રહેજો કારણ કે બાપ નો સાથ, બ્રાહ્મણ પરિવાર નો સાથ કેટલો સરસ સાથ છે! જો કોઈ સારા સાથી હોય છે તો ક્યારેય પણ બોર નથી થતાં, થાકતાં નથી. તો સદા આગળ વધવા વાળા સદા જ હર્ષિત રહે છે, સદા ખુશીમાં નાચતાં રહે છે. તો વૃદ્ધિને પામતાં રહો છો ને! વૃદ્ધિ પ્રાપ્ત થવાની જ છે કારણ કે જ્યાં પણ, જે ખૂણા માં વિખુટા પડેલાં બાળકો છે, ત્યાં તે આત્માઓ સમીપ આવવાની જ છે એટલે સેવામાં પણ વૃદ્ધિ થતી રહે છે. કેટલું પણ ઈચ્છો - શાંત થઈને બેસી જઈએ, બેસી નથી શકતાં. સેવા બેસવાં નહીં દેશે, આગળ વધારશે કારણ કે જે આત્માઓ બાપની હતી, તે બાપની ફરીથી બનવાની જ છે. અચ્છા!

મુખ્ય ભાઈઓથી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત :- પાંડવો વિચારે છે કે શક્તિઓને ચાન્સ (તક) સારો મળે છે, દાદીઓ બનવું સારું છે! પરંતુ પાંડવ જો પ્લાનિંગ બુદ્ધિ ન હોય તો શક્તિઓ શું કરશે! અંતિમ જન્મ માં પણ પાંડવ બનવું ઓછું ભાગ્ય નથી! કારણ કે પાંડવો ની વિશેષતા તો બ્રહ્મા બાપની સાથે જ છે. તો પાંડવો ઓછાં નથી. પાંડવોનાં વગર શક્તિઓ નહીં, શક્તિઓનાં વગર પાંડવ નહીં. ચતુર્ભુજ ની બે ભૂજા તે છે, બે ભૂજા તે છે એટલે પાંડવો ની વિશેષતા પોતાની. નિમિત્ત સેવા આમને (દાદીઓ ને) મળેલી છે, એટલે આ કરે છે. બાકી સદા પાંડવોનાં માટે શક્તિઓ ને અને શક્તિઓનાં માટે પાંડવો ને સ્નેહ છે, રીગાર્ડ છે અને સદા રહેશે. શક્તિઓ પાંડવો ને આગળ રાખે છે-એમાં જ સફળતા છે અને પાંડવ શક્તિઓ ને આગળ રાખે-એમાં જ સફળતા છે. ‘પહેલાં આપ’ નો પાર્ટ બંનેનો પાકી છે. ‘પહેલાં આપ’, ‘પહેલાં આપ’ કહેતાં સ્વયં પણ ‘પહેલાં આપ’ થઈ જશે. બાપ વચ માં છે તો ઝગડો છે જ નહીં. પાંડવો ને બુદ્ધિ નું વરદાન સારું મળેલું છે. જે કાર્ય નાં નિમિત્ત બનેલાં છે તેમને તે જ વિશેષતા મળેલી છે અને દરેકની વિશેષતા એકબીજા થી આગળ છે એટલે આપ નિમિત્ત આત્માઓ છો. અચ્છા!

વરદાન :- સંકલ્પ, વૃત્તિ અને સ્મૃતિ થી વ્યર્થ ને સમાપ્ત કરવા વાળા સાચાં બ્રાહ્મણ સંપૂર્ણ પવિત્ર ભવ પોતાનાં સંકલ્પ, વૃત્તિ અને સ્મૃતિ ને ચેક કરો-એવું નહીં કંઈ ખોટું થઈ ગયું, પશ્ચાતાપ કરી લીધો, માફી માંગી લીધી, છુટ્ટી થઈ ગઈ. કેટલી પણ કોઈ માફી લે પરંતુ જે પાપ કે વ્યર્થ કર્મ થયું તેનું નિશાન નથી મિટાતું. રજીસ્ટર સાફ સ્વચ્છ નથી થતું. ફક્ત આ રીત-રસમ ને નહીં અપનાવો, પરંતુ સ્મૃતિ રહે કે હું સંપૂર્ણ પવિત્ર બ્રાહ્મણ છું-અપવિત્રતા - સંકલ્પ, વૃત્તિ કે સ્મૃતિ ને પણ ટચ નથી કરી શકતી, આનાં માટે કદમ-કદમ પર સાવધાન રહો.

સ્લોગન :- બાપ નાં સાથ ને યુઝ કરો તો ક્યારેય દિલશિકસ્ત નહીં થશો.

“ મીઠા બાળકો - તમે રાવણ ની મત પર બાપ ની ઝાનિ કરી તો ભારત કોડી તુલ્ય બન્યું , હવે એમને ઓળખી યાદ કરો તો ધનવાન બની જશો”

પ્રશ્ન :- સીડી નાં ચિત્ર માં કયું વન્ડરફુલ રહસ્ય સમાયેલું છે?

ઉત્તર :- અડધોકલ્પ છે ભક્તિ નો ડાન્સ અને અડધોકલ્પ છે જ્ઞાન નો ડાન્સ. જ્યારે ભક્તિ નો ડાન્સ હોય છે તો જ્ઞાન નો નહીં અને જ્યારે જ્ઞાન નો હોય છે તો ભક્તિ નો નહીં. અડધોકલ્પ રાવણ ની પ્રાલબ્ધ યાલે અને અડધોકલ્પ આપ બાળકો પ્રાલબ્ધ ભોગવો છો. આ ગુહ્ય રહસ્ય સીડીનાં ચિત્ર માં સમાયેલું છે.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય...

ઓમ્ શાંતિ ! બાપ બેસી સમજાવે છે-ભક્તિ માર્ગમાં ખુબ જ ભક્તિનો ડાન્સ કર્યો, જ્ઞાનનો ડાન્સ નથી કર્યો. ભક્તિ નો ડાન્સ જ્યારે હોય છે તો જ્ઞાન નો નથી. જ્યારે જ્ઞાન નો હોય છે તો ભક્તિ નો નથી કારણ કે ભક્તિ નો ડાન્સ ઉતરતી કળામાં લઈ જાય છે. સતયુગ-ત્રેતા માં ભક્તિ હોતી નથી. ભક્તિ શરૂ થાય છે દ્વાપર થી. જ્યારે ભક્તિ શરૂ થાય છે તો જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ પૂરી થઈ જાય છે પછી ઉતરતી કળા થાય છે. કેવી રીતે ઉતરે છે, તે બાપ બેસી સમજાવે છે. હું કલ્પ-કલ્પ આવીને બાળકોને કહું છું-આપ બાળકોએ મારી બહુજ ઝાનિ કરી દીધી છે. જ્યારે-જ્યારે ભારત માં આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની ખુબ ઝાનિ થાય છે ત્યારે હું આવું છું. ઝાનિ કોને કહેવાય છે, તે પણ સમજાવે છે. બાપ કહે છે-હું વિકારી નર્કવાસી ભારત ને આવીને કલ્પ-કલ્પ સ્વર્ગવાસી બનાવું છું. તમે મારી ઝાનિ, આસુરી મત પર કરવાનાં કારણે કેટલાં કંગાળ બની ગયાં છો. રામરાજ્ય હતું, હમણાં છે રાવણ રાજ્ય, જેને હાર અને જીત, દિવસ અને રાત કહેવાય છે. હવે વિચાર કરો હું ક્યારે આવું! જેમને રાજ્ય આપ્યું, તેઓ જ રાજ્ય ગુમાવી બેઠા છે. હિસાબ-કિતાબ તો બધો સમજાવ્યો જ છે. હું આવીને વારસો આપું છું પછી રાવણ આવીને તમને શ્રાપિત કરે છે-ભારત ને ખાસ, દુનિયા ને આમ. ભારતની મહિમા ની પણ કોઈને ખબર નથી. પહેલાં-પહેલાં ભારત જ હતું, ક્યારે હતું, કેવું હતું, કોણ રાજ્ય કરતું હતું, કોઈને પણ કંઈ ખબર નથી. કંઈ પણ સમજતાં નથી. જે દેવતા હતાં, શકલ (ચહેરો) મનુષ્ય ની, સીરત (ચરિત્ર) દેવતાઓની હતી. હવે શકલ ભલે મનુષ્ય ની છે, સીરત આસુરી છે, જેને સમજાવે છે તે સમજતાં નથી કારણ કે પારલૌકિક બાપ ને જ નથી જાણતાં. વધારે જ બેસી ગાળો આપે છે. બાપની ઝાનિ કરતાં-કરતાં બિલકુલ જ કોડી-તુલ્ય બની ગયાં છે. ભારત ની ઉતરતી કળા થઈ ગઈ છે. એવી હાલત જ્યારે થાય છે, બાપ કહે છે, ત્યારે હું આવું છું. હમણાં આપ બાળકોને સન્મુખ સમજાવી રહ્યો છું. કલ્પ પહેલાં પણ આમ જ સમજાવ્યું હતું. આ દૈવી સંપ્રદાયની સ્થાપના થઈ રહી છે, મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છે. મનુષ્ય ને આ ખબર જ નથી કે બાપ ક્યારે આવે છે, સતયુગ, ત્રેતા માં તમે બહુજ ખુશી માં પ્રાલબ્ધ ભોગવો છો. પછી દ્વાપર થી રાવણ નો શ્રાપ પામતાં-પામતાં બિલકુલ જ ખતમ થઈ જાયો છો. જેમ દેવતાઓ પ્રાલબ્ધ ભોગવતાં-ભોગવતાં ત્રેતા નાં અંતમાં ખતમ થઈ જાય છે પછી રાવણની આસુરી પ્રાલબ્ધ શરૂ થાય છે. ભક્તિ પણ પહેલાં અવ્યભિચારી હોય છે પછી વ્યભિચારી થાય છે. સીડી ઠીક બનેલી છે. દરેક ચીજ સતોપ્રધાન, સતો-રજો-તમો બને છે. ખાદ્ય પડતી જાય છે. આપ બાળકોને સમજાવાય તો બહુજ સારી રીતે છે, પરંતુ ધારણા ઓછી થાય છે. કોઈનામાં તો સમજાવવાની બિલકુલ અક્કલ જ નથી. કોઈ સારા અનુભવી છે, જેમની ધારણા બહુ સારી થાય છે. નંબરવાર તો હોય છે ને. વિદ્યાર્થીઓ એક સમાન નથી હોતાં. કંઈ ને કંઈ નંબર જરૂર રાખશે. કોઈને પણ સમજાવવું બહુજ સહેજ છે. બાપ કહે છે-મને યાદ કરો. હું તમારો બેહદ નો બાપ, સૃષ્ટિ નો રચયિતા છું. મને યાદ કરવાથી તમને બેહદ નો વારસો મળશે. યાદ થી જ ખાદ્ય નીકળશે. ફક્ત આ સમજાવો કે તમે ભારતવાસી સતયુગ માં સતોપ્રધાન હતાં, હમણાં કળયુગ માં તમોપ્રધાન બન્યાં છો. આત્મા માં ખાદ્ય પડે છે. પવિત્ર થયાં વગર કોઈ ત્યાં જઈ નથી શકતું. નવી દુનિયામાં છે જ સતોપ્રધાન. કપડા (શરીર) નવાં છે તો કહેશે સતોપ્રધાન, પછી જૂનાં તમોપ્રધાન થઈ જાય છે. હમણાં સૌના કપડા ફાટવા લાયક છે. બધાં જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલાં છે. જે વિશ્વનાં માલિક હતાં, તે બિલકુલ ગરીબ બન્યાં છે. પછી એમને જ સાહુકાર બનવાનું છે. આ વાતો ને મનુષ્ય નથી જાણતાં. ભારત સ્વર્ગ હતું, આ

લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું બીજા બધાં ધર્મ વાળા તો પછી આવ્યાં છે. બાપ તમને સાચી વાત બેસી સમજાવે છે. ગીતા નું જુઓ કેટલું માન છે. ભણતાં-ભણતાં બિલકુલ જ નીચે પડી ગયાં છે, ત્યારે પોકારે છે-હં પતિત-પાવન આવો. અમે ભ્રષ્ટાચારી બની ગયાં છીએ. સદ્ગતિ તો ભગવાન જ આપી શકે છે. બાકી શાસ્ત્રો માં તો બધું છે ભક્તિ માર્ગ. તમારી બુદ્ધિ માં બેસેલું છે-અમે બાબાનાં જ્ઞાન થી દેવતા બનીએ છીએ. હવે આખી દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. સંન્યાસી પણ ભક્તિ કરે છે, ગંગા સ્નાન વગેરે કરે છે ને. ભક્તિ પણ સતોપ્રધાન, પછી રજો, તમો હોય છે. આ પણ એવું છે. અડધોકલ્પ દિવસ, અડધોકલ્પ રાત ગવાય છે. બ્રહ્માની સાથે જરૂર બ્રાહ્મણોની પણ હશે. તમે હમણાં દિવસ માં જાઓ છો, ભક્તિ ની રાત પૂરી થાય છે. ભક્તિ માં તો ખુબ દુઃખ છે, એને રાત કહેવાય છે. અંધારા માં ધક્કા ખાતાં રહે છે-ભગવાન ને મળવા માટે. ભક્તિમાર્ગ માં સદ્ગતિ આપવા વાળું કોઈ હોતું નથી. તમારા સિવાય કોઈ પણ યથાર્થ રીતે ભગવાન ને નથી જાણતું. આત્મા પણ બિંદુ, પરમાત્મા પણ બિંદુ છે, આ વાત કોઈ પણ સમજી ન શકે. પરમાત્મા જ સ્વયં આવીને બ્રહ્મા તન થી સમજાવે છે. એમણે પછી ભાગીરથ, બળદ નાં રૂપમાં દેખાડ્યું છે. હવે બળદ ની તો વાત જ નથી. બાપ બધી વાતો સારી રીતે સમજાવે છે પરંતુ કોઈની બુદ્ધિ માં પૂરી રીતે બેસતું નથી. બાપ બેસી સમજાવે છે-બાળકો હું આપ આત્માઓ નો બાપ છું. તમે મને યાદ કરો અને વારસાને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. તો પણ કહો છો, ભૂલી જઈએ છીએ. વાહ! એવાં સાજન કે બાપ ને ભૂલવાં જોઈએ. સ્ત્રી, પતિને અથવા બાળકો ક્યારે બાપ ને ભૂલે છે શું? અહીંયા તમે કેમ ભૂલો છો? કહો પણ છો બાબા તમે અમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છો તો પણ ભૂલી જાઉં છું. બાપ કહે છે-યાદ નહીં કરશો તો અંદરની જે કટ ચઢી છે, તે કેવી રીતે નીકળશે. મુખ્ય વાત છે જ યાદ ની. આપણો કોઈ બીજા ધર્મ થી સંબંધ નથી. સ્ફૂલમાં તો હિસ્ટ્રી-જોગાફી સમજાવો છો. કોઈ તો બિલકુલ સમજતાં નથી. બાપ ભણાવે છે, આ બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. સારું બાપ અને વારસો તો યાદ કરો કે આ પણ ભૂલી જાઓ છો! જેનાં માટે અડધાકલ્પ થી ભક્તિ કરતાં આવ્યાં, એ બાબા ને યાદ નથી કરતાં. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે, હવે અમે આ શરીર છોડી રાજાઈ માં જઈશું, આ અંતિમ જન્મ છે. સૂક્ષ્મવતન માં એમના ફીચર્સ તો તે જ જુઓ છો, વૈકુંઠ માં પણ જુઓ છો. જાણો છો આ મમ્મા-બાબા જ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે, તમે જ્યારે સતયુગ માં રહો છો તો સમજો છો કે આ એક શરીર છોડી બીજું લેવાનું છે. ત્યાં એમને આ ખબર નથી રહેતી કે સતયુગ નાં પછી ત્રેતા આવશે, દ્વાપર આવશે, અમે ઉતરતાં જઈશું. જ્ઞાન ની વાત નથી રહેતી. પુનર્જન્મ લેતાં રહે છે. ત્યાં આત્મ-અભિમાની રહે છે પછી આત્મ-અભિમાની થી દેહ-અભિમાની બની જાય છે. આ નોલેજ ફક્ત આપ બ્રાહ્મણો ને છે બીજા કોઈની પાસે નથી. આ જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વર, જે જ્ઞાન નાં સાગર બાપ છે, એ જ સંભળાવે છે. જરૂર બ્રહ્માનાં બાળકો, બ્રાહ્મણો ને જ સંભળાવશે. બ્રહ્માનાં બાળકો છે-બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય. રાત-દિવસ નો ફર્ક છે. તમે પુરુષાર્થ કરી સંપૂર્ણ ગુણવાન બનો છો. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પણ તમે બાપ ને યાદ કરો, કર્મ તો કરવાનું જ છે. બુદ્ધિનો યોગ બાપ ની સાથે લાગ્યો રહે. કર્મ ભલે કોઈ પણ કરો, બઢઈ (વાળ કાપવા) નું કામ કરો કે રાજાઈ નું કરો. રાજા જનક નું પણ ગાયન છે ને. રાજાઈ કરતાં રહો પરંતુ બુદ્ધિ નો યોગ બાપની સાથે લગાવો તો વારસો મળી જશે. બાપ કહે છે મનમનાભવ, મામેકમ્ યાદ કરો. શિવબાબા કહે છે ફક્ત શિવ કહેવાથી લિંગ યાદ આવશે. બીજા તો બધાનાં શરીરનાં નામ લેવાય છે, પાર્ટ શરીર થી ભજવે છે. હમણાં તમને આત્મ-અભિમાની બનાવાય છે, જે અડધોકલ્પ ચાલે છે. આ સમયે બધાં છે દેહ-અભિમાન માં. ત્યાં આત્મ-અભિમાની હશે યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા. આયુ તો બધાની મોટી હોય છે. અહીંયા બધાની આયુ ઓછી છે. તો બાપ સન્મુખ બેસી બાળકોને કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે-હં આત્માઓ, કારણ કે આત્મા જ્ઞાન લે છે, ધારણા આત્મા માં થાય છે. બાબા ને શરીર તો છે નહીં. આત્મા માં બધુંજ જ્ઞાન છે. આત્મા પણ સ્ટાર છે, બાબા પણ સ્ટાર છે. એ પુનર્જન્મ નથી લેતાં, આત્માઓ પુનર્જન્મ લે છે એટલે બાબાએ કામ આપ્યું હતું કે પરમાત્માની મહિમા અને બાળકોની મહિમા લખીને આવો. બન્નેની અલગ-અલગ છે. શ્રીકૃષ્ણની અલગ મહિમા છે. તે સાકાર, એ નિરાકાર. આટલાં ગુણવાન કોણે બનાવ્યાં? જરૂર કહેશે પરમાત્માએ બનાવ્યાં.

આ સમયે તમે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય છો. તમને બાપ શિખવાડી રહ્યાં છે. પાછળ થી પછી પ્રાલબ્ધ ભોગવો છો. સતયુગ માં તો કોઈ નહીં શીખવાડશે. ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી જ ખતમ થઈ જાય છે. આ દુનિયાથી વૈરાગ્ય પણ જોઈએ અર્થાત્ દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી પોતાને અશરીરી આત્મા સમજવાનું છે. નગ્ન (અશરીરી) આવ્યાં હતાં, નગ્ન જવાનું છે. આ જુની દુનિયા ખલાસ થઈ જવાની છે, આપણે બધાં નવી દુનિયામાં જવા વાળા છીએ. બસ આ યાદની મહેનત કરતાં રહો, આમાં જ ફેલ થાય છે. યાદ કરતાં નથી. જે પણ સમજવા માટે આવે છે એમને પણ આ જ સમજાવવાનું છે-શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કહે છે કે મને યાદ કરો તો યાદ થી તમારી ખાદ

નીકળી જશે, તમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની જશો. વિષ્ણુપુરી જ સ્વર્ગપુરી છે. તો જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરો, જે બાપને અડધા કલ્પ યાદ કર્યા છે હમણાં તે સન્મુખ આવ્યાં છે. કહે છે-મને યાદ કરો, એમને કોઈ પણ જાણતું નથી. પોતે જ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે. હું જે છું, જેવો છું, એવો કોઈ વિરલા જાણે અને નિશ્ચય કરે છે. નિશ્ચય કરી લે છે તો પુરુષાર્થ કરી વારસો મેળવી લે છે. શિવબાબા કહે છે-મને યાદ કરવાથી જ તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. વિકર્મ કોઈ પણ નથી કરવાનાં. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પુરુષાર્થ કરી સંપૂર્ણ ગુણવાન બનવાનું છે. કર્મ કોઈ પણ હોય પરંતુ બાપ ની યાદ માં રહીને કરવાનું છે. કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનાં.
2. આ જૂનાં કપડા (શરીર) જડજડીભૂત છે, એનાથી મમત્વ નિકાળી દેવાનું છે. આત્મા ને સતોપ્રધાન બનાવવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- કરવું અને કહેવું - આ બે ને સમાન બનાવીને ક્વોલિટી ની સેવા કરવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ સદા અટૅશન (ધ્યાન) રહે કે પહેલાં કરવાનું છે પછી કહેવાનું છે. કહેવું સહજ હોય છે, કરવામાં મહેનત છે, મહેનત નું ફળ સાડું હોય છે. પરંતુ જો બીજાને કહો છો સ્વયં કરતાં નથી, તો સેવાની સાથે-સાથે ડિસસર્વિસ (કુસેવા) પણ પ્રત્યક્ષ થાય છે. જેમ અમૃત નાં વચ્ચે વિષ નું એક ટીપુ પણ પડવાથી બધું અમૃત વિષ બની જાય છે, એમ કેટલી પણ સેવા કરો પરંતુ એક નાનકડી ભૂલ સેવા ને સમાપ્ત કરી દે છે. એટલે પહેલાં પોતાના ઉપર ધ્યાન આપો ત્યારે કહેશે સાચાં સેવાધારી.

સ્લોગન :- અનેકતા માં એકતા લાવવી, બગડેલા ને બનાવવું-આ સૌથી મોટી વિશેષતા છે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય :-

“ ચડતી કળા અને ઉતરતી કળા ની મુખ્ય જડ શું છે ?”

ઘણાં મનુષ્ય આ પ્રશ્ન પૂછે છે કે જ્યારે આટલો પુરુષાર્થ કરી જીવનમુક્તિ પદને પામીએ છીએ તો પછી ત્યાં શું કારણ બને જે અમે નીચે પડીએ છીએ? ભલે અમે કહીએ છીએ કે આ હાર અને જીત ની રમત છે, એમાં ચઢતી કળા અને ઉતરતી કળા હોવાનું પણ કોઈ કારણ જરૂર છે. જે કારણ નાં આધાર પર આ ખેલ ચાલે છે, જેમ પુરુષાર્થી અમે ચઢી રહ્યાં છીએ તેમ પડવાનું પણ કારણ જરૂર છે. હવે કારણ પણ કોઈ મોટું નથી, થોડી એવી ભૂલ છે જેમ પરમાત્મા કહે છે મને યાદ કરો તો હું તમને મુક્તિ જીવનમુક્તિ પદ આપીશ તેમજ જ્યારે દેહ અભિમાન થઈ પરમાત્મા ને ભૂલો છો તો પડો છો. પછી વામમાર્ગ માં ચાલ્યા જાય છે પછી પ વિકારોમાં ફસવાથી દુઃખ ઉઠાવે છે તો આ થયો પોતાનો દોષ, ન કે રચતાનો દોષ છે. જે લોકો કહે છે દુઃખ-સુખ પરમાત્મા જ આપે છે આ કહેવું બિલકુલ ખોટું છે. બાબા સુખ રચે છે ન કે દુઃખ રચતા. બાકી આપણે શ્રેષ્ઠ કર્મોથી સુખ ઉઠાવીએ છીએ અને ભ્રષ્ટ કર્મ થી દુઃખ ભોગવીએ છે, બાકી સારા કર્મ નું ફળ અને ખરાબ કર્મોનું દંડ પરમાત્મા દ્વારા અવશ્ય મળે છે. પરંતુ એવું નહીં કહેશું કે સુખ-દુઃખ બંને પરમાત્મા આપે છે, ના. પરમાત્મા તો ચઢતી કળા માં આપણી સાથે છે, બાકી પડવા વાળી માયા છે. સામાન્ય રીતે પણ કોઈ સાથ અથવા મદદ લે છે તો સુખ માટે. બાકી દુઃખ ઉઠાવવા માટે કોઈ કોઈનો સાથ નથી આપતું. બાકી તો જેવાં-જેવાં કર્મ તેવાં-તેવાં ફળ નું રીઝલ્ટ. તો આ ડ્રામા ની અંદર દુઃખ-સુખ ની રમત પોતાના કર્મો નાં ઉપર બનેલ છે, પરંતુ તુચ્છ બુદ્ધિ મનુષ્ય આ રહસ્ય ને નથી જાણતી. અચ્છા- ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - આ ડ્રામા ની અંદર વિનાશની ભારે નોંધ છે , તમારે વિનાશ નાં પહેલાં કર્મોત્તીત બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ નાં કયા શબ્દોની કશિશ સમ્મુખ માં બહુજ થાય છે?

ઉત્તર :- બાપ જ્યારે કહે - તમે મારા બાળકો છો, તો આ શબ્દોની કશિશ સમ્મુખ માં બહુજ થાય છે. સમ્મુખ સાંભળવાથી ખૂબ જ સાડું લાગે છે. મધુબન બધાં બાળકોને આકર્ષિત કરે છે કારણ કે અહીંયા છે ઇશ્વરીય પરિવાર. અહીંયા બ્રાહ્મણોનું સંગઠન છે. બ્રાહ્મણ પરસ્પર જ્ઞાનની જ લેણ-દેણ કરે છે.

ગીત :- હમારે તીર્થ ન્યારે હૈં ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો જાણે છે કે આપણે અવિનાશી યાત્રા અથવા રુહાની યાત્રા પર જઈ રહ્યાં છીએ, જે યાત્રા થી આપણે પાછા મૃત્યુલોક માં નહીં આવીશું. મનુષ્ય તો આ વાત જાણતાં જ નથી કે એવી યાત્રા પણ કોઈ હોય છે, જ્યાંથી ક્યારેય પાછા આવવું ન પડે. આપ લક્કી સ્ટાર્સ (ભાગ્યશાળી તારાઓ) ને હમણાં ખબર પડી છે. આ પાકું યાદ કરવાનું છે. આપણે આત્મા પાર્ટ ભજવીએ છીએ. તે નાટકમાં એવું નહીં કહેશે કે મુજ આત્માએ આ વસ્ત્ર પહેરી પાર્ટ ભજવ્યો, હવે ઘરે જઈએ છીએ. તે તો પોતાને શરીર જ સમજે છે. અહીંયા આપ બાળકોને જ્ઞાન છે-આપણે આત્મા છીએ, આ શરીર રૂપી કપડા છોડી પછી બીજા જઈને લઈશું. આ ૮૪ જન્મો નાં જૂનાં કપડા છે, આ છોડીને નવી દુનિયામાં ફરી નવાં કપડા લઈશું. આ લક્ષ્મી-નારાયણે નવાં કપડા પહેર્યા છે ને! તમારી જ રાજધાની નાં છે. તમે પણ જઈને એવાં નવાં દેવી કપડા પહેરશો. અહીંયા તો કહે છે-મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહીં. બાપ જ ફરી એવાં ગુણવાન બનાવે છે. બાપ કહે છે-મારો પણ પાર્ટ છે, આવીને ફરી તમને વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) બનાવું છું. અહીંયા આ છે જીવનબંધ ધામ, રાવણ રાજ્ય છે. આ તમારી બુદ્ધિમાં છે, આપણે પતિત થી પાવન પછી પાવન થી પતિત કેવી રીતે બનીએ છીએ. આપ બાળકો જાણો છો-કળયુગ છે અંધકાર. રાવણ રાજ્ય નો હવે અંત છે, રામ રાજ્ય ની હવે આદિ થવાની છે. હમણાં છે સંગમ. કલ્પ નાં સંગમયુગે બાપને જ આવવું પડે છે. દુનિયા વાળા પણ હવે આ સમજી રહ્યાં છે કે હવે વિનાશ નો સમય છે અને સ્થાપના-અર્થ ભગવાન ક્યાંક ગુપ્ત વેષ માં છે. હવે ગુપ્ત વેષ માં તો આપ આત્માઓ પણ છો. આત્મા અલગ છે, શરીર અલગ છે. આ મનુષ્ય વસ્ત્ર ગુપ્ત વેષ છે. બાપ ને પણ આમાં આવવાનું છે. તમારા શરીર પર નામ પડે છે, એમને તો શરીર છે નહીં. તમે પણ આત્મા છો, એ પણ આત્મા છે. આત્મા નો આત્મા ની સાથે હવે મોહ થયો છે. ગવાય પણ છે - બીજા સંગ તોડી, તમારો સંગ જોડશું. જેવાં તમે મોહજીત છો, તેવાં અમે પણ બનીશું. બાબા ખૂબ મોહજીત છે. કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે, જે કામ ચિતા પર બેસી બળી ગયાં છે. પરમપિતા પરમાત્મા આવે જ છે - જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરવાં, પછી મોહ કેવી રીતે હશે. પતિતો નો જ્યારે વિનાશ થાય ત્યારે તો શાંતિ નું રાજ્ય થાય. આ સમયે સુખ તો કોઈને પણ છે નહીં. બધાં તમોપ્રધાન દુઃખી બની ગયાં છે. આ છે જ પતિત દુનિયા. શિવબાબા જ આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે, જેનું નામ શિવાલય પડ્યું છે. શિવબાબાએ દેવતાઓની રાજધાની સ્થાપન કરી. એ છે ચેતન્ય શિવાલય અને એ શિવાલય જેમાં શિવ નું ચિત્ર છે એ તો જડ થઈ ગયું. હવે તમે સમજી ગયાં છો કે લક્ષ્મી-નારાયણ બરોબર સ્વર્ગનાં માલિક હતાં. પૂજ્ય હતાં, હવે ફરી પૂજ્ય બની રહ્યાં છે. તમને હમણાં જ્ઞાન છે. તમે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં જઈને તેને માથું નહીં ટેકવો. તમે તો એમની રાજધાની માં ચેતન્ય માં જાઓ છો. જાણો છો આપણે દેવતા હતાં, હમણાં નથી. જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈને ગયાં છે તેનાં ચિત્ર બને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર સૌથી વધારે બિરલા બનાવે છે. તો એમની પણ સર્વિસ (સેવા) કરવી જોઈએ. તમે જે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર બનાવો છો, અમે તમને એમનાં ૮૪ જન્મો ની કહાની સંભળાવીએ છીએ. યુક્તિ થી આ સોગાત આપવી જોઈએ. બાબા સર્વિસની યુક્તિઓ તો બતાવે છે. માતાઓ જઈને બોલે તમે આમનાં મંદિર તો બનાવો છો પરંતુ આમની જીવન કહાની ને જાણતાં નથી. અમે જાણીએ છીએ અને સમજાવી પણ શકીએ છીએ. સમજાવવા વાળી ખૂબ રસીલી જોઈએ. બાપ પણ બેસી સમજાવે છે ને. બાબા કહે-જો છુટ્ટી નથી મળતી તો ઘરે બેસી યાદ કરો. આ તો જાણો છો આપણે શિવબાબા ની સંતાન છીએ. મુરલી તો મળી જાય છે. એવું નથી કે અહીંયા આવવાથી યાદ ની યાત્રા સારી થશે, ઘર માં બેસવાથી યાદ ની યાત્રા ઓછી થઈ જશે. વાદળ આવે છે રિફ્રેશ થવાં. તમે પણ આવો છો, રિફ્રેશ થવાં. બાબા

પાસે સન્મુખ જઈએ. આત્મા ને જ્ઞાન છે, સન્મુખ સાંભળવાથી સારું લાગે છે. વાત તો એ જ છે, જુઓ છો - શિવબાબા, કેવી રીતે બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. “બાળકો તમે મારા છો”, તમે ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવ્યો છે. તમે જન્મ-મરણ માં આવો છો, હું નથી આવતો, હું પુનર્જન્મ નથી લેતો. અજન્મ્યો પણ નથી. આવું છું પરંતુ ઘરડા તન માં પ્રવેશ કરું છું. તમે આત્મા નાનાં બાળકનાં શરીર માં પ્રવેશ કરો છો, હું પરમધામ થી આવું છું, નીચે પાર્ટ ભજવવાં. હું વિકારીનાં ગર્ભ માં નથી આવતો. મને કહો છો - ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા.... મારા કોઈ મા-બાપ હોઈ ન શકે. હું ફક્ત શરીર નો આધાર લઈ પાર્ટ ભજવું છું. તમે મને બોલાવો છો દુઃખ હરીને, સુખ આપવાનાં માટે. હવે સન્મુખ આવ્યો છું, આત્માઓથી વાત કરી રહ્યો છું. અહીંયા તો બધાં બ્રાહ્મણ જ છે. તમે બહાર જાઓ છો તો હંસ અને બગલા થઈ જાઓ છો, અહીંયા (મધુબન) માં તમને સંગ જ બ્રાહ્મણો નો છે. પરસ્પર જ્ઞાનની ચિટચેટ (વાર્તાલાપ) જ કરશો. આપણી પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બાબા આવેલાં છે, એકબીજા ને આ યુક્તિ-બાપ ને યાદ કરવાની બતાવતાં રહો. ભોજન પર પણ એકબીજા ને ઈશારો આપતાં રહો કે બાપ ને યાદ કરો. ખૂબ મોટું સંગઠન છે ને. ત્યાં તો વિકારી સાથે રહે છે, તો તેની કશિશ હોય છે. અહીંયા તો કોઈની કશિશ નથી હોતી. વોરિયર્સ (યોદ્ધા), વોરિયર્સ ની સાથે રહે છે. તમારું કુટુંબ આ છે. બુદ્ધિમાં આ જ રહે છે જે કોઈ મળે તેમને બાપ નો પરિચય આપીએ કે ભગવાન ને યાદ કરતાં રહો. બે બાપ છે ને. લૌકિક બાપ હોવા છતાં પણ ભગવાન ને યાદ કરો છો ને. તે લૌકિક ફાધર (પિતા) છે. લૌકિક ફાધર ને ગોડફાધર નહીં કહેશે. આ છે પારલૌકિક બાપ, જરૂર ગોડફાધર થી વારસો મળતો હશે. આવું-આવું ભૂં-ભૂં કરતાં રહો. તમે બ્રાહ્મણ છો ને. સંન્યાસી પણ ભૂં-ભૂં કરે છે ને. આ દુનિયાનું સુખ કાગ-વિષ્ટા નાં સમાન છે, કેટલું દુઃખ છે. તે તો છે હઠયોગી, નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા. તેમનો ધર્મ જ અલગ છે. તમે જાણો છો-સતયુગ માં આપણે કેટલાં સુખી પવિત્ર રહીએ છીએ. ભારત પ્રવૃત્તિ માર્ગ નું હતું, દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. જે પવિત્ર હતાં તે જ પતિત બન્યાં છે. પોકારતાં પણ રહે છે-હૈં પતિત-પાવન આવો અને પછી કહી દે છે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. અમે જઈને જ્યોતિ-જ્યોત સમાઈશું. પુનર્જન્મ ને પણ નથી માનતાં. અનેક મત છે ને. દિવસ-પ્રતિદિવસ વૃદ્ધિ થતી રહે છે. આ પણ બતાવવાનું છે કે સંન્યાસીઓની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થાય છે. નાગાઓની પણ વૃદ્ધિ થાય છે, જેમનો જે ધર્મ છે, તેમાં જ રહેવાથી પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જાય છે. જેનો જે વધારે અભ્યાસ કરે છે, જેમ કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે છે તો અંત મતિ સો ગતિ, પછી નાનપણ માં જ શાસ્ત્ર કંઠસ્થ થઈ જાય છે. હમણાં બાપ કહે છે-હું ફલાણો છું, આ છું, આ બધી દેહ-અભિમાન ની વાતો છોડી દો. પોતાને અશરીરી આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો. આ શરીર ને જોવા છતાં પણ નહીં જુઓ. દેહ સહિત દેહ નાં જે સંબંધ વગેરે છે, બધાં ને છોડો. પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો, પરમાત્મા ને યાદ કરો. આમાં સમય ખૂબ લાગે છે. માયા યાદ કરવાં નથી દેતી. નહીં તો વાનપ્રસ્થી નાં માટે ખૂબ સહજ છે. બાપ સ્વયં કહે છે હમણાં તમારી નાનાં-મોટાં બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. એક તરફ વિનાશ પણ થતો રહેશે બીજો તરફ જન્મ પણ લેતાં રહેશે. પુનર્જન્મ લેવાનો હશે તો આવી જશે. બાળકો પણ પેદા થશે. પછી વિનાશ પણ થઈ જશે. આ તમે જાણો છો - કોઈ ગર્ભ માં હશે, કોઈ ક્યાં, બધું ખતમ થઈ જશે. બધાં પોતાનો હિસાબ યુક્તું કરી પાછા જશે. હિસાબ-કિતાબ રહેલો હશે તો સારી રીતે સજાઓ ખાવી પડશે. પછી તે પણ હલકું થઈ જશે. એવું નહીં કે યોગ માં પણ રહો અને પાપ પણ કરતાં રહો. કોઈ બાળકો એક તરફ ચાર્ટ પણ લખતાં રહેશે અને પછી કહેશે માયાએ મોઢું કાળું કરી દીધું. માયાએ હરાવી દીધાં તો કાચ્યા કહેશે ને. તો બાપ સમજાવે છે કે તમે એવું સમજો કે અમે થોડા દિવસ અહીંયા છીએ પછી ચાલ્યાં જઈશું. આ બધાનો વિનાશ થઈ રહ્યો છે. બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે, પોતાનો ચાર્ટ જોતાં રહો - અમે કેટલાં ને રસ્તો બતાવીએ છીએ અને પુરુષાર્થ કરાવીએ છીએ. તન-મન-ધન થી રુહાની સેવામાં મદદગાર બનવું પડે. કહે છે મન ને અમન નથી કરી શકતાં. આત્મા તો છે જ શાંત. આપણે આત્મા પોતાનાં પરમધામ માં જઈને બેસશું. કોઈ દુનિયાનો સંકલ્પ નહીં આવશે. એવું નહીં કે આંખો બંધ કરી બેહોશ થવાનું છે. એવું ઘણાં શીખે પણ છે. ૧૦-૧૫ દિવસ બેહોશ પણ થઈ જાય છે. આ અભ્યાસ કરે છે પછી એટલાં સમય પછી જાગી જશે. જેવી રીતે ટાઇમ બોમ્બસ હોય છે તો તેનો પણ ટાઇમ હોય છે, તે આટલાં કલાક પછી ફાટશે.

આપ બાળકો ને ખબર છે-આપણે યોગ લગાવી રહ્યાં છીએ. જ્યારે તમોપ્રધાન કીચડો નીકળશે આપણે સતોપ્રધાન બની જઈશું તો પછી આ શરીર ને છોડી દઈશું. આપણે હમણાં યોગની યાત્રા પર છીએ. સમય મળેલો છે ફરી આ શરીર છોડવાનું જ છે પછી બધું ખતમ થઈ જશે. ટાઇમ નોંધાયેલો છે પછી અંત માં મચ્છરો સદૃશ્ય શરીર છોડશે. વિનાશ થશે, તમે કર્માતીત અવસ્થા ને પામશો. પછી વિનાશ શરૂ થઈ જશે. વિનાશનું ખુબ ભારે દૃશ્ય છે. આ ડ્રામા માં ભારે નોંધ છે. તમે જાણો છો-આપણી અવસ્થા એકરસ રહેશે. ખુશીમાં સદૈવ

હર્ષિત રહેશું. આ દુનિયા તો ખલાસ થવાની જ છે. જાણો છો, કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગ હોય છે, ત્યારે વિનાશ થાય છે. ફક્ત બોમ્બસ નહીં, કુદરતી આપદાઓ પણ મદદ કરે છે. તો બાળકોને આ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ-હમણાં અમારે જવાનું છે. જેટલું બાબા ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે, ઉંચ પદ પામશો. ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ. કોશિશ કરવી જોઈએ. કન્યા તે જે પિયરધર અને સસુરધર નો ઉદ્ધાર કરે. તો ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ થયું ને. સર્વિસમાં લાગેલું રહેવું જોઈએ, બોલો શિવબાબા કહે છે-મને યાદ કરો તો વારસો મળશે. સીધી વાત છે. મુજ અલ્ફ ને યાદ કરશો તો સ્વર્ગ નો વારસો તમારો છે. વિશ્વનાં માલિક તમે બની જશો. હવે વારસો પામવો છે તો મને યાદ કરો. બાળકોની ફરજ છે, આ સંદેશ આપવાની. પહેલાં પણ આપ્યો હતો. બતાવવાનું છે વિનાશ સામે ઉભો છે. કળયુગ નાં પછી સતયુગ આવશે. બાપ જ આવીને વારસો આપે છે. રાવણ નર્કવાસી બનાવે છે. બાપ આવીને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. કહાની ભારતની છે. ભારતવાસીઓને ઉભાં કરવાના છે. પહેલાં શિવનાં મંદિરમાં જઈને સમજાવવાનું છે. આ બાપ નવી સૃષ્ટિ રચવા વાળા છે. કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થાય. આ નિરાકાર બાબા આવેલા છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. હવે બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. ૮૪ જન્મ પૂરાં થયાં છે. હવે અમે તમને બતાવીએ છીએ. હવે માનો ન માનો, તમારી મર્જી. વાત તો ખૂબ સારી છે. બાપ જ દુઃખ-હર્તા, સુખ-કર્તા છે. થોડું જ સમજાવ્યું - આ ચાલ્યાં. આ છે તમારો ધંધો. મહેનત તો કંઈ છે નહીં. ફક્ત મુખ થી બોલવાનું છે-બાપ કહે છે મને યાદ કરો. દેહી-અભિમાની બનો. શિવનાં પુજારીઓની પાસે જાઓ પછી લક્ષ્મી-નારાયણ નાં પુજારીઓની પાસે જાઓ. તેમને એમની જીવન કહાની સંભળાવો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. તન, મન, ધન થી રુહાની સેવા માં મદદગાર બનવાનું છે. બધાને અલ્ફ નો પરિચય આપી વારસા નાં અધિકારી બનાવવાનાં છે. વિનાશ નાં પહેલાં કર્માતીત બનવાનાં માટે બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે.
2. બાપ સમાન મોહ જીત બનવાનું છે. આત્મા નો આત્મા થી જે મોહ થઈ ગયો છે તેને નીકાળી એક બાપ થી લગન લગાવવાની છે.

વરદાન :- નિરાકારી સ્થિતિનાં અભ્યાસ દ્વારા હું પણ ને સમાપ્ત કરવા વાળા નિરહંકારી ભવ વર્તમાન સમયે સૌથી મહીન (સૂક્ષ્મ) અને સુંદર દોરો - આ હું-પણું છે. આ હું શબ્દ જ દેહ-અભિમાન થી પાર લઈ જવાવાળો પણ છે તો દેહ-અભિમાન માં લાવવા વાળો પણ છે. જ્યારે હું-પણું ઉલ્ટા રુપ માં આવે છે તો બાપનાં પ્યારા બનવાનાં બદલે કોઈ ને કોઈ આત્માનાં, નામ-માન-શાન નાં પ્યારા બનાવી દે છે. આ બંધન થી મુક્ત બનવાનાં માટે નિરંતર નિરાકાર સ્થિતિમાં સ્થિત થઈને સાકાર માં આવો - આ અભ્યાસ ને નેચરલ નેચર બનાવી દો તો નિરહંકારી બની જશો.

સ્લોગન :- કોઈ ની ખરાબ કે સારી વાત સાંભળીને સંકલ્પ માં પણ નફરત ભાવ આવવો - આ પણ પરમત છે.

“ મીઠા બાળકો - નિશ્ચયબુદ્ધિ બની બાપની દરેક આજ્ઞા પર ચાલતાં રહો , આજ્ઞા પર ચાલવાથી જ શ્રેષ્ઠ બનશો ”

પ્રશ્ન :- કયાં બાળકોને સાચાં-સાચાં ખુદાઈ ખિદમતગાર (સેવાધારી) કહેવાશે?

ઉત્તર :- જે રાજાઈ પામવાનો પુરુષાર્થ કરે છે અને બીજાને પણ આપ સમાન બનાવે છે. એવાં ઈશ્વરીય સેવા પર લાગવા વાળા બાળકો સાચાં-સાચાં ખુદાઈ ખિદમતગાર છે. એમને જોઈને બીજા પણ સહયોગી બને છે.

ઓમ શાંતિ ! તમે જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો બધાને કહેવાનું છે કે શિવબાબા ને યાદ કરો. આ તો તમે જાણો છો શિવબાબા છે, એમનાં મંદિરમાં પણ જાય છે પરંતુ આ કોઈ પણ નથી જાણતું કે શિવબાબા કોણ છે-સિવાય તમારા બાળકોનાં. તો શિવબાબા ની યાદ અપાવવાની છે. અહીંયા બેઠાં ઘણાનો બુદ્ધિયોગ ક્યાંય-ક્યાંય ભટકતો રહેશે એટલે તમારી ફરજ છે યાદ અપાવવી. ભાઈઓ અને બહેનો બાપ ને યાદ કરો, જે બાપ થી વારસો મળવાનો છે. તમે હમણાં સાચાં ભાઈ-બહેન છો. તે તો ફક્ત પુરુષ, સ્ત્રી નાં કારણે ભાઈ-બહેન કહી દે છે. લેક્ચર્સ (પ્રવચન) માં પણ એવું કહેશે - ભાઈઓ-બહેનો....તે છે ભાઈ-બહેન શરીર નાં સંબંધ થી. અહીંયા તે વાત નથી. અહીંયા તો આત્માઓને સમજાવવાય છે કે પોતાનાં રચયિતા બાપ ને યાદ કરો, એમનાથી વારસો મળે છે. ફર્ક છે ને. ભાઈ-બહેન અક્ષર તો સામાન્ય છે. અહીંયા બાપ બાળકોને કહે છે મુજ બાપ ને યાદ કરો. તે શિવબાબા છે રુહાની બાપ અને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે શરીરધારી બાપ. તો બાપદાદા બંને કહે છે બાળકો, બાપ ને યાદ કરો બીજે ક્યાંય પણ બુદ્ધિયોગ ન જાય. બુદ્ધિ બહુજ ભટકે છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ એવું થાય છે. કૃષ્ણ નાં આગળ કે કોઈ પણ દેવતાની આગળ બેસે છે, માળા ફેરવે છે. બુદ્ધિ ક્યાંય-ક્યાંય ભાગતી રહે છે. દેવતાઓ કોણ છે? એમને આ રાજાઈ કેવી રીતે મળી, ક્યારે મળી! આ કોઈને ખબર નથી. સિક્કમ લોકો જાણે છે - ગુરુ નાનકે સિક્કમ પંથ સ્થાપન કર્યો. પછી એમનાં ગુરુ પૌત્ર ચાલતાં આવ્યાં છે. તે પુનર્જન્મ માં આવતા રહે છે, આ વાતો કોઈ જાણતું નથી. સદૈવ થોડી ગુરુનાનક ને યાદ કરશે. અચ્છા સમજો, ગુરુનાનક ને કે બુદ્ધ ને કે કોઈ પણ પોતાનાં ધર્મ-સ્થાપક ને યાદ કરે છે પરંતુ આ કોઈને થોડી ખબર છે કે હમણાં તે ક્યાં છે. તેઓ તો કહી દે છે જ્યોતિ જ્યોત સમાયા. વાણી થી પરે ચાલ્યાં ગયાં અથવા કહી દે કૃષ્ણ હાજરા-હાજર છે, જ્યાં જુઓ કૃષ્ણ જ કૃષ્ણ છે. રાધે જ રાધે છે. એમ કહેતા રહે છે. બાપ બેસી સમજાવે છે-તમે ભારતવાસી દેવતા હતાં. તમારી સૂરત (ચહેરો) મનુષ્ય ની, સીરત (ચરિત્ર) દેવતાઓની હતી. દેવતાઓનાં ચિત્ર તો છે ને. ચિત્ર ન હોત તો આ પણ સમજત નહીં. રાધા-કૃષ્ણની સાથે પછી લક્ષ્મી-નારાયણ નો શું સંબંધ છે, આ બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો-આ તો નિરાકાર બાબા આપણને સમજાવે છે. હકીકત માં નિરાકાર તો બધાં છે. આત્મા નિરાકાર છે, પછી એ સાકાર દ્વારા બોલે છે. નિરાકાર તો બોલી ન શકે. તમે સમજાવી શકો છો - અમારા બાબા એ તમારા બાબા છે. શિવબાબા જ્ઞાન નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર છે. બેહદ નાં બાપ છે. એમને પણ શરીર તો જોઈએ ને. પોતે કહે છે-હું આ બ્રહ્મા તન માં આવું છું, ત્યારે તો આ બ્રાહ્મણ ધર્મની સ્થાપના થાય. બ્રહ્મા દ્વારા રચના થાય જ છે બ્રાહ્મણો ની. તો બાપ બ્રાહ્મણ બાળકો ને જ સમજાવે છે, બીજા કોઈને નથી સમજાવતાં, બાળકો ને જ સમજાવે છે. એવું નથી કે અમે શિવબાબા નાં બાળકો છીએ એટલે ભગવાન છીએ. ના. બાપ, બાપ છે, બાળકો, બાળકો છે. હાં, જ્યારે બાળક મોટો થાય, બાપ બને, બાળક જન્મે, ત્યારે બાપ કહેવાય. આમનાં તો અનેક બાળકો છે ને, બાળકો ને જ સમજાવે છે. જે નિશ્ચયબુદ્ધિ છે, નિશ્ચયબુદ્ધિ બાપ ની આજ્ઞા પર ચાલશે કારણ કે શ્રીમત થી જ શ્રેષ્ઠ બની શકાય છે.

હમણાં તમે જાણો છો આપણે એ દેવતાઓ જેવાં બની રહ્યાં છીએ. જન્મ-જન્માંતર આપણે દેવતાઓની મહિમા ગાતાં આવ્યાં છીએ. હવે આપણે શ્રીમત પર એવાં બનવાનું છે, રાજાઈ સ્થાપન થવાની છે. બધાં તો પૂરી રીતે શ્રીમત પર નહીં ચાલશે, નમ્બરવાર ચાલશે કારણ કે બહુજ મોટી રાજાઈ છે. રાજાઈ માં પ્રજા, નોકર-ચાકર, ચંડાલ વગેરે બધાં જોઈએ. એવી ચલન વાળાઓનો પણ સાક્ષાત્કાર થશે કે આ ચંડાલ ની ફેમિલી માં જશે. ચંડાલ એક તો નહીં હશે, એમની પણ ફેમિલી હશે. ચંડાલો ની પણ યુનિયન હોય છે. બધાં પરસ્પર મળે છે.

હડતાલ વગેરે કરે તો બધાં કામ છોડી દે. સતયુગ માં તો આવી વાત જ હોતી નથી. તમારું એક ચિત્ર પણ છે, જેનાં પર તમે પૂછો છો કે શું બનવા ઈચ્છો છો-બેરિસ્ટર બનશો, દેવતા બનશો? તમારી આખી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, ઓછું થોડી છે. બેહદ નાં બાપ, બેહદની વાતો બેસી સમજાવે છે. આ બુદ્ધિ માં બેસી જવું જોઈએ. આપણે ભવિષ્ય માટે પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામીશું. શ્રીમત પર આપણે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ રાજાઈ પદ પામશું અને પછી બીજાને જ્યારે આપ સમાન બનાવે ત્યારે કહેવાય ખુદાઈ-ખિદમતગાર. કોઈનું કાંઈ પણ છુપું નથી રહી શકતું. આગળ ચાલી બધું ખબર પડશે. આને જ જ્ઞાન નો પ્રકાશ કહેવાય છે, રોશની મળતી જાય છે. મનુષ્ય ને કંઈ પણ ખબર થોડી પડે છે. બોમ્બસ પણ અંદર બનાવતાં રહે છે. કોઈ પણ વસ્તુ રાખવા માટે થોડી બનાવાય છે. પહેલાં-પહેલાં તલવાર થી લડાઈ ચાલે છે પછી બંદૂક બનાવી, કામ માં લાવવા માટે, રાખવા માટે નહીં. સમજે પણ છે આનાથી મોત થશે. ટ્રાયલ તો કરી છે ને. હિરોશિમા માં એક બોમ્બ થી કેટલાં મર્યા હતાં, એનાં પછી જુઓ ફરી કેટલી ઉન્નતિ કરી છે, કેટલાં અનેક મકાન બનાવ્યાં છે. હવે એવો વિનાશ નહીં થશે જે હોસ્પિટલ માં પડ્યાં રહે. હોસ્પિટલ વગેરે તો રહેશે નહીં, એટલે ધરતીકંપ વગેરે સાથે થશે. કુદરતી આપદાઓ ને કોઈ રોકી નહીં શકે. કહે પણ છે-આ બધું ઈશ્વરનાં હાથમાં છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો વિનાશ તો થવાનો જ છે, અકાળ પડવાનો છે, પાણી નહીં મળશે....એ તો તમે જાણો છો. કોઈ નવી વાત નથી. કલ્પ પહેલાં પણ આવું થયું હતું. કલ્પ નું જ્ઞાન તો કોઈમાં છે નહીં. કહે પણ છે કાઇસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું. છે. પછી શાસ્ત્રોમાં કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે! કોઈનું પણ ધ્યાન નથી જતું, સાંભળી ને પછી પોતાનાં ધંધા વગેરે માં લાગી જાય છે. તો હવે બાપ બાળકો ને સમજાવે છે-હવે જલ્દી-જલ્દી પુરુષાર્થ કરો. યાદ માં રહો તો ખાદ નીકળી જશે. તમારે અહીંયા જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. નહીં તો સજાઓ ખાઈને પછી પોત-પોતાનાં ધર્મમાં ચાલ્યા જશો. શ્રીમત ભગવાન ની મળે છે. શ્રીકૃષ્ણ તો રાજકુમાર છે, તે શું કોઈને મત આપશે! એ વાતોને દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતું. પ્રેમ થી સમજાવવાનું છે કે શિવબાબા ને યાદ કરો. શિવબાબા પોતે કહે છે કે મામેકમ્ યાદ કરો. એ પણ કલ્યાણકારી છે બીજો સંગ તોડી એક સંગ જોડવાનો છે. તમે છો ભારતનો બેડો પાર કરવા વાળા. સત્ય-નારાયણ ની કથા પણ ભારત થી જ સંબંધ રાખે છે. બીજા ધર્મ વાળા ક્યારેય સત્ય-નારાયણ ની કથા નહીં સાંભળશે. આ સાંભળશે તે, જે નર થી નારાયણ બનવા વાળા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા હશે. તે જ અમર કથા સાંભળશે. અમરલોક માં દેવી-દેવતા હતાં તો જરૂર અમરલોક માં અમરકથા થી આ પદ પામ્યું હશે. એક-એક વાત યાદ કરવા લાયક છે. એક વાત પણ બુદ્ધિમાં સારી રીતે બેસી જાય તો બધાં આવી જશે. બાપને યાદ કરવાનાં છે અને સ્વદર્શન-ચક્ર ધ્યાન માં રાખવાનું છે. શિવબાબા ની સાથે અહીંયા પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છીએ પછી જવાનું છે.

બાપ જ સમજાવે છે-સાચું શું છે, ખોટું શું છે. સત્ય એક છે બાકી બધું છે જુઠું. લંકા માં રાવણ હતો એક ની વાત છે શું! સતયુગ-ત્રેતા માં તો એવી વાત હોતી નથી. આ આખી મનુષ્યોની દુનિયા લંકા છે, આ છે જ રાવણ રાજ્ય. બધી સીતાઓ એક રામ ને યાદ કરે છે અથવા બધી ભક્તિઓ, સજનીઓ એક ભગવાન, સાજન ને યાદ કરે છે કારણ કે રાવણ રાજ્ય છે. સંન્યાસી આ વાતોને સમજી ન શકે. બધાં દુઃખી છે, શોક વાટિકા માં છે, શોક વાટિકા છે કળયુગ. અશોક વાટિકા છે સતયુગ. અહીંયા તો કદમ-કદમ પર શોક છે, દુઃખ છે. તમને બાબા, અશોક સ્વર્ગ માં લઈ જાય છે. અહીંયા તો મનુષ્ય કેટલો શોક કરે છે. કોઈ મરી જાય છે તો જેમ પાગલ થઈ જાય છે. સ્વર્ગ માં તો આ બધી વાતો હોતી નથી. અકાળે મૃત્યુ ક્યારે થતું નથી, જે સ્ત્રી વિધવા બને, ત્યાં તો સમય પર એક શરીર છોડી જઈને બીજું લે છે. પુરુષ કે સ્ત્રી માં લેશે, તો આ સાક્ષાત્કાર થઈ જશે. પાછળ માં બધું ખબર પડી જશે. કોણ-કોણ શું બનશે. પછી એ સમય કહેશે અમે એટલો સમય મહેનત ન કરી. પરંતુ એ સમયે કહેવાથી શું થશે. સમય તો વીતી ગયો ને એટલે બાપ કહે છે-બાળકો મહેનત કરો, સેવામાં સાચાં રાઈટ-હેન્ડ (સહયોગી) બનો તો રાજાઈ માં આવી જશો. સેવામાં લાગ્યા રહો. દૃષ્ટાંત પણ છે ને, કેવાં કુટુંબ નાં કુટુંબ સેવામાં લાગી ગયાં છે. કહેશે આ કુટુંબે કર્મ એવાં સારા કર્યા છે જે બધાં ઈશ્વરીય સેવામાં લાગી ગયાં છે. મા-બાપ બાળકો...આ તો સારું છે ને. સેવા પાછળ ચક્ર લગાવતાં રહે છે. આપ બાળકોને બહુજ ઉલ્લાસ હોવો જોઈએ. કેવી રીતે મનુષ્ય ને રસ્તો બતાવીએ, જે એમની આત્મા ખુશ થાય. કેટલાને રસ્તો બતાવો છો. આ તમે પ્રજા બનાવી, બીજ વાવ્યું ને. જન્મતાં જ રાજા તો કોઈ હોતું નથી. પહેલાં પ્રજા નાં અધિકારી હોય છે પછી પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં શું થી શું બની શકે છે. તમને સેવા પર જોઈ બીજાઓ ને પણ ઉમંગ થશે, અમે પણ કેમ ન આવો પુરુષાર્થ કરીએ. નહીં તો પછી કલ્પ-કલ્પ એવા હાલ થશે. બહુ જ આવશે, પછતાશે. એ સમયે જેવું દુઃખ મનુષ્ય આખા જીવન માં ક્યારેય નહીં જુએ. શ્રીમત પર ન ચાલવાનાં કારણે પાછળ માં એવું દુઃખ જોશે, વાત નહીં પૂછો કારણ કે અનેક વિકર્મ કર્યા છે.

બાબા રસ્તો પણ બહુજ સહજ બતાવે છે ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બીજાઓને પણ આ રસ્તો બતાવો.

તમે દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં, જેમ ક્રિશ્ચન ધર્મનાં મનુષ્ય, ઇસ્લામી ધર્મનાં મનુષ્ય છે, તેમ આ છે. આ છે સૌથી પવિત્ર. આનાં જેવો ધર્મ કોઈ હોઈ ન શકે, અડધોકલ્પ તમે પવિત્ર રહો છો. સ્વર્ગ અને નર્ક ગવાયું છે. સ્વર્ગ કોને કહેવાય, આ પણ કોઈને ખબર નથી. બાપ ભારતમાં જ આવીને બાળકોને જગાડે છે. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. જે સ્વર્ગવાસી હતા તે જ હમણાં નર્કવાસી બન્યા છે પછી બાપ આવીને પાવન સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. એક સાજન આવીને બધી સજનીઓ ને પોતાની અશોક વાટિકા માં લઈ જાય છે. તો પહેલાં-પહેલાં બધાને આ કહો કે બાપ ને યાદ કરો. નહીં તો અહીંયા બેઠા-બેઠા બુદ્ધિ ક્યાંય-ક્યાંય ભટકતી રહે છે. ભક્તિ માર્ગ માં પણ આ જ હાલત થાય છે. બાબા અનુભવી તો છે ને. સૌથી સારો ધંધો ઝવેરી નો હોય છે. એમાં સાચાં અને ખોટા ને બહુ મુશ્કેલ સમજે છે. અહીંયા પણ સાચું છુપાયેલું છે, ખોટું જ ખોટું ચાલતું રહે છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. તમે જાણો છો આપણે બધાં ડ્રામા નાં એક્ટર્સ છીએ, એમાંથી કોઈ પણ નીકળી ન શકે. કોઈ પણ મોક્ષ ને મેળવી નથી શકતું. વિવેક થી કામ લેવાનું હોય છે. પાર્ટ માં ચાલતા જ જાય છે ફરી કલ્પ પછી તે જ પાર્ટ રીપીટ કરશે. તમે જોશો કેવી રીતે મનુષ્ય મરે છે, વિનાશ થાય છે. બધી આત્માઓ નિર્વાણધામ માં ચાલી જશે. આ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. સર્વિસ પર લાગ્યાં રહેવાથી જ અનેકોનું કલ્યાણ થશે. આખો પરિવાર જ જ્ઞાન માં લાગી જાય તો બહુ અદ્ભુત થઈ જશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પાછળ નાં દર્દ નાં દૃશ્ય થી કે દુઃખો થી છૂટવા માટે હમણાથી બાપ ની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. આપ સમાન બનાવવાની સેવા શ્રીમત પર કરવાની છે.
2. સેવા માં બાપ નાં રાઈટ-હેન્ડ (સહયોગી) બનવાનું છે. આત્માને ખુશ કરવાનો રસ્તો બતાવવાનો છે. સૌનું કલ્યાણ કરવાનું છે.

વરદાન :- સદા મર્યાદાઓની લકીર ની અંદર રહેવાની કેર (સાવચેતી) કરવા વાળા મર્યાદા પુરુષોત્તમ ભવ જે બાળકો સ્વયં પોતાને એક જ બાપ અર્થાત્ રામ ની સાચી સીતા સમજીને સદા મર્યાદાઓની રેખા ની અંદર રહે છે અર્થાત્ આ કેર કરે છે, તે કેયરકુલ અને ચિયરકુલ (હર્ષિત) સ્વતઃ રહે છે. તો સવાર થી રાત સુધીના માટે જે પણ મર્યાદાઓ મળેલી છે એનું સ્પષ્ટ નોલેજ બુદ્ધિ માં રાખી, સ્વયંને સાચી સીતા સમજીને મર્યાદાઓ ની રેખા ની અંદર રહો ત્યારે કહેવાશે મર્યાદા પુરુષોત્તમ.

સ્લોગન :- સેવાની અતિ માં નહીં જાઓ, સેવા અને સ્વ પુરુષાર્થ નું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખો.

“ મીઠા બાળકો - હવે વિનાશ નો સમય ખૂબ સમીપ છે એટલે એક બાપ થી સાચી પ્રીત રાખો , કોઈ દેહધારી થી નહીં ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોની સાચી પ્રીત એક બાપ થી હશે તેમની નિશાનીઓ કઈ હશે?

ઉત્તર :- ૧.તેમનો બુદ્ધિયોગ કોઈ પણ દેહધારી ની તરફ જઈ ન શકે. તે પરસ્પર એકબીજાનાં આશિક-માથૂક નહીં બનશે. ૨.જેમની સાચી પ્રીત છે તે સદા વિજયી બને છે. વિજયી બનવું અર્થાત્ સતયુગ નાં મહારાજા-મહારાણી બનવું. ૩.પ્રીત બુદ્ધિ સદા બાપની સાથે સાચા રહે છે. કંઈ પણ છુપાવી ન શકે. ૪. રોજ અમૃતવેલાએ ઉઠી પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરશે. ૫. દધિયી ઋષિ ની જેમ સર્વિસમાં હઠીઓ આપશે. ૬. તેમની બુદ્ધિ દુનિયાવી વાતોમાં ભટકી ન શકે.

ગીત :- ન વહ હમસે જુદા હોંગે ...

ઓમ શાંતિ ! આ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી, બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ પ્રતિજ્ઞા કરે છે કારણ કે તેમની પ્રીત એક બાપ થી જોડાયેલી છે. તમે જાણો છો-આ વિનાશ નો સમય છે. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે કે વિનાશ તો થવાનો જ છે. વિનાશકાળે જેમની પ્રીત બાપ ની સાથે હશે, તે જ વિજય પામશે અર્થાત્ સતયુગ નાં માલિક બનશે. શિવબાબાએ સમજાવ્યું છે - વિશ્વનાં માલિક તો રાજા પણ બને છે તો પ્રજા પણ બને છે, પરંતુ પોઝિશન (પદ) માં ખૂબ ફરક છે. જેટલી બાપ થી પ્રીત રાખશે, યાદ માં રહેશે એટલું ઉંચ પદ પામશે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - બાપ ની યાદ થી જ તમારા વિકર્મ નો બોજો ભસ્મ થશે. તમે લખી શકો છો કે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ.... આ લખવામાં કોઈ ડર ની વાત જ નથી. બાપ કહે છે - હું પોતે કહું છું કે તેમનો વિનાશ થશે અને પ્રીત બુદ્ધિ વાળા ની વિજય થશે. બાબા બિલકુલ સ્પષ્ટ કહી દે છે. આ દુનિયામાં પ્રીત તો કોઈની છે નહીં. તમારી જ પ્રીત છે. બાબા કહે-બાળકો, પરમાત્મા અને શ્રીકૃષ્ણ ની મહિમા અલગ-અલગ લખો તો સિદ્ધ થઈ જાય કે ગીતા નાં ભગવાન કોણ? આ તો જરૂરી છે ને. બીજું બાબા સમજાવે છે - જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન પરમપિતા કે પાણી ની નદીઓ? જ્ઞાન ગંગા કે પાણી ની ગંગા? આ તો ખૂબ સહજ છે. બીજી વાત-જ્યારે પ્રદર્શની કરો છો તો સૌથી પહેલાં નિમંત્રણ આપવું જોઈએ, ગીતા પાઠશાળા વાળાઓને. તે તો અસંખ્ય છે. તેમને ખાસ નિમંત્રણ આપવું જોઈએ. જે શ્રીમદ ભગવદ ગીતા નો અભ્યાસ કરે છે, તેમને પહેલાં નિમંત્રણ આપવું જોઈએ કારણ કે તે જ ભૂલેલાં છે અને બધાં ને ભૂલાવતાં રહે છે. તેમને બોલાવવાં જોઈએ કે હવે આવીને જજ કરો પછી જે સમજમાં આવે તે કરો. તો મનુષ્ય પણ સમજે-આ ગીતા વાળાઓને બોલાવે છે. કદાચ આમનો ગીતા પર જ પ્રચાર છે. ગીતા થી જ સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ છે. ગીતાની ખૂબ મહિમા છે પરંતુ ભક્તિમાર્ગ ની ગીતા નહીં. બાપ કહે છે-હું તમને સત્ય જ સત્ય બતાવું છું. મનુષ્ય જે અર્થ કરે છે તે બિલકુલ ખોટું છે. કોઈ પણ સત્ય નથી કહેતાં, હું જ સત્ય બતાવું છું. પરમાત્માને સર્વવ્યાપી કહેવું પણ સત્ય નથી, આ બધાં વિનાશ ને પ્રાપ્ત થશે અને કલ્પ-કલ્પ થાય પણ છે. તમારે પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત આ સમજાવવાની છે. બાપ કહે છે-યૂરોપવાસી યાદવ ની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. વિનાશનાં માટે સારી રીતે તૈયારીઓ કરી રહ્યાં છે પરંતુ પથ્થરબુદ્ધિ સમજી નથી શકતાં. તમે પણ પથ્થરબુદ્ધિ હતાં, હવે પારસબુદ્ધિ બનવાનું છે. પારસબુદ્ધિ હતાં પછી પથ્થરબુદ્ધિ કેવી રીતે બન્યાં છે! આ પણ વઝર (અદ્ભુત) છે. બાપને કહેવાય જ છે નોલેજકુલ (જ્ઞાન નાં સાગર), મસીકુલ (દયા નાં સાગર). બાકી જે પોતાનું જ કલ્યાણ કરવાનું નથી જાણતાં, તે બીજાઓનું કલ્યાણ કેવી રીતે કરશે! જે નોલેજ જ ધારણ નથી કરતાં તો પદ પણ એવું પામે છે, જે સર્વિસેબલ (સેવાધારી) છે તે જ ઉંચ પદ પામશે. તેમને જ બાપ પ્રેમ પણ કરે છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર હોય જ છે. કેટલાક તો આ પણ સમજતા નથી કે અમારી બાપ થી પ્રીત નથી તો પદ પણ નહીં મળશે. ભલે સગા બને કે સોતેલા બને, વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ નહીં હશે, બાપ ને ફોલો નહીં કરશે તો જઈને ઓછું પદ પામશે. દૈવીગુણ પણ જોઈએ. ક્યારેય જુકું ન બોલવું જોઈએ. બાપ કહે છે - હું સત્ય કહું છું, જે મારા થી પ્રીત નથી કરતાં તો પદ પણ નહીં મળશે. કોશિશ કરી ૨૧ જન્મોનો પૂરો વારસો લેવાનો છે. તો પ્રદર્શની, મેળા પર પહેલાં-પહેલાં ગીતા પાઠશાળા વાળાઓને નિમંત્રણ આપવાનું છે કારણ કે તે ભક્ત થયાં ને. ગીતા પાઠી જરૂર કૃષ્ણ ને યાદ કરતા હશે પરંતુ સમજતા કંઈ નથી. કૃષ્ણએ મુરલી વગાડી, રાધે પછી ક્યાં ગઈ. સરસ્વતી ને બૈન્જો (વાજું) આપી દીધો છે, મુરલી પછી કૃષ્ણ ને આપી દીધી છે. મનુષ્ય કહે

છે-અમને અલ્લાહે પેદા કર્યા, પરંતુ અલ્લાહ ને જાણતાં નથી. ભારતની જ વાત છે. ભારતમાં જ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, તેમનાં ચિત્ર મંદિરો માં પૂજાય છે. બાકી રાજા વગેરેના પૂતળાં તો બહાર લગાવી દે છે, જેનાં પર પક્ષી વગેરે કચરો નાખતાં રહે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ, રાધે-કૃષ્ણ વગેરે ને કેટલાં ફર્સ્ટ ક્લાસ જગ્યા પર બેસાડે છે. તેમને તો મહારાજા-મહારાણી કહે છે, કિંગ અંગ્રેજી અક્ષર છે. કેટલાં લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરી મંદિર બનાવે છે કારણ કે તે મહારાજા પવિત્ર હતાં. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા બધાં પૂજ્ય છે. તમે જ પૂજ્ય પછી પુજારી બનો છો. તો પહેલી વાત છે, બાપ ને યાદ કરો. બાપ ને યાદ કરવાનો અભ્યાસ કરવાથી ધારણા થશે. એકની સાથે પ્રીત નથી તો પછી બીજા-બીજા ની સાથે લાગી જાય છે. એવી-એવી બાળકીઓ છે જે એકબીજાને એટલો પ્રેમ કરે છે જે શિવબાબા ને પણ એટલો નથી કરતી. શિવબાબા કહે છે - તમારે બુદ્ધિયોગ મારી સાથે લગાવવાનો છે કે એક-બીજા માં આશિક-માશૂક બની જવાનું છે! પછી મને બિલકુલ જ ભૂલી જાઓ છો. તમારે તો બુદ્ધિયોગ મારી સાથે જોડવાનો છે, આમાં મહેનત લાગે છે. બુદ્ધિ તૂટતી જ નથી. શિવબાબા નાં બદલે, દિવસ-રાત એકબીજા ને જ યાદ કરતાં રહે છે. બાબા નામ સંભળાવે તો ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે, પછી ગાળો દેવામાં પણ વાર નથી કરતાં. આ બાબા ને ગાળો આપી તો શિવબાબા પણ ઝટ સાંભળી લેશે. બ્રહ્મા થી નથી ભણ્યાં તો શિવબાબા થી ભણી નહીં શકે. બ્રહ્મા વગર તો શિવબાબા પણ સાંભળી ન શકે, એટલે કહે છે સાકાર થી જઈને પૂછો. ઘણાં સારા-સારા બાળકો છે જે સાકાર ને માનતાં જ નથી. સમજે છે - આ તો પુરુષાર્થી છે. પુરુષાર્થી તો બધાં છે પરંતુ તમારે ફોલો (અનુસરણ) તો મા-બાપ ને જ કરવાનું છે. કોઈ તો સમજાવવાથી સમજી જાય છે, કોઈની તકદીરમાં નથી તો સમજતાં નથી. સર્વિસેબલ બનતાં નથી. પરંતુ બુદ્ધિ એક બાપ થી રાખવાની હોય છે. ઘણાં આજકાલ નીકળ્યાં છે જે કહે છે મારામાં શિવબાબા આવે છે, આમાં ખૂબ સંભાળ જોઈએ. માયાની ખૂબ પ્રવેશતા થાય છે, જેમનામાં આગળ શ્રી નારાયણ વગેરે આવતાં હતાં, તે પણ આજે છે નહીં. ફક્ત પ્રવેશતા થી કંઈ થતું નથી. બાપ કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો. બાકી મારામાં એ આવે છે, તે આવે છે.... આ બધી માયા છે. મારી યાદ જ નહીં હશે તો પ્રાપ્તિ શું થશે, જ્યાં સુધી બાપ થી સીધો યોગ નહીં રાખશો તો પદ કેવી રીતે પામશો, ધારણા કેવી રીતે થશે.

બાપ કહે છે-તમે મામેકમ્ યાદ કરો. બ્રહ્મા દ્વારા જ હું સમજાવું છું, બ્રહ્મા દ્વારા જ સ્થાપના થયેલી છે. ત્રિમૂર્તિ પણ જરૂર જોઈએ. કોઈ તો બ્રહ્માનું ચિત્ર જોઈ બગડે છે. કોઈ પછી કૃષ્ણનાં ૮૪ જન્મ જોઈ બગડે છે. ચિત્ર ફાડી પણ નાખે છે. અરે આ તો બાપે ચિત્ર બનાવડાવ્યાં છે. તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે - ભૂલો નહીં, ફક્ત બાપ ને યાદ કરતાં રહો. બાંધેલીઓએ પણ રડીઓ નથી મારવાની. ઘરમાં બેસી બાપ ને યાદ કરતાં રહો. બાંધેલીઓ ને તો વધારે જ ઉંચ પદ મળી શકે છે. આપ બાળકોને જ્ઞાન આપવા વાળા છે જ એક જ્ઞાન સાગર. આધ્યાત્મિક જ્ઞાન એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈમાં છે નહીં. જ્ઞાનનાં સાગર એક પરમપિતા પરમાત્મા જ છે, એમને જ લિબરેટર (મુક્તિદાતા) કહેવાય છે, એમાં ડરવાની શું વાત છે. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે, બાળકોએ પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો સદ્ગતિ ને પામશો. સતયુગ માં છે રામરાજ્ય, કળયુગ માં નથી. સતયુગ માં તો એક જ રાજ્ય છે. આ બધી વાતો તમારા માં પણ નંબરવાર છે, જેની બુદ્ધિમાં ધારણ થાય છે. જેમને ધારણ નથી થતું, વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ કહેશું, પદ પામી નહીં શકે. વિનાશ તો બધાનો થવાનો છે. આ અક્ષર થોડાં છે શું! શિવબાબા કહે છે - વિનાશ કાળે પ્રીત બુદ્ધિ બનો. આ તમારો અંતિમ જન્મ છે, આમાં જો તમે પ્રીત નહીં રાખશો તો પદ પણ નહીં મળશે. સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી થાય છે. દધિચી ઋષિ માફક સેવામાં હઠીઓ આપવાની છે. ક્યારેક કોઈ પર ગ્રહચારી બેસે છે તો નશો જ ઉડી જાય છે પછી અનેક પ્રકારનાં તોફાન આવતાં રહે છે. મુખ થી કહે આનાથી તો લૌકિક ની પાસે ચાલ્યાં જઈએ, અહીંયા તો કોઈ મજા નથી. ત્યાં તો નાટક, બાયોસ્કોપ વગેરે ખૂબ છે, જે આ વાતો પર ટેવાયેલાં છે તે અહીંયા રહી નહીં શકે, ખૂબ મુશ્કેલ છે. હાં, પુરુષાર્થી થી ઉંચ પદ પણ પામી શકે છે, ખુશી માં રહેવું જોઈએ. બાબા પોતે કહે છે - સવારનાં ઉઠીને નથી બેસતો તો મજા જ નથી આવતી. પડ્યાં રહેવાથી ક્યારેક-ક્યારેક ઝુટકા આવી જશે. ઉઠીને બેસવાથી સારી પોઇન્ટ્સ નીકળે છે, ખૂબ મજા આવે છે.

હવે બાકી થોડાં દિવસ છે, આપણે વિશ્વની બાદશાહી લઈ રહ્યાં છીએ, બાપ થી. આ બેસી યાદ કરો તો પણ ખુશી નો પારો ચઢે. સવાર નાં ચિંતન ચાલે છે તો દિવસ નાં પણ ખુશી રહે છે. જો ખુશી નથી રહેતી તો જરૂર બાપ થી પ્રીત બુદ્ધિ નથી. અમૃતવેલાએ એકાંત સારું હોય છે, જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલી ખુશી નો પારો ચઢશે. આ અભ્યાસ માં ગ્રહચારી બેસે છે કારણ કે બાપ ને ભૂલો છો. બાપ થી વારસો લેવાનો છે તો મન્સા-વાચા-કર્મણા

સર્વિસ કરવાની છે. આ સર્વિસમાં જ આ અંતિમ જન્મ વ્યતીત કરવાનો છે. જો બીજી દુનિયાવી વાતોમાં લાગી ગયાં તો પછી આ સર્વિસ ક્યારે કરશો! કાલે-કાલે કરતાં મરી જશો. બાપ આવ્યાં જ છે સ્વર્ગમાં લઈ જવાનાં માટે. અહીંયા તો લડાઈ માં કેટલાં મરે છે, કેટલાંઓને દુઃખ થતું હશે. ત્યાં તો લડાઈ વગેરે હશે નહીં. આ બધું અંત નું છે, બધું ખતમ થવાનું છે. નિધન નાં એમજ મરશે, ધની નાં જે હશે તે રાજ્ય ભાગ્ય પામશે.

પ્રદર્શની માં પણ સમજાવવાનું છે કે અમે પોતાની કમાણીથી પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. અમે ભીખ નથી માગતાં, જરૂર જ નથી. અસંખ્ય ભાઈ-બહેન સાથે મળીને રાજધાની સ્થાપન કરીએ છીએ. તમે કરોડો ભેગા કરી પોતાનો વિનાશ કરો છો, અમે પાઈ-પાઈ ભેગી કરી વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાત છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અમૃતવેલાએ એકાંતમાં બેસીને બાપ ને પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે. દુનિયાવી વાતો ને છોડી ઈશ્વરીય સેવામાં લાગી જવાનું છે.
2. બાપ થી સાચી દિલ રાખવાની છે. પરસ્પર એકબીજા નાં આશિક-માશૂક નથી બનવાનું. પ્રીત એક બાપ થી જોડવાની છે. દેહધારીઓથી નહીં.

વરદાન :- સ્વાર્થ શબ્દ નાં અર્થ ને જાણી સદા એકરસ સ્થિતિ માં સ્થિત થવા વાળા સહજ પુરુષાર્થી ભવ આજકાલ એક-બીજા માં જે લગાવ છે તે સ્નેહ થી નહીં પરંતુ સ્વાર્થ થી છે. સ્વાર્થ નાં કારણે લગાવ છે અને લગાવ નાં કારણે ન્યારા નથી બની શકતાં એટલે સ્વાર્થ શબ્દ નાં અર્થમાં સ્થિત થઈ જાઓ અર્થાત્ પહેલાં સ્વ નાં રથ ને સ્વાહા કરો. આ સ્વાર્થ ગયો તો ન્યારા બની જ જશો. આ એક શબ્દ નાં અર્થ ને જાણવાથી સદા એક નાં અને એકરસ બની જશો. આ જ સહજ પુરુષાર્થ છે.

સ્લોગન :- ફરિશ્તા રૂપમાં રહેવાથી કોઈ પણ વિઘ્ન પોતાનો પ્રભાવ નાખી નહીં શકે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ દ્વારા તમને જે સૃષ્ટિ નાં આદિ - મધ્ય - અંત નું જ્ઞાન મળ્યું છે , એને તમે બુદ્ધિ માં રાખો છો એટલે તમે છો સ્વદર્શન ચક્રધારી ”

પ્રશ્ન :- રુહ ને પાવન બનાવવા માટે રુહાની બાપ કયું ઇન્જેક્શન લગાવે છે?

ઉત્તર :- મનમનાભવ નું. આ ઇન્જેક્શન રુહાની બાપનાં સિવાય કોઈ લગાવી નથી શકતું. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો - તમે મને યાદ કરો. બસ. યાદ થી જ આત્મા પાવન બની જશે. એમાં સંસ્કૃત વગેરે ભણવાની પણ જરૂર નથી. બાપ તો હિન્દી માં સરળ શબ્દો માં સંભળાવે છે. રુહ ને જ્યારે આ નિશ્ચય થઈ જાય છે કે રુહાની બાપ અમને પાવન બનાવવાની યુક્તિ બતાવી રહ્યાં છે તો વિકારો ને છોડતી જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ નો અર્થ તો બાળકો ને સમજાવ્યો છે. આત્મા પોતાનો પરિચય આપે છે. મારું સ્વરૂપ શાંત છે અને મારું રહેવાનું સ્થાન શાંતિધામ છે, જેને પરમધામ, નિર્વાણધામ પણ કહેવાય છે. બાપ પણ કહે છે કે દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનો, બાપ ને યાદ કરો. એ છે પતિત-પાવન. આ કોઈ પણ નથી જાણતું કે આપણે આત્મા છીએ. અહીંયા આવ્યાં છીએ પાર્ટ ભજવવાં. હમણાં ડ્રામા પૂરો થાય છે, પાછાં જવાનું છે, એટલે કહે છે, મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. આને જ સંસ્કૃત માં કહે છે, મનમનાભવ. બાપે કોઈ સંસ્કૃત માં નથી કહ્યું. બાપ તો આ હિન્દી ભાષા માં સમજાવે છે. જેમ ગવર્મેન્ટ કહે છે, એક જ હિન્દી ભાષા હોવી જોઈએ. બાપે પણ હકીકત માં હિન્દીમાં જ સમજાવ્યું છે. પરંતુ આ સમયે અનેક ધર્મ, મઠ પણ હોવાનાં કારણે ભાષાઓ પણ અનેક પ્રકારની કરી દીધી છે. સતયુગ માં આટલી ભાષાઓ હોતી નથી, જેટલી અહીંયા છે. ગુજરાત માં રહેવા વાળા ની ભાષા અલગ. જે જ્યાં ગામમાં રહે છે, તે ત્યાંની ભાષા જાણે છે. અનેક મનુષ્ય છે, અનેક ભાષાઓ છે. સતયુગ માં તો એક જ ધર્મ, એક જ ભાષા હતી. હમણાં આપ બાળકોને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ બુદ્ધિ માં છે, આ કોઈ શાસ્ત્ર માં નથી. એવું કોઈ શાસ્ત્ર નથી જેમાં આ નોલેજ હોય. ન કલ્પ ની આયુ નું લખેલું છે, ન કોઈને ખબર છે. સૃષ્ટિ તો એક જ છે. સૃષ્ટિ નું ચક્ર ફરતું રહે છે. નવા થી જૂનું, જુનાં થી ફરી નવું થાય છે, આને જ કહેવાય છે સ્વદર્શન ચક્ર. જેને આ ચક્રનું નોલેજ છે, એને કહેવાય છે સ્વદર્શન ચક્રધારી. આત્માને જ્ઞાન હોય છે, આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, તે પછી કૃષ્ણ ને, વિષ્ણુ ને સ્વદર્શન ચક્ર આપી દે છે. હમણાં બાપ સમજાવે છે, એમને તો નોલેજ પણ નથી. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ બાપ જ આપે છે. આ છે સ્વદર્શન ચક્ર. બાકી કોઈ હિંસા ની વાત નથી, જેનાથી ગળું કપાઈ જાય. આ બધું ખોટું લખી દીધું છે. આ નોલેજ બાપ નાં સિવાય કોઈ મનુષ્ય માત્ર આપી ન શકે. મનુષ્ય ને ક્યારેય ભગવાન કહી નથી શકાતું, જ્યારે કે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને પણ દેવતા કહેવાય છે. જે બાપની મહિમા છે, તે દેવતાઓની પણ નથી. બાપ તો રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. એવું નહીં કહેશે બાળકોની પણ એ જ મહિમા છે, જે બાપની છે. બાળકો તો પણ પુનર્જન્મ લે છે, બાપ તો પુનર્જન્મ માં નથી આવતાં. બાળકો, બાપ ને યાદ કરે છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન, એ સદા પાવન છે. બાળકો પાવન બની પછી પતિત બને છે. બાપ તો છે જ પાવન. બાપ નો વારસો પણ જરૂર જોઈએ, બાળકો ને. એક તો મુક્તિ જોઈએ, બીજું જીવનમુક્તિ જોઈએ. શાંતિધામ ને મુક્તિ, સુખધામ ને જીવનમુક્તિ કહેવાય છે. મુક્તિ તો બધાને મળે છે. જીવનમુક્તિ જે ભણશે એમને મળશે. ભારતમાં બરોબર જીવનમુક્તિ હતી, બાકી બધાં આટલાં મુક્તિધામ માં હતા. સતયુગ માં ફક્ત એક જ ભારત ખંડ હતો. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. બાબાએ સમજાવ્યું છે, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર સૌથી વધારે બનાવે છે. બિરલા વગેરે જે મંદિર બનાવે છે, તે આ નથી જાણતાં કે લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ બાદશાહી ક્યાંથી મળી, કેટલો સમય રાજ્ય કર્યું. પછી ક્યાં ચાલ્યા ગયાં, કંઈ પણ નથી જાણતાં. તો જેમ ગુડીઓની પૂજા થઈને, આને કહેવાય છે ભક્તિ. જાતે જ પૂજ્ય પછી જાતે જ પુજારી. પૂજ્ય અને પુજારી માં બહુજ અંતર છે, એનો પણ અર્થ હશે ને. પતિત એને કહેવાય છે, જે વિકારી છે. કોધી ને પતિત નહિં કહેશે, જે વિકાર માં જાય છે એને પતિત કહેવાય છે. આ સમયે તમને જ્ઞાન અમૃત મળે છે. જ્ઞાન નાં સાગર છે જ એક બાપ. બાબાએ સમજાવ્યું છે-આ ભારત જ સતોપ્રધાન ઊંચ થી ઊંચ હતો, હમણાં તમોપ્રધાન છે, તમારી બુદ્ધિમાં છે. અહીંયા કોઈ રાજાઈ તો છે નહીં. આ છે જ પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય. સતયુગ માં ખુબ

થોડાક હોય છે, હમણાં તો કેટલાં છે. વિનાશ ની તૈયારીઓ પણ થાય છે. દિલ્હી પરીસ્થાન તો બનવાનું જ છે. પરંતુ આ કોઈ જાણતું નથી. તેઓ તો સમજે છે, આ નવું દિલ્લી છે. જૂની દુનિયાને બદલવા વાળા કોણ! આ કોઈને ખબર નથી. કોઈ શાસ્ત્ર માં પણ નથી. સમજાવવા વાળા એક જ બાપ છે. હમણાં આપ બાળકો નવી દુનિયાનાં માટે તૈયારી કરી રહ્યાં છો. કોડી થી હીરા જેવાં બની રહ્યાં છો. ભારત કેટલું સોલવન્ટ (ભરપુર) હતું બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. હમણાં તો અનેક ધર્મ છે. હમણાં રહેમદિલ બાપ ને યાદ કરે છે. ભારત સુખધામ હતું, આ ભૂલી ગયાં છે. હમણાં તો ભારત નો શું હાલ છે. નહીં તો ભારત સ્વર્ગ હતું. બાપનું જન્મ સ્થાન છે ને. તો ડ્રામા અનુસાર એમને તરસ આવી જાય છે. ભારત તો પ્રાચીન દેશ છે. કહે પણ છે બરાબર કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. હમણાં ભારત બિલકુલ કિનારે આવીને પડ્યું છે. ગાયે તો છે-ભારત અમારો દેશ સૌથી ઊંચો હતો. નામ જ હતું હેવન, સ્વર્ગ. ભારતની મહિમાની પણ કોઈ ને ખબર નથી. બાપ જ આવીને ભારત ની કથા સમજાવે છે. ભારતની કથા એટલે દુનિયાની, આને સત્ય-નારાયણ ની કથા કહેવાય છે. બાપ જ બેસી સમજાવે છે-પૂરા ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારતમાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, જેમનાં ચિત્ર પણ છે. પરંતુ એમને આ રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું? સતયુગ નાં આગળ શું હતું? સંગમ નાં આગળ શું હતું? કળયુગ. આ છે સંગમયુગ. જેમા બાપને આવવું પડે છે કારણ કે જ્યારે જૂની દુનિયા ને નવી બનાવવાની હોય ત્યારે મારે આવવું પડે છે-પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવાં. મારા માટે પછી કહી દીધું છે સર્વવ્યાપી. યુગે-યુગે આવું છું, તો મનુષ્ય જ મુંઝાઈ ગયાં છે. સંગમયુગ ને ફક્ત તમે જાણો છો. તમે કોણ છો-બોર્ડ પર લખેલું છે, પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારી. બ્રહ્માનાં બાપ કોણ? શિવ ઊંચે થી ઊંચા. પછી છે બ્રહ્મા પછી બ્રહ્મા દ્વારા રચના થાય છે. પ્રજાપિતા તો જરૂર બ્રહ્માને જ કહેવાય છે. શિવને પ્રજાપિતા નહીં કહેશે. શિવ બધી આત્માઓનાં નિરાકાર બાપ છે. પછી અહીંયા આવીને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ (દત્તક લે) કરે છે. બાપ સમજાવે છે મેં આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. આમનાં દ્વારા તમે મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ બનો છો. બ્રહ્મા દ્વારા જ તમને બ્રાહ્મણ બનાવી પછી દેવતા બનાવું છું. હમણાં તમે બ્રહ્માનાં બાળકો બન્યાં છો. બ્રહ્મા કોનો બાળક? બ્રહ્માનાં બાપનું કોઈ નામ છે? એ છે શિવ નિરાકાર બાપ. એ આવીને આમનામાં પ્રવેશ કરી એડોપ્ટ કરે છે, મુખ વંશાવલી બનાવે છે. બાપ કહે છે, હું આમનાં અનેક જન્મો નાં અંત માં પ્રવેશ કરું છું. આ મારો બની જાય છે, સંન્યાસ ધારણ કરે છે. શેનો સંન્યાસ? ૫ વિકારો નો. ઘરબાર છોડવાની દરકાર નથી. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર રહેવાનું છે. મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. આ જ યોગ છે, જેનાથી ખાદ નીકળી જાય છે અને તમે સતોપ્રધાન બની જાઓ છો. ભક્તિ માં તો ભલે કેટલું પણ ગંગા સ્નાન કરે, જપ-તપ વગેરે કરે, નીચે ઉતરવાનું જરૂર છે. સતોપ્રધાન હતાં, હમણાં તમોપ્રધાન છે પછી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બને? તે સિવાય બાપનાં કોઈ રસ્તો બતાવી ન શકે. બાપ તો બિલકુલ જ સહજ રીત બતાવે છે-મામેકમ્ યાદ કરો. આ આત્માઓ થી વાત કરે છે. કોઈ ગુજરાતી કે સિંધી થી વાત નથી કરતાં, આ છે જ રુહાની જ્ઞાન. શાસ્ત્રો માં છે શારીરિક જ્ઞાન. રુહ નું જ જ્ઞાન જોઈએ, રુહ જ પતિત બને છે, એને જ રુહાની ઇન્જેક્શન જોઈએ. બાપને કહેવાય છે, રુહાની અવિનાશી સર્જન. એ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે કે હું તમારો રુહાની સર્જન છું. તમારી આત્મા પતિત હોવાનાં કારણે શરીર પણ રોગી થઈ ગયું છે. આ સમયે ભારતવાસી તથા આખી દુનિયા નર્કવાસી છે, પછી સ્વર્ગવાસી કેવી રીતે બની શકાય, તે બાપ સમજાવે છે. બાપ કહે છે-હું જ આવીને બધાં બાળકોને સ્વર્ગવાસી બનાવું છું. તમે પણ સમજો છો, બરાબર અમે નર્કવાસી હતાં. કળયુગ ને નર્ક કહેવાય છે. હમણાં નર્ક નો પણ અંત છે. ભારતવાસી આ સમયે રૌરવ નર્ક માં પડ્યાં છે, આને સોવરન્ટી પણ નહીં કહેશે. લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. હમણાં બાપ સ્વર્ગ માં લઈ જવાનાં લાયક બનાવે છે, તો એમનું માનવું જોઈએ. પોતાનાં ધર્મ-શાસ્ત્ર ને પણ નથી જાણતાં, બાપ ને જ નથી જાણતાં.

બાપ કહે છે-મેં તમને પતિત થી પાવન બનાવ્યાં હતાં ન કે શ્રીકૃષ્ણએ. કૃષ્ણ તો પાવન નંબરવન હતાં. એમને કહેવાય પણ છે શ્યામ-સુંદર. કૃષ્ણની આત્મા પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં હવે શ્યામ બની છે. કામ-ચિતા પર બેસી કાળા બન્યાં છે. જગત-અંબા ને કાળી કેમ દેખાડે છે? આ કોઈ નથી જાણતું. જેમ કૃષ્ણ ને કાળા દેખાડ્યાં છે તેમ જગત-અંબા ને પણ કાળી દેખાડે છે. હમણાં તમે કાળા છો પછી સુંદર બનો છો. તમે સમજાવી શકો છો ભારત બહુજ સુંદર હતું. સુંદરતા જોવી હોય તો અજમેર (સોનાની દ્વારકા) માં જુઓ. સ્વર્ગમાં સોના હીરા નાં મહેલ હતાં. હમણાં તો પથ્થર-ભિત્તર નાં છે, બધું તમોપ્રધાન છે. તો બાળકો જાણે છે - શિવબાબા, બ્રહ્મા દાદા બંને સાથે છે, એટલે કહેવાય છે બાપદાદા. વારસો શિવબાબા થી મળે છે. જો દાદા થી કહેશે તો બાકી શિવ ની પાસે શું છે? વારસો શિવબાબા થી મળે છે, બ્રહ્મા દ્વારા. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના. હમણાં તો રાવણ રાજ્ય છે સિવાય

તમારા બધાં નર્કવાસી છે. તમે હમણાં સંગમ પર છો. હમણાં પતિત થી પાવન બની રહ્યાં છો પછી વિશ્વનાં માલિક બની જશો. આ કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતાં. તમને મુરલી કોણ સંભળાવે છે? શિવબાબા. પરમધામ થી આવે છે, જૂની દુનિયા, જૂનાં શરીરમાં. કોઈને નિશ્ચય થઈ જાય તો પછી બાપ થી મળ્યાં વગર રહી ન શકે. કહે, પહેલાં બેહદ નાં બાપ ને તો મળીએ, રોકી નહીં શકે. કહેશે, બેહદ નાં બાપ જે સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે, એમની પાસે અમને તરત લઈ જાઓ. જોઈએ તો ખરા, શિવબાબા નો રથ કયો છે! એ લોકો પણ ઘોડા ને શ્રંગારે છે. પટકો નિશાની રાખે છે. તે રથ હતો મહોમ્મદ નો, જેમણે ધર્મ સ્થાપન કર્યો. ભારતવાસી પછી બળદ ને તિલક આપી, મંદિર માં રાખે છે. સમજે છે, આનાં પર શિવ ની સવારી થઈ. હમણાં બળદ પર તો ન શિવ ની, ન શંકર ની સવારી છે. કંઈ પણ સમજતાં નથી. શિવ નિરાકાર છે તે કેવી રીતે સવારી કરશે. પગ જોઈએ જે બળદ પર બેસી શકે. આ છે અંધશ્રદ્ધા. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી જે જ્ઞાન અમૃત મળે છે, એ અમૃત ને પીવાનું અને પીવડાવવાનું છે. પૂજારી થી પૂજ્ય બનવા માટે વિકારો નો ત્યાગ કરવાનો છે.
2. બાપ જે સ્વર્ગમાં જવાનાં લાયક બનાવી રહ્યાં છે, એમની દરેક વાત માનવાની છે, પુરું નિશ્ચય બુદ્ધિ બનવાનું છે.

વરદાન :- પોતાનાં સંપૂર્ણ સ્વરૂપ નાં આવાહન દ્વારા આવાગમન નાં ચક્ર થી છૂટવા વાળા લક્ષ્મી સિતારા ભવ હવે પોતાની સંપૂર્ણ સ્થિતિ કે સંપૂર્ણ સ્વરૂપ નું આવાહન કરો તો તે જ સ્વરૂપ સદા સ્મૃતિમાં રહેશે પછી જે ક્યારેક ઉંચી સ્થિતિ, ક્યારેક નીચી સ્થિતિ માં આવા-જવાનું (આવાગમન નું) ચક્ર ચાલે છે, વારંવાર સ્મૃતિ અને વિસ્મૃતિ નાં ચક્રમાં આવો છો, આ ચક્ર થી મુક્ત થઈ જશો. તે લોકો જન્મ-મરણ નાં ચક્ર થી છૂટવા ઈચ્છે છે અને તમે લોકો વ્યર્થ વાતો થી છૂટી ચમકતાં લક્ષ્મી સિતારા (ભાગ્યશાળી તારા) બની જાઓ છો.

સ્લોગન :- કોઈ પણ વિઘ્ન નાં વશ થવું એટલે ડાયમંડ (હીરા) પર ડાઘ લગાડવો.

“ મીઠા બાળકો - જેમ બાબા પ્રેમ નાં સાગર છે , એમનાં જેવો પ્રેમ દુનિયામાં કોઈ કરી ન શકે , તેમ આપ બાળકો પણ બાપ સમાન બનો , કોઈ ને રંજ (નારાજ) નહીં કરો ”

પ્રશ્ન :- કયાં પ્રકારનાં ખ્યાલાત (વિચાર) ચાલતાં રહે તો ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહેશે?

ઉત્તર :- હમણાં આપણે જ્ઞાન રત્નો થી પોતાની ઝોલી ભરી રહ્યાં છીએ પછી આ ખાણો વગેરે બધી ભરપૂર થઈ જશે. ત્યાં (સતયુગ માં) આપણે સોના નાં મહેલ બનાવીશું. ૨. આપણો આ બ્રાહ્મણ કુળ ઉત્તમ કુળ છે, આપણે સાચી-સાચી સત્યનારાયણ ની કથા, અમરકથા સાંભળીએ અને સંભળાવીએ છીએ.... આવાં-આવાં વિચાર ચાલતાં રહે તો ખુશીનો પારો ચઢ્યો રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો બાપ ની યાદ માં બેઠાં છે, આ શ્રીમત અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત મળે છે. યાદ ની યાત્રા ખૂબ મીઠી છે. બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે કે જેટલું બાપ ને યાદ કરીશું એટલાં બાબા સ્વીટ લાગશે. સૈકીન (મીઠાં) છે ને. એક બાપ જ પ્રેમ કરે છે બાકી તો બધાં મારી દે છે. દુનિયા આખી એકબીજા ને ફુકરાવે છે. બાપ પ્રેમ કરે છે, એમને ફક્ત આપ બાળકોએ જાણ્યાં છે. બાપ કહે છે - હું જે છું, જેવો છું, કેટલો મોટો છું, બતાવો આપણા બાપ કેટલાં મોટા છે? તો કહે છે બિંદી છે બીજા તો કોઈ જાણતાં નથી. બાળકો પણ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. કહે છે ભક્તિમાર્ગ માં તો મોટા-મોટા ચિત્રોની પૂજા કરતાં હતાં. હવે બિંદીને કેવી રીતે યાદ કરે? બિંદી, બિંદી ને જ યાદ કરશે ને. આત્મા જાણે છે અમે બિંદી છીએ. અમારા બાપ પણ એવાં છે. આત્મા જ પ્રેસિડન્ટ (પ્રધાનમંત્રી) છે, આત્મા જ નોકર છે. પાર્ટ આત્મા જ ભજવે છે. બાપ છે સૌથી સ્વીટ. બધાં યાદ કરે છે હું પતિત-પાવન, દુઃખ-હર્તા સુખ-કર્તા આવો. હવે આપ બાળકોને આ નિશ્ચય છે આપણે જેમને બિંદી કહીએ છીએ, એ ખૂબ જ સૂક્ષ્મ છે પરંતુ મહિમા કેટલી ભારે છે. ભલે મહિમા ગાયે પણ છે જ્ઞાન નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર છે, પરંતુ સમજતાં નથી કે એ કેવી રીતે આવીને સુખ આપે છે. મીઠા-મીઠા બાળકો દરેક સમજી શકે છે - કોણ-કોણ કેટલાં શ્રીમત પર ચાલે છે. શ્રીમત મળે છે સર્વિસ કરવાની. ઘણાં મનુષ્ય બીમાર રોગી છે, ઘણાં છે જે હેલ્દી (સ્વસ્થ) પણ છે. ભારતવાસી જાણે છે સતયુગમાં આયુ ખુબ મોટી સરેરાશ ૧૨૫-૧૫૦ વર્ષ ની હતી. દરેક પોતાની પૂર્ણ આયુ પૂરી કરે છે. આ તો બિલકુલ જ છી-છી દુનિયા છે જે બાકી થોડો સમય જ છે. મનુષ્ય મોટી-મોટી ધર્મશાળાઓ વગેરે હજું સુધી બનાવતાં રહે છે. જાણતાં નથી, આ બાકી કેટલો સમય હશે. મંદિર વગેરે બનાવે છે, લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. તેમની આયુ બાકી કેટલો સમય હશે? તમે જાણો છો આ તો તૂટયું કે તૂટયું. તમને બાબા મકાન વગેરે બનાવવા માટે ક્યારેય મનાઈ નથી કરતાં. તમે પોતાનાં જ ઘરમાં એક રૂમ માં હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી બનાવો. વગર કોઈ ખર્ચે, હેલ્થ, વેલ્થ, હેપીનેસ ૨૧ જન્મોનાં માટે લેવાનું છે, આ જ્ઞાન થી. આ પણ સમજાવ્યું છે-તમને સુખ ઘણું મળે છે. જ્યારે તમોપ્રધાન બનો ત્યારે વધારે દુઃખ હોય છે. જેટલાં-જેટલાં તમોપ્રધાન બનતાં જશો એટલી દુનિયામાં દુઃખ-અશાંતિ વધતી જશે. મનુષ્ય ખૂબ દુઃખી થશે. પછી જય-જયકાર થઈ જશે. તો આપ બાળકોએ જે વિનાશ, દિવ્ય દૃષ્ટી થી જોયો છે જે ફરી પ્રેક્ટિકલ માં જોવાનો છે. સ્થાપના નો સાક્ષાત્કાર પણ અનેકોએ કર્યો છે. નાની બાળકીઓ ખૂબ જ સાક્ષાત્કાર કરતી હતી. જ્ઞાન કંઈ પણ નહોતું. જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. આપ બાળકો જાણો છો - બાપ જ આવીને સ્વર્ગ નો વારસો આપે છે. પરંતુ બાળકોએ ફરી પુરુષાર્થ કરવાનો છે, ઉંચ પદ પામવાનો. આપ બાળકોને બાપ બેસી, આ બધી વાતો સમજાવે છે, તેઓ થોડી જ જાણે છે કે બાકી થોડો સમય છે. બાપ કહે છે - હું છું દાતા, હું તમને આપવા આવ્યો છું. મનુષ્ય કહે છે - પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો.

બાપ કહે છે-પહેલાં તમે કેટલાં સમજદાર હતાં, સતોપ્રધાન હતાં. હમણાં તો તમોપ્રધાન બની પડ્યાં છો. તમારી બુદ્ધિ માં પણ હવે આવ્યું છે, પહેલાં થોડી સમજતા હતાં કે અમે વિશ્વ પર રાજ્ય કરતાં હતાં. તમે વિશ્વનાં માલિક હતાં ફરી જરૂર બનશો. હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થશે. બાપે સમજાવ્યું છે-૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં હું આવ્યો હતો, તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવ્યાં હતાં. પછી તમે ૮૪ જન્મોની સીડી ઉતરો છો. આ વિસ્તાર કોઈ પણ શાસ્ત્રો માં નથી. શિવબાબા કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે ભણ્યાં છે શું? એમને તો જ્ઞાનની ઓથોરિટી (સત્તા) કહેવાય છે. તે લોકો પણ શાસ્ત્ર

વગેરે વાંચીને શાસ્ત્રોની ઓથોરિટી બને છે. તેઓ પણ તો ગાય છે - પતિત-પાવન આવો. ગંગા સ્નાન કરવા જાય છે. હકીકત માં આ ભક્તિ છે જ ગૃહસ્થીઓનાં માટે. બાપ બેસી સમજાવે છે, એમને પણ ખબર નથી કે સદ્ગતિ દાતા કોણ છે. બાપ સમજાવે છે - તમે મને બોલાવો પણ છો, હું પતિત-પાવન આવો. હું તમને પાવન બનાવું છું. હું તમને ભણાવવા માટે આવું છું, એવું નહીં કે અમારા પર કૃપા કરો. હું તો શિક્ષક છું, તમે કૃપા વગેરે કેમ માંગો છો? આશીર્વાદ તો અનેક જન્મ લેતાં આવ્યાં છો. હવે આવીને મા-બાપની મિલકત નાં માલિક બનો અને આશીર્વાદને શું કરશો! બાળક જન્મ્યો અને બાપ ની મિલકત નો માલિક બન્યો. લૌકિક બાપ ને કહે છે, કે કૃપા કરો. અહીંયા તો કૃપા ની વાત નથી. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે બાબા બિંદુ છે. હવે તમને બાપે બતાવ્યું છે, બધાં કહે પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા, ગોડફાધર, સુપ્રીમ સોલ. તો પરમ આત્મા થયાં ને. એ છે સુપ્રીમ. બાકી બધી આત્માઓ છે ને. સુપ્રીમ બાપ આવીને આપ સમાન બનાવે છે બીજું કંઈ નથી. કોઈની બુદ્ધિમાં હશે શું કે બેહદનાં બાપ જે સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે, એ આવીને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે! તમે હવે જાણો છો, કૃષ્ણનાં હાથમાં સ્વર્ગ નો ગોળો છે. ગર્ભ માં બાળક બહાર નીકળે છે ત્યારથી આયુ શરૂ થાય છે. શ્રીકૃષ્ણ તો પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. ગર્ભથી બહાર આવ્યાં, તે દિવસ થી ૮૪ જન્મ ગણશે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને તો મોટા થવામાં ૩૦-૩૫ વર્ષ લાગ્યાં ને. તો તે ૩૦-૩૫ વર્ષ ૫ હજાર થી ઓછા કરવાં પડે. શિવબાબા ની તો ગણતરી નથી કરી શકતાં. શિવબાબા ક્યારે આવ્યાં, સમય આપી ન શકાય. શરૂ થી સાક્ષાત્કાર થતાં હતાં. મુસલમાન લોકો પણ બગીચા વગેરે જોતાં હતાં. આ નૌઘા ભક્તિ તો કોઈએ નથી કરી. ઘરે બેઠા જાતે જ ધ્યાન માં જતાં રહેતાં હતાં. તેઓ તો કેટલી નૌઘા ભક્તિ કરે છે. તો બાપ બેસી સન્મુખ સમજાવે છે. બાબા દુરદેશ થી આવ્યાં છે, આ બાળકો જાણે છે. આમનામાં પ્રવેશ કરી આપણ ને ભણાવે છે. પરંતુ પછી બહાર જવાથી નશો ઓછો થઈ જાય છે. યાદ રહે તો ખુશી નો પારો પણ ચઢ્યો રહે અને કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય, પરંતુ તેમાં સમય જોઈએ. હવે જુઓ, શ્રીકૃષ્ણ ની આત્મા ને અંતિમ જન્મ માં કુલ જ્ઞાન છે પછી ગર્ભ થી બહાર નીકળશે, પાઈ નું પણ જ્ઞાન નહીં હશે. બાપ આવી ને સમજાવે છે - કૃષ્ણએ કોઈ મુરલી વગાડી નથી. તે તો જ્ઞાન જાણતાં જ નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ જ નથી જાણતાં તો પછી ઋષિ, મુનિ, સંન્યાસી વગેરે કેવી રીતે જાણશે. વિશ્વનાં માલિક લક્ષ્મી-નારાયણે જ નથી જાણ્યું તો પછી આ સંન્યાસી લોકો કેવી રીતે જાણશે. કહે છે શ્રીકૃષ્ણ સાગર માં પીપળનાં પત્તા પર આવ્યાં, આ કર્યું.... આ બધી વાર્તાઓ છે, જે બેસી લખી છે. કહે છે નદીમાં પગ નાખ્યો તો તે નીચે ચાલી ગઈ, વિચાર કરો - મનુષ્ય શું-શું વાતો બનાવી શકે છે. હવે બાપ સમજાવે છે, કોઈ પણ ઉલટી-સુલટી વાતો પર ક્યારેય વિશ્વાસ નહીં કરતાં. શાસ્ત્ર વગેરે કેટલાં મનુષ્ય વાંચે છે. બાપ કહે છે - ભણેલું બધુંજ ભૂલી જાયો. આ દેહ ને પણ ભૂલી જાયો. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લઈને પાઈ ભજવે છે. ભિન્ન-ભિન્ન નામ, રૂપ, દેશ વસ્ત્ર પહેરીને. હવે બાપ કહે છે-આ છી-છી વસ્ત્ર છે. આત્મા અને શરીર બંને પતિત છે. આત્મા ને જ શ્યામ અને સુંદર કહેવાય છે. આત્મા પવિત્ર હતી તો સુંદર હતી પછી કામ ચિતા પર બેસવાથી કાળા બન્યાં છે. હવે ફરી બાપ જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડે છે. પતિત-પાવન બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો ખાદ જ નીકળી જશે. આત્મા માં જ ખાદ પડે છે. કળયુગ અંત માં તમે ગરીબ છો. ત્યાં સતયુગ માં ફરી તમે સોના નાં મહેલ બનાવશો છે. વઠ્ઠર (અદ્ભુત) છે, અહીંયા હીરાનું જુઓ કેટલું માન છે. ત્યાં તો પથ્થરો માફક હોય છે. હમણાં તમે બાપ થી જ્ઞાન રત્નોની ઝોલી ભરી રહ્યાં છો. લખેલું છે સાગર થી રત્નો ની થાળીઓ ભરી લઈ આવે છે. સાગર થી જેટલું પણ જોઈએ એટલું લો. ખાણો જ ભરતું થઈ જાય છે. તમે સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. માયા-મચ્છંદર નો પણ ખેલ દેખાડે છે. તેણે જોયું સોનાની ઈંટો પડી છે, લઈ જાઉં. નીચે આવ્યાં તો કંઈ નહોતું. ત્યાં તો સોનાની ઈંટો નાં મહેલ બનાવશું. એવાં-એવાં વિચાર આવવાં જોઈએ તો ખુશી નો પારો ચઢે. બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. શિવબાબા ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આવ્યાં હતાં, આ કોઈ ને ખબર નથી. તમે જાણો છો ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આવીને તમને રાજ્યોગ શીખવાડ્યો હતો, કલ્પ-કલ્પ તમને જ શીખવાડશે. જે-જે આવીને બ્રાહ્મણ બનશે તે ફરી દેવતા બનશે. વિરાટ રૂપ પણ બનાવે છે. તેમાં બ્રાહ્મણોની ચોટી ગુમ કરી દીધી છે. બ્રાહ્મણો નો કુળ ખૂબ ઉત્તમ ગવાયેલ છે, તે છે શરીરધારી. તમે છો રુહાની. તમે સાચી-સાચી કથા સંભળાવો છો. આ જ સત્ય-નારાયણ ની કથા, અમરકથા છે. તમને અમરકથા સંભળાવી અમર બનાવી રહ્યાં છે. આ મૃત્યુલોક ખતમ થવાનો છે. શિવબાબા કહે છે-હું તમને લેવા આવ્યો છું. કેટલી અસંખ્ય આત્માઓ છે. આત્મા પાછી ઘરે જાય છે તો કોઈ અવાજ થોડી થાય છે. મધુમાખીઓ નું ઝુંડ જાય છે તો અવાજ કેટલો થાય છે. રાણી ની પાછળ મધુમાખીઓ બધી ભાગે છે. તેમની પરસ્પર માં કેટલી એકતા છે. ભ્રમરી નું પણ ઉદાહરણ અહીંયાનું છે. તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનાવી દો છો. પતિતો ને તમે જ્ઞાન ની ભૂં-ભૂં કરો છો તો પાવન વિશ્વનાં માલિક બની જાય છે. તમારો છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ, તેમાં પણ મેજોરીટી (વધુ સંખ્યા) માતાઓની છે એટલે વંદે માતરમ કહેવાય છે.

બ્રહ્માકુમારી તે જે બાપ દ્વારા ૨૧ જન્મ નો વારસો અપાવે છે. બાપ સદા સુખ નો વારસો આપે છે. જે સર્વિસ કરશે, લખશે-ભણશે બનશે નવાબ.... રાજા બનવું સારું કે નોકર બનવું સારું. અંત નાં સમયે તમને બધી ખબર પડી જશે. અમે શું બનશું? પછી પસ્તાશો. અમે શ્રીમત પર કેમ નહીં ચાલ્યાં! બાપ કહે છે - ફોલો (અનુસરણ) કરો. એવું પણ નથી કોઈ એક રુમ આપી દે છે, સેવાકેન્દ્ર માટે, પોતે માંસ વગેરે ખાતા રહે છે. તે પુણ્ય આત્મા, તે પાપ આત્મા, પછી આશ્રમ નહીં રહે. ઘર માં સ્વર્ગ બનાવે છે તો પોતે પણ સ્વર્ગ માં હોવાં જોઈએ ને. ફક્ત આશીર્વાદ પર નથી રહેવાનું. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. પવિત્ર બનાવી ને સાથે લઈ જશે. તમને તો ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ, કેટલી ભારે લોટરી મળે છે. બાપ ને જેટલું યાદ કરશો, એટલાં વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ જેટલો પ્રેમ, આ દુનિયામાં કોઈ કરી નહીં શકે. એમને કહેવાય જ છે-પ્રેમ નાં સાગર. તમે પણ એવાં બનો. જો કોઈને દુઃખ આપ્યું, દુઃખી કર્યા તો દુઃખી થઈને મરશો. આ કોઈ બાબા શ્રાપ નથી આપતાં, સમજાવે છે. સુખ આપો તો સુખી થશો, બધાને પ્રેમ કરો. બાબા પણ પ્રેમ નાં સાગર છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ ઉલટી-સુલટી વાત પર વિશ્વાસ નથી કરવાનો. જે પણ ઉલટું વાંચ્યું છે તેને ભૂલી અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.
2. ફક્ત આશીર્વાદ પર નથી ચાલવાનું. સ્વયં ને પવિત્ર બનાવવાનું છે. બાપ ને દરેક કદમ માં ફોલો કરવાનાં છે, કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. નારાજ નથી કરવાનાં.

વરદાન :- દરેક સંકલ્પ અને કર્મ માં સિદ્ધિ અર્થાત્ સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા સંપૂર્ણ મૂર્ત ભવ સંકલ્પો ની સિદ્ધિ ત્યારે પ્રાપ્ત થશે જ્યારે સમર્થ સંકલ્પો ની રચના કરશો. જે અધિક સંકલ્પો ની રચના કરે છે તે તેની પાલના નથી કરી શકતાં એટલે જેટલી રચના વધારે એટલી શક્તિહીન હોય છે. તો પહેલાં વ્યર્થ રચના બંધ કરો ત્યારે સફળતા પ્રાપ્ત થશે અને કર્મો માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવાની યુક્તિ છે-કર્મ કરવાના પહેલાં આદિ-મધ્ય અને અંત ને જાણીને પછી કર્મ કરો. આનાથી સંપૂર્ણ મૂર્ત બની જશો.

સ્લોગન :- સમય પર દુઃખ અને દગા થી બચીને સફળ થવા વાળા જ જ્ઞાની (સમજદાર) છે.

“મનન કરવાની વિધિ તથા મનન શક્તિ ને વધારવાની યુક્તિઓ”

આજે રત્નાગર બાપ પોતાનાં અમૂલ્ય રત્નો થી મળવાં આવ્યાં છે કે દરેક શ્રેષ્ઠ આત્માએ કેટલાં જ્ઞાન-રત્ન જમા કર્યા અર્થાત્ જીવનમાં ધારણ કર્યા છે? એક-એક જ્ઞાન રત્ન પદ્મો થી પણ વધારે મૂલ્યવાન છે! તો વિચારો, આદિ થી હમણાં સુધી કેટલાં જ્ઞાન રત્ન મળ્યાં છે! રત્નાગર બાપે દરેક બાળકની બુદ્ધિ રૂપી ઝીલી માં અનેકાનેક (અસંખ્ય) રત્ન ભરી દીધાં છે. બધાં બાળકોને એક સાથે એક જેટલાં જ જ્ઞાન રત્ન આપ્યાં છે. પરંતુ આ જ્ઞાન-રત્ન જેટલાં સ્વ પ્રતિ કે અન્ય આત્માઓનાં પ્રતિ કાર્ય માં લગાવો છો, એટલાં આ રત્ન વધતાં જાય છે. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે-બાપે તો બધાને સમાન આપ્યાં પરંતુ કોઈ બાળકોએ રત્નોને વધાર્યા છે અને કોઈએ રત્નોને વધાર્યા નથી. કોઈ ભરપૂર છે; કોઈ અખૂટ માલામાલ છે; કોઈ સમય પ્રમાણે કાર્યમાં લગાવી રહ્યાં છે, કોઈ સદા કાર્યમાં લગાવીને એક નું પદમગુણા વધારી રહ્યાં છે; કોઈ જેટલાં કાર્ય માં લગાવવાં જોઈએ એટલાં લગાવી નથી શકતાં, એટલે રત્નો ની વેલ્યું ને જેટલું સમજવું જોઈએ એટલું સમજી નથી રહ્યાં. જેટલું મળ્યું છે તે બુદ્ધિ માં ધારણ તો કર્યું પરંતુ કાર્ય માં લાવવાથી જે સુખ, ખુશી, શક્તિ, શાંતિ અને નિર્વિઘ્ન સ્થિતિ ની પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ થવી જોઈએ તે નથી કરી શકતાં. આનું કારણ મનન શક્તિ ની કમી છે કારણ કે મનન કરવું અર્થાત્ જીવનમાં સમાવવું, ધારણ કરવું. મનન ન કરવું અર્થાત્ ફક્ત બુદ્ધિ સુધી ધારણ કરવું. તે જીવન નાં દરેક કાર્ય માં, દરેક કર્મ માં લગાવે છે - ભલે પોતાનાં પ્રતિ, ભલે અન્ય આત્માઓનાં પ્રતિ અને બીજા ફક્ત બુદ્ધિમાં યાદ રાખે અર્થાત્ ધારણ કરે છે.

જેમ કોઈ પણ સ્થૂળ ખજાના ને ફક્ત તિજોરી માં કે લોકર માં રાખી દો અને સમય પ્રમાણે તે સદા કામ માં ન લગાવો તો એ ખુશીની પ્રાપ્તિ નથી થતી, ફક્ત દિલ નો દિલાસો રહે છે કે અમારી પાસે છે. ન વધશે, ન અનુભૂતિ થશે. એમ, જ્ઞાન રત્ન જો ફક્ત બુદ્ધિ માં ધારણ કર્યા, યાદ રાખ્યું, મુખ થી વર્ણન કર્યું-પોઇન્ટ ખુબ સરસ છે, તો થોડા સમય માટે સારા પોઇન્ટ નો સારો નશો રહે છે પરંતુ જીવન માં, દરેક કર્મ માં એ જ્ઞાન રત્નો ને લાવવાનાં છે કારણ કે જ્ઞાન રત્ન પણ છે, જ્ઞાન પ્રકાશ પણ છે, જ્ઞાન શક્તિ પણ છે એટલે જો આજ વિધિ થી કર્મ માં નહીં લાવ્યાં તો વધતાં નથી કે અનુભૂતિ નથી થતી. જ્ઞાન અભ્યાસ પણ છે, જ્ઞાન લડાઈ નાં શ્રેષ્ઠ શસ્ત્ર પણ છે. આ છે જ્ઞાનનું મૂલ્ય. મૂલ્ય ને જાણવું અર્થાત્ કાર્યમાં લગાવવું અને જેટલું-જેટલું કાર્યમાં લગાવો છો એટલો શક્તિ નો અનુભવ કરતાં જાઓ છો. જેમ શસ્ત્ર ને સમય પ્રમાણે ઉપયોગ નહીં કરો તો તે શસ્ત્ર બેકાર થઈ જાય છે અર્થાત્ એની જે વેલ્યું છે, તે એટલી નથી રહેતી. જ્ઞાન પણ શસ્ત્ર છે, જો માયાજિત બનવા નાં સમયે શસ્ત્ર ને કાર્યમાં નહીં લગાવો તો જે વેલ્યું છે, એને ઓછી કરી દીધી કારણ કે લાભ નહિં લીધો. લાભ લેવો અર્થાત્ વેલ્યું રાખવી. જ્ઞાન રત્ન બધાની પાસે છે કારણ કે અધિકારી છો. પરંતુ ભરપૂર રહેવામાં નંબર વાર છો. મૂળ કારણ સંભળાવ્યું મનન શક્તિ ની કમી (ઉણપ).

મનન શક્તિ બાપનાં ખજાનાને પોતાનો ખજાનો અનુભવ કરાવવાનો આધાર છે. જેમ સ્થૂળ ભોજન હજમ થવાથી લોહી બની જાય છે કારણ કે ભોજન અલગ છે, એને જ્યારે હજમ કરી લો છો તો તે લોહી નાં રૂપમાં પોતાનું બની જાય છે. એમ મનન શક્તિ થી બાપ નો ખજાનો તે મારો ખજાનો-આ પોતાનો અધિકાર, પોતાનો ખજાનો અનુભવ થાય છે. બાપદાદા પહેલા પણ સંભળાવતાં રહ્યાં છે-અપની ઘોટ તો નશા ચઢે અર્થાત્ બાપનાં ખજાનાને મનન શક્તિ થી કાર્યમાં લગાવીને પ્રાપ્તિઓની અનુભૂતિ કરો તો નશો ચઢે. સાંભળવાનાં સમયે નશો રહે છે સદા કેમ નથી રહેતો? આનું કારણ છે કે સદા મનન શક્તિ થી પોતાનું નથી બનાવ્યું. મનન શક્તિ અર્થાત્ સાગર નાં તટ માં જઈને અંતર્મુખી બની દરેક જ્ઞાન-રત્ન ની ગુહ્યતા માં જવું. ફક્ત રીપીટ નથી કરવાનું પરંતુ દરેક પોઇન્ટનું રહસ્ય શું છે અને દરેક પોઇન્ટ ને કયાં સમયે, કઈ વિધિ થી કાર્યમાં લગાવવાનો છે અને દરેક પોઇન્ટ ને અન્ય આત્માઓ નાં પ્રતિ સેવા માં કઈ વિધિ થી કાર્યમાં લગાવવાનો છે-આ ચારેય વાતો દરેક પોઇન્ટ ને સાંભળીને મનન કરો. સાથે-સાથે મનન કરતાં પ્રેક્ટિકલ માં એ રહસ્ય નાં રસ માં ચાલ્યા જાઓ, નશા ની અનુભૂતિ માં આવો. માયા નાં ભિન્ન-ભિન્ન વિઘ્નો નાં સમયે કે પ્રકૃતિ નાં ભિન્ન-ભિન્ન પરિસ્થિતિઓનાં

સમયે કામ માં લગાવીને જુઓ કે જે મેં મનન કર્યું કે આ પરિસ્થિતિ નાં પ્રમાણે કે વિઘ્ન નાં પ્રમાણે આ જ્ઞાન રત્ન માયાજીત બનાવી શકે કે બનાવવા વાળું છે, એ પ્રેક્ષિકલ થયું અર્થાત માયાજીત બન્યાં? કે વિચાર્યું હતું માયાજીત બનશું પરંતુ મહેનત કરવી પડે કે સમય વ્યર્થ ગયો? એનાથી સિદ્ધ છે કે વિધિ યથાર્થ નહોતી, ત્યારે સિદ્ધિ ન મળી. ઉપયોગ કરવાની વિધિ પણ જોઈએ, અભ્યાસ જોઈએ. જેમ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા પણ બહુજ પાવરફુલ બોમ્બસ (શક્તિશાળી ગોળા) લઈ જાય છે. સમજે છે-બસ આનાથી હવે તો જીતી લઈશું. પરંતુ ઉપયોગ કરવા વાળાને ઉપયોગ કરવાનો ઢંગ (રીત) નથી આવડતો તો પાવરફુલ બોમ્બ હોવા છતાં અહીંયા-ત્યાં એવા સ્થાન પર જઈને પડે જે વ્યર્થ થઈ જાય. કારણ શું થયું? ઉપયોગ કરવાની વિધિ બરાબર નથી. એમ, એક-એક જ્ઞાન-રત્ન અતિ અમૂલ્ય છે. જ્ઞાન રત્ન કે જ્ઞાનની શક્તિ નાં આગળ પરિસ્થિતિ કે વિઘ્ન ઉભાં રહી ન શકે. પરંતુ જો વિજય નથી થતી તો સમજો ઉપયોગ કરવાની વિધિ નથી આવડતી. બીજી વાત-મનન શક્તિ નો અભ્યાસ સદા ન કરવાથી સમય પર વગર અભ્યાસ નાં અચાનક કામ માં લગાવવાનો પ્રયત્ન કરો છો, એટલે દગો ખાઈ લો છો. આ અલબેલાપણું આવી જાય છે-જ્ઞાન તો બુદ્ધિમાં છે જ, સમય પર કામમાં લગાવી લઈશું. પરંતુ સદા નો અભ્યાસ, લાંબા સમયનો અભ્યાસ જોઈએ. નહીં તો એ સમયે વિચારવા વાળા ને શું શીર્ષક આપશો? કુંભકરણ. એણે શું અલબેલાપણું કર્યું? એ જ વિચાર્યું ને કે આવવા દો, આવશે તો જીતી લઈશું. તો એવું વિચારવું કે સમય પર થઈ જશે-આ અલબેલાપણું દગો આપી દે છે, એટલે દરરોજ મનન શક્તિ ને વધારતાં જાઓ.

રિવાઇસ કોર્સ માં કે અવ્યક્ત, જે રોજ સાંભળો છો, તો મનન શક્તિ ને વધારવા માટે રોજ કોઈને કોઈ એક વિશેષ પોઇન્ટ બુદ્ધિ માં ધારણ કરો અને જે ચાર વાતો સંભળાવી, એ વિધિ થી અભ્યાસ કરો. ચાલતાં-ફરતાં, દરેક કર્મ કરતાં-ભલે સ્થૂળ કર્મ કરો છો, ભલે સેવાનું કર્મ કરો છો પરંતુ આખો દિવસ મનન ચાલતું રહે. ભલે બિઝનેસ (વેપાર) કરો છો કે ઓફિસ નું કામ કરો છો, ભલે સેવાકેન્દ્ર માં સેવા કરો છો પરંતુ જે સમયે પણ બુદ્ધિ થોડી ફી હોય તો પોતાની મનન શક્તિ નાં અભ્યાસ ને વારંવાર દોડાવો. ઘણાં કામ એવા હોય છે જે કર્મ કરી રહ્યાં છો, એની સાથે-સાથે બીજું પણ વિચારી શકો છો. ઘણો થોડો સમય હોય છે જે એવું કાર્ય હોય છે જેમાં બુદ્ધિનું પૂરું ધ્યાન આપવાનું હોય છે, નહીં તો ડબલ તરફ બુદ્ધિ ચાલતી રહે છે. એવો સમય જો પોતાની દિનચર્યા માં નોટ કરો તો વચ્ચે-વચ્ચે ખુબ સમય મળે છે. મનન શક્તિ માટે વિશેષ સમય મળે ત્યારે અભ્યાસ કરીશું-એવી કોઈ વાત નથી. ચાલતાં-ફરતાં પણ કરી શકો છો. જો એકાંત નો સમય મળે છે તો બહુજ સારું છે. વધારે મહીનતા (સૂક્ષ્મતા) માં જઈ દરેક પોઇન્ટ નાં સ્પષ્ટીકરણ માં જાઓ, વિસ્તાર માં લાવો તો બહુજ મજા આવશે. પરંતુ પહેલાં પોઇન્ટ નાં નશાની સ્થિતિ માં સ્થિત થઈને કરવું, પછી કંટાળો નહીં આવશે. નહીં તો ફક્ત રીપીટ કરી લે છે, પછી કહે-આ તો થઈ ગયું, હવે શું કરીએ?

જેમ ઘણાં સ્વદર્શન ચક્ર ચલાવવામાં હસાવે છે ને-ચક્ર શું ચલાવે, ૫ મિનિટમાં ચક્ર પૂરું થઈ જાય છે! સ્થિતિનો અનુભવ કરતાં નથી આવડતું તો ફક્ત રીપીટ કરી લે છે-સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ, આટલાં જન્મ, આટલી આયુ, આટલો સમય છે.....બસ, પૂરું થઈ ગયું. પરંતુ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું અર્થાત નોલેજફુલ, પાવરફુલ સ્થિતિ નો અનુભવ કરવો. પોઇન્ટ નાં નશા માં સ્થિત રહેવું, રહસ્ય માં રહસ્યયુક્ત બનવું-એવો અભ્યાસ દરેક પોઇન્ટ માં કરો. આ તો એક સ્વદર્શન ચક્રની વાત સંભળાવી. એમ, દરેક જ્ઞાનનાં પોઇન્ટ નું મનન કરો વચ્ચે-વચ્ચે અભ્યાસ કરો. એવું નહીં ફક્ત અડધો કલાક મનન કર્યું. સમય મળે અને બુદ્ધિ મનન નાં અભ્યાસ માં ચાલી જાય. મનન શક્તિ થી બુદ્ધિ વ્યસ્ત રહેશે તો સ્વતઃ સહજ માયાજીત બની જશે. વ્યસ્ત જોઈ માયા પોતે જ કિનારો કરી લેશે. માયા આવે અને યુદ્ધ કરો, ભગાવો; પછી ક્યારેક હાર, ક્યારેક જીત થાય-આ કીડી માર્ગ નો પુરુષાર્થ છે. હવે તો તીવ્ર પુરુષાર્થ કરવાનો સમય છે, ઉડવાનો સમય છે એટલે મનન શક્તિ થી બુદ્ધિ ને વ્યસ્ત રાખો. આ જ મનન શક્તિ થી યાદની શક્તિ માં મગન રહેવું-આ અનુભવ સહજ થઈ જશે. મનન માયાજીત અને વ્યર્થ સંકલ્પો થી પણ મુક્ત કરી દે છે. જ્યાં વ્યર્થ નથી, વિઘ્ન નથી તો સમર્થ સ્થિતિ કે લગન માં મગન રહેવાની સ્થિતિ સ્વતઃ જ થઈ જાય છે.

કેટલાંક વિચારે છે-બીજરૂપ સ્થિતિ કે શક્તિશાળી યાદ ની સ્થિતિ ઓછી રહે છે કે બહુજ ધ્યાન આપ્યાં પછી અનુભવ થાય છે. આનું કારણ પહેલાં પણ સંભળાવ્યું કે લીકેજ છે, બુદ્ધિની શક્તિ વ્યર્થ ની તરફ વેચાઈ જાય છે. ક્યારેક વ્યર્થ સંકલ્પ ચાલશે, ક્યારેક સાધારણ સંકલ્પ ચાલશે. જે કામ કરી રહ્યાં છો એનાં સંકલ્પ માં બુદ્ધિ નું

વ્યસ્ત રહેવું-આને કહેવાય છે સાધારણ સંકલ્પ. યાદ ની શક્તિ કે મનન શક્તિ જે હોવી જોઈએ તે નથી હોતી અને પોતાને ખુશ કરી લે કે આજે કોઈ પાપ કર્મ નથી થયું, વ્યર્થ નથી ચાલ્યું, કોઈને દુઃખ નથી આપ્યું. પરંતુ સમર્થ સંકલ્પ, સમર્થ સ્થિતિ, શક્તિશાળી યાદ રહી? જો તે નથી રહી તો આને કહેશું સાધારણ સંકલ્પ. કર્મ કર્યું પરંતુ કર્મ અને યોગ સાથે-સાથે નથી રહ્યાં. કર્મ-કર્તા બંન્ધાં પરંતુ કર્મયોગી નથી બંન્ધાં એટલે કર્મ કરતાં પણ, કે મનન શક્તિ કે મગન સ્થિતિ ની શક્તિ, બંનેમાંથી એક અનુભૂતિ સદા રહેવી જોઈએ. આ બંને સ્થિતિઓ શક્તિશાળી સેવા કરાવવાનો આધાર છે. મનન કરવા વાળા અભ્યાસ હોવાનાં કારણે જે સમયે જે સ્થિતિ બનાવવા ઈચ્છે તે બનાવી શકશે. લિંક (સંબંધ) રહેવાથી લીકેજ ખલાસ થઈ જશે અને જે સમયે જે અનુભૂતિ-ભલે બીજ રૂપ સ્થિતિ ની, ભલે ફરિશ્તા રૂપ ની, જે કરવાં ઈચ્છે તે સહજ કરી શકશે કારણ કે જ્યારે જ્ઞાન ની સ્મૃતિ છે તો જ્ઞાનની યાદ થી જ્ઞાનદાતા સ્વતઃ જ યાદ રહે. તો સમજ્યાં, મનન કેવી રીતે કરવાનું છે? કહ્યું હતું ને કે મનન નું પછી સંભળાવશે. તો આજે મનન કરવાની વિધિ સંભળાવી. માયા નાં વિઘ્નો થી સદા વિજયી બનવું કે સદા સેવામાં સફળતા નો અનુભવ કરવો, એનો આધાર મનન શક્તિ છે. સમજ્યાં? અચ્છા!

સર્વ જ્ઞાન-સાગર નાં જ્ઞાની તૂ આત્મા બાળકો ને, સદા મનન શક્તિ દ્વારા સહજ માયાજીત બનવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા મનન શક્તિનાં અભ્યાસ ને આગળ વધારવા વાળા, મનન થી મગન સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા વાળા, સદા જ્ઞાન નાં રત્નો નું મૂલ્ય જાણવા વાળા, દરેક કર્મમાં જ્ઞાનની શક્તિ ને કાર્યમાં લગાવવા વાળા, એવાં સદા શ્રેષ્ઠ સ્થિતિમાં રહેવા વાળા વિશેષ કે અમૂલ્ય રત્નો ને બાપદાદા નાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓથી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત :- સ્વયં ને તીવ્ર પુરુષાર્થી આત્માઓ અનુભવ કરો છો? કારણ કે સમય બહુજ તીવ્ર ગતિ થી આગળ વધી રહ્યો છે. જેમ સમય આગળ વધતો રહે છે, તો સમય પર મંઝિલ પર પહોંચવા વાળા ને કઈ ગતિ થી ચાલવું પડે? સમય ઓછો છે અને પ્રાપ્તિ વધારે કરવાની છે. તો થોડા સમય માં જો વધારે પ્રાપ્તિ કરવી હોય તો તીવ્ર કરવું પડશે ને. સમય ને જોઈ રહ્યાં છો અને પોતાનાં પુરુષાર્થ ની ગતિ ને પણ જાણો છો. તો સમય જો તીવ્ર (ફાસ્ટ) છે અને પોતાની ગતિ તીવ્ર નથી તો સમય અર્થાત્ રચના આપ રચતા થી પણ તીવ્ર થઈ. રચના થી રચના તીવ્ર ચાલી જાય તો એને સારી વાત કહેશે? રચના થી રચના આગળ હોવાં જોઈએ. સદા તીવ્ર પુરુષાર્થી આત્માઓ બની આગળ વધવાનો સમય છે. આગળ વધતાં કોઈ પણ સાઈડસીન (આસ-પાસ નાં દૃશ્યો) ને જોઈ અટકો છો, તો અટકવા વાળા ઠીક સમય પર પહોંચી નહીં શકશે. કોઈ પણ માયા નું આકર્ષણ સાઈડસીન છે. સાઈડસીન પર અટકવા વાળા મંઝિલ પર કેવી રીતે પહોંચશે? એટલે સદૈવ તીવ્ર પુરુષાર્થી બની આગળ વધતાં ચાલો. એવું નહીં સમય પર પહોંચી જ જઈશું, હમણાં તો સમય બાકી છે. એવું વિચારી ને જો ધીમી ગતિ થી ચાલશો તો સમય પર દગો મળી જશે. લાંબાકાળ નાં તીવ્ર પુરુષાર્થ નાં સંસ્કાર, અંત માં પણ તીવ્ર પુરુષાર્થ નો અનુભવ કરાવશે. તો સદા તીવ્ર પુરુષાર્થી. ક્યારેક તીવ્ર, ક્યારેક કમજોર - ના. એવું નહીં થોડી વાત થઈ, તો કમજોર બની જાઓ. આને તીવ્ર પુરુષાર્થી નહીં કહેશે. તીવ્ર પુરુષાર્થી ક્યારેય અટકતાં નથી, ઉડે છે. તો ઉડતા પંખી બની ઉડતી કળા નો અનુભવ કરતાં ચાલો. એક બીજા ને પણ સહયોગ આપો તીવ્ર પુરુષાર્થી બનાવતાં ચાલો. જેટલી બીજાઓની સેવા કરશો એટલો સ્વયં નો ઉમંગ-ઉત્સાહ વધતો રહેશે.

વિદાયનો સમય :- (દાદી જાનકીજી વિદેશ માં જવાની રજા બાપદાદા થી લઈ રહ્યાં છે)

દેશ-વિદેશમાં સેવા નો ઉમંગ-ઉત્સાહ સારો છે. જ્યાં ઉમંગ-ઉત્સાહ છે, ત્યાં સફળતા પણ થાય છે. સદા આ ધ્યાન રાખવાનું છે કે પહેલાં પોતાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ હોય, સંગઠન ની શક્તિ હોય. સ્નેહ ની શક્તિ, સહયોગ ની શક્તિ હોય તો સફળતા એનાં અનુસાર થાય છે. આ છે ધરણી. જેમ ધરણી ઠીક હોય છે તો ફળ પણ એવું જ નીકળે છે અને જો અસ્થાઈ (અલ્પકાલિન) ધરણી ને ઠીક કરીને બીજ નાખી દો તો ફળ પણ થોડા સમય માટે મળશે, સદાકાળ માટે ફળ નથી મળતું. તો સફળતાનાં ફળ નાં પહેલાં સદા ધરણી ને ચેક કરો. બાકી જે કરે છે એમનું જમા તો થઈ જ જાય છે. હમણાં પણ ખુશી મળે છે અને ભવિષ્ય તો છે જ. અચ્છા!

વરદાન :- તોડવું , વાળવું અને જોડવું - આ ત્રણ શબ્દો ની સ્મૃતિ દ્વારા સદા વિજયી ભવ આખાં ભણતર અને શિક્ષાઓનો સાર આ ત્રણ શબ્દ છે :- ૧) કર્મબંધન તોડવાનાં છે. ૨) પોતાના સંસ્કાર-સ્વભાવ ને વાળવાનાં છે. ૩) એક બાપ થી સર્વ સંબંધ જોડવાનાં છે-આ જ ત્રણ શબ્દ

સંપૂર્ણ વિજયી બનાવી દેશે, એનાં માટે સદા આ જ સ્મૃતિ માં રહે કે જે પણ આ નયનો થી વિનાશી વસ્તુ જુઓ છો તે બધું વિનાશ થયેલું જ છે. એને જોવા છતાં પણ પોતાનાં નવાં સંબંધ, સૃષ્ટિ ને જોતાં રહો તો ક્યારેય હાર થઈ નથી શકતી.

સ્લોગન :-

યોગી ની નિશાની છે-સદા ક્લીન (સ્વચ્છ) અને ક્લિયર (સ્પષ્ટ).

“ મીઠા બાળકો - આ દુનિયા કબ્રિસ્તાન થવાની છે એટલે આનાથી દિલ નહીં લગાવો , પરિસ્તાન ને યાદ કરો ”

પ્રશ્ન :- આપ ગરીબ બાળકો જેવું ખુશનસીબ દુનિયામાં કોઈ પણ નથી, કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે આપ ગરીબ બાળકો જ ડાયરેક્ટ એ બાપ નાં બન્યાં છો જેનાથી સદ્ગતિ નો વારસો મળે છે. ગરીબ બાળકો જ ભણે છે. સાહુકાર જો થોડું ભણશે પણ, તો તેમને બાપની યાદ મુશ્કેલ થી રહેશે. તમને તો અંત માં બાપ નો સિવાય બીજું કંઈ પણ યાદ નહીં આવશે એટલે તમે સૌથી ખુશનસીબ છો.

ગીત :- દિલ કા સહારા દૂટ ન જાયે

ઓમ શાંતિ ! બાળકો પ્રતિ બાપ સમજાવી રહ્યાં છે અને બાળકો સમજી રહ્યાં છે કે બરાબર આ જમાનો હવે કબ્રિસ્તાન બનવાનો છે. પહેલાં આ જમાનો પરિસ્તાન હતો, હવે જૂનો થઈ ગયો છે એટલે આને કબ્રિસ્તાન કહે છે. બધાએ કબ્રદાખિલ થવાનું છે. જૂની ચીજ કબ્રદાખિલ થાય છે અર્થાત્ માટીમાં મળી જાય છે. આ પણ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો, દુનિયા નથી જાણતી. કોઈક વિદેશીઓ ને ખબર પડે છે કે કબ્રદાખિલ થવાનો સમય દેખાય છે. આપ બાળકો પણ જાણો છો કે પરિસ્તાન સ્થાપન કરવા વાળા આપણા બાબા ફરી થી આવેલાં છે. બાળકો આ પણ સમજે છે, જો આ કબ્રિસ્તાન થી દિલ લગાવ્યું તો નુકસાન થઈ જશે. હમણાં તમે બેહદનાં બાપ થી બેહદ સુખ નો વારસો લઈ રહ્યાં છો, તે પણ કલ્પ પહેલાં માફક. આ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં દરેક પગલે રહેવું જોઈએ તો આ જ મનમનાભવ છે. બાપ ની યાદ માં રહેવાથી જ પરિસ્તાની બનશો. ભારત પરિસ્તાન હતું બીજા ખંડ પરિસ્તાન નથી બનતાં. આ છે માયા રાવણ નો પામ્પ. આ થોડો સમય ચાલવાનો છે. આ છે જુદો શો (દેખાવ). જુદી માયા, જુદી કાયા છે ને. આ અંત નો ભપકો છે. આને જોઈને સમજે છે, સ્વર્ગ તો હમણાં છે, પહેલાં નર્ક હતું. મોટા-મોટા મકાન બનાવતાં રહે છે. આ ૧૦૦ વર્ષ નો શો છે. ટેલીફોન, વીજળી, એરોપ્લેન વગેરે આ બધું ૧૦૦ વર્ષની અંદર બને છે. કેટલો શો છે એટલે સમજે છે સ્વર્ગ તો હમણાં છે. દિલ્લી જૂની કેવી હતી? હમણાં નવી દિલ્લી કેવી સારી બની છે. નામ જ રાખ્યું છે ન્યુ દિલ્લી. બાપુજી ઇચ્છતાં હતાં નવી દુનિયા રામરાજ્ય હોય, પરિસ્તાન હોય. આ તો ટેમ્પરરી (અલ્પકાલિન) પામ્પ છે. કેટલાં મોટા-મોટા મકાન, ફાઉન્ટેન (કુવારા) વગેરે બનાવે છે, આને આર્ટિફિશિયલ (કુત્રિમ) સ્વર્ગ કહેવાય છે, અલ્પકાળ નાં માટે. તમે જાણો છો આનું નામ કોઈ સ્વર્ગ નથી. આનું નામ નર્ક છે. નર્ક નો પણ એક શો છે. આ છે અલ્પકાળ નો શો. આ હમણાં ગયું કે ગયું.

હવે બાપ બાળકોને કહે છે - એક તો શાંતિધામ ને યાદ કરો. બધાં મનુષ્ય માત્ર શાંતિ ને શોધતાં રહે છે, ક્યાંથી શાંતિ મળશે? હવે આ સવાલ તો આખી દુનિયાનો છે કે દુનિયામાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? મનુષ્યો ને આ ખબર નથી કે આપણે બધાં હકીકત માં શાંતિધામ નાં રહેવા વાળા છીએ. આપણે આત્માઓ શાંતિધામ શાંત રહીએ છીએ પછી અહીંયા આવીએ છીએ, પાર્ટ ભજવવાં. તે પણ આપ બાળકોને ખબર છે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો સુખધામ જવાનો વાયા શાંતિધામ. દરેકની બુદ્ધિમાં છે અમે આત્માઓ હમણાં જઈશું પોતાનાં ઘરે શાંતિધામ. અહીંયા તો શાંતિની વાત થઈ ન શકે. આ છે જ દુઃખધામ. સતયુગ પાવન દુનિયા, કળિયુગ છે પતિત દુનિયા. આ વાતો ની સમજ હમણાં આપ બાળકોને આવી છે. દુનિયા વાળા તો કંઈ પણ નથી જાણતાં. તમારી બુદ્ધિ માં આવ્યું છે - બેહદ નાં બાપ આપણ ને સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. પછી કેવી રીતે ધર્મ સ્થાપક આવીને ધર્મ સ્થાપન કરે છે. હમણાં સૃષ્ટિ માં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. ભારત માં પણ ખૂબ જ છે, ભારત જ્યારે સ્વર્ગ હતું ત્યારે ખુબ સાહુકાર હતાં બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. આપ બાળકો ને રોજ રિફ્રેશ કરાય છે. બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. ભક્તિમાર્ગ માં પણ આ ચાલ્યું આવે છે. હંમેશા આંગળી દેખાડે છે કે પરમાત્મા ને યાદ કરો. પરમાત્મા અથવા અલ્લાહ ત્યાં છે. પરંતુ ફક્ત એમ જ યાદ કરવાથી કંઈ થાય થોડી છે. તેમને આ પણ ખબર નથી કે યાદ થી શું ફાયદો થશે! એમની સાથે આપણો શું સંબંધ છે? જાણતાં જ નથી. દુઃખનાં સમયે પોકારે છે - હૈં રામ....આત્મા યાદ કરે છે. પરંતુ તેને આ ખબર નથી કે સુખ-શાંતિ કોને કહેવાય છે. તમારી બુદ્ધિમાં આવે છે કે આપણે બધાં એક બાપની સંતાન છીએ તો પછી દુઃખ કેમ થવું જોઈએ? બેહદનાં બાપ

થી સદા સુખ નો વારસો મળવો જોઈએ. આપણ ચિત્ર માં ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. ભગવાન છે જ સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા વાળા, હેવનલી ગોડફાધર. એ આવે પણ ભારતમાં જ છે. પરંતુ આ કોઈ સમજતું નથી. દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના જરૂર સંગમ પર જ થશે, સતયુગ માં કેવી રીતે થશે! પરંતુ આ વાતો બીજા ધર્મવાળા જાણતાં નથી. આ તો બાપ જ નોલેજકુલ છે, સમજાવે છે - આદિ સનાતન દેવી દેવતા ધર્મ કેવી રીતે સ્થાપન થયો. સતયુગ ની આયુ લાખો વર્ષ કહેવાથી ખૂબ દૂર કરી દે છે. આપ બાળકોએ ચિત્રો પર જ સમજાવવાનું છે. ભારતમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. આમને કેવી રીતે, ક્યારે આ રાજ્ય પામ્યું, આ નથી જાણતાં. ફક્ત કહે છે - આ સતયુગ નાં માલિક હતાં. એમની આગળ જઈને ભીખ માંગે છે તો અલ્પકાળ માટે કંઈક ને કંઈક મળી જાય છે. કોઈ દાન-પુણ્ય કરે છે, તેમને પણ અલ્પકાળ માટે ફળ મળી જાય છે. ગરીબ પંચાયત નાં મુખીને પણ એટલી જ ખુશી હોય છે, જેટલી સાહુકાર મુખી ને. ગરીબ પણ પોતાને સુખી સમજે છે. બોમ્બે માં જુઓ, ગરીબ લોકો કેવાં-કેવાં સ્થાનો પર રહે છે. આપ બાળકો હવે સમજો છો - ભલે કરોડપતિ છે પરંતુ કેટલાં દુઃખી છે. તમે કહેશો, અમારા જેવાં ખુશનસીબ બીજા કોઈ નથી. આપણે ડાયરેક્ટ બાપનાં બન્યાં છીએ, જેમનાથી સદ્ગતિ નો વારસો મળે છે. મોટા-મોટા વ્યક્તિ ક્યારેય પણ ઉંચ પદ પામી ન શકે. જે ગરીબ છે, તે સાહુકાર બની જાય છે. ભણો તમે છો, તે તો અભણ છે. કરીને થોડું ભણશે પણ તો પણ બાપ ની યાદ માં રહી નહીં શકશે. અંતમાં તમને સિવાય બાપ નાં બીજું કંઈ પણ યાદ નથી રહેવાનું. જાણો છો આ બધું કબ્રિસ્તાન થવાનું છે. બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ આ જે અમે ધંધો વગેરે કરીએ છીએ, થોડા સમય નાં માટે છે. ધનવાન લોકો ધર્મશાળાઓ વગેરે બનાવે છે. તે કોઈ ધંધાનાં માટે નથી બનાવતાં. જ્યાં તીર્થ છે ત્યાં ધર્મશાળાઓ નહીં હોય તો ક્યાં રહે, એટલે સાહુકાર લોકો ધર્મશાળાઓ બનાવે છે. એવું નહીં કે વ્યાપારી લોકો આવીને વ્યાપાર કરે. ધર્મશાળા તીર્થસ્થાનો પર બનાવાય છે. હમણાં તમારું સેવાકેન્દ્ર મોટામાં મોટું તીર્થ છે. તમારા સેવાકેન્દ્ર જ્યાં-જ્યાં છે તે મોટામાં મોટા તીર્થ છે, જ્યાંથી મનુષ્ય ને સુખ-શાંતિ મળે છે. તમારી આ ગીતા પાઠશાળા મોટી છે. આ સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવક નું સાધન) છે, આનાથી તમારી ખૂબ આવક થાય છે. આપ બાળકોનાં માટે આ પણ ધર્મશાળા છે. મોટામાં મોટું તીર્થ છે. તમે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લો છો. આનાં જેવું મોટામાં મોટું તીર્થ કોઈ હોતું નથી. તે તીર્થો પર જવાથી તો તમને કંઈ પણ મળતું નથી. આ પણ તમે સમજો છો. ફક્ત લોકો ખૂબ પ્રેમ થી મંદિર વગેરે માં ચરણામૃત લે છે. સમજે છે એનાથી અમારું હૃદય પવિત્ર થઈ જશે. પરંતુ એ તો પાણી છે. અહીંયા તો બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો વારસો મળશે. હમણાં બેહદ નાં બાપ થી તમને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નો ખજાનો મળે છે. ખાસ કરીને શંકર ની પાસે જાય છે, સમજે છે અમરનાથ પાર્વતી ને કથા સંભળાવી, ત્યારે કહે છે ભર દે ઝોલી..... તમે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરો છો. બાકી અમરનાથ કોઈ એક ને થોડી બેસીને કથા સંભળાવશે. જરૂર અનેક હશે અને તે પણ મૃત્યુલોક માં જ હશે. સૂક્ષ્મવતન માં તો કથા સાંભળવવાની દરકાર જ નથી. અનેક તીર્થ બનાવ્યાં છે. સાધૂ-સંત, મહાત્મા વગેરે અસંખ્ય જાય છે. અમરનાથ પર લાખો વ્યક્તિઓ જાય છે. કુંભ નાં મેળા પર ગંગાસ્નાન કરવા સૌથી વધારે જાય છે. સમજે છે, અમે પાવન બનીશું. હકીકત માં કુંભનો મેળો આ છે. તે મેળો તો જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં. પરંતુ બાપ કહે છે - આનાથી પાછું પોતાનાં ઘરે કોઈ પણ જઈ નથી શકતું કારણ કે જ્યારે આત્મા પવિત્ર બને ત્યારે જઈ શકે. પરંતુ અપવિત્ર હોવાનાં કારણે બધાની પાંખ તૂટેલી છે. આત્મા ને પાંખો મળી છે, યોગ માં રહેવાથી આત્મા સૌથી ઝડપી ઉડે છે. કોઈ નો હિસાબ-કિતાબ લઢન માં, અમેરિકા માં હશે તો ઝટ ઉડશે. ત્યાં સેકન્ડ માં પહોંચી જાય છે. પરંતુ મુક્તિધામ માં તો જ્યારે કર્માતીત થાય ત્યારે જઈ શકે, ત્યાં સુધી અહીંયા જ જન્મ-મરણ માં આવે છે. જેવી રીતે ડ્રામા ટીક-ટીક થઈ ચાલે છે. આત્મા પણ એવી છે, ટીક થયું આ ગઈ. આનાં જેવી તીવ્ર બીજી કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. અનેકાનેક બધી આત્માઓ મૂળવતન માં જવાની છે. આત્માને ક્યાંથી ક્યાં પહોંચવામાં વાર નથી લાગતી. મનુષ્ય આ વાતો સમજતાં નથી. આપ બાળકોને બુદ્ધિમાં આવે છે કે નવી દુનિયામાં જરૂર થોડી આત્માઓ હશે અને ત્યાં ખૂબ સુખી હશે. તે જ આત્માઓ હવે ૮૪ જન્મ ભોગવી ખૂબ દુઃખી થઈ છે. તમને આખાં ચક્ર ની ખબર પડી છે. તમારી બુદ્ધિ ચાલે છે બીજા કોઈ મનુષ્ય માત્ર ની બુદ્ધિ નથી ચાલતી. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ ગવાયેલ છે. કલ્પ પહેલાં પણ તમે આવી રીતે જ બ્રહ્માકુમાર-કુમારી બન્યાં હતાં. તમે જાણો છો કે અમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો છીએ. અમારા દ્વારા બાબા સ્વર્ગની સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છે. જ્યારે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર લાયક બની જઈશું તો પછી જૂની દુનિયાનો વિનાશ થશે. ત્રિમૂર્તિ પણ અહીંયા જ ગવાયેલું છે. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર પણ રાખે છે. તેમાં શિવને દેખાડતાં નથી. કહેવાય પણ છે - બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, કોણ કરાવે છે? શિવબાબા. વિષ્ણુ દ્વારા પાલના. તમે બ્રાહ્મણ હમણાં લાયક બની રહ્યાં છો, દેવતા બનવાનાં માટે. હમણાં તમે તે પાઈ ભજવી રહ્યાં છો. કલ્પ પછી ફરી ભજવશો. તમે પવિત્ર બનો છો. કહો છો - બાબાનું ફરમાન છે કામરૂપી શત્રુ ને જીતો, મામેકમ્ યાદ કરો. ખુબ

સહજ છે. ભક્તિમાર્ગ માં આપ બાળકોએ ખૂબ દુઃખ જોયું છે. કરીને થોડું સુખ છે તો પણ અલ્પકાળ નાં માટે. ભક્તિ માં સાક્ષાત્કાર થાય છે. તે પણ અલ્પકાળ માટે તમારી આશ પૂરી થાય છે, આ સાક્ષાત્કાર થાય છે - તે પણ હું કરાવું છું. ડ્રામામાં નોંધ છે. જે પસાર થયું સેકન્ડ પછી સેકન્ડ, ડ્રામા શૂટ કરેલો છે. એવું નથી કહેતાં - હમણાં શૂટ થયો. ના, આ તો અનાદિ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. જેટલાં પણ એક્ટર્સ છે - બધાનો પાર્ટ અવિનાશી છે. મોક્ષ ને કોઈ નથી પામતું. સંન્યાસી લોકો કહે છે - અમે લીન થઈ જઈએ છીએ. બાપ સમજાવે છે તમે અવિનાશી આત્મા છો. આત્મા બિંદી છે, આટલી નાની બિંદીમાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલ છે. આ ચક્ર ચાલતું જ રહે છે. જે પહેલાં-પહેલાં પાર્ટ ભજવવા આવે છે, તે જ ૮૪ જન્મ લે છે. બધાં તો લઈ ન શકે. તમારા સિવાય બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં આ નોલેજ નથી. જ્ઞાન નાં સાગર એક જ બાપ છે. તમે જાણો છો આપણે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ આપણ ને પતિત થી પાવન બનાવે છે. સુખ અને શાંતિનો વારસો આપે છે. સતયુગ માં દુઃખ નું નામ-નિશાન નથી હોતું. બાપ કહે છે - આયુશ્વન ભવ, ધનવાન ભવ.... નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા આવાં આશીર્વાદ આપી ન શકે. આપ બાળકો ને બાપ થી વારસો મળી રહ્યો છે. સતયુગ ત્રેતા છે સુખધામ. પછી દુઃખ કેવી રીતે થાય છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. દેવતાઓ વામ માર્ગ માં કેવી રીતે જાય છે, તે નિશાનીઓ છે. જગન્નાથપુરી માં દેવતાઓનાં ચિત્ર, તાજ વગેરે પહેરેલાં દેખાડે છે પછી ગંદા ચિત્ર પણ બનાવેલાં છે એટલે તેમની મૂર્તિ પણ કાળી રાખેલ છે, જેનાથી સિદ્ધ થાય છે દેવતાઓ વામ માર્ગમાં જાય છે તો અંતમાં બિલકુલ કાળા બની જાય છે. હમણાં તમે જાણો છો, ભારત કેટલું સુંદર હતું પછી તમારે તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે - ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. હમણાં સંગમ પર તમને આ નોલેજ છે. બાપ છે નોલેજકુલ. તમારા એક જ બાપ, શિક્ષક, ગુરુ ત્રણેય છે. આ સદૈવ બુદ્ધિમાં રહે, શિવબાબા આપણ ને ભણાવે છે. આ બૈહનું ભણતર છે, જેનાથી તમે નોલેજકુલ બની ગયાં છો. તમે બધું જાણો છો. એ કહે છે - સર્વવ્યાપી છે, તમે કહો છો એ પતિત-પાવન છે. કેટલો રાત-દિવસનો ફરક છે. હમણાં તમે માસ્ટર નોલેજકુલ બનો છો, નંબરવાર. જે બાપ ની પાસે છે તે તમને શીખવાડે છે. તમે પણ બધાને આ બતાવો છો, બાપ ને યાદ કરો તો ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો મળશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં રિફ્રેશ રહીને બીજાઓને રિફ્રેશ કરવાનાં માટે બાપ અને વારસા ની યાદ માં રહેવાનું છે અને બધાને યાદ અપાવવાની છે.
2. આ જૂની દુનિયાથી, આ કબ્રિસ્તાન થી દિલ નથી લગાવવાનું. શાંતિધામ, સુખધામ ને યાદ કરવાનું છે. સ્વયંને દેવતા બનવાનાં લાયક બનાવવાનાં છે.

વરદાન :- નશા અને નિશાની સ્મૃતિ થી સર્વ કર્મેન્દ્રિયો ને ઓર્ડર પ્રમાણે ચલાવવા વાળા તાજ અને તખ્તનશીન ભવ સંગમયુગ પર બાપદાદા દ્વારા બધાં બાળકોને તાજ અને તખ્ત પ્રાપ્ત થાય છે. પ્યોરીટી (પવિત્રતા) નો પણ તાજ છે તો જવાબદારીઓ નો પણ તાજ છે, અકાળતખ્ત પણ છે તો દિલ તખ્તનશીન પણ છે. જ્યારે આવાં ડબલ તાજ અને તખ્તનશીન બનો છો તો નશો અને નિશાન સ્વતઃ યાદ રહે છે. પછી આ કર્મેન્દ્રિયો જી હજૂર કરે છે. જે તાજ કે તખ્ત છોડી દે છે તો તેનો ઓર્ડર કોઈ પણ કારોબારી નથી માનતાં.

સ્લોગન :- કમજોર સંકલ્પ જ પ્રસન્નચિત્ત નાં બદલે પ્રશ્નચિત્ત બનાવી દે છે.